

Elikvir za život na zemlji

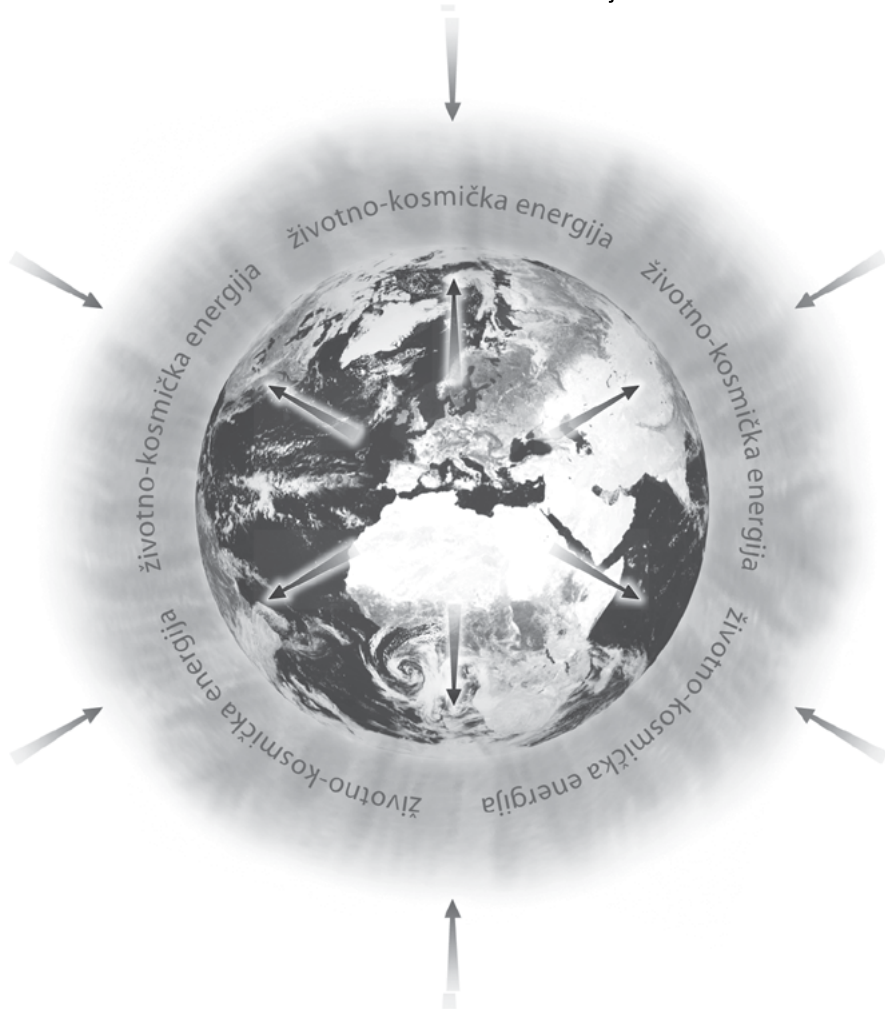
ŠTO JE TO ŽIVOTNO-KOSMIČKA ENERGIJA

BOŽIDAR ĐURICA

ŠTO JE
životno-kosmička
energija

Elikzir za život na zemlji

BOŽIDAR ĐURICA

Božidar Đurica

ŠTO JE TO ŽIVOTNO-KOSMIČKA ENERGIJA
ELIKSIR ZA ŽIVOT NA ZEMLJI

Lektor:
Prof. dr Vladimir Osolnik

Izdavač:
Alternativa, Irena Golouh
Ljubljana
+386 41 284 879

Štampa:
MOUSE, Podgorica

Prepress:
IMPULS studio

Tiraž:
150

Avgust 2020.

www.zivotno-kosmicka.me

CIP

POSVEĆENO

CRNOJ GORI - ZEMLJI RAJA

Kada je bog dijelio zemlju pojedinim narodima sa namjerom da žive na zemlji, bijaše velika gužva. Navalili Rusi, Kinezi, guraju se Španci, Filipinci, tu su crni, žuti i crveni, a ponajviše onih križanih, zvali ih mulati, koji vikaše: "Daj meni bilo da". Bog pogleda to čelestro čudo jedne vrste životinja na zemlji, padne mu u oči da su jedni od njih mali, neki bijahu i veliki, raznih boja kože, čudna ponašanja i osobina. Padne mu u oči neko čudo od čovjeka viši od svih drugih, preko dva metra visok, nosi brke, uzeo komad novine i savija duvan, smrče i nešto mumla, prije bi se reklo da spava negoli da oče nešto da radi. U gužvi se od njega odbijaju razni narodi, pomalo Njemci, prilično Italijani, a bogami ponajviše Turci. Ču bog kako nešto to čudo od čovjeka progovori: "Da ste navalili jadovi, ima mjesta za sve, zamalo da od vas ne padoh."

Bog poče da dijeli zemlju i reče: "Kinezi vi ste veliki narod evo vam Azija, crni vama Afrika, vi crveni u Ameriku..." Crnogorac ga prekide i reče: "A da ću ja, jadan?". Bog mu odgovori: "Sačekaj malo, biće mjesta i za tebe" i nastavi: "Angleži vi volite more, evo vam ostrvo, Talijani švrljate gore-dolje evo vam poluostrvo, vi Germani volite da radite na sjever, da se ne preznojite, Arapi u pustinji jer danju spavate, a u noći se od vas ne da živjeti, bit će tu i nešto nafte..."

I tako malo po malo Bog podijeli cijelu zemlju. Gleda ga Crnogorac, još nije bio ispušio cigaru, pa mu onako ispod brka zabrusi: "A da ću ja sada, avetinjo!?". Boga malo pogodiše te riječi, svu zemlju je već razdijelio i pogleda ponovo to čudo od čovjeka koji pored kreveta drži kalijergu da se malo odmori, kad ustane neđe oko podna, pun mana ali bistre glave, viši od njega, baš ga briga za cijeli svijet, na glavi nosi crnu kapu, malo je nakrivio i na kapi sa gornje strane na crvenoj podlozi leži šestougaona zlatna zvijezda. Bog viđe nepravdu, okine komad svoje zemlje, komad raja i daje ga Crnogorcu da u njemu živi.

Tako Crnogorac dođe do svoje domovine, do svoje Crne Gore, do jedinog komada raja na zemlji.

Autor

Teško može čovjek da opiše pomoć nekoga ko mu u najtežim trenucima u životu svestrano pomaže. Čovjek ne nalazi prave riječi zahvalnosti, ne može biti zadovoljan sa nijednom nagradom ili pohvalom, u vlastitim očima je ponižen, jer njime vlada osjećaj da je za tu pomoć svaka hvala malo vrijedna. Život svakog pojedinca je težak i u životu se mora boriti za svaki djelić osvojenog znanja ili dostizanja primjerenih uslova za čovjeka dostojan život. To je uzok da se svaki čovjek bori sam za svoje postojanje na zemlji i ako se odluči da pomogne drugome, mora da otrgne od svojih usta, mora sebe prikratiti za mnoge ugodnosti, a pored toga više puta ga vrijeđaju drugi, koji ga ne razumiju i ne na kraju, može doživjeti razočarenje i tamo gdje ga najmanje očekuje.

Irena Golouh, dobar poznavalac astrologije, ljekarskih osobina trava, autor kvalitetnih melema, tehnike masaža i akupresure, djelovanja kristala na ljudsko tijelo, različitih tehnika liječenja sa istoka, joge i meditacije, sa više od dvadeset godina uspješne prakse, odlučila se da svoj život posveti pružanju pomoći drugima. Na putu tražanja, uspjeha i razočaranja upoznala je tehniku liječenja sa životno-kosmičkom energijom i ustanovila da je to naučno saznanje koje traži skoro cijeli svoj život. Praksa pružanja pomoći drugima, razvijena humana i etička načela omogućili su joj da se brzo i vrlo uspješno uključi u terapijski rad, odnosno liječenje sa životno-kosmičkom energijom. Timski rad joj nije smetao, padove i uspjehe u postizanju terapijskih rezultata jednako cijeni i tako je na stručnoj osnovi razvila organizovan sistem liječenja sa životno-kosmičkom energijom, vaspitanja terapeuta i sudjelovanja kod pružanja pomoći bolesnima.

Irenino djelo može da ocijeni svaki pacijent, njena pomoć je postala nezamjenljiva kod liječenja sa životno-kosmičkom energijom i ona je glavni nosilac truda i napora za pisanje i štampanje literature o energetskom liječenju i sistemu obrazovanja za duhovni razvoj pojedinaca. Moramo biti svjesni da je terapijski rad sa energijama pionirski čin i djelo, da energije uložene u njegov razvoj nije moguće vrednovati i da je svaka hvala, pa i u ovim mojim redovima iskazana, takođe u ime pacijenata, još uvijek premala nagrada.

SADRŽAJ:

UVOD	17
1. KAKO POČETI	27
1.1. Religija i crkva	28
1.2. Ego i unutrašnje Ja	29
1.3. Ezoterične tehnike i duhovnost	33
1.4. Obrazovanje i psihologija	35
1.5. Teorija i praksa	38
2. ENERGIJE	43
2.1. Mašine i energije	43
2.2. Humanoidi	45
2.3. Pogonska energija	45
2.4. Pogonska energija, koja je potrebna čovjeku	48
3. ENERGIJA ŽIVOTA	53
3.1. Zemlja i svemir	55
3.2. Energija svemira i zemlje	56
3.3. Zemlja i živi organizmi	58
3.4. Tijelo i energije	59
3.5. Duša u čovjeku	60

4.	LJUDSKO TIJELO	63
4.1.	Konstrukcija tijela	65
4.2.	Rođenje djeteta	68
4.3.	Ego i njegovo formiranje	70
4.4.	Djelovanje komandi kod oplodjenja	72
4.5.	Čulni organi i senzori	73
4.6.	Energije i duša	74
5.	FUNKCIJE U ORGANIZMU	77
5.1.	Životno-kosmička energija	77
5.2.	Bioenergija	79
5.3.	Čakre	81
5.4.	Put do liječenja	85
5.5.	Terapeutski tretmani	87
5.6.	Metoda terapije	89
5.7.	Nepravilnosti kod liječenja	92
6.	REALIZACIJA PROGRAMA	97
6.1.	Energija potrebna organizmumu	97
6.2.	Duša	98
6.3.	Mozak	102
6.4.	Duša i mozak	104
6.5.	Program DNK-a	106
6.6.	Zaštitno polje	108
6.7.	Mjerno polje	109
6.8.	Sistem liječenja	111
6.9.	Stepeni svijesti	113

7. BLOKADE U LIJEČENJU	117
7.1. Uticaj mozga	119
7.2. Ovisnost od droge	121
7.3. Uticaj alkohola	122
7.4. Tabletomanija	122
7.5. Oblik fanatizma	124
7.6. Lična ubjeđenja	125
7.7. Blokada alternativnih liječenja.....	126
7.8. Osvajanje terapijskog znanja	128
7.9. Pacijenti	131
8. UZROCI BOLESTI	135
8.1. Energetska oštećenja nepoznatog izvora	136
8.2. Međusobni uticaji	137
8.3. Karakteristični međusobni uticaji	140
9. CRNA MAGIJA	147
9.1. Što je to crna magija	148
9.2. Izvođenje magije	150
9.3. Definicija magijskog uticaja	151
9.4. Skidanje crne magije	154
9.5. Kombinovani udari magije	157
10. DUŠA I CRNA MAGIJA	163
10.1. Duša i pogledi raznih civilizacija na dušu	163
10.2. Formiranje karaktera	165
10.3. Više ličnosti u čovjeku	167

10.4. Dužnosti mozga	170
10.5. Dužnosti genetskih programa	172
10.6. Uloga životno-kosmičke energije	173
10.7. Mogućnosti terapijskih tretmana	174
10.8. Obrnuti proces, put crne magije	175

11. MENTALNA HIRURGIJA 181

11.1. Sposobnosti mozga	181
11.2. Terapijski odnos i anatomija tijela	183
11.3. Metoda posvećivanja pažnje	184
11.4. Osmatranje unutrašnjih organa	185
11.5. Terapeut i mentalne operacije	187
11.6. Kontrola liječenja	190

12. LIJEČENJE NA NIVOU DUŠA 193

12.1. Ugodnosti koje ima mozak	193
12.2. Uspostavljanje veze na nivou duša	196
12.3. Odobrenje za liječenje	197
12.4. Osnova za liječenje	200
12.5. Mogućnosti liječenja	202
12.6. Uloga životno-kosmičke energije	204
12.7. Zdravlje je sreća	207

Što je to životno-kosmička energija prvo je pitanje, koje postavlja svaki pacijent kada osjeti božanski uticaj liječenja, kandidat za terapeuta kojemu uspijevaju transformacije energija, čitaoc moje tri knjige o liječenju sa tom božanskom energijom, a i svi oni koji su od prijatelja čuli za pozitivno djelovanje energijske hrane na naš organizam. Ali nije samo to u pitanju, prisutna je i sumnja u postupak primanja te energije u naše tijelo, ko vodi taj proces, zašto smo živi, kakva je uloga duše, mozga i programa koje formiraju geni u DNK strukturi. Potrebno je razumijevanje dvostrukih komandi, duše i ega, koje upravljaju preko mozga i njihovog odaziva, koji nam daje osnovu za presuđivanje o karakteru i ponašanju pojedinaca u svojoj okolini, što je posebno značajno u procesu liječenja loših karaktera.

Na kraju se postavlja pitanje kako uspjeti u duhovnom razvoju ličnosti i usvojiti shvatanje da nam mentalna hirurgija uspijeva; kakav je to svijet energija i zašto su na najvišem nivou svijesti, na nivou duša, zakoni čvrsto definisani, a lako upotrebljivi za liječenje; zašto moramo poštovati zakone prirode, zakone našeg univerzuma ili boga.

U ovoj knjizi sam pokušao da dam odgovore na ta pitanja i pružim svoje znanje i pomoć svakome ko želi da duhovno napreduje, a ujedno sam upozorio svoje čitaoce na stranputice koje postavlja ego i na pogrešna učenja nekih duhovnih škola i univerziteta, kratkih tečajeva i pogrešnih interperetacija ezoteričnih tehnika istoka.

**AKO UČENIK ULOŽI TOLIKO ENERGIJE
U DUHOVNI RAST
KOLIKO JE ULOŽI DAVLJENIK
DA BI DOŠAO DO VAZDUHA
NJEMU SU SVI DUHOVNI CILJEVI
NA DOHVATU RUKE**

UVOD

Koliko nam je poznato iz opšte i dokumentovane istorije čovječanstva, čovjek je stalno težio saznanju, trudeći se da razumije, upozna ili da dobije odgovor na pitanje ko je čovjek, odakle dolazi, zašto živi; što je to svemir, ko je bog ili od čega zavisi život na zemlji. Arheološki nalazi nam takođe potvrđuju činjenicu da su narodi sa istoka, kao i oni sa zapada, više od pet hiljada godina razmišljali i pisali o pomenutim pitanjima, vrlo tačno analizirali određene pojave u prirodi, na zemlji, kao i u svemiru i o tome ostavili vrijedne dokaze. Tačno je da pojedina dokumenta govore i o pojavama za koje do danas nemamo pravih odgovora i tu još ne znamo zašto su njihova mišljenja bila baš takva i slično. Različiti pogledi na ovu složenu temu i objašnjenja različitih pojava u većini primjera polazili su od, za njihovo vrijeme, neobjašnjenih energetskih događanja u prirodi, kao i od odaziva ljudskog tijela na ta energetska stanja i određene pojave, koje su iz okoline na njega djelovale. Cilj i predmet posmatranja je svakako bilo čovjekov organizam i sva objašnjenja o tim nevidljivim uticajima su se vrtjela oko njegovih fizičkih i funkcionalnih osobina, odnosno neobjašnjivih uticaja prirode na djelovanje tijela i na čovjekov život na zemlji.

U starom vijeku, u tada malo razvijenom društvu, nedostajala su naučna objašnjenja za određene pojave u prirodi. Sva ta različita razmišljanja o prirodnim zakonima i prihvaćena shvatanja o postanku zemlje bila su primjerna tom vremenu. Interesantno je da su kod nekih naroda prirodne pojave bile opisane tako tačno, da njihova objašnjenja vrijede do danas. Možemo pratiti veliku količinu materijala i zapisa, pisanih simboličnim pismom i različite priče koje su kroz vrijeme dobijale svoj oblik i logično, otkrivanjem prirodnih zakona, izgubile svoj prvobitni oblik objašnjenja i njihovu namjenu. Bajke, priče, društveni pokreti, politički sistemi, kao i religija omogućuju kompletan uvid u neprekidan proces, koji vodi ka kritičnim saznanjima čovjeka i njegov pokušaj da objasni ono što nije bilo moguće objasniti. Čovjek se opredjelio za dva načina sagledavanja i objašnjavanja svih prirodnih pojava. Prvi za osnovu uzimaju naučna otkrića i naziva se realistički put i drugi koji na osnovu pretpostavki stvara zaključke koji se nijesu mogli naučno ni dokazati ni negirati: taj smjer poznajemo, kao idealistički put ili smjer. Idealisti su svakako bili u prednosti, sa religijom na čelu; uz pomoć crkve davali su objašnjenja o svemiru i nastanku čovjeka. Oni su i danas u prednosti, iako je nauka toliko napredovala da možemo provjeriti većinu idealističkih pogleda na svijet.

Pripadnici realističkog pogleda na svijet imali su težak zadatak: za sva dostignuća i objašnjenja morali su imati naučnu podlogu, kako teoretsku,

tako i praktičnu. Zacrtani put razvoja na naučno dokazanim činjenicama je bio pravi smjer, što se vidi iz brzog razvoja naučnih disciplina i tehničkih dostignuća koje danas poznajemo u svijetu. Jasno je da su objašnjenja određenih pojava bazirana na osnovu prethodnog znanja, tako da se svaka naučna disciplina razvijala sa novo otkrivenim dokazima ili zakonima. Takav postupak je uslovljavalo načelo da se svaki eksperiment izvodi od konačnog stanja, od posljedica i tako omogući put razvoja prema njegovom izvoru. Uzrok za nastalo stanje našao se, odnosno otkriven je na kraju ispitivanja i objašnjenja tih pojava, što je dovelo mnoge naučne discipline do stanja gdje su neki smjerovi još uvijek ostali nedovršeni i nedorečeni ili nemaju konačnih saznanja i dokaza za uzroke nastalog stanja.

Ako uzmemo za primjer medicinu, koja sa sistemom liječenja danas vlada u našem društvu, kao jedinstven i uspješan servis podređen ljudskim potrebama, možemo vidjeti da je njeno djelovanje područje posljedica, koje na organizam ostavljaju uzroci za nastalu bolest. Trenutna slika medicinske nauke pokazuje nam da je ona postala jedna od najrazvijenih naučnih disciplina; istovremeno možemo zaključiti da je ona u svom razvoju još nesposobna da se usmjeri na liječenje uzroka u vremenskom periodu kada se posljedice na fizičkom tijelu još nijesu pojavile.

Danas izvedeni eksperimenti na prirodnim pojavama moraju imati naučnu osnovu da bi bili i društveno priznati. Dokazi o razrješenju poteškoća, ako ta objašnjenja ne mogu biti naučno priznata mada u praksi, daju dobre rezultate, ostavljaju široko polje za razmišljanje. Društvo dopušta mogućnost da je eksperiment dao uspješan rezultat, ali ujedno ostaje kod standardne prakse da ne priznaje taj rezultat, kao univerzalnu zakonitost i tako kompletna dokumentacija odlazi u zaborav ili na neku od stalaža arhiva. Najupečatljivije to možemo vidjeti kod liječenja sa energijama, gdje medicina i naša zapadna religija ne primaju stare metode liječenja, iako ne može preći preko dokaza da takvo liječenje u praksi daje odlične rezultate, čak i za bolesti koje medicina deklarise kao neizlječive. Liječenjem sa životno-kosmičkom energijom dolazi do nevjerojatnih ozdravljenja, to jest izlječenja za medicinu neizlječivih bolesti, gdje su tretmani usmjereni na liječenje cijelog tijela, sa početkom od uzroka na energetskom tijelu, pa do nastalih posljedica na fizičkom tijelu i tako uspostavljaju mogućnosti za uspješan obračun sa bolešću. Medicina u tom primjeru ostaje praznih ruku, energetsko liječenje joj je nerazumljivo, posebno to da liječenje ne ostavlja na pacijentima nikakve negativne posljedice. Postižu se pozitivni rezultati liječenja, a tretmani utiču na pacijenta tako da mu je bolje ili se u nekim izuzetnim slučajevima ništa ne desi. Energetsko liječenje sa životno-kosmičkom energijom obuhvata sve tri faze u razvoju

bolesti: uzrok, razvoj i posljedice kod bolesti na organizmu, dok medicina liječi samo posljedice koje su vidljive na fizičkom tijelu, odnosno liječi samo treći stepen u razvoju bolesti.

Pregled energetskeg načina liječenja zahtijeva da kroz tretmane ispunimo obadva načina liječenja: medicinski sistem i energetske sistem gdje su moja pravila postavljena na empirijskoj osnovi i redovno daju uspješnu i opšte prihvatljivu metodu liječenja. Odabrana metoda djelovanja sa životno-kosmičkom energijom, koju sam opisao u moje tri prijašnje knjige o liječenju sa tom energijom, izvodi se na osnovu naučno postavljenih kriterijuma koje uspostavljaju mjerenja energetske ili duhovne stanja i transformacijska pravila, definisane kao aksiomi, koji u praksi uvijek daju odlične zdravstvene rezultate.

Moja metoda rada sa životno-kosmičkom energijom je postavljena u tri stepena ili tri koraka:

1. izmjerimo određeno energetske stanje, koje ujedno predstavlja i zdravstveno stanje mjenenog organa ili organizma,

2. izmjereno energetske stanje u primjeru bolesti, kada nema dovoljno energije, izliječimo ili tačnije rečeno popravimo energetske situaciju, upotrebom transformacijske pravila, tako da na oboljeli organ usmjerimo, kanališemo dodatno potrebnu energiju i

3. na kraju terapije izmjerimo rezultate našega terapeutskeg djelovanja, to jest energetske postupke kontrolišemo, da ustanovimo da li je tijelo na mjestu liječenja dobilo potrebnu energiju i da li to stanje količinski izražava energiju zdravog organa.

Uskoro poslije liječenja, kada se energije izjednače, ponovo kontrolišemo stanje i ako organi pokažu zdravo energetske stanje, postupak liječenja je time završen.

Mogli bi reći da je takav postupak liječenja: "mjerimo - popravimo, to jest izliječimo - mjerimo, kontrolišemo" naučno prihvatljiv. To je sklop dva sistema, naučnog, koji se temelji na osnovu objektivne, naučno provjerenih i dostignutih saznanja, koji diktiraju naučne sisteme i sa druge strane moje dugogodišnje ljekarsko-terapeutske prakse i otkrivenih aksioma, koji omogućavaju izradu univerzalnih transformacijske pravila i zakonitosti. Ako želimo usvojiti energetske sistem mjerenja i transformacijska pravila koja u praksi sigurno daju pozitivne rezultate, moramo sklop tih dva sistema prihvatiti, kao osnovu uspješnog načina liječenja.

1. Mjerenja, to jest instrumenti za mjerenje energetskih ili duhovnih parametara, kroz historijske periode su doživljavali uspješan razvoj i omogućili razvoj različitih tehnika mjerenja energetskih stanja. U starom vijeku su upotrebljavali jednostavna mjerila, izrađena od grane drveta, takozvane rašlje, a nešto kasnije se udomaćio instrument - predmet obješen na tankom špagu, kojega i danas poznajemo kao visak. Ti instrumenti ne daju ni danas tačne rezultate: u starom Egiptu su pokušavali da umanje greške time što su izrađivali viske od različitih materijala i različitih oblika, zavisno od toga što su željeli da izmjere. Mjerenja su bila uspješna samo kod vrhunski osposobljenih terapeuta ili kako ih danas zovemo, radiestezista, pa takva mjerenja nijesu mogla biti garant realnom stanju mjenoga parametra. Tako se razvilo i dodatno pravilo, da bi mjerni rezultat bio prihvatljiv, moraju dva terapeuta, radiestezista, nezavisno jedan od drugoga, dobiti kod istog mjerenja jednak rezultat.

Gledano sa naučne strane, ni instrumenti ni metode mjerenja energija nijesu bili prihvatljivi iz vrlo prostog razloga: naučne metode se baziraju na fizičkim zakonima koji djeluju na zemlji, dok mjerenje duhovnih, energetskih parametara ne podliježe tim zakonima, jer kod njih vremensku i komponentu razdaljine možemo zanemariti, isključiti. Taj kamen spoticanja između naučnoga i empirijskog načina obrade energija ostaje živ i danas i pored toga što rad dvoje ili više nezavisnih terapeuta daje odličan rezultat.

Danas su razočaranja kod mjerenja sa viskom donekle ublažena upotrebom očnog senzora, koji se kao mjerač pokazao vrhunskim instrumentom. Taj senzor nema fizičkih ograničenja, kao što to imaju rašlje i visak, reaguje u trenutku, pa su greške skoro isključene. Štetni uticaj na visak i senzor oka ima terapeutov ego, pa je zbog brzog reagovanja očnog senzora lakše trenutno biti u meditaciji i dobiti tačan mjerni rezultat, nego kod viska, koji je spor i kome treba dosta vremena da pokaže svoju vrijednost mjerenja. Upotreba obadva instrumenta, viska i očnog senzora, kod svakog mjerenja omogućuje upoređivanje dobijenih rezultata i takvo, dosledno upoređivanje daje tačniji rezultat.

U svojoj dugogodišnjoj praksi sam upotrebljavao i upotrebljavam danas još mnogima nepoznat intuitivni senzor, koji je najprihvatljiviji instrument za mjerenje duhovnih parametara. Visak i očni senzor sam zadnjih deset godina strogo testirao, da ustanovim kolika je njihova tačnost mjerenja i zašto u većini slučajeva daju pogrešne rezultate.

Revolucionarno saznanje, koje sam dobio na osnovu više desetina hiljada mjernih testova je da su visak i očni senzor, kao i sva druga duhovna mjerila,

pod direktnom komandom intuicije, odnosno terapeutovog intuitivnog senzora. Svaka druga i više puta različita objašnjenja o djelovanju viska, rašlji, L-antena, biotenzora i drugih mjernih pomagala su pogrešna, jer je sigurno da sa tim mjernim instrumentima upravlja naš kontrolni sistem energija - intuicija.

Svi testovi izvedeni na parametru odaziva instrumenta su pokazali da nastajanje greške zavisi od trajanja vremenskog perioda, koji protiče od postavljenog pitanja do odaziva instrumenta. Procenat greške kod mjerenja je srazmjeran tom vremenu: ako je vrijeme odaziva instrumenta duže, procenat greške je veći i obrnuto. Tako se pokazalo da visku treba više vremena za odaziv, odnosno zahtijeva da duže vrijeme za meditaciju i mjerenja daju veći procenat greške; očni senzor ima kratko vrijeme odaziva i zbog toga je mnogo tačniji instrument, dok kod intuitivnog senzora nema tih poteškoća - on reaguje odmah, mogao bih reći da je intuitivni senzor imao odgovor već prije početka mjerenja.

Danas je naučno potvrđeno, da kod mjerenja i liječenja na duhovnom nivou, na nivou energija, kada je terapeut u stanju meditacije, njegovi moždani talasi pokazuju alfa-teta stanje. To otkriće daje mogućnost da se sa naučnim instrumentima kontroliše rad terapeuta u vremenu mjerenja, to jest liječenja i ocijeni njegovo liječenje na osnovu odaziva moždanih talasa za vrijeme terapije. Takođe obrazovanje kadrova za rad sa energijom, uspjehnost terapeuta sa životno-kosmičkom energijom, njihovo duhovno napredovanje, vježbe i slično, dobijaju naučnu potvrdu sa kontrolom moždanih talasa u vrijeme tih aktivnosti. U mnogim državama zapadnog svijeta, pa i kod nas u Crnoj Gori, sudjelovanje između naučnih ustanova i energetskih mjerenja (osim u nekim rijetkim slučajevima) još uvijek nije moguće. To je samo radi toga što društvo i njegovo zakonodavstvo daju apsolutnu prednost službenoj medicini i njenim postupcima rada. Sigurno je da će se to stanje promijeniti kada društvo i medicinski stručnjaci prihvate uspješne duhovne zakonitosti i rad sa energijama ili se uključe u postupke energetskog liječenja.

Kako nas upozorava istorija, vrijeme će pokazati svoje i vrlo verovatno će se u budućnosti naći kompromis i veza između fizičke kontrole i djelovanja energija u našem tijelu. Možemo vjerovati, da će u skorijoj budućnosti doći do stepena kada će društvo razumjeti i prihvatiti energetsko liječenje, kao normalni postupak u postizanju opšteg zdravlja. Možda će energetsko liječenje postati jedan od smjerova medicinske nauke ili će postati posebno definisan smjer i način liječenja, odnosno održavanja zdravlja.

2. Liječenjem, koje izvodimo poslije mjerenja i diagnoze stanja u organizmu, izvodimo drugi korak u tretmanu. Taj drugi dio radnog procesa je promjena energetskog stanja, koju izvodimo pomoću transformacija, a to je da iz bezenergetskog stanja ili bolje rečeno iz bolesti, oboleli organi ili organizam dovedemo u puno energetsko stanje ili zdravo stanje organizma. Bolesnom organu, koji u trenutku bolesti ima najmanje energije, sa terapijskim transformacijama omogućimo da primi potrebnu energiju, da povрати zdravo stanje koje je imao, kao zdrav organ. Tu promjenu energije postižemo sistemom upotrebe pravila, koji sam već opisao u tri knjige o liječenju sa životno-kosmičkom energijom. U njima sam obrazložio primjer, kada terapeut u početku svoga rada teško izvodi transformacijska pravila, pa je potrebno da dobro nauči sistem “uklop - isklop” da bi se u trenutku iz stresnog stanja prenio u stanje meditacije, gdje su moždani talasi u alfa-teta području. Alfa-teta stanje meditacije je trenutak kada nam liječenje i transformacijska pravila uspijevaju. Nakon promjene energije iz jednog u drugo stanje, što nam omogućuju transformacijska pravila meditacijsko mantričnih načela, slijedi obavezno poštovanje energetskih zakona, kao i poštovanje saznanja koje je dostigla nauka.

Transformacije za promjenu jednog energetskog stanja u drugo su u stvari meditacija po programu koji smo izgradili u našem mozgu. Zakonitosti rada mozga ljudima su već duže vremena poznate: sve što u mozgu zamislimo, on će realizovati: brzo napraviti matricu, odnosno program da se to vrlo lako može realizovati. Samu realizaciju te ideje, to jest zamisli mozga, možemo reći matrice ili programa za realizaciju, postižemo sistemom meditacije, koja je slična transformacijskim pravilima. Ta meditacija na matricu mozga mora ispuniti dva uslova:

- da se postupak meditacije pravilno izvodi i da ne improvizujemo,
- te da vrijeme trajanja postupka meditacije dovoljno dugo traje.

Potrebno je sa visokim stepenom odgovornosti ispuniti ta dva uslova, ako želimo da uspijemo kod liječenja ili bilo koje druge transformacije. Radi toga koristimo mantrе ili bolje rečeno upotrebljavamo tajne riječi, koje svojim sadržajem i dužinom teksta garantuju da smo ispunili oba gornja uslova, da pravilno meditiramo i da meditacija dovoljno dugo traje. Vrijeme za izvođenje meditacije zavisi od jezika kojega upotrebljavamo kod transformacija. Ako čitamo mantrični tekst koji je napisan slovima, našim pismom, za bilo koji jezik, tada ćemo morati da koristimo duži period vremena za meditaciju; međutim, ako upotrijebimo kao pismo slike i simbole, jezik mozga, vrijeme za izvođenje meditacije se svodi na minimum, skoro da ga nema i transformacija se izvede kao bljesak.

Za izradu potrebnih mantri za liječenje, odnosno za formiranje tajnih riječi za transformacijska pravila napravio sam na hiljade eksperimenata i došao do zaključka da te tajne riječi zapravo i nijesu tajne, da tekst transformacijskih pravila mora samo da ispuni već pomenute uslove: da nas tekst tajnih riječi uvede u meditaciju i da naša meditacija dovoljno dugo traje da se matrica to jest program mozga, vremenski može realizovati. Ukratko rečeno, za uspjeh transformacijskih pravila, potrebno je da je tekst pravilno postavljen i da dovoljno dugo traje. Čak nam ni riječi nijesu potrebne: kao što sam gore već pomenuo, možemo ih pretvoriti u jezik mozga, u slike i simbole, pa taj redosled slika i simbola u mislima vidimo, preletimo, kao na filmskom platnu, izvedemo transformaciju i uspjeh nam je zagarantovan.

3. Kontrola ili mjerenje energetskog stanja poslije izvođenja transformacija, poslije terapije, to jest liječenja, je treći dio našeg sistematskog postupka terapijskog rada sa životno-kosmičkom energijom. Mjerenje izvodimo jednako, kao pri prvom postupku diagnostifikovanja energetskih oštećenja, kada smo dobili sliku energetskog stanja pacijenata. Ta kontrola u trenutku omogućuje uvid u samostalni terapijski rad i rezultate liječenja. Ona istovremeno omogućuje drugom terapeutu da provjeri uspjeh izvedenoga tretmana na pacijentu; mjerenje je u isto vrijeme i garant da smo liječenje uspješno izveli.

Cjelovit pristup liječenju je metoda da liječimo cijelo tijelo, kako bi ga osposobili da se samo uspješno obračuna sa bolešću, što sam detaljno opisao u tri moje knjige o liječenju sa životno-kosmičkom energijom. Metoda zahtijeva da prije liječenja bolesti energetsko i fizičko tijelo pacijenta maksimalno pripreмимо za ozdravljenje. Prije terapije je tijelo pacijenta iscrpljeno i nesposobno za odbranu od bolesti, pa ga je potrebno energetski osposobiti za obračun sa bolešću i normalno funkcionisanje. Moja metoda energetskog liječenja, odnosno naša terapijska intervencija, bez obzira na vrstu bolesti, zahtijeva da prvo liječimo energetsko i fizičko tijelo i kada smo sigurni da je pacijent dobio energiju u organizam, organizmu pomažemo da savlada bolest. Bolest savladava pacijent, a terapeut mu sa kanalisanjem, to jest dovođenjem dodatne energije na oboljelo mjesto, samo pomaže da uspješno povрати zdravo stanje. Sistem liječenja sa životno-kosmičkom energijom je potpuno drugačiji od postupaka koje upotrebljavaju druga na zapadu poznata alternativna ili medicinska liječenja koja liječe bolest i da pomognu organizmu: moj sistem liječenja osposobljava organizam da sam izliječi oboljelo mjesto.

Liječenje sa životno-kosmičkom energijom je božansko, daje skoro uvijek pozitivan rezultat i ujedno je taj sistem liječenja put brzog ozdravljenja bez štetnih posljedica za organizam pacijenta i terapeuta. Pregled i analiza podataka o

liječenju više hiljada pacijenata su pokazali da je sa terapijom sa životno-kosmičkom energijom bilo izliječeno više od osmadeset posto bolesnih od svih bolesti, sa samo od jednom do tri terapije u intervalu od po dva dana i sa nekoliko kontrola preko telefona. Ta sistem zaista daje brzo i kompletno izliječenje organizma.

Postupak izvođenja transformacija da ojačamo organizam pred obračunom sa bolešću bio je potreban radi analize rezultata liječenja sa životno-kosmičkom energijom u primjeni pomoći bolesnima. Rezultati liječenja su dokaz da ljudski organizam ne može postojati ako ne prima iz okoline u dovoljnim količinama životno-kosmičku energiju. Činjenica da redovnom kontrolom energije u tijelu možemo održavati zdravlje je univerzalnog karaktera i možemo ga upotrebiti na svim živim organizmima na zemlji. Isto tako, upoređivanjem ezoteričnih saznanja istoka i zapada dolazimo do zaključka da životno-kosmička energija nije nešto novo, neka izmišljena energija, da su tu energiju djelimično analizirali već u starom vijeku. Znali su da postoji neki fluid, neka energija u organizmu kada je on zdrav, kada nije bolestan. Većina informacija i pretpostavki o toj energiji je bila djelimično ili slabo obrazložena, često pogrešno definisana, radi toga je kroz istoriju čovječanstva sama ideja i predviđanja o njenom postojanju vrlo slabo tumačena i skoro da nije korištena u sistemima liječenja. Mistioci su najtežu zabludu u vezi energije života u starom vijeku napravili svojom tvrdnjom da tu energiju života proizvodi tijelo samo, jer su tako onemogućili saznanje da tu energiju organizmi primaju iz okoline, iz prostora izvan tijela.

Kao što sam pomenuo, svi pokušaji, poznati iz istorijskih dokumenata, da se objasni pojava života na zemlji, savremenim otkrićima su postali laička i iskrivljena dokazivanja. Vjerovatno da se objašnjenja za život na zemlji u vremenima prije naučnog i tehničkog razvoja nijesu ni mogla drukčije naći, čovjek je tada bio na takvom nivou društvenog i tehničkog razvoja, da mu je to bio jedini mogući pogled na svijet. Naučno nije bilo moguće objasniti od čega čovjek živi, pa se tada mislilo da je logično da je život na zemlji zavisao samo od hrane. Takav pogled na život je ograničio pravilan pristup rješavanju mnogih problema, pa je i danas prisutno mišljenje stručnjaka da se treba čvrsto držati medicinskih načela, koja nažalost samo parcijalno liječe bolesti. Isto tako i većina alternativnih metoda liječenja je koncentrisana na liječenje bolesti, na liječenje pojedinih oboljelih organa tijela, a da se pri tome zaboravlja na cijeli organizam. Primjer bioenergije, gdje se upotrebljava sekundarna energija, dobijena djelovanjem životno-kosmičke energije na organizam, ne može dati dugoročno pozitivne rezultate liječenja. Metoda je parcijalno liječenje, pa tako izliječimo jedan organ, dok drugi organi dožive energetska oštećenja, da ne pominjem zarazu koju može da izazove nezdrava energija bioenergetičara na pacijentu, kao i pacijentova na terapeutu.

Možemo zaključiti da se u zadnjih nekoliko stoljeća pravilno razmišlja i pokušavaju se definisati parametri energije, koja nam daje život na zemlji. Na zapadu i istoku, na različitim krajevima svijeta, naučnici pokušavaju da definišu energiju života, pokušavaju je kanalisati i dokazati da čovjek može da živi bez hrane i neko vrijeme bez vode. Sa time se želi usmjeriti misao i interes, dati upozorenje da postoji neka energija, koja je uvijek prisutna u organizmu i koja stvara uslove za naš život na zemlji. Tu energiju ja sam nazvao životno-kosmičkom energijom i opisao svoja saznanja i njene karakteristike u tri knjige. U praksi ta božanska i univerzalna energija potvrđuje:

- da joj je izvor u našoj atmosferi,
- da je organizam prima direktno iz okoline,
- da je kod liječenja ta energija vrlo uspješna i
- da liječenjem ne ostavlja nikakvih posljedica na organizam.

Životno-kosmičku energiju prima organizam za svoje potrebe iz okoline, koristi je za svoje funkcionisanje i zaštitu; stvara bioenergetsko polje oko sebe, koje je direktno u srazmjeri sa količinom primljene energije. Te dvije združene energije su kao primarno i sekundarno elektromagnetno polje: organizam prima životno-kosmičku energiju za svoje potrebe, za funkcionisanje i pretvara dio te energiju u sekundarno bioenergetsko polje, koje koristi za zaštitu organizma od uticaja štetnih energija. Bioenergija stvara prepreku protoku životno-kosmičke energije, koja se sada nalazi izvan granica polja bioenergije. Tako životno-kosmička energija mora da probije put kroz bioenergetsko polje i stvara u tom polju vrtloge, koje neki izučeni pojedinci mogu da vide: nazvali smo ih tačke otvaranja za organe i sisteme u tijelu ili čakre, točkove, kako ih zovu u Indiji.

Bioenergija je odličan indikator djelovanja ljudskog organizma i pokazatelj korišćenja životno-kosmičke energije, koja se takođe javlja u srazmjeri pravilnog funkcionisanja našeg tijela. Na primjer: ako je organizam oslabio, prima iz okoline malo životno-kosmičke energije, zato se pojavljuje slabo bioenergetsko polje, čakre se deformišu ili zatvore, zavisno od količine protoka energije. Tako imamo mogućnost da mjerenjem stanja bioenergije, stanja aure oko tijela pacijenta, diagnostikujemo zdravstveno stanje i ocijenimo pravilno djelovanje svih organa i sistema u organizmu, koji su zdravi, u srazmjeri sa protokom životno-kosmičke energije.

Sada nam je razumljivo da je životno-kosmička energija eliksir za život i da se dovođenjem te energije u organizam može svaka bolest, pa i za medicinu

neizlječive bolesti, izliječiti. Djelovanje te energije na naš organizam ne može biti štetnog karaktera i nema štetne posljedice, jer je organizmu ta energija potrebna i organizam prihvati, prima i koristi samo onu količinu životno-kosmičke energije koja je njemu potrebna za funkcionisanje, bez obzira na to koliko te energije ima oko sebe. Terapeut sa životno-kosmičkom energijom kanališe tu energiju u tijelo pacijenta i nije u opasnosti da fizički ili psihički postane bolestan, kao što je to u slučaju liječenja sa drugim alternativnim terapijama. Isto tako, kao i pacijentu, terapeutu je potrebna životno-kosmička energija, pa kod liječenja on kanalisanjem dodatne energije u organizam pacijenta prima u sebe potrebnu energiju i tako liječenjem drugoga samom sebi održava zdravlje.

Svi moji eksperimenti i pronalaženje životno-kosmičke energije, energije koja nam omogućuje život na zemlji, u praksi su izvedeni po mjernoj metodi koju sam već opisao u knjigama i gore ukazao na njihov značaj. Za naziv te energije sam upotrebio njene glavne elemente, koji omogućuju život na zemlji i koji su u direktnoj vezi sa cjelokupnim svemirom. Za prihvatanje tih načela i da bi mogli tu energiju upotrebiti za univerzalne namjere i potrebe na zemlji, u našem slučaju za održavanje zdravlja, moramo naučiti da pratimo i poštujemo prirodne zakone i ujedno da uzimamo u obzir sistem duhovnog razvoja pojedinca na njegovom putu ka konačnom cilju: upoznavanju duhovnih energija i programa duše, koji brinu za razvoj našeg fizičkog oblika i omogućuju svestrano djelovanje u uslovima u kojima živimo.

1. KAKO POČETI

Više puta sam kod predavanja o energijama naišao na poteškoće kako objasniti neku energetska pojavu ili uticaj te energije na naš fizički svijet. Poteškoća leži u tome kako izabrati odgovarajući primjer, koji na nivou fizičkog svijeta odgovara za opis pojava iz svijeta energija, da bi razumijevanje tih pojava postalo jasno i razumljivo. Analizom tog problema sam došao do zaključka da je naš zapadni svijet i pored svog tehničkog napretka neobrazovan i sa društvenim sistemima, kao i religioznim načelima, osiromašen za sposobnost prihvatanja nivoa duhovnosti, nivoa energija i mogućnosti razumijevanja duhovnih zakona. U državama zapada, društva materijalističnog pogleda na svijet i u državama gdje vlada samo jedna religija, postoji veliki raskorak u shvatanju duhovnosti i fizičkog načina života: on je tako velik da se energetske pojave mogu protumačiti samo preko logike fizičkog svijeta, što predstavlja priličnu poteškoću radi nekih fizičkih dimenzija koje kod energija ne postoje.

Takođe, društveni sistemi, obrazovni programi, radni procesi, razni pokreti i takoreći svi oblici udruživanja imaju za cilj nametanje usmjerenog sistema upravljanja sa ciljem realizacije svojih programa i dominacije. Pojedinačni član društva mora biti poslušan, dovoljno obrazovan, spreman da prihvati zahtjeve radnih procesa, stvaranje timova u određenim okolinama i slično, sa ciljem da omogući realizaciju određenih ciljeva planirano vođenih sistema i projekata društva. To nije ništa loše sa pozicije vladajuće struje u društvu i za njen razvoj, loše je to što je pojedinac ispunjavanjem svojih obaveza za grupne ciljeve potrošio svoje raspoloživo dnevno vrijeme i zbog toga zaboravio na mogućnost ličnog usavršavanja i odlučivanja, to jest izgubio je svoju slobodu. Ti usmjereni sistemi društva ograničavaju pojedinca i zacrtavaju mu put ka osvajanju materijalnih dobara i udobnog načina života. Pojedinac razvija svoj ego: kupuje automobile, stanove, gradi kuće i vikendice, kupuje jahte, sakuplja i kupuje skupe i vrijedne predmete, putuje po svijetu, sve sa ciljem lične afirmacije i dokaza da je uspio u sistemu, koji ga je planirano "usmjerio". To, takođe, sa određenih pozicija nije ništa loše: pojedinac samo mora da zna da je sebe vaspitao i potpuno prilagodio osvajanju materijalnih ciljeva, što mu je onemogućilo da razvije unutrašnje kvalitete ili kako neki kažu - svoje unutrašnje Ja. Tu dolazi do kritičnih oštećenja na duhovnom nivou, jer čovjek gubi osjećaj za humana, socijalna i etička načela, koja su mu za duhovni rast nužno potrebna.

1.1. Religija i crkva

Skoro dvije hiljade godina je religija sa crkvom na čelu sistematski uticala na sve društvene pokrete kod svih naroda staroga kontinenta i kasnije po cijelom svijetu. Sa metodama pokršćavanja raznih naroda, pojedinci su, kao novi hrišćani, izgubili prvobitni pogled na svijet i sa time sigurnost koju im je omogućavala stara vjera. Samo pokršćavanje nije teklo baš glatko i bez problema, pa su ti narodi, plemena, fizički bili prisiljeni da prime novu vjeru. Vladari pokorenih naroda sa svojim političkim i društvenim opredeljenjima, da bi ugodili zavojevačima, primili bi hrišćanstvo i u svojoj zemlji vojničkim i drugim sredstvima prisilili svoje ljude da prime novu vjeru. Kod ljudi se u duši stvarao prazan prostor, stare bogove su morali brzo zaboraviti i još brže nove primiti, pa su mnogi među njima rađe išli u smrt, nego da prime nove bogove. Crkva je, u sudjelovanju sa političkim strukturama društva porobljenih naroda to iskoristila, u većini primjera stare bogove, to jest bogove pokorenih naroda, prilagodila novoj vjeri.

Sa razvojem društva crkva nije prekinula da upotrebljava represivna sredstva za ostvarivanje svojih ciljeva, što je dokaz da su njene aktivnosti i danas više političke nego vjersko-obrazovne prirode i nije postala nosioc duhovnog razvoja vjernika, kao što se to od nje očekivalo. Vjernici su bili prisiljeni da slušaju popove i ustalilo se načelo da je pop pastir, a vjernik ovca i da će pop ovce sigurno da odvede u raj. Crkva se dugo vremena nije odricala odnosno nije napuštala svoja politička opredjeljenja, pa je tek prije par stoljeća počeo proces odvajanja crkve od države. Ali i pored odlučnog opredjeljenja društva da odvoji crkvu od države, crkva se organizovala i sa tajnim sistemima djeluje na vjernike, tako da je danas crkva vlada u sjenci. Svi ti opisani procesi su doprinijeli da su ateisti i vjernici počeli da razvijaju svoj ego i zaboravili na duhovne komponente čovjeka i njegove unutrašnje kvalitete duha. Vjernici postaju uokvireni u te doktrine i prisiljeni su da slijepo prihvataju određena, ponekad iskrivljena religiozna načela i tako su njihove duhovne sposobnosti ostale nerazvijene, njihovi genetski programi koji definišu duhovnost su blokirani. Zato danas vlada stanje da od svojih predaka nijesmo naslijedili aktivne genetske programe za duhovni rast i to predstavlja ozbiljnu prepreku za razumijevanje duhovnog nivoa svijeta energija.

Možemo primijetiti da i druge kulture kroz svoja religiozna učenja, kako na istoku kod hinduizma, tako i na zapadu kod vudu religije, pokušavaju da upozore vjernike da njihova vlastita duhovna načela nije primjerno prenositi na hrišćane, to jest na bijelog čovjeka, jer je on nesposoban da ih pravilno shvati. Sve to skupa ukazuje na posljedice viševjekovnog djelovanja hrišćanske

crkve kod koje su molitve, to jest mantrično-meditacijski sistemi izgubili svoju namjenu i postali neuspješni - naše molitve više ne daju dobar rezultat. Prisila, represije, vjerski ratovi, lov na vještice, političko djelovanje crkve i njeno opredjeljenje za materijalna dobra, su uzrokovali kod hrišćana teška oštećenja u njihovoj genetskoj strukturi. Programi gena, koji u čovjeku definišu sve, od oplođenja, preko rođenja, života i smrti, imaju neaktivne programske pakete gena za razumevanje duhovnosti: oni su blokirani. Genetski programi za određene aktivnosti se, naime sa upotrebom kroz generacije evolucijski razvijaju ili se sa neaktivnošću, to jest neupotrebom blokiraju, zakržljavaju i tako postanu neupotrebljivi, čovjek ne izražava te osobine kroz svoj život.

Borba crkve za održavanje pozicije u društvu je dovela do toga da su njihovi kadrovi visoko obrazovani ljudi, koji uspijevaju da vjernike učine poslušnima i da ih navedu da slijede njihova uputstva. Tako su svi kadrovi crkve usmjereni na osvajanje materijalnih dobara pod direktnim uticajem ega, dok sa druge strane vjernici postaju poslušni i ponizno i automatski ih slijede, misleći da duhovno napreduju i da su nad prosjekom društva. U većini slučajeva ti vjernici, koji imaju zakržljale genetske programe, nijesu sposobni za uključenje u duhovni razvoj i ako to pokušaju, moraju da ulože velik napor da ublaže svoje religijske poglede i prihvate duhovne vrijednosti.

Nije potrebno da isključimo religiju i crkvu iz našeg života, jer molitve, ako ih pravilno upotrijebimo i te kako mogu dobro da pomognu na putu u duhovni razvoj i putu u svijet energija. Moramo biti svjesni zamki, koje nam je stvorila religija sa političkim djelovanjem crkve, da danas ne možemo prihvatiti, to jest upotrijebiti duhovne programe koji omogućavaju održavanje zdravlja i sretan život. Takođe moramo biti svjesni da kod vremenski veoma kratkog izvođenja transformacija u sebi isključimo određene obaveze prema crkvi i religiozne poglede, koji djeluju na našu psihu, jer ćemo u suprotnom kod duhovnog razvoja i osvajanja terapijskih sposobnosti imati vrlo malo uspjeha.

1.2. Ego i unutrašnje Ja

Osnovni uslov da neka kreacija može da postoji na zemlji, u našem primjeru je to čovjek, leži u vrhovnom prirodnom zakonu, koji traži i obavezuje da svaka kreacija ima mogućnost samostalnog funkcionisanja i da je njeno djelovanje usklađeno sa prirodnim zakonima, to jest da je usklađena sa Bogom, sa svemirom. To je dualizam u prirodi koji kod čovjeka stvara dvije komande: naša opredjeljenja i djelovanje na osnovu stečenog znanja i samostalnog životnog iskustva i djelovanje u našem tijelu, koje je vezano za našu dušu, za anđela čuvara, za unutrašnje Ja.

Gore navedeni primjeri različitih htjenja za sticanje materijalnih dobara su pod direktnim uticajem samostalnog odlučivanja, to jest pod uticajem ega. Čovjek gradi kuću, vikendicu, kupuje jahtu itd., na kraju života umre, sa sobom na nebo ništa ne nosi, svoja bogatstva ostavlja nasljednicima, koji se često kod diobe nasleđa posvađaju i između sebe razviju neizlječivu mržnju. Ipak, u većini primjera ego upravlja sa čovjekom, čovjek radi, razmišlja, odlučuje i funkcionira u okolini na osnovu znanja i iskustva koje je dobio kroz život od rođenja do danas. Taj program definiše funkcionisanje čovjeka i omogućuje mu da se na osnovu stečenog znanja uključi u radne procese, stepen obrazovanja mu omogućuje status u društvu i službeni položaj, kao i odnose u okolini u kojoj živi. Ego je potreban svakom čovjeku, jer ako bi ostao bez njega, ostao bi bez svoje ličnosti i ne bi se mogao uključiti u tokove društva, to jest života na zemlji.

Sa druge strane, postojeći prirodni zakoni čovjeku ne dozvoljavaju da realizuje procese koji su suprotni principima svemira, zakonima prirode i tako za svako suprostavljanje tim prirodnim zakonima kažnjava svoje fizičko tijelo, a kazna se manifestuje kao uzrok za bolest. Anđeo čuvar, unutrašnje Ja je produžena ruka prirodnih zakona, koje upozorava čovjeka i njegov ego da se ne suprostavlja zakonima prirode. Čovjek u principu teško sluša anđela čuvara i u većini slučajeva se odlučuje po svojoj volji, prema znanju kojega ima u sebi. Tako kroz život nastaje situacija da anđeo čuvar, duša, naša svijest, direktno djeluju pod uticajem ega. Neopravdano preuzevši komande od anđela čuvara, duše, ego komanduje sa našim tijelom i ne dozvoljava unutrašnjem Ja da ocjenjuje i odlučuje. Pravo na odlučivanje je unutrašnje Ja, odnosno duša izgubila sa brzim tehničkim razvojem društva, gdje su većinu radnih procesa i egzistencije pojedinca preuzele mašine, organizacije, društva, pravila za život u urbanim sredinama, ljudski zakoni i slično. Pojedinac je svoje obrazovanje, ličnu zaštitu, odbranu, ishranu, prevoz i slično, prepustio organizacijama društva i tako izgubio potrebu da razvija intuiciju za osjećaj sigurnosti i traženje hrane, koju je sada mogao da nađe u trgovinama sa velikim panoima sa dobro smišljenom reklamom. Tehnički razvoj društva omogućuje pojedincu da pomoću ega vodi i komanduje svojom ličnošću i da se ne obazire na kompetencije unutrašnjeg Ja, koje je sada zarobljeno, po malo uvrijeđeno i moglo bi se reći osramoćeno. Revolt ega na pokušaj djelovanja unutrašnjeg Ja se u većini slučajeva ispoljava kao negativne osobine u čovjeku, izražavane u obliku mržnje, dominantnosti, zla, izvođenja crne magije, nasilja, zločina. Te osobine čovjeka su pod direktnim upravljanjem ega. Najteži oblik negativnog stanja je rušenje zdravlja, odnosno slabo funkcionisanje fizičkog tijela, kojeg prevelika želja ega dovodi u tešku situaciju i potrebu za upotrebom droge, alkohola, izražavanjem nasilja, nezadovoljstva i na kraju u mnogim primjerima i do samoubistava.

Ekstremni slučajevi, kada pojedinci isključivo dozvoljavaju izražavanja komande ega, se odražavaju u tome da oni postaju uspješni borci za sticanje materijalnih dobara, ličnog položaja u društvu i posebnog odnosa prema ljudima u svojoj okolini. Ti ljudi ne biraju sredstva da dostignu visok materijalni status, nijesu im nepoznati ni prevare, laži i zločini. Mogu reći da su takvi pojedinci na nisko reikarniranom nivou, da se kod njih humane osobine još nijesu formirale i tako nemaju svoje vrijednosti, to jest da te osobine nijesu kroz život razvili i da svoje ciljeve sa lakoćom mogu da ostvaruju preko tijela drugih. Ta grupa ljudi rijetko da može duhovno napredovati, rijetko mogu dostići neke duhovne kvalitete, njihov trud se uvijek preokrene u suprotni smjer zlobnog djelovanja i bavljenja crnom magijom. Na žalost, pripadnika te populacije u svakom društvu ima mnogo, pa nije ni čudo da danas svako društvo ima toliko napisanih zakona za zaštitu svojih građana.

Sa druge strane pojedinci sa visoko razvijenim unutrašnjim Ja, dušom, koji cijene duhovne osobine i ne zanimaju ih mnogo materijalna dobra i status u društvu, kod ljudi sa razvijenim egom bivaju neprihvatljivi i nijesu usklađeni sa njihovim materijalnim ciljevima. Oni se teško uklapaju u društvene aktivnosti i jedino mogu biti uspješni na područjima gdje društvo na njih direktno ne utiče, kao što je na primjer samostalni rad ili uključivanje u specijalne ezoterične grupe, rad u ašramima, život u planinama daleko od urbanih sredina i sličnim okolnostima za život. Toj grupi pripadaju duhovno razvijeni pojedinci, koji posjeduju visoki reikarnacijski nivo i možemo ih prepoznati po tome što su uspješni naučnici, stručnjaci ili ih poznajemo kao predavače duhovnosti, pišu knjige i mnogi među njima imaju iscjeliteljsku sposobnost.

Opisana dva ekstremna primjera, grupe sa takvim osobinama su u odnosu na cjelokupnu populaciju na zemlji još uvijek male, ali vidljive. Obično te grupe ljudi ne ometaju druge pojedince, koji se nalaze izvan grupa odnosno opisanih primjera, da se opredijele za upoznavanje energetskih nivoa i ličnog duhovnog razvoja. Mi praktično živimo u svijetu ega i njegovih osobina sa povremenim uvažavanjem unutrašnjeg Ja, duše, koje se u većini slučajeva odnosi na one funkcije u organizmu kojih nijesmo svjesni. Anđela čuvara, dušu, mi možemo da slušamo samo kada nam je cilj poznat i kada savladamo djelovanje ega, koji u tom slučaju izaziva u čovjeku strah i traumu, pa je potrebno namjenski savladati djelovanje ega i omogućiti saznanja, koje nam saopštava duša. U materijalnom svijetu, na žalost, ego djeluje svugdje, u svim strukturama društva, od porodice, preduzeća, stranki, države i slično. Pojedince, koje vodi ego, poznajemo po njihovom dominantnom ponašanju, gdje im diploma obrazovanja znači društveni status, vještački stvaraju autoritet, skloni su varanju i sistematičnom bogaćenju. U krajnjem slučaju, djelovanje ega na pojedince

u materijalnom svijetu nije nešto pogrešno, čak je to i potrebno, ako smo svjesni da novac nije život, već da je on samo sredstvo za život. Novac daje mogućnost ugodnog savladavanja životnih potreba u fizičkom svijetu i lakše ispunjenje zahtjeva koje traži naš domaćin, zemlja.

Ipak, svako od nas mora biti svjestan da mu je u materijalnom svijetu ego nužno potreban i sa druge strane, ako se želimo duhovno razvijati, da nam je duhovna komponenta tijela unutrašnje Ja, duša, nezamjenljivo potrebna. Kao treće, kod prelaza u duhovno stanje iz stanja ega u stanje energetskih komponenta uvijek nas smeta, koči, dominantnost ega. U početku želju za duhovnim napredovanjem uvijek omogućuje upravo ego, koji želi iskoristiti duhovno znanje, sposobnosti, za svoju ličnu afirmaciju. Pojedinci izražavaju to stanje sa uzvišenim osjećajem da će postati nešto posebno, znati nešto više od drugih, da će ih društvo cijeniti i da će preuzimanjem duhovnih načela imati materijalne koristi, bolje rečeno postati bogati. U toj početnoj fazi duhovnog razvoja ego skoro uvijek postavi zamku, zavodi nas i usmjerava na ciljeve koji su pod njegovom komandom, na osvajanja materijalnog bogatstva i lagodnog života. Svaki pojedinac u toj fazi duhovnog razvoja mora biti pažljiv i svjestan da ako upotrebljava duhovna načela u materijalnom svijetu, to ne vodi ka njegovom duhovnom razvoju, već da se on razvija u suprotnom pravcu, da kreće na put ka crnoj magiji.

Pravi put u duhovni razvoj postizemo kada nas kod treniranja i ulaganja energije ego ne smeta. I pored toga što nam je ego omogućio da počnemo raditi, ulagati energiju u duhovna dobra, njega moramo blokirati, onemogućiti ga da utiče na našem duhovnom putu. U toj fazi ego treba sistematski eliminirati i pri tome paziti da ga ne uvrijedimo, da ga ne ponizimo. Ego nam je u svakodnevnom životu nezamenljivo potreban u svojoj okolini i društvu ne možemo biti bez svoje ličnosti, bili bi neprilagodljivi za društvo i kao takvog nas društvo ne bi ni prihvatilo. To su dva stanja, gdje nam je za svakodnevne potrebe ego nužno potreban i stanje duhovnog napredovanja, kada nam ego nije potreban.

Sistem kako ulagati energiju u duhovni razvoj sam opisao u prvoj knjizi o liječenju sa životno-kosmičkom energijom, gdje nam je u prvom primjeru ego potreban za svakodnevno funkcionisanje i u drugom primjeru, kada nam ego nije potreban, jer se nalazimo u duhovnom stanju, svijetu energija. U knjizi sam tu izmjenu ega i unutrašnjeg Ja definisao kao sistem "uključiti-isključiti". Mogu reći da je svima nama koji živimo u materijalnom svijetu u doba tehničkog razvoja na zemlji taj postupak "uključiti-isključiti" vrlo prihvatljiv i potrebno je samo naučiti kako da ga u odgovarajućim trenucima upotrijebimo. Uključeno je stanje kada se uključimo i funkcionišemo pod komandom i vođstvom

unutrašnjeg Ja i operišemo sa energijama, izvodimo transformacije, mantrre, meditiramo, molimo se ili treniramo, ulažemo energiju u svoj duhovni napredak. Isključeno je stanje povratka iz stanja komandi odnosno vođstva unutrašnjeg Ja u normalnu poziciju vladanja ega, u takoreći svakodnevno funkcionisanje naše ličnosti.

U nekom prosjeku mogli bi zaključiti da je svim narodima na zapadnoj hemisferi, posebno hrišćanima, taj prelaz iz jednog u drugo stanja svijesti prihvatljiviji, jer nijesu prilagođeni, vaspitavani da mogu svakodnevno i dugo meditirati i ostati duže vrijeme u stanju meditacije.

1.3. Ezoterične tehnike i duhovnost

Brojni duhovno razvijeni pojedinci su krajem devetnaestog i početkom dvadesetog vijeka javno upozoravali da većina izvođača ezoteričnih tehnika, poznatih na istoku, to znanje pogrešno prenose na zapad. Gledajući na različite kulture istoka i zapada izvođači ezoteričnih tehnika na zapadu slabo razumiju njihov značaj, pogrešno tumače i izvode njihove programe, tako da su i konačni rezultati kod upotrebe istočnjačkih tehnika slabi, često štetni i čak opasni po zdravlje. To upozorenje vrijedi i danas: izvođači ezoteričnih tehnika prenetih sa istoka žele brzo i na prost način, koji je karakterističan za zapadni svijet, postići vidan uspjeh u društvu, sa namjerom da postanu značajne ličnosti, jer nešto znaju što drugi ne znaju i slično. Takvo opredjeljenje za postizanje brzog uspjeha vodi ego, koji postavlja razne zamke, zavodi te izvođače istočnjačkih ezoteričnih tehnika i blokira njihovo duhovno napredovanje; preusmjerava njihove misli na logiku razmišljanja sa zapada i zato ti pojedinci ne uspijevaju na svom putu duhovnog razvoja. Sa druge strane, znanje i sposobnost za izvođenje ezoteričnih tehnika, poznatih među narodima istoka i duhovni razvoj čovjeka, nemaju ništa zajedničko. Kao što sam već pomenuo, kod ezoteričnih tehnika ego gospodari i te pojedince lažno veliča i pogrešno usmjerava, tako da misle da su duhovno razvijeni pojedinci. Te osobe prepoznamo po njihovom arogantnom ponašanju; smatraju sebe elitom i misle da su "previše pametni", nisu ni svjesni da ta ezoterična znanja treba analizirati i upoređivati sa kulturnim životom istoka, a ne gajiti lažne osjećaje superiornosti i sebe nesvjesno postavljati u položaj pijetla - kokota, koji kukuriče na svom đubrištu.

Podsjetimo se primjera, jednostavnih disciplina, kao što su automobilske trke, koje sam opisao u prvim knjigama o liječenju sa životno-kosmičkom energijom. Na trkama možemo osvojiti prvo mjesto na svijetu i u društvu postati cijenjena ličnost kao nepobjediv vozač trkačkog automobila. Međutim, vožnja automobilom je manipulativna sposobnost, koju omogućava konstrukcija automobila, da

bi u konkurenciji različitih modela, vozač osvojio dobru poziciju na takmičenju. Znanje se nalazi u timu konstruktora automobila, koji je auto napravio, nikako ne u sposobnosti vozača, koji treniranjem uspije da pobijedi na trkama: njegovo znanje mu koristi samo ako sjedi za volanom automobila, bez auta on je samo običan čovjek. Ako upoređujemo konstruktorski tim trkačkog automobila i sposobnost vozača sa unutrašnjim Ja i egom čovjeka, ustanovit ćemo da unutrašnje Ja predstavlja konstruktore, a ego sposobnost vozača.

Isto tako možemo uporediti ego i unutrašnje Ja sa igrom na kompjuteru i pobjednikom u toj disciplini na nekom takmičenju. Pobjednik, to jest manipulator na kompjuteru, je na nivou ega i ima želju da na takmičenjima pobijedi; međutim, glavna kvaliteta i sposobnost leže u znanju programera te igre, njegovoj sposobnosti konstruisanja i možemo ga uporediti sa unutrašnjim Ja, to jest sa duhovnom komponentom u čovjeku. Programer je upotrebio svoju sposobnost i duhovne potencijale da bi izmislio i konstruirao tu igru, pokazao je znanje, stručnu sposobnost i nadarenost, što prestavlja znanje univerzalnog kvaliteta. Manipulator, korisnik kompjuterskog programa, taj kvalitet, odnosno program kako je igra konstruisana i programirana, ne poznaje, njemu to nije ni potrebno, njegova je uloga da rješava zadatke, koje mu je programer postavio i znanje koje posjeduje je neupotrebljivo, ako nema računara. Korisnik programa kompjutera se nalazi na nivou ega i lične želje da upoznavanjem postavljenih zadataka u programu postigne najbolji rezultat na takmičenjima. Programera igre kao stručnjaka, koji posjeduje univerzalno znanje i djeluje pod uticajem duhovne komponente, možemo uporediti sa unutrašnjim Ja.

Astrologija, jedna od ezoteričnih tehnika koja je vrlo popularna u našem društvu, djeluje tako što na osnovu znanja o položaju planeta, datuma, mjesta rođenja i trenutka, odnosno vremena gledanja pravi određenu analizu. Izračunavanjem tih parametara možemo da proričemo, određujemo karakterne osobine pojedincima i još mnogo toga. To je karakterističan primjer upoređivanja što je znanje i ego te, što je duhovno napredovanje, unutrašnje Ja. Astrolog upotrebljava poznata pravila astrologije i određuje potrebne pozicije tačke koje zahtijeva, naprimjer, natalni horoskop i rezultati njegovog rada zavise od tačnosti unešenih podataka. Pravila su poznata i nije potrebno mnogo razmišljati i kombinovati da dobijemo odgovor na postavljena pitanja. Svi potezi su tako tačno definisani da kompletno znanje astrologije možemo prenijeti na kompjuter i iz njega izvlačiti odgovarajuće odgovore. Naučeno znanje iz astrologije je egova komponenta, isto tako možemo reći da je to i naučeno znanje za rad na kompjuteru, pa nije čudo da su danas savremeni astrolozi izgubljeni bez računara, efemerida i osnovnih parametara za izračun horoskopa. Autor, koji je davno u prošlosti napisao pravila za rad astrologa,

omogućio da drugi koriste to znanje i ta pravila, bio je stručno sposoban i duhovno razvijen pojedinac, što za astrologa, koji njegovo znanje samo primjenjuje, ne možemo reći. Astrolog je ostao na nivou ega, njegovo znanje je naučeno, manipulativno, kombinovano i najmanje kreativno u otkrivanju pravila astrologije, dok je autor, pisac pravila astrologije, duhovno razvijen pojedinac i možemo ga slobodno upoređivati sa unutrašnjim Ja.

Numerologija i I ching (yin-yang), Tarot, Rune i slična znanja, da ih ne nabram, su ezoterične tehnike koje se daju naučiti, korisno upotrijebiti za potrebe ega i ništa više. Duhovno razvijen i sposoban stručnjak je bio onaj, koji je napisao pravila za ta ezoterična znanja i sigurno je da onaj, koji tu tehniku samo primjenjuje, nije duhovno razvijen čovjek. Kao što sam već pomenuo, većinu tih ezoteričnih tehnika, odnosno pitanja na koja želimo dobiti odgovor, rješavamo pomoću kompjutera i njegovih mogućnosti, pa korisnik nema puno poteškoća kod svoga rada. Svakome poznavanje ezoteričnih tehnika donosi dosta korisnoga, ako te tehnike cijeni i pametno upotrijebi u životu. Poznavanjem tih nauka širimo horizont i uvid u fizičko i energetsko tijelo čovjeka, što ujedno bogati stečeno znanje u našoj profesiji i omogućava uspješno uključanje u društvene procese. U prošlim vremenima bilo je primjera da je neki naučnik bio cijenjen i poštovan u svijetu, ne toliko radi sposobnosti svoje profesije, već radi toga što je svoj rad obogatio ezoteričnim naukama. Ne postoji ništa u aktivnostima čovjeka, a da ne bi moglo biti njegovo znanje obogaćeno i dopunjeno sa znanjem tih fizički nedefinisanih sistema, ezoteričnim mogućnostima.

Dobro je znati, upoznati i savladati ezoterične tehnike, ali moramo biti svjesni zabluda i opasnosti rada sa tim znanjem i upotrebom tih tehnika. Mora nam, kao prvo, biti jasno da poznavanje tih tehnika ne znači duhovnu sposobnost i da moramo razviti kritički odnos prema upotrebi tih tehnika, koje nas vremenom zarobe, ograniče i onemogućće da duhovno napredujemo. Posljedice rada sa ezoteričnim tehnikama znaju biti vrlo opasne za život i nije čudo da mnogi izvođači tih tehnika traže medicinsku pomoć, mnogima je potreban psihoterapeut, rekao bih da postaju ovisnici kojima je potrebno liječenje i za društvo invalidi. Posebno je potrebno pomenuti da je nepravilna upotreba ezoteričnih tehnika često glavni uzrok za pojavu neizlječivih bolesti i za kratak život.

1.4. Obrazovanje i psihologija

Svakom čovjeku obrazovanje donosi ugodnosti za život na zemlji, omogućuje široke poglede i različita znanja sa uspjehom u profesiji, mogućnosti uključivanja u okolinu u kojoj živi, u društvo i takođe, šire, u međunarodne organizacije. Načitanost daje mogućnost uvida i razumijevanje različitih tema,

uvid u druga i drukčija razmišljanja, upoznavanja različitih znanja i filozofija, kao i mogućnost dobijanja odgovora za svakodnevne potrebe na fizičkom ili na duhovnom nivou života. Osvojeno znanje stečeno obrazovanjem svakako da koristi duhovnom rastu, upoznavanju duhovnih vrijednosti i puteva za dostizanje postavljenih ciljeva. Međutim, moramo biti svjesni da obrazovanje samo po sebi ne znači duhovni razvoj; bez njega se teško snalazimo u razumijevanju duhovnih vrijednosti i postupaka rada, ali visoko obrazovanje nije odgovorno, odnosno nije uslov za duhovno napredovanje. Ne samo u istoriji, već i danas možemo sresti dosta pojedinaca koji nemaju formalno obrazovanje, a ipak su duhovno visoko razvijene osobe. Kao što sam već opisao u knjigama o liječenju sa životno-kosmičkom energijom, obrazovanje, koje može doneti dobro ili loše znanje, dobijamo učenjem, dok duhovnost postižemo treniranjem, ulaganjem energije i kao nagradu za uloženi rad dobijamo određene duhovne sposobnosti, koje možemo izraziti i u praksi dokazati. Mogli bi površno upoređivati i reći da je obrazovanje teoretska priprema za fizički život i da je treniranje put ka duhovnosti i postizanju vrhunskih mogućnosti. Obrazovanje u jednom smjeru pojedinca usmjeri u usko gledanje na prirodne zakone i društvene tokove, tako da od takvih stručnjaka možemo očekivati dobre rezultate jedino sa područja njegove specijalnosti i ega. Rezultati duhovnog rasta pojedinaca, koje postižu i oni koji nemaju obrazovanja, bit će jednaki, jer je za duhovni napredak i osvajanje duhovnih kvaliteta potrebno odgovarajuće treniranje. Razlika nastaje u tome da neobrazovan pojedinac savladava određene duhovne discipline i sa time je zadovoljan, dok će obrazovan čovjek to univerzalno znanje upotrebiti za druge namjere i sigurno će svoje obrazovanje podići na maksimalni nivo kvaliteta. Visoko i usmjereno obrazovanje može da koči i onemogućiti saznavanje i duhovno napredovanje, ali je to zaista zavisno samo od odnosa pojedinaca prema duhovnim naukama. Mogli bi kao zaključak reći da su obrazovanje, odgovarajuća literatura, predavanja, seminari i tečajevi za duhovno napredovanje nužno potrebni, ali te aktivnosti nijesu odgovorne za konačni uspjeh, jer svaki obrazovani ili neobrazovani, školovani ili neškolovani pojedinac može svojim radom i uloženom energijom postati dobar terapeut sa životno-kosmičkom energijom.

Psihologiju i određene smjerove koji proizilaze iz nje danas mnogi pogrešno razumiju, ta znanja izjednačuju i prikazuju kao naučnu metodu koja daje najviše koristi za duhovni rast i smatraju da se preko tih znanja najbolje duhovno razvijamo, ali to nije tačno. Psihologija je nauka usko povezana sa fizičkim djelovanjem čovjeka, njegovom logikom i odazivima na zakonitosti društva, pa tu disciplinu možemo slobodno izjednačiti sa potrebama ego sistema. Za očekivati je da će psihologija biti spona, veza između fizičkog i energetskog tijela, da ćemo preko psihologije imati lakši put za duhovni raz-

voj, ali smo tu dobro pogriješili. Razvoj psihologije je omogućio da upoznamo čovjeka i njegovo ponašanje u društvu i izvan njega, međutim njene, na primjer terapijske metode liječenja, negiraju svaku logiku zdravog razuma. Psihoterapeuti izvode na stotine terapija da ozdrave neku osobinu kod čovjeka (i kod toga su u većini slučajeva neuspješni), a tu osobinu možemo da izliječimo sa par energetskih terapija.

Možemo reći da većina društvenih sistema istoka i zapada, radi pogrešnih i manjkavih pogleda na duhovni nivo čovjeka, psihologe postavljaju u status duhovno pametnih stručnjaka i tako im omogućuju, odnosno daju pravo da u društvu usmeravaju sve tokove i sisteme informisanja, u svoju korist, u smjer psiholoških znanja. Sa pogrešnim i nepotpunim načinom obavještavanja o duhovnim sistemima i zakonima energije, sredstva informisanja pod uticajem psihologa prave nepopravljivu štetu u širokim masama društva koje koriste tu literaturu, zavodeći ih nekorektnim i nepravilnim objašnjenjima duhovnih zakona i time blokiraju njihov put duhovnog razvoja. Ustvari, u našem društvu priznati psiholozi, kao "autoriteti" duhovnog znanja, vode sve društvene strukture stranputicom i onemogućuju im da pravilno shvate put duhovnog napredovanja, da iskoriste duhovne zakone, posebno da postojeće duhovne mogućnosti upotrijebe za liječenje, za održavanje zdravlja i život bez bolesti, za sretan život na zemlji.

Psiholozi mogu biti visoko razvijeni ljudi, koje u istoriji čovječanstva poznajemo po njihovim djelima, knjigama i sistemima za duhovni razvoj pojedinaca. Oni pišu knjige, prevode djela stranih autora, ezoteričnu literaturu prilagođavaju svojim principima i sistemima za duhovno napredovanje. Mnogo korisnoga znanja možemo da naučimo od njih, jer su oni svjesni da im je ezoterično znanje pomoglo u usavršavanju ličnog znanja i postizanju uspjeha u profesiji, da izaberu pravi put duhovnog razvoja i tako obogate, na primjer, psihologiju kao nauku. Psihologiju je korisno poznavati, samo moramo biti svjesni da ta nauka nije odgovorna za duhovni put i da pojedinca najlakše zavede i usmjeri na suprotni kolosjek, ubijedi ga u lažna znanja o duhovnosti i duhovnim zakonima.

Svaki pojedinac, koji misli i čiji duhovnim stazama, mora znati da je bez literature, obrazovanja, primjerenih tečajeva i predavanja, put za osvajanje duhovnih vrijednosti trnovit. Vrlo je značajno da znamo da danas možemo svugdje da sretamo neškolvane ljude koji su duhovno jako razvijeni. Razlikuju se od drugih duhovno razvijenih pojedinaca po tome što su nadareni za pojedine duhovne smjerove, kao što je sposobnost vidovitosti, da su stručnjaci za liječenje bolesti kostiju, poznaju osobine lekovitih trava, prave meleme i slično. Takođe

nijesu rijetki primjeri da pojedine žene sa sela, koje ne znaju pisati, ne poznaju psihologiju, odlično proriču, poznaju iscjeljenja, znaju astralno letenje, imaju sposobnost izvančulnih doživljaja i vidno se razlikuju od svojih mještana po svojim vrlinama.

Cilj moje analize nije kritika obrazovanja, psihologije, ezoteričnih tehnika, jer to zaista ne bi imalo smisla, bio bi apsurd: to je samo upozorenje svakom pojedincu da ako želi ići duhovnim putem, da zna da ga te naučne discipline mogu prevariti, odvesti na pogrešan put ego i fizičkog svijeta, gdje će doživjeti lažna ubjeđenja i upasti u egove zamke. To saznanje sprečava da se slijepo ne vezemo za lično obrazovanje, znanje iz psihologije, ezoteričnih disciplina i slično i višestruko doprinosi kod truda i korišćenja lične energije za osvajanje duhovnih smjerova i upoznavanje svijeta energija. Skoro je nemoguće popraviti greške nepravilnog duhovnog obrazovanja i za to uložene energije, jer ti pojedinci razvijaju negativne osobine, biraju pograšan put duhovnog razvoja, prihvataju zablude koje im stvara ego i veoma često korišćenjem crne magije postižu svoje ciljeve: mogao bih reći da nikada ne dostignu duhovno znanje i da nikada ne dožive prosvjetljenje.

1.5. Teorija i praksa

Svaki pojedinac želi kao prvo da upozna smjer duhovnog razvoja, koji mu omogućuje uspjeh, koji je pravi put saznanja i princip rada, da pravilno može da uloži svoju energiju u duhovni razvoj. To mnoge zavede, jer se djelimičnim znanjem i upoznavanjem smjerova duhovnog razvoja brzo zadovolje, ego ih prevari i uvjeri da su dostigli visok duhovni nivo, da su već u svijetu energija i da moraju to znanje što prije, brže bolje prenijeti na druge. Većina njih nije svjesna da su pogriješili i da je njihovo nepotpuno znanje prenešeno na druge raznim tečajevima i predavanjima opasno i da takva nestručna predavanja kod slušalaca stvaraju blokade i da su oni u većini slučajeva uzrok za razne bolesti. Kod nas ima dosta primjera gdje su pojedinci turistički posjetili Indiju, pročitali neku knjigu iz ezoterične literature, posjetili neki kratak kurs iz neke od ezoteričnih disciplina i već počnu da predaju i uče druge o duhovnim sistemima i energijama svemira.

U ovoj knjizi ne mogu obuhvatiti i one autore koji su formirali različite škole i napisali knjige iz kojih se jasno vidi da su pogriješili i da su im energije nepoznate, da im je duhovni put ostao nerazumljiv i nejasan. Tu spadaju i pojedinci različitih znanja koji, mada ne poznaju duhovnost, na osnovu svojih profesionalnih vidika pišu članke i knjige u kojima ubeđuju druge o energijama i duhovnim kvalitetima. Posebno je nerazumljivo djelovanje psihologa, koji

su se deklarirali kao numerolozi ili astrolozi i njihov trud da dokažu kako su njihova objašnjenja o energijama pravilna i da zbog njihova autoriteta ne smijemo sumnjati u njihova objašnjenja. Takve diletante podržavaju neka sredstva javnog informisanja i radi novinarskog nepoznavanja duhovne materije daju im isključivo pravo da preko novina i elektronskih medija govore o energijama i "stručno" ocjenjuju terapijski rad pojedinaca u našem društvu. To nelogično stanje u pogledu na duhovnost od strane informativnih sredstava u našem društvu svakako negativno utiče na svakoga ko čita tu literaturu ili da prati te medije. Te loše informacije o duhovnosti siromaše društvo, a pojedinca željnog duhovnog znanja zavedu i onemogućuju mu da nađe pravi put za korišćenje tih božanskih kvaliteta.

Praksa, rad i istrajnost su od vitalnog značaja i osnova za postizanje određenih duhovnih vrednosti, njihovih kvaliteta, ako su obogaćeni sa duhovnim principima i teoretskim znanjem drugih naučnih disciplina, omogućuju univerzalnu upotrebu upoznatih i osvojenih duhovnih sposobnosti. Kod početnih vježbi za duhovni rast svakog pojedinca ili vježbi za terapeuta sa životno-kosmičkom energijom, kao što sam to već naznačio, nije potrebno brinuti za lično obrazovanje: treba vježbati i sistematski ulagati energiju dok ne postigneš postavljeni cilj. Ponavljam primjer koji sam već opisao: kada sam upitao jednu od kandidatkinja za terapeuta na tečaju da obrazloži kako je izvela postupak transformacije, jer je jedina u svojoj grupi bila uspješna, prestrašeno je odgovorila: "Uradila sam tako kao što si ti rekao". Bila je jako iznenađena zbog svog uspjeha, bolje bih mogao reći da je to prihvatila sa malim nepovjerenjem i bilo joj je neugodno što je ona uspjela, a njene kolegice koje treniraju duže vrijeme i koje su je dovele na ovaj tečaj, nijesu uspjele. Iz tog primjera se može zaključiti da ona nije bila opterećena prethodnim znanjem, filozofijom i uticajem ega; radila je kao čistačica i nije bila opterećena različitim pogledima na transformacije, izvela je cijeli postupak kako sam objasnio i zato je bila uspješna. Ona nije imala predznanja iz meditacije, kao što su to imale njene kolegice koje su kod izvođenja transformacija bile neuspješne zbog razmišljanja i drukčijeg prihvatanja postupaka vježbi. Na tečajevima moja uputstva neki prihvate zdravo za gotovo i zato su uspješni, dok druge smeta ego, podstiče različita objašnjenja na osnovu znanja i iskustva, stvara nepovjerenje i forsira lični pogled na transformacije, podmeće vlastita rješenja, koja su u principu pogrešna, pa nije ni čudo da su neuspješni.

Neki pojedinci sa vježbanjem dostignu vrlo brzo dobar rezultat i duhovno napreduju, ali većina mora da trenira duže vremena da bi dostigla svoj cilj; nekima to nikada ne uspije. Neki naučnici danas još ne prihvataju duhovne zakone, ali im je poznato da su ti zakoni u terapijama uspješni kada terapeutov

mozak zrači talase oko 8Hz (treptaja u minuti); stanje poznato kao alfa-teta stanje. Nije suviše pomenuti da u tom meditativnom stanju ego na terapeuta ne utiče i da treba sebe prilagoditi za to stanje, za transformacije i kompleksne procese duhovnih aktivnosti.

Pomenuta načela, primjeri, uputstva, kao i upozorenja kod upotrebe određenih duhovnih znanja, zakona, mogu se univerzalno upotrijebiti na svim nivoima fizičkog života, kao što su djelovanje u porodici, društvu, politici, religiji, obrazovanju, hobiu, nauci i slično. Duhovni zakoni su sastavni dio našeg života, zato ih treba upoznati, ocijeniti zamke ega i upoznati uticaje na nas, pravilno okvalifikovati duhovna stanja sa kojima možemo sa sigurnošću da uđemo u pravo stanje meditacije, gdje je uspjeh na duhovnom nivou djelovanja zagarantovan, da bi mogli bolje da upoznamo realnosti svijeta okolo nas.

1. Osvajamo, učimo vježbe za osvajanje određene duhovne aktivnosti. Pažljivo izvodimo sve postupke, dosledno i tačno sto posto, po datim uputstvima; kod izvođenja transformacija je važno, da se prisilimo da ne razmišljamo, da ne ocjenjujemo, da ne sumnjamo ili da popravljamo tekst mantr. Uzimamo sva uputstva kao nepromjenljivu, božju istinu, zdravo za gotovo.

2. Počinjemo trenirati, ulagati svoju energiju, ponavljati sve postupke transformacija toliko vremena da one postanu sastavni dio naše ličnosti. Kao nagradu za taj rad dobit ćemo priznanje u duhovnom obliku, naše će terapije postati uspješne, moći ćemo prenositi božje principe i biti vrlo uspješni kod liječenja.

2. ENERGIJE

Prve podatke o energijama stičemo iz fizike kroz program školskog obrazovanja, koji se po stepenima složenosti plasira svakom učeniku, zavisno od karaktera i nivoa škole. Ti fizički zakoni su nama korisni da energije upotrijebimo, iskoristimo u naše dobro za zemaljske potrebe i dostignemo visok uspjeh u savladavanju određenih prepreka, za koje naše tijelo samo nije sposobno. U osnovi smo energije između sebe razdvojili i po toj raspodjeli ih poznajemo kao mehaničke, toplotne, električne, hemijske, sunčane, mada su u univerzumu te energije međusobno povezane i nerazdvojive. Po zemaljskoj raspodjeli svaka energija ima određenu karakteristiku i značajne osobine, ali pored toga imaju zajednički imenitelj: da se ne mogu izgubiti ili uništiti, već da se samo pretaču iz jednog oblika u drugi, iz jedne energije u drugu. Tako na primjer mehaničku energiju vode ili vjetra možemo pretvoriti u električnu energiju, električnu energiju u šporetu pretvorimo u toplotnu energiju, toplotnom energijom zagrijemo vodu i tako na kraju procesa možemo da skuvamo kafu ili nešto korisnije, na primjer, ručak.

Iz gornjeg primjera se može zaključiti da su energije koje smo fizički razdvojili, u stvari međusobno povezane sa mogućnošću pretvaranja različitih oblika i načine djelovanja. Čovjek je na osnovu ovih osobina na razvojnom putu evolucije, za svoje potrebe izrađivao različita pomagala, koja su mu omogućila lakši život, lakše savladavanje životnih problema. Iz jednostavnog luka i strijele, sa kojima čovjek umnožava svoju energiju da bi ulovio neku životinju za hranu, preko drvenog rala počinje da koristi snagu životinja za obradu zemlje i tako u razvojnom putu počinje da izrađuje komplikovane naprave, koje su za pogon koristile energiju vode i vjetra, to je u istoriji poznato vrijeme rađanja tehničke revolucije.

2.1. Mašine i energije

Čovjek je kroz svoj razvoj iz početnih i za naše vrijeme primitivnih naprava koje su mu služile za dnevne poslove, počeo da izrađuje i komplikovane strojeve koristeći pretvaranje jedne energije u drugu i tako sebi omogućio brži tehnički razvoj. Te su prve mašine bile opremljene sa dodatnim sklopovima koji su samostalno djelovali, naprava je u cjelini iskorišćavala za svaku drukčiju namjenu drugu energiju. Za primjer uzmimo mlin na vodu, kojega koristimo za drobljenje sjemena i dobijanje brašna. Postupak je sljedeći: vodnu energiju prenesemo na točkove mlina u kojem se preko zupčanika energija prenosi na

mlinske kamenove, koji melju žito i dobijamo brašno. U mlinu se na jednostavan način prenosi energija vode, to je mehanička energija koja pokreće mlinski mehanizam. Čovjek je vrlo brzo počeo da upotrebljava energiju životinja kao pogonsko sredstvo i tako sa upotrebom energije životinja sebi obezbijedio viši društveni standard i bolji život. Ako preskočimo hiljade godina u razvoju čovjeka, gdje se koristila njegova energija i energija životinja i pređemo na početak tehničke revolucije, ustanovit ćemo da je osnova svih naprava pretvaranje jedne energije u drugu i korišćenje prirodnih goriva. Parna mašina koristi energiju sagorijevanja uglja koja se pretvara u toplotnu energiju, toplotna energija zagrijeva i mijenja agregatno stanje vode u paru, paru pod pritiskom koristimo za mašine koje su pogonsko sredstvo za lokomotive, brodove, mlinove, električne generatore, mašine za tkanje i slično.

Logika izrade svakog stroja proizlazi iz želje da mašine preuzmu radne funkcije od čovjeka, da urade ono što on sam ne bi mogao i logično je da su svi postupci rada mašina radne funkcije isključivo pod njegovom komandom. Preko različitih sklopova čovjek upravlja sa mašinama, izdaje komande i mašine pretvaranjem različitih energija izvršavaju postavljene zadatke. Uzmimo za primjer auto sa kojim upravlja čovjek: auto za pogon koristi sagorijevanje naftnih derivata i može da nas preveze iz jednog na drugo mjesto, takođe da prenese ogroman teret u određeni kraj, a da mi kod toga udobno sjedimo i upravljamo. Rekao bih da automobil ima čovjeka za svoju dušu on mu upravljanjem omogućuje da je živ i koristan i u primjeru da vozač izađe iz auta, auto postaje neupotrebljiv i nekoristan. Upoređivanjem čovjeka i određene mašine možemo slobodno reći da je sličnost potpuna, sa čovjekom komanduje duša i upravlja sa njegovim funkcionalnim sistemima, pa ako napusti tijelo ono postaje neupotrebljivo, bolje rečeno mrtvo.

Razvoj sistema upravljanja sa mašinama sa direktnim izvođenjem komandi preko mehaničkih prenosa i komandovanja sa ugodnostima koje nam donosi upotreba elektronike, doveo je do konstrukcije mašina koje samostalno izvršavaju sve postupke za čovjeka korisnih radnji. Potpuno samostalne mašine koje djeluju samostalno, zovemo automati ili roboti. Kod robota je ugrađen sastavni dio, koji kod uključjenja preuzima komandu upravljanja i kontrole djelovanja svih operacija stroja do kraja procesa, kada se ručno ili samostalno izvrši isključenje mašine. Kod robota već možemo da nađemo "mozak", procesor koji omogućuje vođenje i izvođenje određenih funkcija i pametnog programera, koji nam je to sve omogućio, da robot ima mozak i dušu. Duša svake mašine je čovjek, koji je napisao njen program i preko procesora, mozga, komandnog dijela stroja, omogućio samostalan rad. Ti programi su definisani tako da ih procesor može izvoditi kao naredbe i upravljati

sa robotom da sto posto pravilno izvodi sve zadate operacije. Kao što vidimo, robot ima za dušu čovjeka, za mozak procesor i za programe ljudskih gena, programe napisane za procesor robota.

2.2. Humanoidi

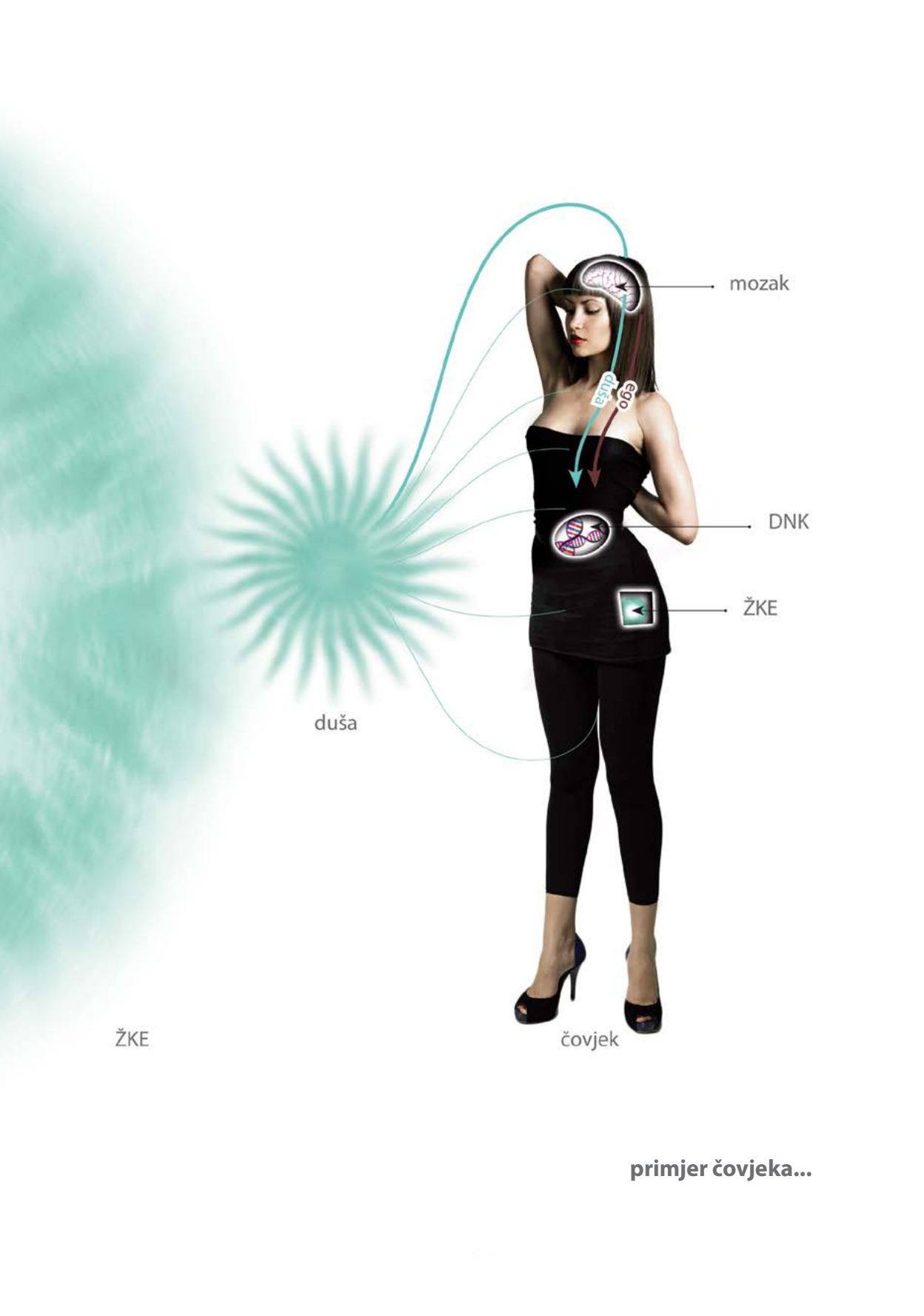
Roboti, koji imaju ljudski oblik i zadatak da simuliraju pokrete i djelovanje čovjeka, zovu se humanoidi. Izrada tih robota danas više služi konstruktorima da pokažu koliko je njihova fabrika sposobna za izradu vrhunskih proizvoda, nego da bi čovjek od tih automata imao neku primjernu korist. Humanoidi su vrhunski konstruisani i izrađeni, pa je za očekivati da sa današnjim dostignućima tehnike mogu da premaše mnoge fizičke sposobnosti čovjeka. Popularni humanoid je svakako fudbaler koji samostalno igra fudbal, aktivno sudjeluje u svojoj ekipi i ima sposobnost da kreira igru. U Japanu već izrađuju robote po narudžbi, tako da imaju lik naručioca i plastičnu glavu, pa je kad hodaju jedan pored drugog teško ustanoviti ko je čovjek, a ko robot.

Radne funkcije čovjeka robota, humanoida, najlakše možemo prikazati sa upoređivanjem sa originalom, sa čovjekom. Robota je stvorio čovjek, čovjeka je po svojem obliku napravio Bog. Robotovom računaru sa procesorom odgovara mozak kod čovjeka, njegovim programima računara odgovaraju DNK programi, koji se nalaze u svakoj ćeliji ljudskog tijela itd. Možemo tako upoređivati sve funkcije u organizmu, što je i logično, jer je humanoid napravljen po sistemu upoređivanja sa funkcijama u čovjeku. Danas je teško reći da je robot sposoban da zamijeni čovjeka ili da živimo u strahu da će nas automati napasti, kao što je to prikazano u nekim naučno-fantastičnim filmovima.

Na ovom mjestu je naš grupni zadatak da kroz sistematsku analizu različitih mašina i njihovog djelovanja, upoređivanjem različitih energija, koje nastaju kod tih radnih procesa, razumijemo kako čovjekov organizam djeluje u skladu sa zakonima prirode. Taj put, upoznavanja čovjeka i njegove zavisnosti od zakona prirode, omogućiće nam da sa primjerenim uticajem na te zakone pravilno održavamo zdrav organizam.

2.3. Pogonska energija

Svaka naprava, mašina, neko pomagalo i slično sa kojim želimo obaviti neki posao, mora da ima odgovarajuću energiju. To je energija za pogon tih naprava, koja omogućava da odgovarajućom upotrebom različitih energija postignemo da ta pogonska naprava uspješno riješi postavljeni zadatak. Kao što smo vidjeli, čovjek je prije izrade određenih pomoćnih sredstava i

mozak

DNK

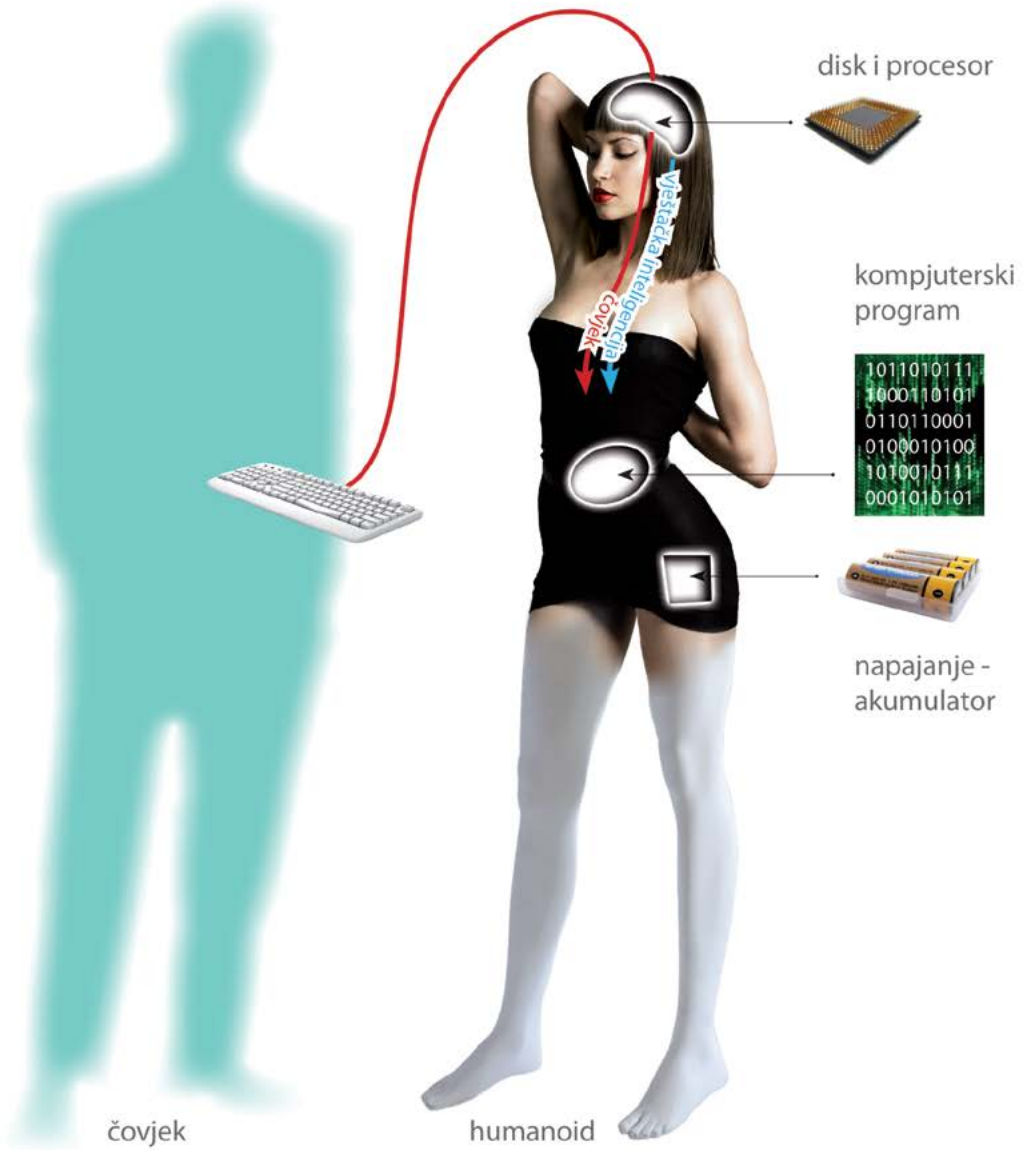
ŽKE

duša

ŽKE

čovjek

primjer čovjeka...

... i humanoida

mašina upotrebljavao svoju energiju, energiju svoga tijela za određeni posao. Hronologija upotrebe energije ide od čovjeka, preko korišćenja snage životinja, do korišćenja prirodnih mogućnosti kao što su energije vode i vjetra. U vijeku tehničkog razvoja čovjek upotrebljava snagu sagorijevanja drveta, uglja i naftnih derivata ili kako bi stručnjaci rekli, energiju iz fosilnih izvora.

Najjednostavnije možemo prezentovati potrebu za energijom za svaku napravu ako uporedimo automobil i njegovo djelovanje: auto je sposoban da obavi određenu vožnju samo u slučaju da imamo dovoljno benzina u rezervoaru, da imamo gorivo.

U današnje vrijeme, za mašine koje upotrebljavamo, upotreba klasičnih ili fosilnih goriva dostiže maksimum i donosi velike opasnosti, zagađivanje okoline i ugrožava naše zdravlje. Čovjek se ponovo vraća korišćenju prirodnih energija, kao što su vjetar, voda ili sunce, pa je za očekivati da se u skorije vrijeme pojave mašine koje koriste energiju prirode ili svemira. Svemir je neiscrpan izvor energije i danas, kada živimo u vremenu osvajanja beskonačnih prostora van zemlje, možemo pratiti informacije o korišćenju prirodnih potencijala za naprave, koje je čovjek poslao u svemir da bi ga upoznao.

Analizom različitih mašina i njihovog korišćenja odgovarajućih energija koje su potrebne sastavnim djelovima stroja dolazimo do zaključka da svaki funkcionalni dio mašine ima sebi primjernu energiju za normalno funkcionisanje. Tako su komande u većini naprava međusobno povezane i koriste električnu energiju koja je za te namjene najprikladnija. Kompletno djelovanje svih naprava i njihovih sastavnih sistema je vezano za jednu izvornu energiju, za gorivo kojim se sa pretvaranjem jedne energije u drugu dobijaju sve potrebne energije.

Humanoidi obično koriste za gorivo električnu struju, akumulator koji hemijskim procesom proizvodi električnu energiju. Električnu energiju robot pretvara u različite oblike, koji su mu potrebne za funkcionisanje i koje mu je definisao čovjek kao stvoritelj.

2.4. Pogonska energija, koja je potrebna čovjeku

Ako još jednom uporedimo čovjeka i robota ustanovit ćemo da robot posjeduje neki oblik kompjutera i njegov procesor - čovjek ima mozak; robot ima kompjuterske programe za djelovanje pojedinih djelova - čovjek za to ima gene u DNK i njihovu programsku strukturu; robot ima akumulator za pogon i tako možemo očekivati da čovjek mora imati neku energiju za svoje djelovanje,

koja mu omogućava kompletno funkcionisanje svih organa i sistema tijela. Okvirno možemo prihvatiti to poređenje robota i čovjeka: robotu je potrebna energija za njegovo djelovanje i on nju dobija iz posebnog izvora, iz pogonske energije, iz goriva; čovjek, kao živi organizam, ne dobija energiju za potrebe organa i sistema u tijelu sa prostim pretvaranjem jedne energije u drugu, nego iz univerzalne energije uzima pojedine energije, koje su mu potrebne za djelovanje njegovih organa i sistema u tijelu. Univerzalna energija koju koriste organizmi ima specifične, neočekivane karakteristike, oblike i osobine koje su vezane za energiju zemlje i koje su pod direktnim djelovanjem svemira.

Ljudski organizam djeluje pod uticajem različitih energija, koje se nalaze u okolini, u atmosferi zemlje, pa slobodno možemo reći da je naše tijelo potopljeno u energiji života. Upravo radi tog korišćenja univerzalne energije, čovjek ne može da živi van njenih uslova. Za održavanje života čovjek mora da diše, da koristi kiseonik koji se nalazi svugdje oko nas, tako isto organi i sistemi tijela crpe odgovarajuće energije za svoje potrebe iz naše okoline, iz atmosfere. Mogli bi reći da je pogonsko gorivo za čovjeka i njegov opstanak zemaljska atmosfera, koja se stara da bude prisutna na zemlji, odnosno da je imaju organizmi na zemlji u dovoljnoj količini, kako bi fizički mogli da funkcionišu.

Već sam ranije u knjigama o liječenju sa životno-kosmičkom energijom naveo da su ljudi kroz razdoblje više od tri hiljade godina pokušavali razumjeti i definisati energiju, gorivo koje napaja njihova tijela. Razmišljanja su se vrtjela oko definisanja neke energije, koja se stvara u zdravom tijelu, o izvoru te energije u svjetlosti, pretpostavljali su da je ta energija iz različitih izvora u svemiru, da nam život daje energija sunca ili su definisali tu energiju kao izvor beskonačnog potencijala koji se nalazi negdje u sredini svemira. Svi su oni bili djelimično u pravu, mogao bih reći da su se svi skupa približili konačnom rešenju. Energija, koja je potrebna za djelovanje organizma, dolazi u većoj mjeri iz sunca i njegove svjetlosti, ali na tu energiju utiču sve planete i cijeli svemir. U biti se energija svemira miješa sa energijom zemlje i tako daje sve potrebne parametre koji su potrebni za razvoj živih organizama na zemlji i odgovarajuću energiju kao pogonsku silu. Kao što sam pomenuo, sila, energija potrebna živim organizmima ne dolazi u tijelo iz nekog ograničenog izvora, tijelo je potopljeno u toj energiji i direktno se napaja iz tog bezgraničnog izvora. Uzmimo za primjer komad suvog drveta i potopimo ga u vodu: voda će sa svih strana prodirati u drvo. Isto tako naše je tijelo potopljeno u energiju života i direktno, sa svih strana, kroz sve tačke dodira, crpi tu energiju za svoje potrebe. Disajni sistem našeg organizma djeluje slično: iz univerzalne atmosfere uzima kiseonik, kojega ima svugdje oko nas, mi smo potopljeni u atmosferi punoj kiseonika.

Moj površni prikaz energije života oko nas predstavlja nov pogled na ljudski život i njegovu zavisnost od majke zemlje. Napravio sam hiljade eksperimenata i mjerenja koja potvrđuju činjenicu da se svi živi organizmi nalaze u energiji koja je potrebna za njihov život. Meni je žao da ta moja otkrića postavljaju sve do sada dokazivane teze i teorije o energiji života pod znak pitanja i da sve te tvrdnje treba danas ponovo provjeriti i dokazati. Svaki terapeut koji je duhovno zreo i koji je sposoban da upotrijebi sve instrumente za mjerenje duhovnih energija moći će sa sigurnošću da dokaže da se naše tijelo nalazi u energiji koja mu je potrebna za život.

Potrajat će još dosta vremena, rada, truda i eksperimenata da upoznamo sve parametre energije koja nam je potrebna za život, koja je pogonska sila u našem tijelu. Tu energiju života, koja se nalazi svugdje oko nas nazvao sam "životno-kosmička energija" iz jednostavnog razloga jer izraz "životna" znači da nam je potrebna da živimo i "kosmička" jer je ta energija pod direktnim uticajem svemira.

1. Ljudskom tijelu je potrebna energija, pogonsko sredstvo ili gorivo za funkcionisanje svih organa i sistema fizičkog tijela. Nijedan organ ili sistem u tijelu ne može pravilno djelovati, ako nema dovoljno te energije.

2. Energiju, koja je nužno potrebna našem tijelu da normalno funkcioniše nazvao sam životnom (potrebna nam je za život) kosmičnom (stvara je kosmos) energijom. Životno-kosmička energija se nalazi svugdje na zemlji; zemlja, kao i naše tijelo, je potopljena u njoj.

3. Naše tijelo direktno prihvata energiju života, slično kao u sistemu za disanje: pluća su u direktnoj vezi sa vazduhom, sa kiseonikom, zemljinom atmosferom.

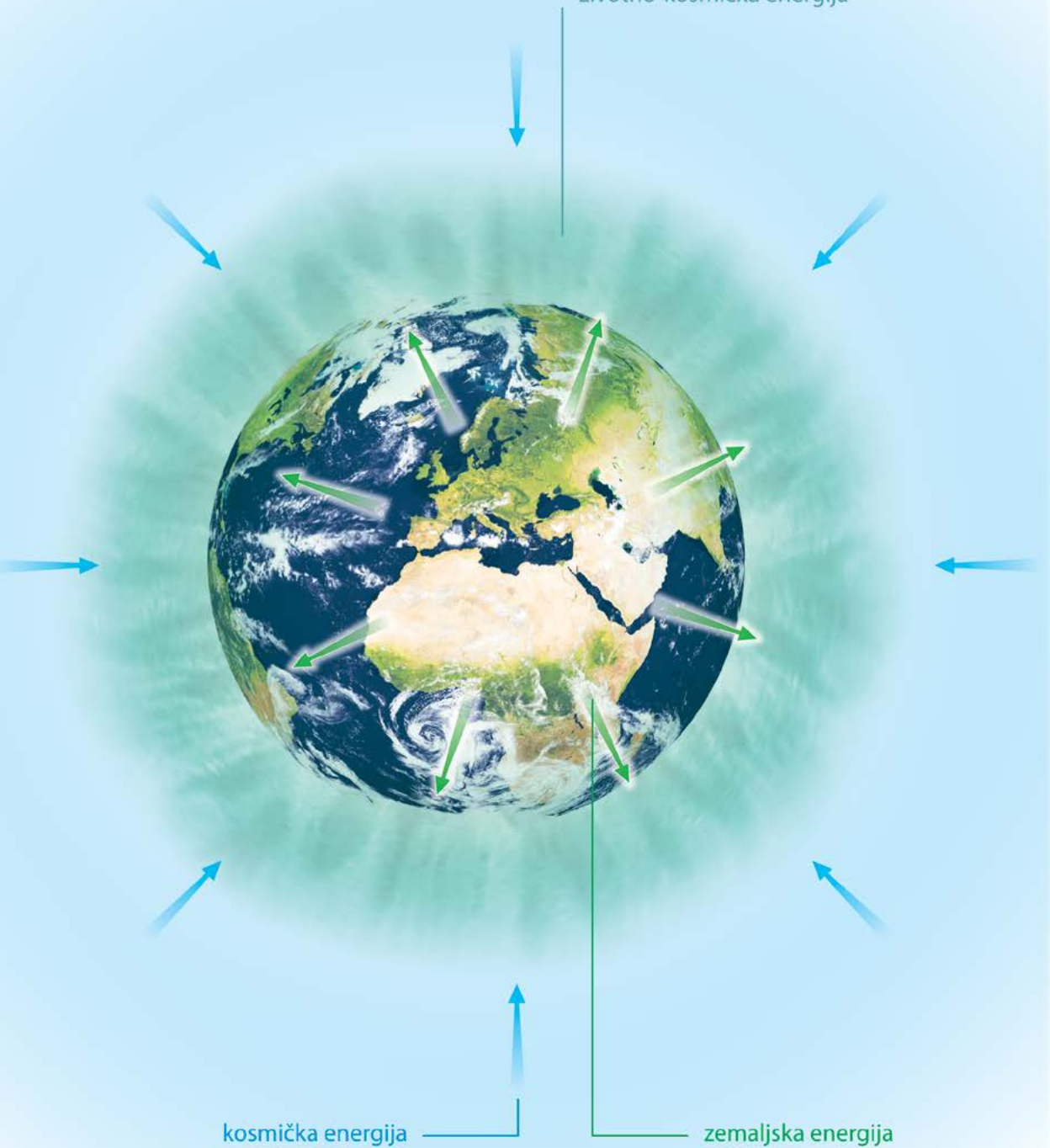

3. ENERGIJA ŽIVOTA

Energija koju sam opisao u knjigama liječenja sa životno-kosmičkom energijom, način kako terapeut upotrebljava njene mogućnosti, kao i djelimični prikaz njenih karakteristika opisanih u prijašnjoj glavi, predstavlja osnovu i novi pogled u kompletan uvid uslova života i saznanje zavisnosti našega postojanja na zemlji od energije koja nam daje život. Podsjetimo se literature i postavljenih teza da smo mi bića svjetlosti i da je svjetlost uslov za naš opstanak na zemlji, kao i sličnih teorija napisanih prije stotine godina iz kojih se može zaključiti da su bili u pravu da je svjetlost ključni faktor postojanja živih organizama na zemlji. Međutim, ne možemo se složiti sa konstatacijom da smo zavisni samo od svjetlosti. Iz prošlosti poznajemo više primjera da je čovjek bez težih posljedica preživio duže vrijeme bez svjetlosti. Isto tako ne možemo prihvatiti gole dokaze da smo direktno zavisni od sunca i sunčane energije, jer bi svi oni koji rade u rudnicima i sličnim zatvorenim prostorijama teško podnosili život, rad u tim uslovima, patili bi i imali teške posljedice za svoj organizam. Takođe nije prihvatljiva teorija da je energija, koja nam daje život, sunce beskonačnog potencijala koje se nalazi negdje u sredini svemira.

Možemo zaključiti da sve te rasprave o energiji života u prošlosti nijesu bile potpuno netačne, objašnjenja, shvatanje materije i znanje koje su ljudi tada posjedovali su davali takav pogled na energiju života. Bolje rečeno, ljudi su tada samo djelimično poznavali energije i na osnovu tih saznanja su pokušali da objasne od čega su živa bića zavisna. Sumnju u njihove poglede na energiju života najčešće izaziva netačan pogled na tu energiju, koju su neki definisali kao vidni izvor, označavali su to mjesto izvora energije i predviđali da ta energija direktno djeluje iz te tačke na naš organizam. Iako neki teoretičari i danas tako misle, nauka je dovoljno napredovala da takva razmišljanja nijesu više prihvatljiva. Danas je vrijeme tehničkog razvoja i osvajanja svemira, pa je potrebno proširiti poglede na energiju koja nam daje život preko svih gore pomenutih elemenata, kao što je svjetlost, sunce ili neki izmišljeni izvor u sredini svemira. Napravio sam hiljade testova i poređenja u prirodi sa željom da postavim definiciju za energiju koja utiče na sve žive organizme. Rezultat testiranja je pokazao da je ta energija prisutna svugdje oko nas, da je sastavni dio naše atmosfere, da su cio planet i sva bića potopljena u njoj. Najveće otkriće je to da ta energija direktno snabdijeva sve organizme i da ona zaista predstavlja osnovni uslov za nastanak i život na zemlji. Ta energija života, životno-kosmička energija ne dolazi od nikuda, nalazi se tu oko našeg tijela, mi smo potopljeni u njoj kao riba u vodi i naš organizam je direktno crpi i iskorišćava za svoje potrebe.

životno-kosmička energija

kosmička energija

zemaljska energija

3.1. Zemlja i svemir

Zemlja u sistemu svemira dobija najviše energije od sunca koje rasipa energiju na sve strane. Vjerovatno da je položaj zemlje, njeno kruženje oko sunca, omogućilo stvaranje uslova za život kojeg danas poznajemo. Uticaj svih drugih faktora kao što su planete, galaksije i ceo svemir jednako koliko i sunce kreira energiju na zemlji. Možemo reći da je zemlja sa svojom energijom i sistemom evolucije stvorila život ili da su energijska bića izabrala zemlju i njene uslove da stvore život na njoj. U obadva primjera dolazimo do zaključka da je kod kreiranja života na zemlji uvijek prisutan neki dogovor, neko posebno stanje u svemiru koje je zaslužno i odgovorno za nastanak živih bića. Životno-kosmička energija je svugdje oko nas, živi organizmi su razvili sistem energetske regulacije i program za vođenje kod prihvatanja te energije, pa to daje osnovu za zakon koji omogućuje shvatanje djelovanja energetskih procesa u našem tijelu.

Na površini zemlje, ispod i iznad nje, nalazi se sve što je potrebno za funkcionisanje živih organizama. Tu se nalazi pogonska ili životno-kosmička energija za sva bića; različiti uslovi na zemlji su definisali razne žive organizme prilagođene mjestu njihovog života i možemo zaključiti da udobno živimo na zemlji i da će biti tako i u buduće. Nije nam potrebno izmišljati neke izvore života koji se nalaze u svemiru, izmišljati neke energetske baze postavljene na nekoj lokaciji, zamišljati svjetove viših rangova iznad nas nad zemljom i slično, jer se svi procesi života događaju tu na zemlji gdje živimo.

Naš život na zemlji nije odvojen od djelovanja svemira, zemlja sama i život na njoj su sastavni dio kompletnog svemirskog sistema i njegovog djelovanja, to je činjenica koju treba prihvatiti, mada je to danas za većinu ljudi još uvijek teško razumljivo. Beskonačnost i nula kao krajnosti su u svemiru slične početku i kraju, to je početak i kraj. Iz školske fizike znamo da se energije koje danas upotrebljavamo ne mogu izgubiti, da se sa razdaljinom od izvora ili pretvaranjem iz jednog oblika u drugi gubi intezitet, pada joj moć, što je bitna razlika u poređenju sa duhovnim energijama. Nije čovjek pogriješio kada je definisao energije zemlje i postavio zakone njegovog djelovanja, jer su to takođe energije svemira. Te razlike između energija zemlje i svemira ili duhovnih energija su nastale radi stvaranja matematičkih modula za energije zemlje, formiranja jednačina za ponašanje i djelovanja energije, pa su radi toga energije zemlje morale da se postave u određene, ljudskom rodu razumljive okvire.

Duhovne energije nemaju ljudskih ili bolje rečeno fizičkih ograničenja i radi toga mi moramo duhovne energije prihvatiti i analizirati kao nedefinisane,

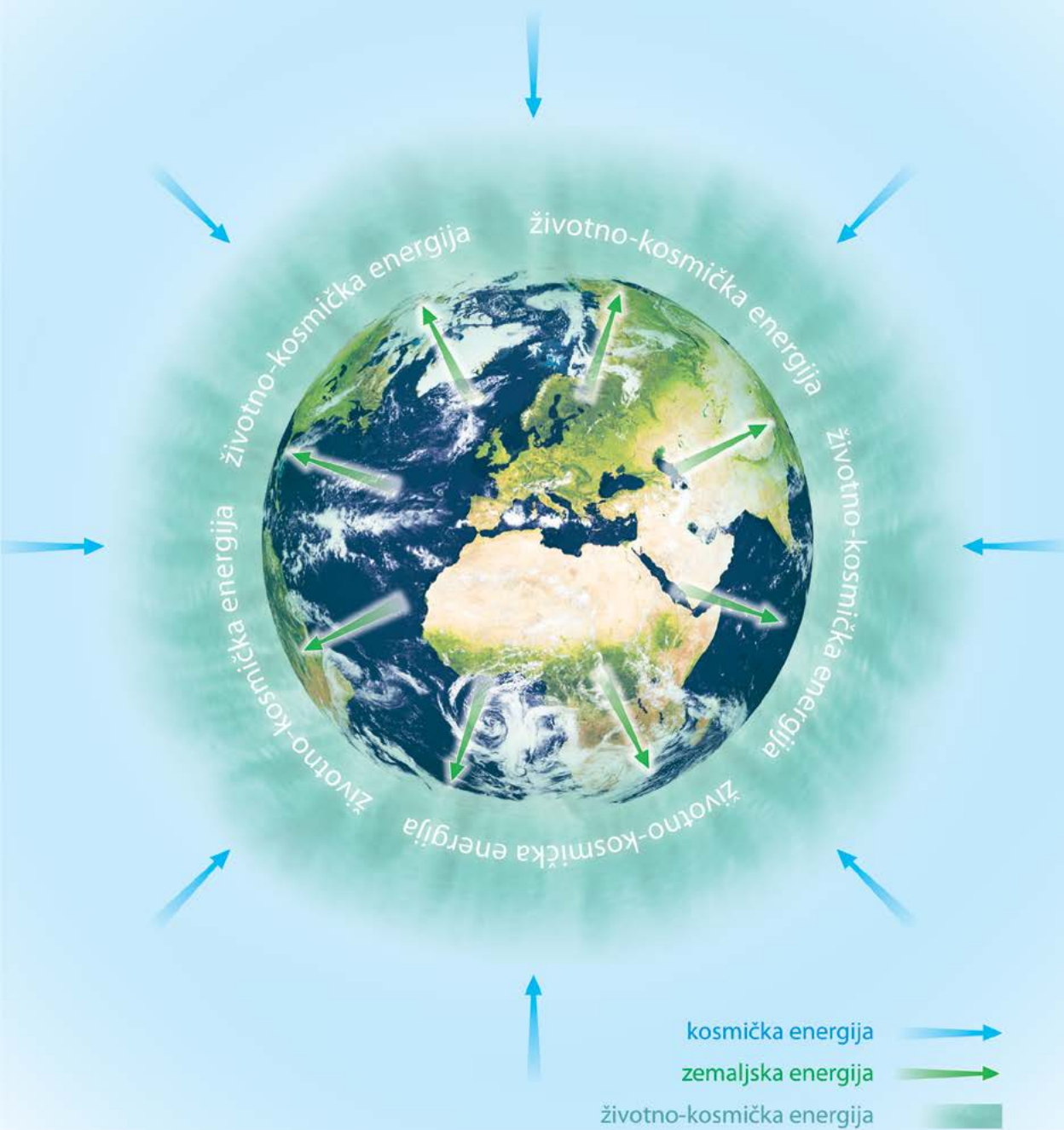
svugdje prisutne, kao kompletne i cjelovite energije. Isto tako treba fizičke energije konačno osloboditi matematičkih okvira i dati im svemirske osobine, postaviti kritički odnos prema Njutn-Ajštanovim (Newton-Einstein) dokazima za energije na zemlji. Nama poznate fizičke energije treba izjednačiti sa duhovnim energijama, skinuti sa njih ograničenja, postaviti nov matematički modul koji će nam omogućiti da u početnoj fazi i za onaj drugi dio energija možemo da razumijemo njihove, to je prirodne zakone, zakone svemira koji su značajni za naš život. Danas oštro i slijepo prihvatanje fizičkih zakona totalno blokira shvatanje prirodnih i duhovnih načela. Većina pojedinaca ne može da prihvati, ne može da razumije realni svijet energija i ne može da napravi korak naprijed u shvatanju svemira i da tako proširi, podigne svoje saznanje na viši nivo svijesti.

Životno-kosmičku energiju ne možemo postaviti u okvire, ograničiti je poznatim matematičkim modulom i dati joj fizičke osobine: ako ne možemo to napraviti za cjelokupni pojam energije, to je moguće uraditi za onaj dio energije koja je usko vezana za delovanje na zemlji, za pojam i zakonitost klasične fizike. Ipak, konačno treba prihvatiti da je ta energija kosmička energija koja djeluje bez fizičkih komponenata razdaljine i vremena, da se nalazi svugdje oko nas i da nije ograničena nijednim uslovom. Tako možemo za životno-kosmičku energiju upotrijebiti razne karakteristike i duhovna znanja, a praktične dokaze o djelovanju duhovnih energija prihvatiti kao zakone, kao aksiome i tako na osnovu empirijskih dokaza korisno upotrijebiti za potrebe u životu. Upotreba te energije daje božanske rezultate kod liječenja, jer njeno djelovanje ne ostavlja nikakvih štetnih posljedica po zdravlje organizma.

3.2. Energije svemira i zemlje

Upoznali smo činjenicu, da je životno-kosmička energija gorivo koje nam omogućava život na zemlji, da se ona nalazi svugdje oko nas, mogli bi reći da je cijela zemlja, svaki njen dio natopljen sa tom energijom, svaki njen atom. Znači ne samo da je čovjek, već je i cijela zemlja potopljena u energiju života, pa se može zaključiti da je ta energija dostupna takođe i u onim djelovima zemlje koji još nijesu dostupni čovjeku. Živim organizmima, za oblik života kojeg danas poznajemo, za život najbolje odgovara površina zemlje. Da li ima tu više ili manje energije nije presudan uslov jer i zemlja postavlja dodatne zahtjeve, pa je njena površina najprimjernija za žive organizme.

Uporedimo dva oblika života, onaj na zemlji i život u vodi i ustanovit ćemo da su svi oblici života prilagođeni mjestu gdje žive. Taj uslov diktira zemlja, ona odlučuje kakav oblik života može da postoji za svaki njen dio. Kao za sve na

zemlji i u ovom slučaju je ispunjen zakon dualnosti, koji je prisutan u svemiru, tako da svemir ima komandu nad energijom, a zemlja odlučuje kakvi će oblici fizičkog života moći da se razviju na mjestu gdje oni žive. Čovjek je prilagođen da živi na zemlji i teško može živjeti duboko u zemlji, takođe ne može da živi u moru bez pomoćnih naprava za prilagođavanje koja mu omogućavaju da ima ličnu zaštitu i dovoljno kiseonika. Isto tako riba ne može da živi na suvom ili da u takvom obliku kojega ima na površini mora da preživi u velikim dubinama okeana. Na svakom dijelu zemlje gdje nema ekstremnih temperatura je moguć život, fizički oblici tijela su oblikovani tako da ispune uslove zemlje, na primjer različiti su uslovi na površini mora gdje je pritisak mali i onih u dubinama okeana gdje su živi organizmi opterećeni velikim pritiskom. Naučnicima je poznato kakav je život u dubini mora moguć, tako na dubini od osam do deset hiljada metara organizmi imaju jednostavan oblik tijela sličan spiralnom izgledu. Kao zaključak mogli bi reći da se životno-kosmička energija nalazi svugdje na zemlji i djeluje jednako na sve organizme, ali da su se različiti oblici tijela formirali samo radi uslova zemlje koja ima različite zahtjeve od mjesta do mjesta gdje su se ti organizmi razvijali. Postoji uticaj jedne vrste živih organizama na druge, ali za ovaj oblik moje analize možemo smatrati te uslove za zakon preživljavanja i te uticaje možemo zanemariti.

3.3. Zemlja i živi organizmi

Živi organizmi, u našem primjeru ljudi, imaju dom na površini zemlje, jer su za to ispunjena obadva pomenuta uslova:

- **svemirski**, da koriste životno-kosmičku energiju, koju upotrebljavaju kao gorivo, i
- **zemaljski**, da je njihovo fizičko tijelo prilagođeno uslovima za život na površini zemlje, na dijelu zemlje gdje živimo.

Već sam opisao da ljudskom organizmu ili bilo kojem drugom živom biću, ako želi da promijeni mjesto života, za te nove uslove trebaju dodatna sredstva koja će omogućiti prilagođavanje, da sa tehničkim sredstvima stvaramo elemente za život koji u novoj sredini nedostaju. Na primjer, čovjek mora imati podmornicu, sarkofag ili nešto slično da bi stvorio uslove za život u vodi. Isto tako čovjekovo tijelo se mora prilagoditi životu u svemiru, za koji mora imati dodatne tehnološko prilagođene mašine, skafandere, rakete, svemirske stanice da bi stvorio uslove za život koje ima na zemlji. U slučaju da svi uslovi za prilagođavanje nijesu ispunjeni to na ljudski organizam, na astronaute ostavlja vidne negativne posljedice, na primjer ljudske kosti trpe, jer u svemiru nema

odgovarajuće zemaljske gravitacije koju naučnici još nijesu tehnički uspjeli da stvore. Danas naučnicima nije problem napraviti mašinu, svemirski brod i odvesti čovjeka na Mars ili neku drugu planetu, već nastaje problem kako osposobiti astronaute za takav put u promijenjenim uslovima, svemirskim uticajima kod odlaska do planeta i povratka na zemlju.

Naša energetska hrana, životno-kosmička energija, ne predstavlja problem u promijenjenim uslovima života, jer se nalazi svugdje; problemi nastaju kod fizičkog tiela, jer u novim uslovima moramo nadoknaditi one parametre koje imamo na zemlji i zaštititi se od onih energija na koje naše tijelo nije prilagođeno. Ljudi su radi ispunjavanja uslova za život na zemlji vezani za nju, zemaljska su bića i sastavni dio zemlje. Mi još danas nemamo mogućnosti za izradu takvim prilagodljivih mašina za široku upotrebu i vezani smo za vrijeme i tehnički razvoj koji će nam omogućiti da možemo samostalno da mijenjamo životne uslove i prelazimo iz jedne u drugu okolinu, iz jedne u drugu dimenziju.

3.4. Tijelo i energije

Logičan zaključak iz gore pomenute analize, pokazuje da naše tijelo nije tako samostalno kako nama to izgleda: ono je vezano za uslove koje zahtijeva naša planeta. Životno-kosmička energija, energija života ne predstavlja neki problem kod promjene okoline u kojoj čovjek živi, ona se nalazi svugdje oko nas na zemlji i van zemlje i možemo je univerzalno upotrebljavati; međutim, zemlja zahtijeva ispunjenje svih uslova koji diktiraju oblik tijela i život na njoj. Organizmi moraju ispuniti i jedan i drugi uslov, kosmički i zemaljski za normalni život na zemlji. Čovjek prilagođava uslove za život u drugim uslovima sa tehničkim sredstvima i tehnički razvoj će omogućiti mnogo više mogućnosti korišćenja drugih sredina. To neće predstavljati nerješiv problem, problem nastaje kako uticati na svemirske zahtjeve i energije koje čovjek još nema pod kontrolom, jer svako blokiranje prolaza životno-kosmičke energije u ljudsko tijelo predstavlja vidni uzrok za nastanak bolesti.

Analizom energija u našem organizmu možemo uopšteno upoređivati ponašanje našega tijela sa bilo kojom mašinom, iako je mašina daleko primitivnija naprava, funkcije su skoro identične. Auto u pogonskom dijelu, u motoru, koristi benzin kao gorivo sa brzim sagorevanjem, eksplozijom stvara mehaničku silu, energiju koja omogućava da auto djeluje, funkcioniše, kreće se i upotrebljiv je za svoje namjene. Mala posebnost je da oko motora auta, gdje se događa sagorijevanje goriva, registrujemo toplotu, rasipa se toplotna energija, koja je u principu gubitak kod pretvaranja energija. Konstruktori automobila su tu toplotu, tu izgublenu energiju iskoristili za grijanje auto-

mobilske kabine i tako zimi, kada je vanjska temperatura niska, omogućili prijatnu vožnju i smanjili gubitke nastale u procesu sagorijevanja. Ako sve te procese u automobilu grubo upoređujemo sa ljudskim organizmom možemo konstatovati da automobil za gorivo koristi benzin - čovjek za svoje djelovanje iskorištava životno-kosmičku energiju; posljedica sagorevanja goriva u motoru je toplotna energija, koju motor zrači u okolinu, nalazi se oko njega - isto tako čovjek cijelog života iz sebe zrači energiju, energiju oko svojeg tijela, koju ljudski organizam koristi kao energetska zaštitu. Kod motora vidimo da je energija oko njega prosta toplotna energija, posljedica izgorjevanja plina - energija oko ljudskog tijela je kompleksna, složena i nije baš jednostavna za razumijevanje; ipak, radi lakšeg razumevanja funkcionisanja tijela, te dvije pojave možemo uspješno uporediti.

3.5. Duša u čovjeku

Da bi automobil počeo raditi, mora čovjek aktivirati njegov sisteme upravljanja, upaliti motor i izvoditi odgovarajuće komande potrebne za vožnju. Slobodno možemo zaključiti da je čovjek duša automobila i da je cijeli automobil neupotrebljiv, ako u njemu nema vozača, ako automobil nema duše. Kod čovjeka je situacija slična: da bi njegovo tijelo moglo da primi energiju za život mora da postoji neka sila, sistem upravljanja sa smisaonim načinom vođenja energije, koja omogućuje funkcionisanje cijelog organizma. Već duže vremena se ustalilo mišljenje, a to praksa potvrđuje, da čovjek ima dušu koja vodi i realizuje sve procese u njegovom tijelu. Pojam duše u čovjeku malo teže razumijemo, jer nam konstruktor i način funkcionisanja još nijesu poznati; međutim, čovjek, kao konstruktor automobila, smisao i ta stanja u sistemu vođenja i funkcionisanja automobila dobro poznaje i razumije.

Kod mog upoređivanja čovjeka i automobila, smeta jedino to da su energije u automobilu proste, jednostavne, imamo samo jednu energiju, koju dobijamo iz goriva, dok kod čovjeka djeluje kompleksni sistem energetske kombinacije u različitim oblicima i stanjima. Misao da je neko konstruisao čovjeka ima logičnu osnovu u upoređivanju sa mašinama, koje je konstruisao čovjek: razlika se pojavljuje samo u tome da su sastavni dijelovi mašina, ako mogu tako reći, tvrde, nežive materije i dovoljna im je jedna energija, dok su kod čovjeka sa njegovim različitim sastavnim dijelovima, organima tijela iz žive materije, potrebne različite energije. Između grube, primitivne mašine i čovjeka zjapi veliki raskorak i morat će da potraje dosta vremena da bi ljudska ruka bila sposobna izraditi mašinu koja će odgovarati, odnosno biti jednaka živim organizmima. Uzimajući u obzir razvoj ljudskih saznanja, mogućnosti nauke i tehnologije, logično je da će, konačno, čovjek moći u budućnosti da napravi

mašine sa odgovarajućim sistemom reprodukcije, samostalnoga vođenja i razmnožavanja.

Danas se mašine koje samostalno izvode određene radnje nazivaju robotima. Oni su plod misli i konstrukcije čovjeka, čak su izrađeni prema ljudskom obliku, pa ih je lakše upoređivati sa ljudskim tijelom i energijama koje je konstruktor definisao za potrebe nekog automata. Računar kao samostalna jedinica ima zadatak da tačno i sigurno upravlja sa svim funkcijama samostalno vođenih naprava. Konstruktor robota humanoida, na primjer fudbalera, ima zadatak da izradi odgovarajući program za njegov računar, koji će omogućiti sve simulacije i izvršavati sve korisne komande, potrebne za igranje fudbala. Mozak fudbalera je svakako njegov računar, kojeg čovjek programira da može na osnovu indikacije senzora igrati fudbal, u skladu sa pravilima igre i sudjelovanja u timu. Svaka automatska aparatura je zaključen funkcionalni sistem, usklađen sa svakim sastavnim dijelom svoje cjeline radi pravilnog djelovanja, koje vodi program računara i koji garantuje pravilno samostalno djelovanje. Pogonska energija, koja je automatu potrebna u primjeru robota fudbalera je jedna energija, električna energija dobijena hemijskim putem, iz baterija ili akumulatora. Danas se za energiju humanoida fudbalera već koristi sunčana energija.

1. Energija, koja je potrebna živim organizmima nalazi se svugdje na zemlji, zemlja je potopljena u njoj. Tu energiju je stvorio svemir u sudjelovanju sa zemljom, pa je njen naziv životno-kosmička energija najbliži realnosti.
2. Ljudski organizam je sastavni dio zemlje, pa je tako i on potopljen u energiju života, životno-kosmičku energiju, koju direktno unosi u svoje tijelo i tako zadovoljava potrebe normalnog djelovanja.
3. Odaziv tijela na primljenu životno-kosmičku energiju i njenu upotrebu za održavanje zdravog organizma je pojava zaštitne energije, odnosno zaštitnog energetskog omotača okolo cijelog tijela, aure, bioenergije.
4. Kontrolu za pravilno vođenje životnih funkcija i prihvatanje energije za potrebe organizma, kao kapetan na brodu, izvodi određeni kosmički program, kojega smo nazvali duša u čovjeku.

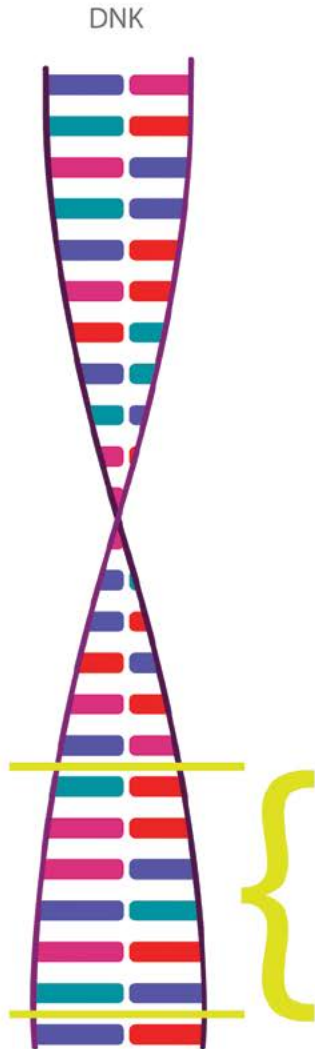

4. LJUDSKO TIJELO

U predhodnoj glavi sam upoređivao djelovanje našeg tijela sa mašinama, koje danas izrađuje ljudska ruka. To upoređivanje nije suvišno, jer su mašine donekle slične čovjeku, samo što su te ljudske umotvorine još u razvojnoj fazi, pa ih ne možemo ravnopravno mjeriti i upoređivati. Mašine za svoje djelovanje iskorišćavaju jednu vrstu energije, koju smu nazvali gorivom, one iz početnog energetskog potencijala različitim energetskim pretvaranjima dobijaju ostale energije za svoje potrebe. Uzmimo za primjer automobil, gdje sa sagorevanjem goriva, većinom naftnih derivata, dobijamo mehaničku energiju, koju koristimo za rad motora i koju pomoću generatora pretvaramo u električnu energiju. Sa električnom energijom omogućujemo sigurno djelovanje motora, preko sijalice dobijamo svjetlosnu energiju koju koristimo za sigurnu vožnju u uslovima smanjene vidljivosti i koristimo je za djelovanje dodatnih električnih naprava, koje su ugrađene u auto.

Pogonsko gorivo koje koristi čovjek je životno-kosmička energija, koja se od goriva, upotrijebljenog u različitim mašinama, razlikuje po tome što toj energiji nijesu potrebni pretvarači za različite energije (kao što je potrebno kod mašina), jer ona u svom sastavu već ima sve oblike energija i njihovih kombinacija. Životno-kosmička energija daje sve potrebne energije za funkcionisanje organizma, takođe i one energije koje su potrebne za usklađivanje nekih sistema i indikatora u tijelu, koji uskađuju djelovanje zemlje na ljudski organizam i čovjekovo ponašanje u okviru zemaljskih zahtjeva; možemo uzeti za primjer djelovanje sistema za uspravni položaj tijela.

Organizam za svoje potrebe crpi energiju iz okoline; to čini i u slučaju kada je potrebno djelovati na okolinu, kao što je kretanje tijela: tijelo preko funkcionalno osposobljenih mišića i energije tijela omogućava pokrete koji su potrebni za hodanje. Energija koja se pojavi okolo tijela je sekundarnog karaktera; stvaraju je organi koji su zavisni od životno-kosmičke energije. Životno-kosmička energija se nalazi svugdje okolo nas, tako da tijelo nema potrebe da uskladišti tu energiju, kao što je to potrebno za naprave napravljene ljudskom rukom. Nalazimo se u gorivu koje nam je potrebno za život, možemo reći potopljeni smo u njemu, u energiji koju je stvorio svemir u uslovima koje nudi zemlja. Čovjek ima sve što mu je potrebno za život na zemlji; da li možda imamo jednake uslove negdje u svemiru to još ne znamo, možemo samo da pretpostavljamo da li je to moguće ili ne.

realno stanje

zdravi geni

oštećeni geni

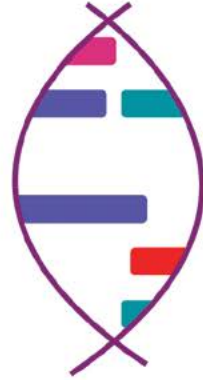
neaktivni geni

zdravi geni

oštećeni geni

neaktivni geni

4.1. Konstrukcija tijela

Ljudski organizam je sastavljen tako da može samostalno da se održava: nije mu potrebna fabrika za izradu ljudi, jer već posjeduje reprodukcijski sistem; dodatnu energiju dobija preko hrane, preko probavnog sistema; za izmjenu gasova koristi disajni sistem; za odbranu organizma ima imunološki sistem i tako dalje, da ne nabrajam. Konstruktor čovjeka je zamislio i izgradio sve sisteme koji su čovjeku potrebni, odnosno omogućio je organizmu da funkcioniše u prirodi bez pomoćnih sredstava (što čovjeku kod izrade mašina još nije uspjelo). Danas u vrijeme tehničkog razvoja, čovjeku je uspjelo da izradi dovoljno pomoćnih naprava koje samostalno funkcionišu. Te savremene mašine možemo, na osnovu njihovih sastavnih sistema, da upoređujemo sa funkcionalnim sistemima čovjeka; za to bi nam možda najbolje odgovarala mašina kao što je to lični računar - kompjuter. Za taj primjer upoređenja uzmimo samo one faktore ljudskog organizma koji prezentiraju i omogućavaju da razumijemo tu sličnost, sličnost između organizma i mašina koje čovjek proizvodi.

Konstrukcija čovjeka od začeca, oplodjenja, razvoja djeteta, rođenja, života i smrti teče po tačno vođenoj šemi i planiranim operacijama ili bolje rečeno po tačno definisanom programu. Cjelokupni sistem operacija tog razvoja, života i smrti, vodi energetske, duhovni upravljač, kojega danas poznajemo kao dušu čovjeka. Ona je odgovorna za sve postupke i pravilno djelovanje organizma; posebno je interesantno da duša djeteta izabere muškarca i ženu za svoje roditelje i omogućiti oplodjenje. Praktično sam izliječio veliki broj žena koje nijesu mogle da ostanu trudne tako da sam ih liječio na nivou duša. I muškarac i žena, koji su akteri oplodjenja, sudjeluju kod toga procesa sa svojim dušama, koje moraju biti čiste i bez zločina na nivou duša. U suprotnom neće doći do oplodjenja, a ako taj muškarac ili žena izaberu drugog partnera sa njime će imati djecu. Takve primjere kod promjene partnera takođe liječimo na nivou duša.

Sa oplodjenjem ženske jajne ćelije duša djeteta aktivira ili bolje rečeno pripremi kompletan program za funkcionisanje ljudskog tijela sve do smrti, neki ljudi to označavaju kao sudbinu čovjeka. Duša djeteta to čini tako da polovinu materijala za izradu programa na fizičkom nivou doprinese ženska jajna ćelija i drugu polovinu muška polna ćelija, spermatozoid, što znači da su u svim uslovima budućeg djeteta otac i majka u ravnopravnom položaju. I jedna i druga ćelija imaju u svom sastavu dvovalentne i trovalentne vodonikove baze u različitim mogućim kombinacijama koje smo nazvali geni. Ti geni, sa jedne strane ženski i sa druge muški, se kod oplodjenja fizički spajaju i formiraju oblik sličan lancu ili zavijenim stepenicama; poznati su kao hromozomi. Samostalno djelovanje

ženskih i muških gena je neproduktivno, neupotrebljivo, jer se kombinacijom jednostranih gena ne mogu formirati normalni hromozomi koji definišu funkcionalni program za djelovanje ljudskog tijela.

Ženski i muški geni u oplodenoj ćeliji na formiranim hromozomima su vrlo različiti i sistemom upoređivanja možemo primijetiti da su kombinacije gena u rodbinskim vezama u nijansama slični. Dobro je da su geni dobijeni kombinacijom oplodjenja muške i ženske jajne ćelije što raznovrsniji, oplodjenja kod rodbinskih partnera uzrokuju smetnje kod razvoja djeteta i djeca se rađaju kao defektna, imaju određene umne i fizičke deformacije. Crkva teško prihvata vjenčanje rodbinskih partnera, dok je društvo sa svojim zakonodavstvom daleko liberalnije. Zrele ženske ili muške polne ćelije, koje nijesu sudjelovale kod oplodjenja, organizam odstranjuje iz tijela: kod žena je to poznato kao mjesečno čišćenje ili menstrualni ciklus.

Oplodena jajna ćelija formira iz gena muške i ženske ćelije dvadesettri hromozoma, lanac kombinovanih gena, u kojem su hromozomima upisani svi programi, potrebni za razvoj djeteta, od djetinjstva pa sve do starosti i kraja fizičkog života. Kompletan zapis svih programa, formiranih pomoću gena nalaze se u sredini svake ćelije: cijelu kombinaciju programa poznajemo kao DNK (Deoxyribonukleinska Kiselina) strukturu. Ćelija se poslije oplodjenja razmnožava dijeljenjem u dvije samostalne ćelije i kod dijeljenja se svaki genetski lanac, hromozom, dijeli na dva dijela prekidanjem po sredini spoja muških i ženskih gena. To znači da jedna ćelija dobija polovinu genetskog lanca, a druga ćelija drugu polovinu. Duša sa programom razvoja ćelija, garantuje da će svaka novo formirana ćelija dobiti drugi dio gena, drugu polovinu, koja nedostaje kod dijeljenja lanca, odnosno kod dijeljenja hromozoma, dio koji pripada i koji nosi druga samostalna ćelija. Postupak formiranja genetskog lanca novostvorene ćelije garantuje da su kod svih novih ćelija kombinacije gena na lancu jednake, da imaju potpuno iste hromozome i DNK programe kao oplodena ćelija. Svako slijedeće dijeljenje ćelija i stvaranje novih ćelija je jednako konstruisano i zato je razumljivo da svaka ćelija u organizmu ima isti genetski sastav, odnosno da svaka ćelija zna sve o svom tijelu i njegovom životu.

Na osnovu tog zakona, da svaka ćelija ima i zna sve programe za cijelo tijelo, naučnicima je uspelo da od jedne ćelije stvore cijeli organizam. Prvi uspješni eksperimenti su napravljeni na životinjama, na ovci, međutim danas se to izvodi na svim organizmima. Postupak stvaranja jednakih, potpuno istih organizama iz jedne ćelije zove se kloniranje i omogućava naučnicima da stvore čak organizme iz prošlosti. Tako, na primjer, iz ćelije mumificiranog

faraona možemo dobiti kloniranog faraona, koji je u mnogim elementima, odnosno u većini elemenata, indentičan sa originalom. Kod kloniranja na razvoj organizma djeluje više faktora i mogli bi reći da je čovjek kombinovanjem gena uspješno stvorio nove vrste kod biljaka, žitarica, dok kod životinja još nije dovoljno uspješan. Svakako možemo reći da je veliki uspjeh već samo kloniranje, dobijanje novih organizama iz jedne jedine ćelije. Uvjerem sam da će u kratkom periodu naučnicima uspjeti da dobiju kvalitetan klon, odnosno da će novo dobijen organizam imati iste osobine kao što ih je imalo tijelo, od kojeg je uzeta ćelija za kloniranje. Mislim da naučnici nijesu posvetili dovoljno pažnje nekim osobinama organizma i da su na razvojnom putu tek na polovini, jer nijesu uzimali u obzir energetska tijela i tako klon nema duše. Ako kod kloniranja uzmemo u obzir ravnopravnost fizičkog i energetskog tijela organizma možemo očekivati da će klonirano tijelo biti potpuno jednako, identično sa originalom.

Poslije oplodjenja stvaranje organizma teče tačno određenim postupcima, po tačno definisanom programu. Organi i sistemi tijela se razvijaju postepeno i vremenski programirano i to omogućuje ljekarima da na osnovu trenutnog stanja razvijenih organa tijela odrede dan oplodjenja i datum rođenja djeteta. Duša djeteta vodi taj postupak razvoja tijela i ona odlučuje u svim razvojnim fazama, čak odlučuje i u slučaju prekida trudnoće: takav primjer poznat je kao spontani pobačaj. Duša ocijeni da li će u takvom tijelu, pod zaštitom takvih roditelja i u okvirima mogućnosti okoline u kojoj će živjeti ispuniti svoju misiju. Ako ustanovi da za to nema dovoljno uslova napraviće da trudnica spontano, bez nekog posebnog, vidljivog uzroka abortira i tako prekine razvoj fetusa.

Tu mogućnost duše da može da prekine trudnoću iskorištavaju zli i dovoljno bezobzirni bolesni ljudi, koji magijskim protokolima mogu da stvore isti efekat i prouzrokuju prekid trudnoće. U tom primjeru trudnica i njena familija doživljavaju tešku traumu, jer iz potpuno zdravog stanja trudnice dolazi do nesreće. Imao sam priliku liječiti trudnice, koje su izjavljivale da ne mogu da održe plod i u većini primjera poslije jednog ili dva mjeseca trudnoće izgube plod.

U takvim primjerima zamolim trudnicu da mi odmah javi kada primjeti da je počela spontano da krvari da bih mogao blagovremeno da intervenišem. Postupak liječenja izvodim tako da na daljinu svojom usmjerenim gledanjem i diagnosticiranjem pronađem program magije, koji uzrokuje uništavanje ploda, neutralizujem ga i povratim prvobitno, izgubljeno energetska stanje trudnice. U svim primjerima krvarenje odmah prestaje, trudnica održi plod, nastavlja se trudnoća, razvoj i rođenje novog organizma.

4.2. Rođenje djeteta

Proces od začeća odnosno oplodjenja do formiranja svih organa i sistema u tijelu duša zaključuje rođenjem ljudskog bića. Taj, za čovjeka nesvjestan programski proces formiranja djeteta od oplodjenja do rođenja duša izvodi u sudjelovanju sa dušom majke. Majka djeluje na razvoj djeteta sa fizičkim i energetske tijelom, pa je moguće da sve njegove deformacije i bolesti utiču na razvoj novog organizma. Poseban uticaj na plod imaju trudnice koje uzimaju previše tableta, puše ili su pod uticajem alkohola, droge i sličnih supstanci, koje deformišu prirodni razvoj fetusa. Duša djeteta je naravno jak faktor kod razvoja fetusa i brine da ne dođe do različitih oštećenja, koja se mogu primijetiti kod trudnica sa određenim bolestima kao što je to na primjer, tuberkuloza, kad majka rodi dijete bez te bolesti. Sa energetske strane sva psihofizička stanja majke, kao što su to strah, traume, stres i slična stanja prenose se na embrion i postaju kasnije vidni uzrok mnogih bolesti. U nekim kulturama "primitivnih" naroda radi tih negativnih uticaja na embrion primjenjuju poseban režim za trudnice, oslobađaju ih različitih obaveza i ne opterećuju ih sa svakodnevnim problemima. Neke trudnice dobro podnose trudnoću, ona ih ne opterećuje, što se jasno primećuje kod majke kojoj to nije prva trudnoća. Kod zdravih trudnica traume, koje one proživljavaju ne djeluju snažno na embrionalni razvoj, što možemo primjetiti, na primjer kod partnera koji se razvedu, gdje nastaje jak stres koji ne stvara posljedice na razvoj fetusa, dijete se rodi bez vidljivih posljedica.

Porodaj novorođenome stvara velike promjene i pretstavlja udar i traumu za njega i njegovu psihu. Samo fizičko rođenje i odvajanje djeteta od majke možemo zamisliti kao viziju: iz tame kroz neki tunel putuje u jaku svjetlost, svjetlost bombarduje njegove oči i dugo poslije rođenja drži oči zatvorene. Okolina ima takođe snažan uticaj na novorođenoga, posebno djeluje na njegov slušni sistem: novorođenče zvuke, razgovore, u nekim primjerima muziku, šum raznih aparata i slično ne razumije i doživljava ih kao traumu, koju ublažava kroz plač. Plač je ujedno i znak da je dijete počelo da diše i garant da je sa njime sve u redu. Teške posljedice za dijete stvara trenutak kada ga babica, radi toga što dijete nije odmah zaplakalo, udari. Taj događaj predstavlja uzrok za mnoge bolesti koje se manifestuju poslije rođenja na disajnim organima i u većini slučajeva je to uzrok za astmu.

Dijete sa rođenjem dobija pravo na samostalno odlučivanje za koje još dugo neće biti sposobno i biće potrebno osamnaest godina brige roditelja i društva da stekne određena iskustva. To su godine zrelosti, mature i vaspitanja i to ujedno predstavlja jedinstven primjer u prirodi da neka vrsta brine tako dugo za svoje

potomke. Proces sticanja prava na samostalno odlučivanje teče određenim redom, tako da se u djetetu razvijaju njegove intelektualne sposobnosti do sedme godine starosti, kod dvanaeste godine, godine puberteta, vidljivo se pokazuju razlike između spolova i na kraju, kod sedamnaeste godine starosti, dijete već ima formiran karakter. Godinu dana poslije formiranja karaktera, u osamnaestoj godini života, društveno zakonodavstvo definiše osobu kao zrelo ljudsko biće i ona mora da odgovara za svoje postupke i ponašanje.

Najvredniji, najznačajniji dio vaspitanja djeteta je period od rođenja pa do sedme godine starosti. Tada se razvijaju sposobnosti za rješavanje ključnih problema, inteligencija, koja kasnije u životu najviše koristi. Po rođenju dijete još nema iskustva i snage za samostalno odlučivanje, zato svaki registrovani događaj snima i počinje da imitira i tako stiče potrebna iskustva, tako uči. U tom periodu života pravilno vaspitanje donosi najviše koristi u njegove sposobnosti za samostalno odlučivanje. Djeca, koja se vaspitavaju prisilom, prutom, naredbama, zabranama ili kažnjavanjem u sebi blokiraju sve kreativne sposobnosti i ona su za kasnije uključivanje u društvo najmanje pripremljena. Sa druge strane, ako djetetu pomažemo tako da mu ličnim primjerom prikazemo kako se rješavaju određene situacije, dijete počne kreativno da djeluje i počinje da razvija svoje psiho-fizičke osobine.

Drugi dio u razvoju, kad se kod djeteta razvijaju određeni fizički organi i nastane vidljiva razlika među ženskim i muškim polom, društva različito definišu. U nekim državama su ubijedeni da su žene poslije puberteta već pripremljene za materinstvo, sposobne za reprodukciju i omogućavaju im seksualne odnose i sklapanje bračnih veza. Muškarci unekoliko zaostaju ili nam se tako čini, jer su kod tih godina još nesposobni za formiranje porodice. Žene su božanske, one omogućuju da se rađanjem održi vrsta u prirodnoj okolini i sigurno je da bi žene u svakom društvu morale imati veće privilegije nego što ih danas imaju. Muškarci su radi svoje fizičke prevlasti i zaštite porodice preuzeli vođenje porodice i upravljanje u društvu i tako porobili ženu.

Treći period ili vrijeme mature, period dobijanja statusa zrelosti i formiranog karaktera je takođe značajan period u razvoju. To je momenat prelaza iz djetinstva u odraslog čovjeka, gdje više nije dozvoljeno opraštanje i gdje nije više dovoljan trud za dobro, već za svaki prekršaj društvo definiše određenu kaznu. Zanimljivo je da će onaj koji sebe osposobi da krade, da otima drugome do svoje sedamnaeste godine, tu osobinu imati cijelog života. Godinu dana poslije formalne zrelosti dijete postaje zreo čovjek, sam odlučuje i formira svoj odnos u društvu presuđivanjem na osnovu znanja i iskustva, bolje rečeno formirao je svoj karakter, dobio je svoj ego.

Ako pogledamo realno, dijete odmah poslije rođenja počne da sili, hoće da realizuje svoju nedefinisanu volju, što kod roditelja stvara osjećaj nepravilnog ponašanja. U prvoj godini djetinjstva roditeljima polazi za rukom da savladavaju njegove zahtjeve, međutim kada dijete nauči da stoji na svojim nogama i počne da govori, nastaju problemi za skoro svakog roditelja. Tada roditelji, mogao bih reći, ne razumiju zahtjeve svog djeteta i počnu da nad njime da izvode svoje sisteme vaspitanja, obično su to zabrane, metode fizičke prisile i slično. Dijete ne razumije, ne shvata zašto roditelji kod njega stvaraju bol i počinje da se prilagođava zahtjevima roditelja iz straha da će biti kažnjeno, slično kao što se ponaša životinja kod dresure. Životinje se dresiraju, prilagođavaju za potrebe čovjeka sistemima prisile, udarcima i vezivanjem i one počnu da slušaju naredbe čovjeka radi straha od bola, nikako zato što to razumiju. Dijete prihvata svijet oko sebe na svoj način, posmatra ga i imitira poteze drugih koje želi da realizuje, tako da je najprikladniji sistem vaspitanja da mu pokažemo kako da to nešto pravilno napravi. Kvalitetan program za vaspitanje roditelja i sistem predškolskog obrazovanja daje najviše koristi svakom djetetu.

4.3. Ego i njegovo formiranje

Kao što možemo zaključiti iz ovog jednostavnog i kratkog prikaza djetinjstva, u komandnom sistemu je duša kao glavni upravljač ili vozač organizma dobila konkurenta. Duša, bolje rečeno anđeo čuvar, drugo ime za dušu u tijelu, koja vodi sve procese u organizmu, sada dobija konkurenta u ličnom egu. To je legitimno pravo svakog organizma, uslov kojega zahtijeva priroda da svaka kreacija na zemlji može samostalno da funkcioniše (ego), ali u skladu sa prirodnim zakonima svemira (duša). Nepoštovanje te usklađenosti, da kreacija samostalno funkcioniše i poštuje zakone prirode, stvara u organizmu konflikt koji postaje uzrok za mnoge bolesti. Ego se odmah posle rođenja ne primećuje, dijete nema još iskustva i znanja, pa sve procese u tijelu vodi duša, anđeo čuvar, na osnovu genetskih programa.

Okolina na razvoj djeteta utiče sa različitim informacijama koje ono skladišti u mozgu, obrađuje, pravi zaključke, prosuđuje i stvara određene pretpostavke, to jest počne da razvija svoj ego. Dijete, kada počne da gleda, dugo poslije toga ne prepoznaje lica ljudi oko sebe, vidi samo njihovu auru i na osnovu toga presuđuje i donosi zaključke. Tu osobinu da razlikuje ljude na osnovu boje njihove aure zadržava sve do treće godine starosti, kada timusna žlijezda počne da se zatvara, da postaje neaktivna. U tim godinama najveći strah kod djeteta stvaraju crni djelovi u auri prisutne osobe, pa je njegovo reagovanje u obliku plača i odmicanja od takve osobe potpuno razumljivo. Oštećena aura, bez obzira da li je to crna aura kod njegove majke ili neke druge osobe, stvara

kod njega strah za ličnu sigurnost, pa tako reaguje, okolina ga ne razumije i smatra da se nekontrolisano i nevaspitano ponaša. Tu traumu kod djece sam izliječio na taj način što sam izliječio auru kod njihove majke: u nekim primjerima, kada je dijete neprestano plakalo morao sam izliječiti i auru kod djeteta.

Kao što sam već pomenuo, razvoj ega počinje rođenjem, razvija se ličnim iskustvom dobijenim od roditelja i okoline, pa je taj period u razvoju djeteta najznačajniji za njegovo vaspitanje. Do sedme godine starosti do kada se kod djeteta razvija sposobnost rješavanja ključnih problema, razvija se koeficijent inteligencije i briga za dijete i pravilan način vaspitanja su vrlo značajni, mogli bi slobodno reći nenadoknadivi. Roditelji koji djeci kupuju skupe elektronski vođene igračke: električne automobile, lokomotive i vozove, robote i slično zaplaše dijete, jer ono ne zna što je unutra, očekuje da će nešto da iskoči iz te igračke, pa bi mogao reći da te igračke više služe za zabavu odraslih, nego za zadovoljstvo djece. Drvene igračke, igračke od prirodnih materijala, lego kocke i njima slični sistemi za sastavljanje doprinose, daju najviše korisnoga djetetu, jer se ličnim rješavanjem tih jednostavnih zadataka najviše nauči. Igračke koje treba sastaviti razvijaju kod djece sistem apstraktnog razmišljanja, dobro prosuđivanje i na kraju je već i sam pogled na njegov lični proizvod, kulu, igračku velika nagrada i dobar stimulans.

Mogućnost ličnog presuđivanja dijete dobija sa razvojem, sa rastom, kada uči i dobija iskustva kako bi mogao pravilno odlučivati i upotrebljavati svoj ego. Formirani ego počne vladati i preuzimati komande, porobljava pravilna rešenja koja mu može dati duša, anđeo čuvar. Društvene norme i obrazovanje doprinose usmjerenju ega u određenom pravcu i blokiraju širok pogled na svijet oko sebe. Usko usmjereni pojedinci su društvu potrebni, daju najviše korisnog znanja, ali oni znaju biti u pogledu opštih horizonata i različitih humanističkih zvanja neproduktivni i neprilagodljivi, antiproduktivni. Usmjereni usko obrazovani pojedinci nijesu svjesni postojeće zamke i zaslugom svojih sposobnosti uspješni su u materijalnom svijetu, dostižu zavidne položaje u društvu, obogate se i potpuno zaborave na drugi dio odnosno na unutrašnje kvalitete svoje ličnosti. Polako, ali sigurno, kod usmjereno obrazovanih pojedinaца ego zagospodari čovjekom, utisne mu lažna osjećanja i ponos uspjeha osvajanjem materijalnih dobara i priznanja za uspjeh u društvu.

Za duhovno napredovanje, a i za razumevanje energija oko nas, čovjeku je potrebna duša, anđeo čuvar, jer bez njega teško može da shvati osobine i mogućnosti upotrebe energija oko sebe i ulogu životno-kosmičke energije, koja nam daje život. Sa druge strane potpuno je sigurno da ne bi mogli da se

prilagodimo društvu i okolini ako ne bi imali sposoban i stabilan ego. Pojedinci koji žele razumjeti taj problem ili kandidati za terapeuta sa životno-kosmičkom energijom, moraju prihvatiti realnost dvojnih komandi u njihovim ličnostima i upotrebljavati ego za svakodnevne potrebe i da bi bili uspješni u društvu, a anđela čuvara za shvatanje i osvajanje duhovnih kvaliteta i terapijskog rada.

4.4. Djelovanje komandi kod oplodjenja

Kod gore opisanog postupka razvoja čovjeka od oplodjenja do zrelosti, određeni periodi u razvoju tijela i duhovne vrijednosti prikazuju tok događaja i omogućuju razumijevanje energetske uticaja na cjelokupni razvoj organizma. Na oplodenu ćeliju, koju vodi duša djeteta, djeluje duša majke sa jednom polovinom i duša oca sa drugom polovinom genetske konstrukcije, odnosno genetskih programa. Tako oplodena ćelija ima formirane sve programe za razvoj djeteta, njegovo rođenje, život i smrt. Aktiviranje i pravilno izvođenje genetskih programa u oplodenoj ćeliji kontroliše duša djeteta, na koju još utiče majka sa svojim energetske i fizičkim tijelom. To znači da na proces razvoja ćelija, na razvijanje organa i sistema u tijelu utiču kao glavni vođa duša djeteta i dodatno komande trudnice, uslovljene kvalitetno vođenim organizmom potpuno spremnim da stvori novo biće.

Na razvoj djeteta djeluju dvije komande, jedna je duša djeteta i druga, koju uslovljava i daje njegova majka. Kod odrasle osobe smo nazvali njegovu, dušu djeteta, anđelom čuvarem, a uticaj majke je kasnije zamijenio formirani ego. Sveukupni događaji u razvoju čovjeka nam pokazuju da se ego počeo razvijati odmah poslije oplodjenja i to na osnovu onog dijela komandi koje donosi trudnica sa svojim organizmom: ona omogućuje da poslije rođenja djeteta formira lični ego.

Duša koja brine za razvoj oplodjenja, formiranje organa i sistema u tijelu, otvara energetske kanale za prijem životno-kosmičke energije, koja je neophodno potrebna svakoj živoj ćeliji u organizmu. Ćelije u početnoj fazi razvoja organa tijela ne mogu direktno da primaju energiju, zato je dužnost organizma trudnice da tu energiju obezbijedi. Sa konačnim formiranjem organa u tijelu nastali organizam djeteta dobija i sposobnost direktnog primanja energije koja mu omogućuje život. U trenutku kada je djeteta sposobno samostalno da prima energiju, trudnica je pripremljena za porođaj. Djetetu nije više potrebna majčina energija i ono preuzima odgovornost za svoj život, što znači da je pripremljeno da se odvoji od organizma majke. Poslije rođenja djeteta još nije sposobno za samostalnu brigu o svom životu, ali je djeteta i te kako sposobno

da prima kompletan splet energija koje mu garantuju, odnosno omogućuju zdrav život.

Aura djeteta je vrlo slična auri njegove majke do sedme godine, što znači da majka djetetu pomaže da prima dovoljno životno-kosmičke energije sve do tih godina starosti. Sistem probavnih organa djeteta poslije rođenja nije potpuno sposoban da preradi raznovrsnu hranu koju uzima odrasla osoba, pa je hranjenje djeteta majčinim mlijekom jedino pravilno. Tijelo novorođenčeta prima preko hrane i energiju hrane, pa je logično da je majčino mlijeko najprilagođenije za njegov organizam, jer u sebi nosi i energije majke. Djetetu je potrebno hranjenje sa majčinim mlijekom nekoliko godina i to sve dok njegovi organi varenja nijesu sposobni da obrade svakodnevnu hranu. Možemo zaključiti da sa neprimjernim hranjenjem i neprimjernim odnosom i vaspitavanjem djeteta otvaramo mogućnost primanja slabih energija u tijelo, koje uzrokuju da ego prihvata nepravilne odluke i radnje - tako se stvaraju pojedinci neprilagodljivi za društvo i okolinu.

Posebna briga roditelja, odnosno majke djeteta bi morala trajati sve do sedme godine starosti, pa bi zato i zakonodavstvo društva moralo to da uzima u obzir. Na primjer, majka sa skraćenim radnim vremenom i primjernim sudjelovanjem sa ustanovama kao što su vrtići i razne škole za predškolsku djecu najviše doprinosi složenom vaspitanju djeteta. Djetetu bi to pomoglo da maksimalno razvije psihofizičke osobine i da pravilno razumije i prihvati obrazovni proces, maturu kao vrijeme zrelosti. Svako društvo bi sa takvim vaspitanjem dobilo najviše od novog člana koji prihvata njegove zakone i razumije društvene procese. U suprotnom primjeru, kod lošeg vaspitanja i niske obrazovanosti pojedinaca, društvo ima velikih problema kako da ih sanira i prilagodi društvu, troše se velika sredstva i javlja se stalna briga za takve članove. Kod loše vaspitanih pojedinaca je ego tako formiran da ne prihvata društvena načela, na njih se ne odaziva pravilno i svojim ponašanjem nagoni biće da živi u svom svijetu, neprilagođeno za svako društvo.

4.5. Čulni organi ili senzori

Čovjek, uglavnom, registruje okolinu preko pet čulnih organa, sistema, koji se nalaze u fizičkom tijelu, a to su: vid za svjetlosni dio spektra elektromagnetskih talasa; sluh za zvučni dio mehaničkih talasa; miris za hemijske materije; ukus za presuđivanje o sastavu materije i dodir za kontakt sa predmetima iz okoline. Ti osjećajni sistemi se jednako razvijaju kao i svaki drugi organ kroz razvoj djeteta; samo što čulni organi imaju poseban status u razvoju, koji omogućava da dijete registrira okolinu već za vrijeme trudnoće. Odmah

po oplodjenju i dijeljenju ćelija kod razvoja organa, ćelije registruju okolinu i razne vanjske uticaje preko majke, te informacije pohrane u svom sastavu i one utiču na genetske programe u ćeliji i na formiranje konačnog oblika čulnih organa i njihovu radnu sposobnost.

Reagovanje ćelija na vanjske događaje kod razvoja djeteta izgleda kao spontan proces, međutim zapisi u ćelijama, dobijeni preko majke, direktno utiču na pravilan razvoj organa i njihove sposobnosti registrovanja okoline, koje postaju vidljive tek poslije rođenja. Praksa je pokazala da ćelije zaista registruju događaje iz okoline i na njih reaguju: te promjene često predstavljaju glavne uzroke za bolesti čulnih organa koji su nastali u tom periodu, za vrijeme trudnoće. I u naučnom svijetu dolazi do različitih pogleda na sposobnosti senzora, osjećaje ćelija, ali u jedno su svi sigurni: dijete čuje i vidi prije rođenja. Možda su za neobaveštenog čovjeka te informacije o sposobnosti ćelija nerazumljive, teško može da ih prihvati, međutim ćelijama su informacije iz vanjskog svijeta, dobijene preko tijela trudnice dobro razumljive i na njih primjereno reaguju.

Isto tako važi za organe i sisteme u tijelu, dijete je pripremljeno za rođenje kada su njegovi čulni organi dovoljno razvijeni i sposobni da registruju događaje u okolini. Dijete odmah poslije rođenja nije pripremljeno za vanjski svijet, iako već ima neka iskustva sa određenim informacijama, koje je dobilo preko organizma majke, sada više nema posrednika i informacije direktno prima i obrađuje u svom mozgu. To predstavlja novo iskustvo, informacije u svom mozgu svjesno obrađuje i na to se samostalno, bez uticaja drugih, odaziva. U energetskom, komandnom ili duhovnom sistemu, da li ćelija prima informacije o vanjskom svijetu indirektno ili ih formiran mozak prosuđuje na osnovu podataka dobijenih preko svojih čulnih organa, nije bitno. Razlike primijetimo samo u tome da se zbog prenosa podataka i obrade u mozgu stvaraju određena energetska stanja i ništa drugo. Mogućnosti liječenja određenih uzroka za bolesti, koji nastaju u vremenu trudnoće postoje, možemo na njih da utičemo i da ne dozvolimo nastanak deformacija na fizičkom tijelu.

4.6. Energije i duša

Tačna ura rođenja djeteta je vezana za njegove energetske sposobnosti, za razvoj organa koji te energije koriste za svoj opstanak, pa je kod novorođenog važnija energetska sposobnost od tjelesne razvijenosti. Dijete se ne rodi radi završenog procesa razvoja organa, već radi izoblikovanog sistema koji omogućuje da koristi životno-kosmičku energiju, energiju neophodno potrebnu za život.

Cjelokupan postupak od oplodjenja, razvoja djeteta, života i smrti koji uglavnom vodi duša, možemo uporediti sa sistemom djelovanja kompjutera. Kod čovjeka genetski programi, koji garantuju oblik i djelovanje organizma tako kako ga danas poznajemo, su slični programima u računaru. Možemo reći da za obradu svih podataka organizam ima mozak dok to kod računara vodi glavni procesor. Sposobnost duše da koristi genetske programe koji se nalaze u svakoj ćeliji organizma garantuju čovjekove sposobnosti koje on izražava kroz život. Isto tako i kod računara: njegova duša, čovjek, sistemski operater, definiše sposobnost njegovog djelovanja, pa ako ta duša, taj sistemski operater poznaje i upotrebljava samo nekoliko ili samo osnovne programe, ostatak će u računaru mnogo neaktivnih programa koje je uvijek moguće koristiti.

Odrasla osoba pokazuje svoje sposobnosti u skladu sa razvojem svoje duše, koji možemo upoređivati sa sistemom reinkarnacije po Budi i sistemom kasti, društvenog statusa u Indiji. Nisko reinkarnirane duše sa malo inkarnacija i znanja imaju sposobnost i znaju aktivirati programe potrebne za radnike, vojnike i to je najniža kasta. Razvijenije duše koje još nijesu izoblikovale elemente morala imaju sposobnost rada sa trgovinom, kasta trgovaca. Najvišoj društvenoj kasti, koja omogućuje pojedincima da vode narode, partije, društva i slično, pripadaju duše sa visokim stepenom inkarnacije. Visoko inkarnirana duša, koja omogućuje pojedincima da postanu duhovno razvijeni ljudi kao što su u Indiji brahmani, bodisatve, gurui, za koje možemo reći da su posvećeni, predstavlja zadnji stepen u razvoju duše, kojoj na tom stepenu nije više potrebno fizičko tijelo i priprema se za odlazak sa zemlje. Crkveni aparat bi morao da bira svoje kadrove isključivo iz četvrte kaste, kaste posvećenih ljudi: razvijena duša iz četvrte kaste je sposobna i prilagođena je za duhovno vođenje i duhovno obrazovanje svojih vjernika. Vjerovatno bi neke crkve radi svog političkog i prikrivenog djelovanja propale u svakom društvu, ako bi uzimale u obzir taj prirodni i jedino pravilan sistem za duhovno odgovornu kadrovsku politiku. Takođe bi bilo primjernije da tajna društva i slične organizacije u svoje redove vodeće kadrove biraju između duhovno razvijenih pojedinaca, a ne kao što je to običaj, da je njihovo bogatstvo uslov za to članstvo.

1. Duša djeteta odlučuje koje će roditelje da ima, ona sudjeluje sa izabranim dušama partnera, majke i oca tako da kontroliše njihovu čistoću na duhovnom nivou, ocjenjuje njihove grijehove i dozvoljava partnerima da izvedu oplođenje. Žena i muškarac ravnopravno odlučuju da li žele dijete ili ne, pa je razumljivo da na nivou duša ne smiju biti grešni. Duše partnera mogu biti neusaglašene i teško se mogu sporazumjeti na duhovnom nivou: kao posljedica toga partneri su neplodni, nemaju djece. Neplodni partneri imaju prema zakonodavstvu našeg društva pravo da se razvedu, praksa pokazuje da sa drugim partnerima imaju potomke.

2. Fizički spoj ženske jajne ćelije i muškog spermatozoida vodi duša djeteta u sudjelovanju sa dušama obadva partnera: ona omogućava da oni daju svoje gene za formiranje dvadesttri genetska lanca u DNK strukturi, koji postepeno formiraju programe za razvoj i rođenje djeteta, njegov život i kraj njegovog života, smrt.

3. Oplodena ćelija kao i sve novorođene ćelije sistemom dijeljenja formiraju sve programe, koji su potrebni za njihov razvoj i opstanak života pod uticajem životno-kosmičke energije. Životno-kosmička energija dolazi u oplodene ćelije preko organizma trudnice i tako buduća majka omogućava duši djeteta da vodi sve procese stvaranja novog organizma.

4. Tijelo se odaziva na prijem životno-kosmičke energije tako da stvara oko sebe zaštitno energetske polje. To polje nazivamo bioenergija, jer je bioenergija proizvod svakog bio sistema kao njegova sekundarna energija, dobijena pretvaranjem životno-kosmičke energije. Intezitet te energije zavisi od stanja organa tijela i predstavlja kompletno polje informacija o zdravlju organizma.

5. Kod čovjeka možemo njegovu dušu upoređivati sa funkcijom sistemskog operatera na kompjuteru: mozak bi u tom slučaju bio sličan procesoru računara, a genetske programe možemo uporediti sa programima za osnovno funkcionisanje računara i drugim upotrebljivim programima. Naša duša izražava kvalitete čovjeka kroz odaziv na okolinu i pokazuje svoju sposobnost da upotrijebi genetske programe za određene ljudske funkcije, ako su oni aktivirani. Dušu možemo da obogatimo znanjem, odnosno možemo da joj povećamo sposobnost korišćenja genetskih programa do sedme godine života i tako omogućimo da sticanjem znanja kroz život više puta reinkarnira i postane sposobnija za rad na višem nivou svijesti.

5. FUNKCIJE U ORGANIZMU

O vječnom pitanju kako ljudski organizam djeluje, teško mogu da nađu konsenzus realisti, klasična medicina, kao i idealisti, religija i alternativa. I jedni i drugi, realisti i idealisti, tvrdoglavo se drže svojih načela i pogleda na funkcionisanje organizma, pa radi toga ne nalaze odgovarajuća rješenja i sveobuhvatne poglede na naše tijelo. Cjelovito rješenje ne nalazimo ni na jednoj, ni na drugoj strani: vjerovatno ćemo napraviti korak naprijed ako uzmemo u obzir jedne i druge, te tako formiramo nov pogled na život na zemlji. Tu ne pokušavam da branim jedne ili druge kako se to danas dešava u našem društvu, koje isključivo prihvata realistični smjer. Na osnovu tih shvatanja medicina sebi uzima za pravo da sama odlučuje i u društvu gospodari nad alternativom, duhovnim načelima i energijama. Treba naći zajednički interes i argumentovan pogled na ta pitanja, uzeti u obzir sva poznata otkrića o djelovanju organizma te na osnovu toga napraviti logične zaključke i oblikovati nova saznanja kako naše tijelo funkcionise. Samo tako možemo saznati kako ljudsko tijelo djeluje u okolini, sa ciljem da to znanje korisno upotrebimo za liječenje, za održavanje zdravlja.

5.1. Životno-kosmička energija

Životno-kosmička energija se nalazi svugdje oko nas, mi smo potopljeni u njoj i dio smo svih mogućih kreacija na zemlji koje zavise od njenog uticaja. Pogled na njeno djelovanje na organizam i ocjena njenih karakteristika nas upućuje na to da životno-kosmička energija nije samo energija, već da je to pozamašan kompleks više dimenzionalnih uticaja i različitih oblika energija i njihovih snaga. To saznanje nas prisiljava da energiju potrebnu za život ne možemo upoređivati sa fizički definisanim energijama ili nekim paušalnim vektorskim pogledom, kao što to radimo kod mehaničkih vidova energija. Moramo definisati nov pogled i saznanja o energijama za život na osnovu višedimenzionalnih uticaja na naš organizam i reagovanja ljudskog tijela na njihovo djelovanje.

Organizam je sastavljen od ćelija, koje izgrađuju organe i sisteme tijela na osnovu projekta genetskih programa, pa je logično da ja sa obzirom na različitost djelovanje organa i njihovih funkcija u tijelu za to potrebna za svaki organ njemu primjerena energija. Upravo radi toga životno-kosmička energija mora da sadrži cio spektar različitih energija, koje su potrebne organima tijela. Nju možemo definisati kao univerzalnu energiju jer je sastavljena iz svih poznatih i nepoznatih energija različitih potencijala i izvora. Da bi razumjeli univerzalnost

te energije potrebne za život, za upoređivanje možemo uzeti cjelokupni spektar elektromagnetnih talasa. Univerzalnost se vidi u tome da elektromagnetna energija ima sve talase koje mjerimo sa impulsom u sekundi (Hz) i to od nule do beskonačnosti, kao i od nule pa do minus beskonačnosti. Takva elektromagnetna energija bi aktivirala sve prijemnike za svoje talasne dužine na svim kanalima od dugoga pa preko srednjeg, ultrakratkog, televizijskog, mobilnog, satelitskog i drugih frekvencija, čak bi je vidjeli kao bijelu svjetlost.

Životno-kosmička energija je zbir raznovrsnih energija i mogućnosti sa izrazito velikim energetske potencijalom koje su na raspolaganju i date na upotrebu svim kreacijama na zemlji. Svaka ćelija i sa time i svaki organ u tijelu, uzima i usisava onaj dio energije koji je po osobinama i količini potreban za njegovo djelovanje, za život i opstanak. Pojedini organ u tijelu, ako ga posmatramo sa stanovišta njemu potrebne energije, ponaša se u skladu sa njegovim ćelijama i odgovarajućom energijom. Uzmimo za primjer energiju, koja je potrebna bubregu: ona će biti različita od energije drugih organa, jer svaki organ uzima sebi odgovarajuću energiju primjerenu načinu i ulozi koju vrši u organizmu. Tako tijelo ima potrebu za splet energija za svoje organe, koji crpi iz okoline, iz atmosfere, kroz određene tačke na djelovima tijela.

Energetski, svako je tijelo ili organizam vezano, odnosno priključeno na prijem životno-kosmičke energije iz okoline, kroz tačke na različitim krajevima tijela; pojednostavljeno, to bi izgledalo kao da je tijelo priključeno na izvor energije sa različitim kablovima raspoređenim po cijelom tijelu. Protok energije u tijelo kontroliše duša, koja za svaku nepravilnost ili slab prijem energije u organima aktivira mozak, upozoravajući da protok energije u ćelije ne teče normalno. Oblikovanje tih upozorenja izvodi duša u sudjelovanju sa mozgom i egom, koji ima pravo odlučivanja u skladu sa prirodnim zakonima. Nesmetan postupak primanja energije u ćelijama i organima tijela omogućuje da oni pravilno i nesmetano funkcionišu, što znači da je tijelo zdravo i da nema pojave bolesti. Smetnje kod primanja energije ili nesposobnost organa da prihvata energiju znači da je nastala blokada u djelovanju i da će to biti uzrok za bolest koji u konačnoj fazi može da izazove pojavu bolesti.

Protok energije je značajan faktor u djelovanju organizma i određene smetnje uzrokuju da organi ne mogu optimalno funkcionisati, ne ispunjavaju kolektivne zadatke organizma i radi toga se organi ili sistemi u tijelu razbole. S obzirom na potrebu dovodenja energije u tijelo nastaju jednake pojave u slučaju ako je nastala vanjska blokada ili ako je organ bolestan: u oba slučaja on nije sposoban primiti energiju. Ta dva oblika smanjene sposobnosti za prijem energije u tijelu predstavljaju osnovu da možemo direktno da utičemo na

oboljele organe za otklanjanje smetnji, na mogućnost kanalisanja energije i povratak sposobnosti organa za normalno funkcionisanje. Sve te operacije otklanjanja smetnji i povratka sposobnosti organa za normalno djelovanje realizujemo energetske liječenjem, tretmanom za liječenje sa životno-kosmičkom energijom.

5.2. Bioenergija

Ćelija u organizmu prima životno-kosmičku energiju, koristi je za potrebe organa, omogućuje elektro-hemijske procese u čovjekovom tijelu i dio te energije koristi za ličnu odbranu i zaštitu od štetnih uticaja drugih energija. Zaštitnu energiju ćelije isijavaju oko sebe i predstavljaju osnovu kompletne energije koja se pojavljuje oko organa, oko sistema u tijelu i oko cijelog organizma. Ta zaštitna energija predstavlja snažno energetske polje oko tijela, koje ima najjači intezitet uz tijelo i sa razdaljinom slabi. Kod zdravog ljudskog organizma je najjače polje zaštite do razdaljine ispružene ruke.

Za energiju oko živih organizama ljudi su znali već u starom vijeku, neki ljudi mogu je videti, na istoku, u Aziji su tom polju dali ime aura, dok se na zapadu ustalilo ime bioenergija, jer ga stvaraju bio sistemi. Čovjek ne može stvarati energiju, pa su sigurno svi oni koji misle i brane načelo da čovjek stvara tu energiju u zabludi, ali prije ili kasnije morat će da prihvate realnost da je bioenergija sekundarna energija i da ćelije zrače bioenergiju pretvaranjem životno-kosmičke energije. Životno-kosmička energija je osnovna energija za tijelo, to je primarna energija sa stalnim karakteristikama, nepromjenljiva i do nekih njenih promjena može doći samo u primjeru promjene u svemiru, što u praksi možemo slobodno zanemariti. Kako bioenergiju isijavaju ćelije, organi i cijelo tijelo, to je logično da će ta energija biti zavisna od zdravstvenog stanja organizma i sposobnosti za stvaranje odbrane, pa se tako oko tijela pojavljuje aura različitog inteziteta. Bioenergija ili aure kod različitih tijela iste vrste su slične, ali se u mnogim nijansama vidno razlikuju. Razlika je takođe i u samom tijelu, gdje bubrezi predaju energiju koja nije jednaka jetri, energija jetre nije jednaka energiji srca i tako dalje, iako su sve te energije slične. Ako upoređujemo tu sličnost sa osobinama elektromagnetnih talasa mogli bi reći da bubrezi koriste energiju na talasima srednjeg vala, jetra bi koristila kratki val, srce koristi televizijske kanale, mozak frekvenciju svjetlosti, a grupna osobina svih tih energija je da su one sve iz spektra elektromagnetnog talasanja.

Bioenergije svih pojedinaca imaju zajedničku osobinu da izvire iz životno-kosmičke energije, ali su u različitim tijelima uzimajući u obzir zdravstveno stanje organa, vrlo različite. Za liječenje je značajno da je jačina energije koju

predaje ćelija, organ ili tijelo, kao auru, bioenergiju, srazmjerna primljenoj životno-kosmičkoj energiji. Jačina te bioenergije je potpuno zavisna od životno-kosmičke energije; ako tijelo prihvata životno-kosmičku energiju registrujemo bioenergiju, auru oko njega, a ako tijelo životno-kosmičku energiju ne prima, bioenergije i aure neće biti. Smetnje koje nastaju kod protoka energije u tijelu i sa time smanjenog inteziteta bioenergije, slabe aure, mogu da se pojave u dva karakteristična primjera:

- ako sa određenim negativnim uticajem kao što su efekti uroka, čini, magije i slično onemogućimo prolaz životno-kosmičke energije u tijelo ili
- ako je ćelija, organ pod uticajem bolesti, fizički oslabio, ne funkcioniše zdravo i sa time je nesposoban da primi i da predaje, isijava svoju zaštitnu sekundarnu energiju, bioenergiju u prostor oko sebe.

U obadva primjera nastaje blokada prolaza energije u tijelo, što uzrokuje smetnje kod energetskog ili fizičkog tijela, pa je kao rezultat bioenergija koja je zavisna od primljene životno-kosmičke energije, manjeg ili većeg inteziteta, odnosno polje aure je veće ili manje, slabije ili jače. Te smetnje koje uzrokuju različit intenzitet bioenergetskoga polja, aure su karakteristični primjeri uzroka za bolesti na energetskom i fizičkom tijelu.

Kao što vidimo imamo životno-kosmičku energiju kao stalnu, stabilnu i raznovrstnu univerzalnu energiju koja mora da dođe do svake ćelije da joj omogući život sa probojem kroz polje aure, kroz bioenergiju. Iako je bioenergija posljedica djelovanja ćelija pod uticajem životno-kosmičke energije, životno-kosmička energija mora da prođe kroz to zaštitno polje da bi omogućila život svakoj ćeliji.

Promjenljivo polje bioenergije svojom veličinom i oblikom pokazuje zdravstveno stanje svih organa, sistema u tijelu kao i cijelog organizma. Tim posljedično bioenergetskom polju, auri, može da se mjeri njezin intenzitet i da na osnovu tih mjernih rezultata diagnostikujemo stanje organizma, vidimo njegovo zdravstveno stanje. Upravo to polje nam omogućuje da ustanovimo i mjerenjem odredimo sve blokade protoka životno-kosmičke energije, što znači da možemo da otkrijemo i definišemo sve uzroke i izvore za pojedine bolesti.

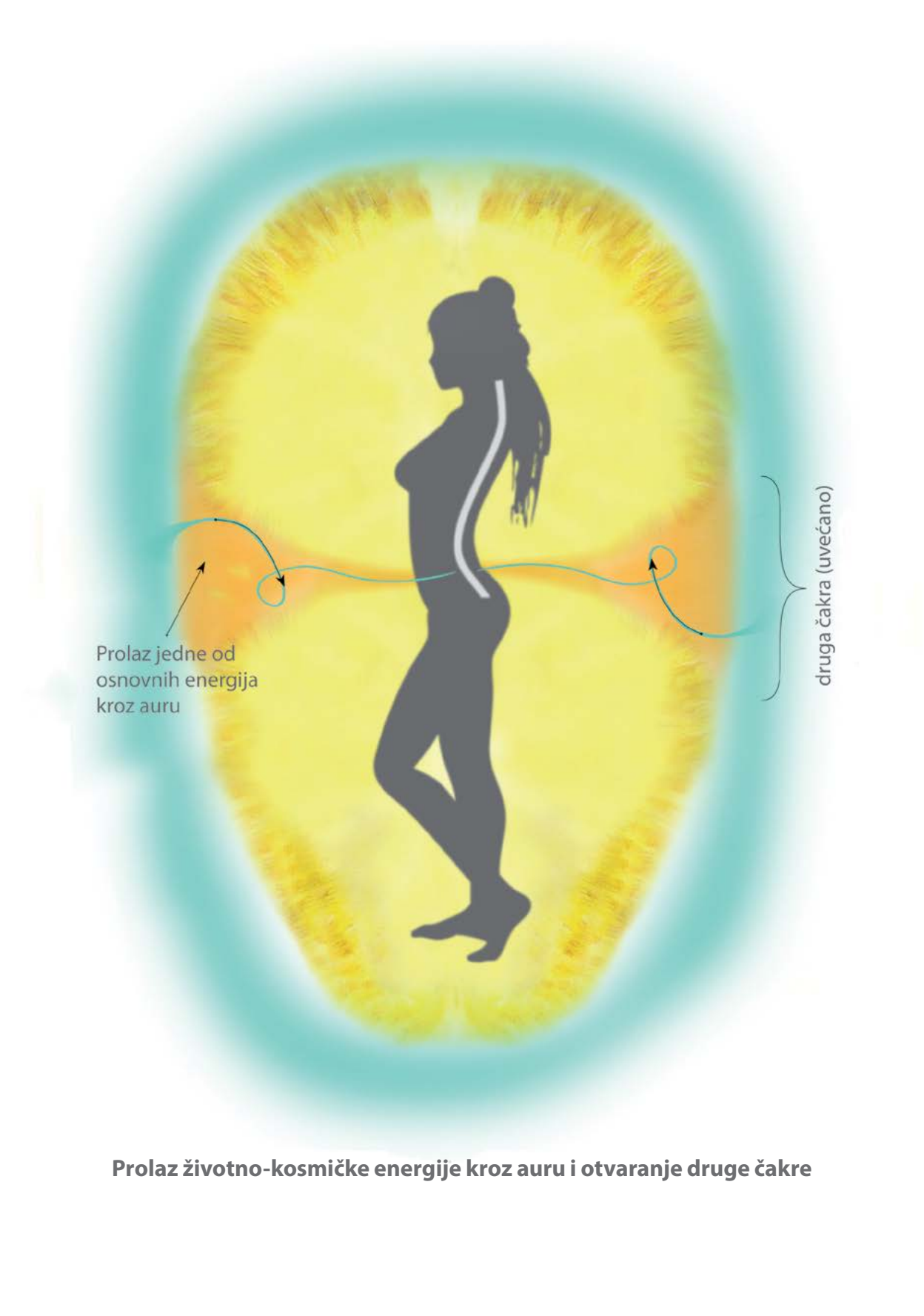
Praksa je pokazala da nije potrebno kontrolisati energiju ćelija da bi odredili njihovo zdravstveno stanje, pošto one grade konstrukciju svakog organa, pa je dovoljno mjerenjem izvoditi kontrolu i diagnostiku samo na organima tijela. Polje ćelije je tako malo, da terapijske metode rada na nivou ćelija ne daju neke značajne rezultate, mada je za naučna otkrića polje ćelije jako interesantno.

5.3. Čakre

Auru, energetsko polje oko živih organizama, možemo registrovati izvan osjećajnih sistema, možemo je slikati ili vidjeti na računaru, sa našim ograničenim vidom koji prepoznaje samo jedan mali dio elektromagnetnih talasa, možemo je vidno registrovati kao sliku različitih boja. Kod zdravog čovjeka je aura oko njegovog tijela jajastog oblika zlatne boje: u tom polju opažamo i nijanse žute boje. Kod blokiranog protoka energije ili bolesti organizma aura dobija različite oblike, obojena je različitim bojama, a organi koji su bolesni i nemaju energije prikazani su kao crne mrlje. O auri i njenoj boji je napisano mnogo različitih, a i beznačajnih knjiga i raznih teorija; da je to usko, jednostrano shvatanje aure, vezano za naš vidni sistem koji registruje samo jedan mali dio energije koje živo tijelo predaje odnosno isijava u etar. Naše tijelo ima oko sebe cio spektar odbrambenih energija koje su mnogo većeg opsega nego što je spektar svjetlosti. Logičan je zaključak da polje oko svakog organizma mora imati odbrambene osobine svih štetnih energija da može da zaštiti organizam: aura je mnogo više od toga što znamo iz literature i iz priča pojedinih duhovnih učitelja.

Registrovanjem aure, terapeuti dobijaju apstraktnu viziju tog polja oko našeg tijela i dobijene šarene slike mogu da zadovolje naše umjetničke potrebe. Terapeutski gledano, za potrebe liječenja mi moramo tu energiju da izmjerimo, a ne da je posmatramo: isključivo mjerenjem možemo dobiti pravu sliku o zdravstvenom stanju svih organa u ljudskom tijelu. Kao što sam već objasnio u knjigama o liječenju životno-kosmičkom energijom mjerimo energiju na organima i sistemima u tijelu ili energiju cijelog organizma, da ustanovimo, da na osnovu mjerenja ocijenimo da li je neki organ zdrav ili bolestan.

Kao što sam već naznačio, aura, taj energetski omotač oko ljudskog tijela, predstavlja otpor prolazu životno-kosmičke energije do ćelija. Životno-kosmička energija mora probiti odbrambeni bioenergetski zid gdje ostavlja vidan trag. Proboj jedne energije kroz drugu stvara vrtloge, virove koji se mogu vidjeti kao neki vrteći točak, na osnovu čega su na istoku, u Indiji toj pojavi dali ime čakra, dok se na zapadu taj proboj zove tačka otvaranja. Na svim djelovima aure možemo registrovati te vrtloge čakri, neke su male, druge su velike i u auri ih ima obično oko sedamdeset. Od svih čakri je deset glavnih i vezane su za organe značajne za funkcionisanje organizma; sedam od njih upravljaju organima bez kojih tijelo ne može opstati. Bolje rečeno, ako se sedam glavnih čakri ne pojavi znači da je protok energije do vitalnih organa blokiran i da je organizam u opasnosti po zdravlje.

A diagram showing a black silhouette of a woman standing in profile, facing left. She is surrounded by a large, glowing, yellow and orange aura that has a textured, brush-like appearance. A white line runs down the spine of the silhouette. Two blue arrows originate from the aura: one on the left points towards the center, and one on the right points away from the center. A bracket on the right side of the aura encompasses the right side of the diagram.

Prolaz jedne od osnovnih energija kroz auru

druga čakra (uvećano)

Prolaz životno-kosmičke energije kroz auru i otvaranje druge čakre

osnovne energije
druge čakre

druga čakra

energije utiču u tijelo
vrteći se u smjeru
kazaljke na satu
ili u suprotnom smjeru,
desnom ili lijevom rotacijom

**Šest osnovnih energija (šest lotosovih latica)
probija kroz auru i stvara drugu čakru**

U Indiji su sedam čakri nacrtali u različitim varijantama i to na osnovu vizija raznih pojedinaca koji su te čakre vidjeli, koji mogu da vide taj proboj jedne energije kroz drugu. Vizija čakre se pojavljuju u raznim bojama i oblicima, pa su ih davnih vremena crtali i označavali sa lotosovim cvetom odnosno njegovim laticama. Broj tih lotosovih latica koje su se pojavile u određenoj čakri upravo znači broj glavnih vrsta energije koje su primali organi vezani za taj vrtlog.

Na osnovu tih slika možemo zaključiti da donje čakre imaju mali broj lotosovih latica, od četiri do šesnaest i da je za funkcionisanje donjeg dijela tijela potrebno malo raznovrsnih energija. Tjemenska, sedma čakra, koja se pojavi na vrhu glave, ima u svom sastavu nešto manje od hiljadu lotosovih latica, različitih energija koje su potrebne mozgu za normalno funkcionisanje. Mozgu je potrebno cjelokupno polje energija, kompletan spektar životno-kosmičke energije, koja će obojiti tjemensku čakru u svijetlo zlatnu boju.

Možemo zaključiti da čakre same po sebi nemaju nekog vidnog značaja, da nisu stalnog i statičnog oblika; preko njih u praksi možemo registrovati različite energetske promjene koje su vezane za blokade protoka energije ili stanja organa tijela kada zbog bolesti ne primaju energiju i ništa više. U primjeru da nema protoka životno-kosmičke energije ili da su ćelije odgovarajućih organa mrtve, čakre se neće pojaviti, nema protoka energije i zato je liječenje na nivou čakri u suštini pogrešno. Terapeutski gledano, ne možemo postići ništa posebno ako tretiramo, liječimo ili usklađujemo čakre kao vrtloge, ako prije toga nijesmo otklonili blokade protoka energije u tijelu ili ako ne omogućimo ćelijama, da bolesne izliječimo, da ostale mogu da prime energiju. Ako to uporedimo sa vodom možemo reći da je bezuspešno vrtjeti rupu u koritu rijeke ako vode nema ili nemamo rupu ili se je začepila, pa i pored vode u koritu nećemo imati pojavu vrtloga. Pozitivni rezultat i pojavu čakre možemo dobiti ako za protok energije nema smetnji, u obadva primjera kada imamo energetska blokadu ili bolestan organ, blokadu eliminišemo i bolestan organ izliječimo i čakre će se pojaviti u punom intezitetu.

Terapeutski mi mjerimo i prosuđujemo o aktivnosti čakri sa namjenom da ustanovimo opšte stanje organa, koji su vezani za taj vrtlog. To znači da kod nenormalnog ponašanja čakre nju samu kao pojavu ne liječimo, jer bi liječenje čakre za organizam značilo blokadu protoka energije i neuspješno liječenje bolesnih organa. Bojenje i uravnavanje djelovanja čakri takođe ne daje kod terapeutskeg liječenja vidljive rezultate, pa bi mogli zaključiti da je liječenje čakri i njihovo energetska silovanje pogrešan potez. Metode djelovanja na čakre daju u praksi pozitivan rezultat za kratko vrijeme, što zavodi mnoge terapeute, koji lakoverno postanu ubijeđeni da su bili uspešni kod liječenja.

5.4. Put do liječenja

Priroda nije predvidjela da ljudski organizam ima toliko različitih bolesti koliko ih danas poznajemo i zbog kojih je društvo moralo da organizuje tako opsežne zdravstvene ustanove i razvije tako jake farmaceutske organizacije. Klasična medicina i farmaceutska industrija danas predstavljaju jedini pravno važeći servis za naše zdravlje i oni su se maksimalno razvili, pa prema statističkim procjenama u nekim zapadnim krajevima zemlje predstavljaju skoro četrdeset procenata svih zaposlenih. Ljudski organizam ima vrhunski dobro organizovan odbrambeni sistem i zaštitu tijela i može da se odbrani od svake bolesti, pa se postavlja pitanje da li su troškovi za potrebe medicine i farmacije opravdani. Sa druge strane medicina ne prati pojavu bolesti od uzroka do posljedica na organe tijela, djeluje i vrlo je uspješna kod posljedica na tijelu i kod zadnjeg stanja u razvoju bolesti. To je uzrok da je medicinska intervencija često u zakašnjenju i neuspješna kod liječenja ili kako je nastalo opravdanje pojedinih zdravstvenih ustanova, da su neke bolesti za sada neizlječljive. Medicini je još uvijek nepoznato područje energetskog tijela i moglo bi se zaključiti da su njeni glavni neuspjesi vezani za slabo djelovanje na energetskom nivou.

BOLEST ili posljedice na fizičkom tijelu se razvijaju u tri faze. Prva faza je vezana za izvor blokade ili uzrok za pojavu bolesti, koji se nalaze u energetskom dijelu tijela; medicina ne djeluje na tom području. Druga faza predstavlja razvoj oštećenja energetske zaštite i uticaja na fizičko tijelo, tijelo osjeća taj pritisak, a uzrok za bolest još ne ostavlja vidljive posljedice; medicina na tom sektoru unekoliko djeluje sa preventivnim metodama zaštite. Treća faza je trenutak kada uzrok za bolest ostavlja vidljive posljedice na fizičkom tijelu, što je definisano kao bolest i to se može medicinski diagnostikovati; medicina je kod pojave bolesti na svom terenu i danas vrlo uspješna.

Prvi dio u razvoju bolesti smo nazvali uzrok za bolest, naši čulni organi su na te uticaje neosjetljivi, pa je tako i mozgu uzrok ili energetsko oštećenje nepoznato, nismo ga svjesni i ne reagujemo. Taj prvi dio uzroka za bolest predstavljaju blokade za protok životno-kosmičke energije, prekid energetske ishrane bez obzira na izvor ili način njihove pojave. Fizičko tijelo osjeća te blokade i odaziva se na smanjen dotok energije sa odbrambenim sistemom.

Drugi dio je stanje kada tijelo osjeća opterećenje od energetskog oštećenja, počne da se brani, to osjećamo kao iznemoglost, mogući su osjećaji bola nepoznatog uzroka i tome slično. Stanje odaziva našeg tijela na nastala oštećenja je vrlo značajan indikator i poziv za pomoć organizmu, jer bolest još nije počela da ostavlja posljedice na organima tijela. Na osnovu desetogodišnjeg

testiranja i mjerenja došao sam do zaključka da se oko osamdeset posto svih bolesnika koji traže medicinsku pomoć nalazi u tom stanju bolesti.

Treći dio u razvoju bolesti je trenutak kada na fizičkom tijelu nastaju vidljive posljedice, kada nastaje stanje bolesti i definisano područje djelovanja službene medicine. Nema sumnje u sposobnost medicinske nauke i vrhunsko znanje njenih stručnjaka, vrhunsku medicinsku tehniku i društvenu organizovanost medicinskih ustanova: postavlja se samo pitanje zašto medicina brže i aktivnije ne djeluje na sprečavanju pojave bolesti. Zašto medicina ne razvije svoje potencijale na prvom i drugom stepenu u razvoju bolesti i tako spriječi mogućnost nastanka posljedica na fizičkom tijelu, odnosno spriječi pojavu bolesti.

Pravilno terapijsko djelovanje sa životno-kosmičkom energijom i uspješno liječenje obuhvata sve tri faze u razvoju bolesti: od uzroka za početak blokade protoka energije do same bolesti. Osnova za dobro zdravlje je nesmetan protok životno-kosmičke energije do svake ćelije, to je garant da će one zdravo i optimalno da funkcionišu. Sve blokade na tom putu pravilnog protoka životno-kosmičke energije do organizma ili nesposobnost organizma da primi tu energiju su karakteristični uzroci za nastale neprijatnosti i zdravstvene poteškoće. Interesantno je da odbrambeni sistem organizma nije uspješan na energetskom dijelu tijela, on je uspješniji na oštećenjima na fizičkom tijelu. Odbrambeni sistem tijela na energetskom polju djeluje kroz zaštitno polje, preko aure i pošto je to polje nestabilno, nestabilna je takođe i odbrana organizma. Aura je zavisna od različitih njenih oštećenja i sposobnosti organizma da je formira, pa je i odbrana organizma zavisna od jačine bioenergetskog polja.

Bioenergetsko polje, aura oko organizma je upravo radi te zavisnosti od zdravstvenog stanja ćelija i njihovog oštećenja pravi indikator stanja protoka životno-kosmičke energije do ćelija i svih smetnji, odnosno prepreka na tom putu. Mogli bi reći da je zdravstveno stanje organizma prikazano i označeno u polju aure i zato je to zaštitno polje pravo mjesto za mjerenje i postavljanje diagnoze o stanju svih organa u tijelu.

Terapeut sa životno-kosmičkom energijom mjerenjem energije na energetskom i fizičkom tijelu postavlja dijagnozu oštećenja i razvoja bolesti, procjenjuje stanje organizma i odlučuje kojim redom treba sanirati posljedice bolesti. Neće biti suvišno ponovo napomenuti da je energija oko organa koja se pojavljuje kao sekundarno polje, bioenergija ili aura, osobina svih organa, sistema tijela i na kraju cijelog tijela i da je nastala prijemom životno-kosmičke energije kao njen rezultat. Na mjernom mestu u auri, na energetskom tijelu

ili oko organa u tijelu mora biti dovoljno energije uvijek ako je organ zdrav da normalno djeluje, dok u svim drugim slučajevima rezultat mjerenja pokazuje da je na tom mjestu nastala promjena i da tu postoji uzrok za bolest. Tako, ako nam se na energetskom tijelu pojavi premalo ili previše energije, znači da je nastalo oštećenje, da će se tu uskoro pojaviti ili je već tu negdje bolest. Višak energije se pojavi samo na energetskom tijelu, dok se kod mjerenja na fizičkom tijelu uvijek vidi da energije nedostaje. Praksa je pokazala da se sa mjerenjem dobijaju vrhunske informacije o zdravlju našeg organizma; te informacije ne mogu biti tačne u slučajevima kada je mjerno tijelo pod uticajem hemijskih supstanci ili blokirano svojom voljom i merenje zbog toga ne pokazuje pravo stanje; zbog toga moramo biti jako pažljivi: realne rezultate merjenja ne možemo dobiti dok te negativne uticaje ne otklonimo.

5.5. Terapeutski tretman

Klasičan način liječenja, koji sprovode ljekari, je direktno liječenje oboljelog mjesta sa ciljem obračuna sa bolešću, da organ ne bude bolestan i da tako organizam postane zdrav. Takvo medicinsko liječenje zahtijeva da prvo postanemo bolesni, kako bi oni postavili dijagnozu i sa ustaljenim i provjerenim metodama sanirali bolest i ozdravili tijelo. Često medicinska pretraga i prvi tretmani dovode do netačnih dijagnoza i liječenje jednog organa može da rezultira oboljenjem drugog. Posebno je to slučaj kad pacijent ima više bolesti, oboljeva na nekoliko organa, pa intervencijom na jednom organu može drugi organ da ošteti ili čak uništi tijelo. Medicina ne poklanja mnogo pažnje sposobnosti odbrambenog sistema ljudskog organizma i njegove uloge u savladavanju bolesti. Ljekari su ubijeđeni da su sa svojim provjerenim metodama liječenja nepogrešivi, uspješni i u liječenju nezamjenljivi. To je uzrok da ne prihvataju drugačije poglede na ljudsko tijelo ili alternativnu metodu liječenja: takvo mišljenje je vjerovatno posljedica stanja što im društvo pomaže, a zakoni ih štite. Ljekari tabletama truju pacijentov organizam (tabletomanija), sa skalpelom šaraju po fizičkom tijelu (nepravilni rezovi i nepotrebne operacije), prave invalide amputacijama određenih organa (posebno je to primjetno kod amputacije dojki), sagorijevaju organe zračenjem, stvaraju duhovne invalide (neprijemne intervencije) i još mnogo toga, a da za svoje moguće greške nikome ne odgovaraju. Društvo bi moralo pravnim sistemom zaštititi pacijenta, omogućiti kontrolu izvođenja medicinskih tretmana i pooštriti kontrolu ponašanja svih kadrova zaposlenih u medicinskim ustanovama.

Takođe sam ubjeđen da bi društvo moralo pronaći pravi odnos prema alternativnoj medicini i njenom razvoju. Mada, sa druge strane danas različite metode alternativnog liječenja ponekad stvaraju fatalne posljedice za pacijenta, bolje

bih rekao više štete nego koriste. Društvo bi moralo u zaštiti pacijenata od loših postupaka alternativne medicine sudjelovati sa alternativnim stručnjacima, a ne da koristi savjete nezainteresovanih i za to područje neobrazovanih ljekara ili psihologa, koji nijesu kompetentni, sposobni za objektivno ocjenjivanje.

Medicina liječi sa kraja procesa, kada se već razvila bolest, kada se pojave posljedice na fizičkom tijelu i to tako da globalnim potezima interveniše na bolest da bi organizam bio spašen i postao sposoban za normalno funkcionisanje. Taj sistem medicinskog djelovanja na tijelo, sistem dugotrajnih terapija nazivamo liječenjem, iako nikada nijesmo sigurni, pošto uzroke za pojavu bolesti nijesmo uklonili, da se bolest neće ponovo pojaviti. Ozdravljenje, da se bolest ne ponovi poslije medicinske intervencije, nastane radi toga što je odbrambeni sistem tijela postao sposoban da brani organizam, a ako mu to ne uspije pacijent će umrijeti.

Medicina sa preventivnim intervencijama unekoliko održava sposoban imunološki sistem, na primjeru sa raznim vakcinacijama djece i odraslih; za to njeno pozitivno angažovanje dobar je primjer vakcinacija protiv bolesti gripe. Liječenje sa životno-kosmičkom energijom ima potpuno suprotan način djelovanja od djelovanja što ga nudi klasična medicina. Glavni cilj energetske terapije je osposobiti odbrambeni sistem organizma da se obračuna sa neugodnostima i bolešću, to je upravo suprotno od medicinskog pristupa koji liječi bolest, liječi posljedice koje su već nastale u organizmu da bi tako osposobio odbrambeni sistem tijela. Postupak energetske terapije je da prvo saniramo uzroke koji su doveli do bolesti, sa ciljem da se bolest ne ponovi; kao drugo sve organe i sisteme u tijelu koji su opterećeni lošim stanjem organizma kanalisanjem životno-kosmičke energije maksimalno osposobimo, ojačamo za odbranu; i kao treće, kada je cijelo tijelo osim bolestnog dijela sposobno za obračun sa bolešću, transformacijskim pravilima djelujemo energijom na taj bolesni dio i održavamo na njemu zdravo energetske stanje toliko vremena koliko je potrebno da tijelo samo obračuna sa bolešću. Ta postupak liječenja kroz koji tijelo samo obračunava sa bolešću, nema negativnih posljedica za organizam i ozdravljenje postižemo u vrlo kratkom vremenu, dovoljne su jedna do tri terapije i nekoliko telefonskih kontrola. Neukim pacijentima ta brza izlječenja izgledaju kao da se dogodilo neko čudo, presrećni su što se izliječili i misle da je terapeut svetac. Ne slažem se da je terapeut sa životno-kosmičkom energijom ili neko drugi svetac, da stvara čuda, jer savjestan i dobronamjeran rad uvijek daje dobar rezultat: za njega moramo puno ulagati, naučiti terapeutska pravila i metode liječenja, trenirati i duhovno napredovati, osposobiti se da terapije dosljedno i pravilno izvodimo, u sebi razviti humana, etička i pravna načela i bit ćemo svjesni da se nikakva čuda ne

dešavaju sama po sebi i da nijesmo sveci. Mislim da u istoriji nije bilo nikakvih čuda i svetaca: to su bili ljudi koji su znali transformacijska pravila, bili su nadprosječno duhovno razvijeni, liječenja su izvodili brzo, a neukom narodu je to izgledalo da prave čuda i tako su postali vrlo poznati i vječno idealizovani i slavljani. Ti ljudi su bili povezani sa narodom i crkva je uspjela da iskoristi njihove sposobnosti i proglasila ih za svece, božje poslanike, za božje sinove.

5.6. Metoda terapije

Terapeutska metoda liječenja sa životno-kosmičkom energijom je maksimalno usklađena sa djelovanjem organizma i uzima u obzir sve moguće blokade u protoku energije kroz naše tijelo. Razni uticaji, blokade i slični traumatični uzroci za smetnje prolaza energije do organa su glavni uzroci za oštećenja energetskeg tijela, aure, bioenergije. Međutim, uzroci za bolest fizičkog tijela su u većini slučajeva vezani za genetske programe, za programe koji definišu funkcionisanje organa i sistema tijela, odnosno za nepravilnosti i povrede ili štetne elemente u programima strukture DNK ćelija. Ti negativni uticaji ili oštećenja energetskeg i fizičkog tijela su u direktnoj međusobnoj vezi, jedno tijelo izlazi iz drugoga, pa se nastale smetnje na jednom tijelu automatski izraze, pojave na drugom tijelu.

Ocjenjivanjem zdravlja našeg fizičkog tijela, koje je predmet posmatranja i osnova da razumijemo kako postoji, jasno je da je to samo radi energije koju prima iz okoline, izvan tijela, pa terapeut mora uvijek, kao prvo, da usmjeri liječenje na energetskeg tijelo. Energija koja teče u fizičko tijelo, životno-kosmička energija, ne smije imati blokade protoka, zato je potrebno energetskeg tijelo očistiti od svih vanjskih uticaja, deformacija i oštećenja i omogućiti nesmetani prolaz energije kroz bioenergetske polje, auru, kroz čakre, sa zadatkom da fizičko tijelo ne bude opterećeno oštećenjima na energetskeg tijelu. Naše tijelo se posle dugog trajanja blokade zna prilagoditi tim oštećenjima u energetskeg tijelu i navići se na njih. To prilagođavanje više ne predstavlja neku po život opasnu blokadu, ali ako tijelo oboli, te stare smetnje postaju jedan od vidljivih uzroka da tijelo popusti i da se pojavi bolest. Karakteristični uticaji okoline na naše tijelo ili uticaji podneblja gdje živimo djeluju na nas kao opterećenja, pa ovdje ponovo dajem svoj zaključak koji obavezuje: da je životno-kosmička energija čista i neopterećena tim dodatnim uticajima i omogućava nam da zdravo živimo. Terapeut usmjerava pažnju na te vanjske uticaje i maksimalno djeluje na njihovo otklanjanje; tako ispunjava obavezu da prvo liječi energetskeg tijelo gdje se nalaze uzroci za bolest i tek poslije djeluje na fizičko tijelo.

Fizičko tijelo je inertno, sporo reaguje i teško se privikava na određene energetske promjene, što mora kod terapija da se uzme u obzir. Suprotno,

energetsko tijelo na promjene i uticaje reaguje odmah u trenutku i pošto su naše terapije energetske, odmah poslije terapijske intervencije možemo da provjerimo i ustanovimo rezultate našeg rada. Tako izliječeno, popravljeno energetsko tijelo, koje sada poseduje zdravu i snažnu auru, pritiska na inertno fizičko tijelo da se prilagodi i primi novo energetsko stanje. Saznanje o slabom odazivu fizičkog tijela na energetske promjene sam otkrio nakon dugogodišnjeg studiranja i prakse; praksa takođe potvrđuje da je između energetske i fizičke terapije potrebno ostaviti jedan dan. Kod terapije je dobro držati se ovog redoslijeda: prvi dan izvodimo energetsku terapiju, drugi dan je slobodan i treći dan izvodimo fizičku terapiju.

Poslije dugogodišnje analize djelovanja organa u tijelu, ustanovio sam da su programi gena u svakoj ćeliji tako programirani da svi organi u određenom sistemu tijela djeluju između sebe sinhrono i u skladu sa zajedničkim zadatkom tog sistema. Organizam, odnosno tijelo, zahtijeva od svakog svog organa i sistema u tijelu, da djeluju usklađeno za potrebe grupnih ciljeva tijela. Duša, koja preko mozga upravlja i vodi procese definisane genetskim programima, ima po matematičkim izračunima višedimenzionalni karakter i po danas poznatim matematičkim modelima može imati preko šesdeset različitih dimenzija. To, da je duša tako složena, kod liječenja može da nas zbuni, pa kod izvođenja terapija uzimamo u obzir samo dimenzije koje su usko vezane za određene organe, sisteme tijela i potrebe cjelokupnog organizma.

Primarnu ulogu u vođenju i prenosu informacija u organizmu ima mozak sa kompletnom infrastrukturom živaca, osjetila i čulnih organa. Mozak nije samo dobro konstruisan kompjuter i mada je danas, isto tako kao i duša, nama još nepoznat, možemo zaključiti da mozak ima nevjerovatne mogućnosti u izvođenju operacija u tijelu, nešto slično kao što ih ima duša u svemiru i prirodi. Za potrebe liječenja dovoljno je da smo svjesni da duša upravlja sa cijelim organizmom preko komandi koje izvodi preko mozga. Neće biti suvišno napomenuti da mozak ima još pravo i sposobnost vođenja organizma na osnovu vlastitog znanja i iskustva koje smo definisali kao ego. U jednom i drugom primjeru mozak, kod izvođenja komandi, prvo raspoznaje DNK programe u ćelijama na osnovu njihovih energetskih oblika. DNK svih ćelija u organizmu ima energetski oblik spirale i svi programi koji se izvode preko mozga izvode se preko registracije tog energetskog stanja, što znači da mozak prepoznaje svoje ćelije preko njihovog spiralnog oblika energije. Svi genetski programi, bez obzira na to da li su u vezi sa ćelijom, organom, funkcionalnim sistemom tijela, dijela tijela ili cijelim organizmom, u povezanosti sa mozgom su registrovani isključivo preko spiralnog oblika energije DNK programa.

Uzmimo, na primjer, ćelije raka koje se formiraju u debelom crijevu i putuju kroz organizam i možemo ih pronaći metodom markiranja u svim sistemima protoka vode, limfe i krvi. Tu, za medicinu neizlječivu bolest, ne uzrokuju deformacije hemijskih ili bioloških procesa: nastanak i razvoj ćelija raka je vezan za promjenu energetskog oblika DNK ćelije. Ćelije raka nemaju energetski oblik spirale kao što to imaju zdrave ćelije: energija tih ćelija ima oblik sličan cvijetu sa četiri lista pa ih zbog toga mozak ne raspoznaje i tako one ostanu van njegove kontrole. Iako su te štetne ćelije, nažalost, proizvedene u samom organizmu, one nekontrolirano putuju kroz cijeli organizam, kroz sisteme vode, limfe i krvi. Nađu najslabije mjesto u tijelu, tu se nasele i počnu se množiti dijeljenjem, stvaraju lične tvorevine poznate kao metastaze, hrane se organizmom te polako, ali sigurno, iscrpe organizam i na kraju ga unište. Pošto se energija rakastih ćelija dijeljenjem mijenja iz četvorolistnog u dvolistni oblik, terapeut sa životno-kosmičkom energijom ima mogućnost da na osnovu mjerenja ustanovi stanje bolesti. U medicini se još nerazvijene rakaste ćelije četvorolistnog oblika energije koje putuju kroz tekućinski dio tijela, liječe sa otrovima hemoterapije, dok se metastaze, sastavljene iz dvolistnih ćelija, vidne kao guka, koje mogu da nastanu na svim djelovima tijela, liječe odstranjivanjem, hirurškim zahvatom ili ih uništavaju zračenjem. I jedan i drugi medicinski postupak liječenja raka stvara u organizmu teške posljedice, hirurški zahvati i zračenje uništavaju susjedni, zdravi dio tijela, dok hemoterapija truje citostaticima cijeli organizam. Pacijent obolio od raka jedino može da preživi medicinski način liječenja ako njegov organizam brzo obnovi, zacijeli oštećeni dio, odnosno ranu nastalu rezanjem, zračenjem i ako pravovremeno odstrani otrove unešene u organizam postupkom hemoterapije, odnosno ako savlada posljedice liječenja.

U praksi, sa liječenjem rakasto obolelih pacijenata, nijesam došao do potpunog otkrića zašto mozak ne registruje ćelije koje nemaju spiralni oblik energije, zašto se ne aktivira odbrambeni sistem tijela protiv svih deformisanih ćelija i zašto mozak dozvoljava da organizam na kraju, sa njime, bude uništen. Sam pronalazak, da mozak kontroliše ćelije na osnovu spiralnog oblika energije DNK, je veliko otkriće za energetsko liječenje. Za medicinu neizlječive bolesti su upravo bolesti ćelija na energetskoj osnovi, pa ih energetskim pravilima takođe možemo izliječiti. Transformacijskim pravilima bolesnim ćelijama vratimo nazad spiralni oblik energije na koje mozak automatski reaguje, registruje te ćelije na osnovu obnovljenog, izliječenog spiralnog oblika energije, pozitivno usmjeri svoje komande i ćelije zaduži da izvode odgovarajuće funkcije u organizmu. One ćelije, koje su već trajno oštećene i neizlječive, medicina ih registruje markiranjem, energetskim pravilima izbacujemo iz organizma preko mokraćnog sistema.

Ako na bilo koji način promjenimo energetska slika ćelija ili ošteti genetske programe, kao što je to primjer kod uticaja virusa i slično, to uzrokuje smetnje u genetskim programima, nepravilno djelovanje organa u tijelu, izazove ili bolje rečeno aktivira pojavu bolesti. Duša pada na ispitu održavanja organizma, jer je mozak kod bolesti otkazao u davanju ispravnih komandi, pa put ka ozdravljenju možemo pronaći tako da mozak pacijenta prihvati uspješne terapije sa životno-kosmičkom energijom. Emotivno prihvatanje energetske terapije koja daje božanske rezultate, omogućava da pacijentova duša i mozak uspješno djeluju na nivou ćelija. Duša dobija slobodan put za protok životno-kosmičke energije do bolesnih mjesta u tijelu i utiče na izlječenje nastalih oštećenja programske strukture oboljelih ćelija. Životno-kosmička energija je sastavni dio duše, pa je kod terapije bolesni organi velikodušno, spasilački, kao pomoć prihvataju, jer su kod bolesti upravo nju izgubili i počeli nepravilno funkcionirati, biti bolesni. Popravljanje porušenog genetskog programa se izvodi tako da duša kao prvo prihvatanjem naše terapije i kanaliziranjem životno-kosmičke energije pomaže bolesnim ćelijama, organima, da zdravo funkcioniraju i djeluje sa mozgom da se poprave genetski programi DNK bolesnih ćelija. Kao što sam već objasnio genetski programi za pojedine funkcije organa imaju četrdeset do dvijestotine istih sekvencija, duplirano, koje služe kao zaštita pred oštećenjima i istovremeno kao mogućnost zamjene za oštećene programe. Mozak sve te zaštitne programe drži pod kontrolom i u slučaju da se radni program ošteti, organ oboli, mozak zamijeni oštećeni program sa zdravim programom. Oštećeni programi, kao radni programi, utiču na loše, negativno djelovanje organa koji zbog toga imaju malo energije i terapeut uticajem na mozak sa životno-kosmičkom energijom usmjeri djelovanje mozga da prisili ćelije da preuzmu rezervnu zdravu sekvenciju programa za svoje funkcionisanje. Trenutak, kada nastupa, nastane zamjena oštećenog programa za novi, kada dolazi do toga da u bezenergetskom stanju ćelije dobiju energiju, predstavlja ključni moment liječenja: tako oboljeli organ počne normalno funkcionirati i tako se završava terapija sa životno-kosmičkom energijom. Slijedi kontrola na izliječenom, ozdravljenom organu sistemom mjerenja, koje nam u većini slučajeva pokaže da je došlo do brzih i uspješnih ozdravljenja.

5.7. Nepravilnosti kod liječenja

Opisani postupci djelovanja organa tijela i način energetske liječenja nas dovode do zaključka zašto nije primjereno liječiti sa bioenergijom. Bioenergetsko polje nije čisto, kao što je to životno-kosmička energija, pa sa nečistom energijom mozak ne može prisiliti ćelije da zamijene oštećene programe na oboljelom organu. Sa druge strane bioenergetsko polje svakog čovjeka, pa time i terapeuta, sadrži sve uzroke za bolesti koje on posjeduje. Bioener-

getskom terapijom, bioterapeut energetski sa svojim uzrocima za bolest na nekom svom organu zarazi i ošteti programsku strukturu gena, koja se obično nalazi na zdravom organu pacijenta. Istovremeno, bioterapeut nije dovoljno energetski zaštićen od uticaja bolesnog pacijenta, pa je realna mogućnost da dođe do auričnog oštećenja i prenosa bolesti na lično bioenergetsko polje, gdje nastaju karakteristični uzroci za bolest koju ima pacijent. Radi tih energetskih oštećenja, koja u početnoj fazi bioterapeuti radi svoje dobre kondicije ne registruju, oni postaju ovisnici i nakon određenog perioda svojim radom sakupe dovoljno oštećenja aure i uzroka za bolest da na njihovom tijelu nastanu sudbonosna oštećenja i bolesti koje u većini primjera prouzrokuju brzu smrt.

Kao zaključak ponovimo da terapeut sa životno-kosmičkom energijom mora biti pažljiv prema uzrocima za nastalu bolest i njene karakteristike, kako bi sa odklanjanjem tih uzroka onemogućio da se bolest ponovi. Odluka da se pristupi liječenju sa životno-kosmičkom energijom je u praksi pokazala da je ta energija božanska i vrlo uspješna kod liječenja, ne ostavlja nikakve posljedice po organizam pacijenta, to je energija duše i gorivo za naš život, pa je ćelije prihvataju da se riješe svog lošeg, bolesnog stanja. Ako organizam primi životno-kosmičku energiju njemu je bolje, a u slučaju da je zbog nekog uzroka ne prihvati, ništa se na organima neće desiti, organizam ostaje takav, kakav je bio prije terapije.

1. Pravilno funkcionisanje ćelija omogućuje životno-kosmička energija, koju organizam za svoje potrebe crpi iz okoline i koji omogućava djelovanje svih organa, sistema tijela kao i cijelog organizma.

2. Odaziv tijela na prijem životno-kosmičke energije se izražava tako da tijelo zrači energiju u prostor oko sebe. Pretvorena energija u prostoru oko tijela se ponaša kao zaštitni omotač koji brani tijelo od svih štetnih energija: tu energiju smo nazvali bioenergija, jer je isijavaju odnosno predaju svi bio sistemi ili bioenergetsko polje, za koje se ustalilo ime aura.

3. Životno-kosmička energije se mora iz okoline tijela probiti kroz zaštitno bioenergetsko polje aure, da dođe do ćelija u tijelu i kod tog proboja stvara u auri vrtloge, koje zovemo tačke otvaranja ili čakre. Čakre su vrtlozi koji se pojave probijem jedne energije kroz drugu i zavisne su od količine protoka i potrebe organizma za životno-kosmičkom energijom i ništa više.

4. Mozak je dio ljudskog tijela koji brine da se realizuju sve komande potrebne našem organizmu, omogućuje sve veze i prosuđivanja koje zahtijeva opstanak u prirodi. Duša djeluje kao sistemski operator i preko mozga izvodi i usmjerava sve aktivnosti u našem tijelu poznate kao komande unutrašnjeg ja ili anđela čuvara. Mozak sa druge strane ima mogućnost samostalnog odlučivanja na osnovu obrazovanja i iskustva: njih izvodi kao naredbe, komande ega.

5. Realizacija komande mozga i pravilno djelovanje organizma bazira se na genskim programima DNK sistema, koji brinu za pravilno djelovanje svih organa, odnosno za optimalno funkcionisanje cijelog tijela. Oštećenjem genetskih programa dolazi do smetnji i nepravilnog djelovanja organa organizma, nastaju smetnje kod prijema životno-kosmičke energije i tako se aktivira i pojavi bolest.

6. Uzrok za bolest se nalazi u blokadama za protok životno-kosmičke energije u organizam ili u bolesnim ćelijama zbog njihove nesposobnosti da tu energiju prihvate.

7. Terapeutsko liječenje izvodimo tako da prvo otklonimo uzroke za bolest i blokade protoka energije, te sa kanaliziranjem životno-kosmičke energije omogućimo oboljelom organu tijela da primi energiju i uspostavi zdravo stanje. Tretman napravimo da prvo izvedemo terapiju na energetsom

tijelu, gdje se nalaze uzroci za bolest i radi inertnosti tijela energetskim promjenama izvodimo terapiju na fizičkom tijelu dan, dva kasnije.

8. Poslije prve i druge terapije, kada je maksimalno osposobljen imunološki sistem organizma, kanaliziranjem životno-kosmičke energije omogućimo organizmu da obračuna sa bolešću. Bolest se više ne pojavi kada odstranimo sve uzroke za nastalu bolest i održavanjem zdravog energetskog stanja postignemo da tijelo savlada negativne uticaje ili stanja, odnosno savlada bolest.

6. REALIZACIJA PROGRAMA

Osnova za realizaciju određene zamisli, kao što su na primjer transformacije sa životno-kosmičkom energijom, realizacija određenog cilja duhovnog napredovanja, liječenje ljudskog tijela, liječenje na nivou duše i slično, zahtijeva vrlo tačnu analizu i upoznavanje svih elemenata funkcionisanja organizma. Samo tako možemo da razumijemo stanje svijesti u kojem se naše ideje mogu realizovati, moramo prihvatiti sistematski rad i uloženom energijom to stanje ponovo doživjeti. Ideju, kao što je na primjer neka želja za koju se ne trudimo da je realizujemo, ne ulažemo energiju, je nemoguće realizovati, postaje izgubljena, u Indiji za takvu želju kažu da je maja, iluzija. Pravilno praćenje djelovanja mozga i sistematski rad, trud, ulaganje energije postupkom meditacije je garant da će ideja da dobije svoju energetske osnovu, da će dobiti energiju koja omogućuje uspješnu realizaciju.

6.1. Energija, koja je potrebna organizmu

Energija, koja omogućuje realizaciju svih kreacija na zemlji kao što je i naš život, je životno-kosmička energija. Ona zavisi od dva faktora, od uslova koje postavlja zemlja i od djelovanja svemira na svaku kreaciju. Životno-kosmička energije je vrlo stabilna, rijetko da na njoj nastanu neke promjene, mogu se dogoditi samo u slučaju značajnih promjena u svemiru ili na zemlji. Takav primjer imamo na početku dvadesetprvoga vijeka kada je u svemiru nastala vidna promjena koja je uticala na centralni DNK novorođenčadi. Djeca, koja su bila rođena sa desnoročnim smjerom okretanja spirala, prije toga događaja u svemiru imala su oštećen spiralni oblik, poslije toga događaja su se djeca počela rađati sa kompletnim i neoštećenim desnoročnim sistemom energije spirale centralnog DNK. To znači da su djeca rođena sa desnoročnim i lijevoručnim sistemom okretanja energija poslije dvijehiljadite godine rođena bez greške, bez deformacije u centralnom DNK-u. Taj primjer energetskih spirala sam detaljno opisao u prvoj knjizi o liječenju sa životno-kosmičkom energijom, gdje je prikazan lijevoručni sistem sa sedam spirala, na tih sedam su devet manjih i na tih devet manjih su na svakoj još po tri spirale što predstavlja normalno stanje energija centralnog DNK-a. Desnoručni sistem okretanja energije centralnog DNK-a, koji ima od jedne do četiri glavne spirale i na njima samo tri manje, predstavlja smetnje kod razvoja karaktera djeteta. Upravo je svemir popravio tu deformaciju, pa se poslije tog događaja u svemiru na zemlji rađaju djeca sa desnoročnim sistemom okretanja energije sa neoštećenim brojem spirala.

Ljudski život je u odnosu na promjene u svemiru prekratak da bi čovjek za vrijeme jednog života mogao te svemirske promjene registrovati, njegov život predstavlja malu iskru za događaje u svemiru. Čovjek mnogo lakše registruje promjene na zemlji, poseban primjer je klimatski uticaj i njegov uticaj na društvo. Poznajem slučaj da je čovjek rođen u Dubrovniku teško podnosio klimatske uslove u Vojvodini, radi toga se razbolio i odmah poslije povratka u kraj rođenja ozdravio. Imamo veliki broj primjera gdje pojedinci, rođeni u toplim krajevima ne podnose hladnoću, medicinski podaci to potvrđuju: većina ljudi koji žive u sjevernim krajevima, a rođeni su u južnim predjelima zemlje, oboli na plućima.

Sve promjene koje bi se mogle desiti na životno-kosmičkoj energiji su vrlo rijetke i tu energiju za vrijeme jednog života možemo uzeti kao stalnu i nepromjenljivu. Za neki duži period, duži od jednog života ili period više generacija, promjene u svemiru registruju sve kreacije na našoj planeti. Za liječenje možemo slobodno uzeti da je životno-kosmička energija nepromjenljiva i nećemo pogriješiti. Znači da zanemarimo moguće promjene koje utiču na sve oko nas jer ta energija ima veliki značaj za razna liječenja, ne stvara nikakve negativne, štetne posljedice djelovanjem na organizam. To je i razumljivo, ta energija je naša hrana i logično je da sa tom energijom ne možemo štetiti drugome.

6.2. Duša

Svaki razgovor o duši predstavlja opasnost da njeno ime i uticaj pogrešno shvatimo, da pogriješimo kod njenih karakteristika i da dušu u svom mozgu apstraktno i vjerovatno pogrešno, zamislimo ili da se izgubimo u religioznim raspravama i tako ne nađemo ni početka ni kraja. Danas je čovjek na početku, na prvom stepenu upoznavanja duše i formirao se zaključak da je duša neka pametna energetska konzola, koja je čovjeku još nerazumljiva i ljudski mozak treba tek da shvati operatora za njega samoga. Od svih osobina, koje ima duša za sada su značajne dvije: njena neprikosnovena povezanost sa nepoznatim svijetom energija u svemiru i njen zadatak u funkcionisanju ljudskog organizma. Realno rečeno mi sa dušom možemo operisati i koristiti njene osobine samo u onom dijelu koji se odnosi na naše tijelo i na procese koje duša vodi od oplodjenja pa sve do smrti.

Oplodjenje nastaje tako što duša izabere ženu za mater i muškarca za oca djeteta. Ona sudjeluje sa dušama njih obadvoje koji fizički kreiraju osnovne genetske parametre za fizičko tijelo, čije vanjske osobine možemo primijetiti tek poslije rođenja. Tokom usklađivanja tri duše može da se desi da duša žene i muškarca nijesu na nivou duša čiste, da su pod uticajem grijeha i takav

par obično ne dobije odobrenje za oplodjenje, nijesu plodni. Takođe između partnera na fizičkom nivou može doći do poteškoća kod oplodjenja, kod formiranja DNK iz njihovih gena mogu nastati loše kombinacije i mogu se formirati nepotpuni genetski programi koji kasnije definišu slabo funkcionisanje organizma. To su uzroci za takozvana genetska oboljenja, poznat kao genetska oštećenja iz nasleđa. U tim primjerima možemo preventivno, sa uticajem životno-kosmičke energije na nivou duša pred oplodjenjem, izliječiti grijeh kojega ima žena ili muškarac i tako kod djeteta formirati genetske programe bez oštećenja, bez prenosa genetskih oštećenja koja potiču iz nasleđa. Dijete kod tog procesa ima čiste, izliječene genetske programe bez oštećenja, pa možemo reći da je duša djeteta dobila neoštećene programe za svoj život i za pravilno funkcionisanje tijela.

I posle oplodjenja duša zadržava glavnu ulogu u vođenju razvoja zametka, koja se dopunjuje različitim uticajima koje trudnica preživljava. U slučaju da duša žene za vrijeme započete trudnoće promijeni svoje parametre i stekne parametre koji ne odgovaraju duši djeteta, duša djeteta izazove spontani abortus, onemogućiti razvoj ploda u dijete i prekida trudnoću. Za prekid trudnoće, za smrt embriona je odgovorna, odnosno ima isključivo pravo duša djeteta, a i za cijeli period od oplodjenja, rođenja, života pa sve do prirodne smrti. Njena uloga u ljudskom organizmu je njezino poslanstvo, njen zadatak na zemlji, a to je da preko života u tijelu nauči što više i omogući sebi prelazak sa nižega na viši nivo svijesti, zato je razumljivo da ako ti uslovi to nijesu omogućili da će ona sama da prekine razvoj novog života i izazove njegovu smrt.

Sjetimo se Budinih riječi, da je njegova duša inkarnirala tridesetšest puta i da neće više da se vraća, utjelesiti, jer je naučila sve što je bilo moguće na zemlji. Indijsko društvo je podijeljeno na četiri kaste: prvoj kasti pripadaju ljudi sa nisko razvijenom dušom i to od jedan do devet puta reinkarnirani; ljudi iz te kaste su sposobni samo za fizičke radove i obične vojnike. U drugu kastu spadaju ljudi sa nešto malo razvijenijom dušom, od devet do osamnaest inkarnacija, sposobni za poslove trgovaca jer još nijesu aktivirali određene programe i razvili moralna načela. Treću kastu sačinjavaju jako sposobni ljudi koji imaju dušu sa devetnaest do dvadesetsedam inkarnacija i sposobni su da vode i upravljaju ljudskim zajednicama kao vođe, na primjer predsjednici nekog društva pa sve do predsjednika države. I na kraju, u najvišoj kasti su posvećeni ljudi, poznati u Indiji kao brahmani, budisatve, gurui i slično, sa dvadesetosam do tridesetšest puta inkarniranom dušom, koji su sposobni da posvete život duhovnim vrednostima. Prelaz iz jedne u drugu kastu za vrijeme jednog fizičkog života nije moguć; takođe nije moguće da neko iz nižih kasta postane brahman. U našoj hrišćanskoj civilizaciji moguće je da neko

kome je duša nisko inkarnirana postane pop i vrši crkvene obrede, što je u zadnje vrijeme i opšta praksa. Danas većina crkvenih službenika potiče iz nižih kasta, sa nisko inkarniranom dušom, pa nije ni čudo da među njima ima dosta krvoločnih vojskovođa i da su rijetki pojedinci koji izražavaju humanost, odnosno da su rijetki oni koji imaju visoko inkarniranu dušu.

Razvijenost duše u čovjeku i njegova funkcija u društvu mogu da izazovu konflikt ličnosti, koji se na kraju manifestuje kao uzrok za bolest. Takve pojedince treba liječiti sa ciljem da prihvate funkcije u društvu koje su primjerene razvijenosti njihove duše, obično zaduženja koja zahtijevaju manju odgovornost. U dugogodišnjoj praksi sam sreo više takvih primjera gdje je energetska sistem pacijenta bio potpuno srušen, iako je njegovo energetska i fizičko tijelo bilo zdravo. To je specifična situacija kada se duša priprema da napusti fizičko tijelo: ona tu ideju realizuje tako da uzrokuje neku nesreću sa smrtnim posljedicama kao što su to saobraćajne ili građevinske nesreće, samoubistva, neizlječive bolesti i slično i zatim duša napusti fizičko tijelo. Kada je fizičko tijelo pacijenta zdravo, kao što je to u gornjem slučaju, liječimo na nivou duše, izliječimo ili zamijenimo dušu pacijenta, omogućimo normalno funkcionisanje organizma i spriječimo njegovu planiranu smrt. Zamjena duša može da nastupi spontano: to je primjetno kod neke nesreće sa težim tjelesnim posljedicama i kritičnom situacijom, gdje dolazi do medicinskog čuda kad pacijent iznenada počne da se oporavlja. Poslije ozdravljenja takav pacijent počinje da se ponaša drukčije, ako je prije nesreće imao eksplozivan i svadljiv karakter što znači da je njegova duša bila nisko inkarnirana, on poslije nesreće postaje miroljubiv, smiren, pokušava razumjeti svakoga, ima dobre duševne osobine, što znači da je novo dobijena duša na višem stepenu inkarnacije; u Indiji kažu da je on dobio razvijenu dušu sa višeg duhovnog nivoa.

Na osnovu brojnih eksperimenata, uspješnih liječenja kroz dugogodišnju terapijsku praksu, mogu da potvrdim da sa dušom pacijenta možemo korektno sudjelovati, možemo je liječiti i po potrebi takođe zamijeniti, a da na nivou duše ne izazovemo nikakav prekršaj ili duhovni grijeh. Mogu takođe da napomenem da svi postupci i operativni potezi terapeuta na nivou duše postaju uspješni jedino ako se terapeut nalazi na visokom stepenu duhovnog razvoja odnosno svijesti. Zamjena i liječenje na nivou duše ne stvara kod pacijenta na fizičkom tijelu nikakve smetnje, nema uzroka za bolest, nastaju neke karakterne promjene i to na bolje. Sve operacije na nivou duše omogućuje mozak, on je jedini sposoban da ostvari kontakt na višem nivou svijesti.

Duša kod novorođenog djeteta je takva kakva je, sa određenim stepenom sposobnosti s obzirom na stepen inkarnacije, vodila je proces razvoja dje-

teta, čista je i bez greha. Kod odraslih osoba duša zbog uticaja ega doživljava različita popuštanja i nama izgleda kao da više nije čista u kombinaciji sa egom. Na primjer svako fiksno, nepopustljivo ubjeđenje, kao što je vjersko, političko, isključivo jednostrano primanje načela drugih, na primjer pogleda demagoga, mišljenja pisaca, primanje učenja duhovnih učitelja, neograničeno podavanje raznim duhovnim putevima i slično, čini da mozak čistoj duši doda dodatni dio koji je odgovoran za funkcionisanje organizma u vremenu rasp-rava o tim određenim opredjeljenjima. Taj postupak ega i dodavanje repa duši ne nalazimo ni u literaturi istoka ni u literaturi zapada, ti zapisi se odnose na dušino napredovanje, mogli bi reći da to predstavlja njeno poslanstvo, misiju na zemlji.

Duša kroz vrijeme zaista napreduje i dobija različite prirepke, dodatne duše, za grupno djelovanje ili se opredjeli da ih odbija, da nema dodatnih tutora na sebi: duša sama odluči da će samostalno napredovati i neće prihvatati druge duše. Tako duša sama donosi zaključke na ličnom iskustvu učenja, životne prakse i duhovnog napretka. Obadva primjera odlučivanja, dodavanje duša ili odbijanja novih duša odnosno samostalno kreiranje, potpuno su ista, samo što ih okolina površno definiše kao negativan i pozitivan smjer duhovnog napretka. Mozak može duši da prilijepi druge duše, prirepke iz pomenutih primjera, samo ako je duša još nerazvijena, ako ima malo inkarnacija. Kod prvog primjera, pridobijanja prirepka, prirepka duši kod pojedinaca stvara slabe karakterne osobine; takve ljude društvo vidi kao negativce koji na kraju zbog primanja drugih duša, postaju izvođači crne magije. Kod drugog primjera duša ne prima načela drugih filozofija, njihove nauke analitično obrađuje i sama uči, razvija svoje sposobnosti i to je osobina visoko razvijenih duša.

Taj samostalni put vodi ka duhovno razvijenoj osobi, sposobnoj da cijeni humana, etična i pravna načela, kao i da posjeduje druge pozitivne kvalitete: takvi pojedinci su za društvo poželjni i definisani su kao pozitivci, jer njihova djelovanja vode u pozitivan smjer.

Na osnovu nekoliko hiljada primjera liječenja različitih pacijenata ustanovio sam da čista duša novorođenčeta može kroz život da primi do dvanaest dodataka, prirepaka ili različitih duša. Vrlo rijedak je primjer da pojedinac ima samo jednu dušu, zato sam na toj osnovi i u interesu duhovnog razvoja sve pacijente podijelio na tri grupe po četiri duše. Osobina prve grupe pojedinaca koji mogu da posjeduju od jedne do četiri duše, je da imaju mogućnost da se direktno bave duhovnim učenjem i mogu da postanu za vrlo kratko vrijeme duhovno razvijene osobe. Duhovno razvijene osobe imaju samo jednu dušu, nemaju dodatka duši. U drugu grupu spadaju pojedinci koji mogu da dobiju od pet

do osam duša i imaju karakteristiku da sa treniranjem i ulaganjem energije duhovno napreduju ili da održe prirepke duše i usmjere svoj razvoj ka negativnim osobinama. Treća grupa ljudi koji imaju od devet do dvanaest dobivenih duša je prihvatila negativne osobine kao što su dominantnost, zloba, vampirizam, podređivanje drugih, uživanje u mučenju, zločinima i slično i možemo zaključiti da su pojedinci iz te grupe usmjerili svoj razvoj u smjeru izvođača crne magije. Na osnovu liječenja pacijenata iz treće grupe mogu odgovorno da potvrdim da izvođači crne magije imaju dvanaest različitih duša i da te osobe nije moguće ozdraviti liječenjem na energetskom kao ni na fizičkom tijelu ili možda nekim drugom sistemom liječenja. Uspjeh liječenja tih zlobnih osoba je moguć jedino ako liječenje usmjerimo na nivo duša i tamo obračunamo sa njima.

6.3. Mozak

Analizirati mozak i njegove mogućnosti je danas još uvijek totalni apsurd, jer ljudsko biće, koje pokušava naći neka konačna rješenja, riješiti pitanje njegove konstrukcije, za taj cilj još nije sposobno. Taj organ ljudskog organizma je nepoznat i najmanje ispitan, pa se radi toga postavlja pitanje kako je uopšte moguće da mozak postavi sebi neko pitanje i ujedno da od njega, odnosno sebe dobije važeći odgovor. Postoji takođe opasnost za mozak i cijelo tijelo, jer neznamo što će se desiti kada upoznamo konstrukciju mozga, da li ćemo lančano da nastavimo povećanje njegovih sposobnosti sve do uništenja ili ćemo prihvatiti život na višem nivou sa mogućnošću života na nekom drugom mjestu u svemiru. Sve to nas zbunjuje i stvara nesigurnima, pa ćemo raspravu o mozgu ograničiti samo na njegove osobine koje su u vezi sa njegovim energetskim i fizičkim tijelom na različitim nivoima svijesti, sa ciljem da korisno upotrebimo životno-kosmičku energiju za potrebe liječenja i održavanje zdravlja.

Vrlo je vjerovatno da Bog nije stvorio čovjeka po svom obliku, kako tvrde neke religije, da je to napravio bio bi zaista smiješan i komičan, on je napravio mozak po svom liku: sa osobinama koje su čovjeku potrebne. Čovjek je tako zahvaljujući mogućnosti apstraktnog mišljenja i vrijednim rukama postao Bog u prirodi, upoznao je i pokorio takorekući sve na zemlji i još provirio malo u svemir. Mozak se apsolutistički ponaša u našem tijelu i u slučaju da nastane glad, mozak će uzimati maksimalni dio hrane bez obzira na to da li će neki organ tijela ili cijelo tijelo, skupa sa njime biti uništeno. Sve događaje na energetskom i fizičkom tijelu drži pod kontrolom mozak: on je odgovoran za sve što se događa oko nas, on ima sposobnost dati odgovore i razna objašnjenja za događaje u svemiru, pa nije čudo da se mozak na nivou tijela ponaša apsolutistički.

Danas je nauka otkrila mnoge sposobnosti i osobine mozga i ta otkrića su omogućila da promijenimo naše konzervativne poglede nanj i njegove mogućnosti kod realizacije naših želja za otkrivanjem i upoznavanjem velikog broja nepoznanica koje se nalaze u nama i oko nas. Svakako, jedna od značajnih nepoznanica je sistem pamćenja i čitanje podataka iz djelova mozga. Holografski sistem pamćenja može da nam otvori i stvori pretpostavke kako mozak pamti, ali moramo biti svjesni mnogih zamki jer smo u početnoj fazi otkrivanja mozga i da su greške koje možemo da napravimo u našim zaključcima jako velike. Praksa i mjerenja na duhovnom nivou su pokazali da mozak registruje energetske oblike i da na taj način izvodi komande i uticaje na organizam, pa se može zaključiti da memorija mozga ima višeslojni sistem pamćenja, da mozak ima višedimenzionalnu strukturu i raznovrsne oblike pamćenja.

Ako prihvatimo tu pretpostavku da je Bog izradio mozak, odnosno čovjeka po svom obliku, to će nam omogućiti uvid, pogled i mogućnost ljudskog djelovanja na nivou energija i svemira. Upravo ta teza mi je omogućila da se sa eksperimentima spustim na nivo energija, nivo duša i tako postignem uspjeh kod transformacija upotrijebljenih u praksi i da ozdravim priličan broj pacijenata od, za medicinu, neizlječivih bolesti.

Kao prvo mozak prima informacije iz okoline i formira zaključke na osnovu iskustva i obrazovanja, formira svoj ego za potrebe ličnog prosuđivanja i samostalnog odlučivanja, što za posljedicu ima patnju unutrašnjeg ja, koji postaje pomalo potisnut u stranu i pokoren u sferi upravljanja organizmom. Djelovanje organizma pod komandom ega predstavlja neprelaznu smetnju za duhovni razvoj pojedinaca i njihov mozak mora prvo da shvati, da zaključiti, da njegov ego stvara probleme za rad sa duhovnim komponentama. Samo sporazumijevanjem sa egom ili njegovim isključenjem iz sistema upravljanja organizmom može da se omogući nesmetan rad na duhovnom napredovanju, stepen duhovne nadmoći i mogućnosti energetskog liječenja. Mozak ima sve mogućnosti upoznavanja prirode, može da pamti, samostalno da odlučuje, održava direktan kontakt sa okolinom preko čulnih organa i on omogućava duši da nesmetano upravlja cijelim tijelom. Za energetsko liječenje je vrlo značajno da mozak može da izradi programe liječenja, da te programe realizuje i da u kritičnim situacijama, kada sagleda da nije sposoban da odbrani organizam preko osjećaja boli zatraži pomoć izvana i tako održi život i zdravlje. Mozak nije kompjuter, mada mu je u mnogim funkcijama sličan, to je višenamjenski i kreativan organ koji je usklađen sa prirodnim zakonima. Mozak omogućuje da shvatimo prirodu, svemir i još mnogo toga, pa nije čudo da ga je priroda, kao i koštani mozak, zaštitila pred oštećenjima u kostima i lobanji.

Kako je mozak zadužen za vođenje i djelovanje organa, tako se i oštećenja koja nastaju na njemu vidljivo pokazuju na fizičkom i energetskom tijelu. Veličina, odnosno značaj mozga je izražen i u sposobnosti da naredbama koje su usmjerene na genetske programe obnovi izgubljene organe i djelove tijela, iako mi ljudi mislimo da to nije moguće. Isto tako mozak je sposoban da u prirodi stvori neku novu biljnu ili životinjsku vrstu, samo ga moramo pravilno usmjeriti i aktivirati. Možemo zaključiti: mozak su vrata koja nam omogućuju ulaz u drugi svijet, stvara mogućnost korišćenja svih mogućnosti i ugodnosti na različitim nivoima svijesti kao i ličnu afirmaciju na svim poljima i u svim kreacijama na zemlji i u svemiru.

6.4. Duša i mozak

Duša realizuje sve svoje obaveze prema čovjeku isključivo preko mozga i sama ta usklađenost daje dobar rezultat i zdravo funkcionisanje organizma. Duša je slab sistemski operator samo ako nije dovoljno razvijena, ako ima malo inkarnacija, malo iskustva i sa tim znanjem ne može da aktivira većinu značajnih genetskih programa. Moguće je takođe da i mozak ima malo iskustva ili nerazvijen ego, pa takva osoba u svojoj okolini neće pokazati neku posebnu nadarenost, u većini primjera ona čak pokazuje neka ograničenja u ponašanju. Samo visoko razvijena duša i mnogostrano iskustvo mozga daju pojedincima osnovu za vrhunsko djelo i filozofska razmišljanja. Mozak u svemu tome vodi procese koji su potrebni za djelovanje organizma, bilo da je to duša, unutrašnje Ja ili da je to lični, vlastiti sistem prosuđivanja i upravljanja, ego.

Mozak je onaj organ u organizmu koji na osnovu znanja i iskustva izrađuje matricu za realizaciju određene ideje, za pojedine apstraktne zamisli koje su za čovjeka značajne; mozak izrađuje radni program za realizaciju te ideje. Kompletni sistem naših misli ima u svojoj koncepciji sposobnost koja omogućuje stvaranje ideje kao i sistem za njenu realizaciju na nivou organizma i izvan njega; cio postupak vodi naš ego, sa odobrenjem unutrašnjeg ja. Mozak može da realizuje sve zamisli samo ako uključi unutrašnje Ja, dušu koja je posrednik u povezanosti tijela i stvoritelja, prirode. Naše želje ne mogu biti realizovane ako ta zakonitost nije uzeta u obzir, pa je jasno zašto su želje neostvarive ako nijesmo ideju za realizaciju energetski oživjeli. Za sistem oživljavanja ideja služi meditacija, koja pripremi mozak da djeluje na energetskom nivou, na nivou duše i stvaratelj nam odmah odgovori, realizuje želju, ideju. Pravilo ili pravilan postupak za realizaciju je da mozak napravi program, matricu ili algoritam za našu ideju, a onda sistemom meditacije omogući duši da to realizuje na nivou postojanja.

Nerealizovane ideje ili u našem primjeru neuspele transformacije kod liječenja sa životno-kosmičkom energijom su posljedice toga da je mozak nepotpuno djelovao, mozak kod meditacije nije doživio odnosno ušao u duhovno stanje, potrebno za siguran uspjeh. Neuspjeh kod transformacija skoro uvijek je prisutan kod početnika na tečajevima za terapeuta sa životno-kosmičkom energijom, jer njihov mozak radi neobrazovanog i neiskusnog ega njihove zamisli realizuje pogrešno, stvara neke svoje pretpostavke i realizacije koje ne mogu dati dobar rezultat. Početnik samo trajnim vježbanjem, ulaganjem energije, treniranjem, dosljednim ponavljanjem transformacija u stanju meditacije može da računa na uspjeh. Treba ubijediti mozak i njegov ego da u vremenu izvođenja transformacija, za vrijeme meditacije, prihvati duhovni nivo koji je pod komandom duše, unutrašnjeg ja i da će samo tako imati garantovan uspjeh. Praksa je pokazala da ako jednom doživimo stanje meditacije i to stanje zapamtimo, možemo biti uspješni uvijek, odnosno samo ako to stanje ponovo postignemo, doživimo i tako izvedemo transformaciju. Taj kratkotrajni sistem meditacije ima jednake uspjehe kod liječenja i upotrebe transformacijskih pravila kao sistem dugih meditacijskih stanja. Mozak može kod usaglašavanja svih faktora da napravi mnogo za zdravo djelovanje organizma, nije samo to, moramo biti svjesni da je mozak sposoban napraviti u prirodi nevjerovatno mnogo toga nama još nepoznatog. Uzmimo za primjer stigme kada mozak podpomognut odgovarajućim molitvama i podoživljavanjem bola kod izmišljenog sistema razapinjanja Isusa napravi na mjestima gdje bi bili zabijeni ekseri u ruke i noge velike rane. Istina je da mi ne znamo na kojim mjestima su Isusu zabili čavle i da li su ga baš tako razapeli kao što to prikazuju umjetnici na slikama, ali ipak meditant dobije rane, to jest stigme na onim mjestima koje je on zamišljao i nigdje drugo.

Ako smo neuspješni kod liječenja sa životno-kosmičkom energijom problem leži u neprilagođenosti terapeuta koji nije uspio da se u vrijeme izvođenja transformacija dovede u primjereno duhovno stanje, u stanje meditacije, u alfa-teta područje moždanih talasa. Terapeut tada nije uspio da iz sistema vladanja ega pređe na duhovni nivo gdje gospodari duša, odnosno unutrašnje Ja. Nemamo izbora, moramo da prihvatimo činjenicu da ljudske misli mogu da stvaraju čuda, da su odgovorne za svaku ideju, ako njihova realizacija ide preko otvorenih vrata našeg stvoritelja, preko nivoa duše, unutrašnjeg ja, preko energetskog tijela. To znači da čovjek živi na više nivoa odjednom, da su neki od tih nivoa vrlo značajni, posebno ako želimo znati zašto transformacije kod liječenja ne uspijevaju, zašto smo neuspješni ili u kojem stanju svijesti možemo da energetski liječimo i što se dešava kod liječenja na nivou duša.

6.5. Programi DNK-a

Kod oplodjenja se u oplodenoj ćeliji formira DNK program, razmnožavanjem ćelija i dijeljenjem nove ćelije formiraju se isti DNK programi, tako da na kraju razvoja embriona svaka ćelija u njegovom tijelu ima jednak genetski program. Svaka ćelija zna sve što se dešava na fizičkom nivou, genetski programi su tako programirani da vode sve procese u fizičkom tijelu od oplodjenja pa sve do smrti. Već sam napomenuo da oplodjenje i razvoj embriona, djeteta, vodi njegova duša i da se po rođenju stvaraju dvije komande, duše kao osnove i ega kojega formira mozak na osnovu znanja i iskustva. Upravljanje sa programima gena, koji su odgovorni za funkcionisanje fizičkog tijela kao i za odnose čovjeka sa okolinom, teče isključivo preko mozga kontrolisano naredbama ega, stvorenog na osnovu ličnog prosuđivanja. Ego prosuđuje da li ima koristi od naredbi duše, unutrašnjeg ja ili ne i tako dozvoljava realizaciju aktiviranja genetskih programa ili ne. On skoro uvijek prepusti komande unutrašnjem ja ako ustanovi da od toga ima koristi, inače uvijek vlada i komanduje, pa i u kritičnim slučajevima gdje su njegove komande nepravilne i opasne sve do uništenja organizma i njega samog.

Dominantnost ega u vođenju procesa u organizmu je kamen spoticanja za svaku realizaciju naredbi unutrašnjeg ja i mogućnosti koje nam omogućavaju genetski programi. Uzmimo sledeće primjere: prvo, kada su različite rane na fizičkom tijelu brzo zacijeljene, obnovljeno izgubljeno tkivo i drugo, kada tijelo ne obnovi izgubljeni dio tijela i ostane zauvijek izgubljeno. Razlika između ta dva primjera je samo u tome da je mozak u prvom primjeru dozvolio aktiviranje programa oštećenog dijela tijela i tkivo je obnovljeno i da u drugom primjeru nije dozvolio da se aktivira program za obnavljanje izgubljenog dijela tijela i ti organi su zauvijek izgubljeni. U našoj DNK strukturi imamo zapisano sve, takođe obnavljanje izgubljenih organa i ako se podsjetimo, poslije oplodjenja su ti isti programi formirali sve organe tijela, pa možemo slobodno zaključiti da su oni još uvijek zapisani u genetskom zapisu, da nijesu izgubljeni i da u genetskim programima ima još dosta nepoznatog. Problem realizacije preko gena ne leži u tome da li za neki zahtjev ima genetskih programa ili ne, ima ih i previše za naše pojmove, problem leži u tome da li mozak dozvoljava da se ti programi aktiviraju ili ne.

Fiksno ubjeđenje, ograničena misao u čovjeku da se izgubljeni organi ne mogu obnoviti je kroz stotine i hiljade godina stvorilo pretpostavku i uverenje da je zaista nemoguće izgubljene djelove tijela obnoviti i mozak je formiralo naredbu "to nije moguće", programe zablokirao, strpao ih u skladište. Za organizam su ti programi neupotrebljivi, neaktivni i tijelo ne obnavlja izgubljene

djelove tijela. Još jednom se podsjetimo da su ti programi poslije oplodjenja nastali u formiranoj strukturi DNK-a i da je na osnovu tog programa izrastao taj organ. Aktiviranje programa, koje je zablokirao mozak, je prilično komplikovan postupak meditacije i uvjeren sam da će vrlo skoro da dođe vrijeme kada ćemo te programe moći otvoriti i upotrebiti u funkciji obnavljanja organa tijela. Nije perspektiva u tome da hirurškim zahvatom mijenjamo uništeni organ, već u tome da aktiviramo genetske programe i da tijelo samo obnovi taj organ. Nehumano je da danas imamo trgovinu sa unutrašnjim organima tijela za hirurške intervencije, a još nehumanije je mišljenje nekih medicinskih stručnjaka o farmi za uzgoj djelova ljudskog organizma. Slučaj kada je dječak kod saobraćajne nesreće izgubio noge i da su mu odmah poslije nesreće noge počele da rastu, iako kratko vrijeme, je neboriv praktični dokaz o mogućnosti da ljudsko tijelo može da obnovi izgubljene djelove tijela.

Ako smo svjesni činjenice da su kod oplodjenja formirani programi za rast svih organa i da se ti programi još uvijek nalaze u svakoj ćeliji organizma i da ima nekih programa koje je mozak zadržao, napravio neaktivnima i preneo u skladište svoje memorije, tako isto možemo biti svjesni da blokirane programe možemo aktivirati upotrebom pravilne komande i sa odgovarajućom mantrično meditacijskom transformacijom.

Svako oštećenje genetskih programa uzrokuje nepravilno djelovanje organa tijela, ta oštećenja smo definisali kao posljedice na organu, kao pojavu bolesti. Takav primjer poznajemo kada virusi oštete genetsku strukturu programa, izazovu nepravilno funkcionisanje organizma i prouzrokuju bolest. Na mjestima oštećenih gena i pojave bolesti ćelije izgube sposobnost primanja životno-kosmičke energije, jer sada oštećeni genetski programi nijesu u skladu sa djelovanjem fizičkog tijela i potrebama za tom energijom. Primjer možemo uporediti sa radio aparatom kojega prebacimo na kanal gdje nema radio stanice koju želimo slušati i tako nam želja neće biti ispunjena, ostat ćemo praznih ruku, radio stanicu nećemo čuti, jer je na drugom kanalu. Isto naprave ćelije kod oštećenja gena, uključene su na neki drugi kanal, na kanal koji uzrokuje bolest. Kod liječenja sa životno-kosmičkom energijom mi transformacijama dovedemo izgubljenu energiju na oboljela mjesta i tako ubijedimo mozak da aktivira rezervni program zdravog djelovanja ćelija i da one napuste oštećeni program.

U programskoj strukturi DNK-a postoje od četrdeset do dvjesto rezervnih sekvencija za cijelo tijelo, pa mozak može komotno da zamjenjuje oštećene programe sa zdravima i omogući ponovni prijem životno-kosmičke energije i zdravo djelovanje svih organa. Liječenje kanalisanjem životno-kosmičke energije na oboljelo mjesto traje toliko vremena koliko je potrebno mozgu da

shvati da je oštećen određeni genetski program i da organ nepravilno djeluje, da je bolestan i da mozak zamijeni oštećeni program sa zdravim iz svog rezervnog sastava. Terapeut pomoću meditacije i transformacijskih pravila sa životno-kosmičkom energijom stvara uslove na koje mozak reaguje, razumije kritično stanje i shvata da mora zamijeniti radni program ćelija organa. Poslije zamjene programa ćelije dobiju sposobnost primanja životno-kosmičke energije, počnu normalno i nesmetano djelovati, bolesti više nema, mozak kontroliše djelovanje neoštećenog programa i liječenje više nije potrebno. To ubjeđivanje da se zamijeni oštećen; program djeluje zato, jer je oboljeli organ radi oštećenog programa promijenio energetske oblik, pa mozak te oštećene programe ne registruje, njemu nijesu poznate nove energetske slike, čini mi se da je za njih ostao slijep i tako dozvolio da oboljeli organ ostane bez zaštite i da propadne. Kanalisana životno-kosmička energija upozori mozak da je ta prava energija i korisna za njega pa se mozak brzo prilagodi i aktivira zdravu sekvenciju programa. Ozdravljenje znači da je terapeut metodom kanalisanja zdrave energije preneo zdrav energetske oblik na bolesno mjesto, što je mozak prihvatio i tako je došlo, odnosno dolazi do ozdravljenja.

Za naš terapeutske rad je značajno da je bolestan organ izgubio sposobnost prihvatanja životno-kosmičke energije, sa time postaje funkcionalno neusklađen sa djelovanjem ostalih organa i pošto ne prima životno-kosmičku energiju ne predaje iz sebe u prostor, oko sebe zaštitnu energiju, nema aure, nema bioenergije, što na tom mjestu mjerenjem možemo vrlo jednostavno da ustanovimo i bolest definišemo.

6.6. Zaštitno polje

Bioenergija je energetske polje koje svojim oblikom i intezitetom predstavlja stanje našeg organizma, prikazuje sve promjene u djelovanju organa ili sistema tijela, koje se adekvatno pokažu u polju aure. Organizam, čovjekovo tijelo, ako zdravo funkcioniše, bez bolesti, oko sebe ima, neoštećenu auru jajastog oblika, polje zlatne boje. Odmah kada neki organ u tijelu nepravilno djeluje, razbolio se, u auri se nad bolesnim mjestom pojavi crna mrlja, što znači da taj organ ne zrači zaštitnu energiju oko sebe i ne prima preko čakri, tački otvaranja, nužnu životno-kosmičku energiju. Kada organ u tijelu ne prima energiju potrebnu za život, uzrok je blokada protoka životno-kosmičke energije iz okoline. Često nam se čini da bolesni organ ne prima potrebnu energiju zbog nekog uzroka u tijelu, ali to neće biti tačno, jer će, na primjer, virusi biti neuspješni kod zdravog organizma, kod organizma koji ima zdravu i jaku bioenergetsku zaštitu, neoštećenu auru oko sebe koja predstavlja čvrsto osiguranje protiv uticaja negativnih energija.

Razni vanjski uticaji na odbrambeni sistem organizma, na bioenergetsko polje aure kao što su dominantnost, zloba, vampirizam i slično, mogu da stvore blokadu protoka energije, oslabe odbrambenu sposobnost organizma, tijelo dobija premalo potrebne energije i organi slabo funkcionišu. U takvoj auri, na koju djeluju štetne energije, primijetimo uzrok i posljedicu tog uticaja, na primjer možemo registrovati način kako dominantna osoba utiče na auru i kakve posljedice ima na polju zaštite organizma. Ne samo da na naš organizam štetno djeluju energije ljudskog izvora, to polje je osjetljivo i na njega djeluju energije drugih izvora kao što su na primjer energije životinja, biljaka ili još nepoznatih izvora. U većini primjera uticaji štetnih energija nepoznatog izvora, koji djeluju na naš odbrambeni sistem, imaju izvor u kombinaciji više različitih energija. Tada registrujemo oštećenje i blokiran protok energije kroz auru, ali za to oštećenje ne možemo da nađemo pravi uzrok. Najjači udar na naš zaštitni energetski sistem ima izvor u poznatim protokolima uroka, prokletstva i crne magije, koji konstantno i uništavajuće djeluju, slično principu pumpe, ne dozvoljavaju da se energetsko polje obnovi. Pored tih protokola u popis štetnih energija možemo dodati razne molitve, kombinacije raznih predmeta kao što su čini ili sihti, kombinacije različitih protokola u kombinaciji sa magijskim lutkama, upotrebu energetskih duša, energetskih ili živih predmeta i mnogo drugih, da ne nabrajam, jer je upotreba tih protokola i pomoćnih predmeta usko vezana za geografsko područje gdje žrtve žive, odnosno gdje se izvode.

Bioenergetsko polje je upravo srazmjerno primanju životno-kosmičke energije, bioenergija je sekundarna energija i njeno polje zrači zdravstveno stanje organizma svakog pojedinca. U tom polju su obuhvaćeni svi vanjski uticaji, njegova energetska oštećenja kao i oslabljenost, bolest pojedinih organa. I pored toga što je bioenergija kod zdravih organizama slična za ljudske oči, daleko je od toga da je međusobno jednaka, zato nije primjerena za terapije. Kod liječenja sa bioenergijom, terapeut prenosi na energetski sistem pacijenta sva oštećenja koja posjeduje u svojoj auri i kod oduzimanja suvišne energije sa pacijenata prima u svoju auru sva njegova energetska oštećenja, energetski prima sve bolesti koje se nalaze zapisane u njegovom bioenergetskom omotaču. Energetsko polje pacijenta nosi kompletnu zdravstvenu sliku organizma, pa tako predstavlja nezamenljivu osnovu za prosuđivanje i mjerenje kod energetskog liječenja sa životno-kosmičkom energijom.

6.7. Mjerno polje

Aura je energetsko polje u kojem se nalaze indikacije za sve bolesti i oštećenja koje trenutno ima pojedini organizam. Kao što sam već ukazao u tom polju se nalaze svi uzroci za bolest, svi uticaji koji djeluju na energetski sistem

organizma, svi zapisi iz prošlosti i oštećenja od predaka, pa takođe zapisi i usmjerenja za budućnost. Osnova za mjerenje stanja zdravlja je otkrivanje oštećenja u energetskom sistemu koji blokiraju protok energije i sa time mogućnost da sa energetskim mjeračima kao što su intuitivni senzor, očni senzor ili visak oštećenja tačno lociramo i izmjerimo njihov intezitet. Otkrivanje u auri određenih energetskih blokada nam omogućuje postavljanje dijagnoze i upotrebu odgovarajućih transformacijskih pravila za njihovo otklanjanje. Vrlo značajno je da sistemom mjerenja možemo razvrstati, sortirati različite uzroke za nastala oštećenja u auri i blokiranje normalnog toka energije u tijelo. Blagovremeno otkrivanje tih uzroka smetnji u energetskom polju omogućuje da liječenjem spriječimo da se bolest pojavi, da se pacijent ne razboli.

Na način kojim smo odredili sve blokade u energetskom tijelu možemo locirati na nivou fizičkog tijela sve uzroke zašto tijelo, organi energiju ne primaju. To se obično dešava kada je neki organ bolestan ili je njegovo funkcionisanje ograničeno oštećenjima genetskih programa prenesenih nasleđem. Isto tako je moguće sa određenim magijskim protokolima koji su usmjereni na određen organ, blokirati protok energije i uzrokovati da organ funkcioniša sa smanjenim intezitetom i konačno da oboli. Interesantno je da rješavanjem oštećenja u energetskom tijelu predaka, koji obično nemaju više fizičko tijelo jer su umrli, ozdravimo genetska oštećenja kod svih nasljednika odjednom. Takođe možemo locirati uticaje bolesnih organa na funkcionisanje cijelog tijela i na oslabljene zdrave organe, koje dovodenjem energije ojačamo i tako osposobimo tijelo da na kraju samo obračuna sa bolešću.

Lociranje oštećenja, tačnost mjerenja i liječenje zavisi od tačnosti mjernog instrumenta, pa je razumno uporedo izvoditi mjerenja sa više mjerača. Praksa je pokazala da svi instrumenti djeluju pod uticajem intuicije i da je tačnost mjerenja osigurana upotrebom intuitivnog senzora. Kod svih mjerenja je primjereno koristiti i senzor oka, a kod djelovanja crne magije upotrebljavati i visak, dok kod mjerenja na najvišem stepenu svijesti, na duhovnom nivou, posle odobrenja upotrebljavati intuitivni senzor, ali obavezno i sve poznate mjerne senzore. Sa upotrebom sva tri mjerna instrumenta nikada nam se neće desiti da pogrešno dijagnostikujemo, pa je tako i terapija sa životno-kosmičkom energijom uspješna i sa upotrebom minimalnog broja terapija. Tako možemo da zaključimo liječenje poslije jedne do tri terapije i nekoliko telefonskih kontrola, koje izvodimo da ustanovimo da li smo uklonili sve uzroke za bolest. Sistematičnost kod mjerenja i otkrivanja uzroka za oštećenja u energetskom polju aure je još značajnija kod traženja uzroka za medicinu neizlječivih bolesti, kao što je rak i njemu slične "neizlječive bolesti". Pravilno izvođenje terapije na nivou izvornih energija nema alternative, zato je potreban

sistematski rad i transformacije treba izvoditi tačno kako je propisano, sviđalo se to nama ili ne.

6.8. Sistem liječenja

Sada je jasno zašto je liječenje sa životno-kosmičkom energijom sistematično i tačno određeno pravilima, cilj je da na oštećena i oboljela mjesta u tijelu dovedemo i povratimo zdravo energetske stanje. To je moguće i uspješni smo ako tačno slijedimo funkcionalnu vezu i zavisnost svih faktora koji sudjeluju u procesu pravilnog funkcionisanja organizma. Životno-kosmička energija je potrebna organizmu kao hrana, kao gorivo, pa ako nema protoka te energije nema ni života. Čelije, organi ili cijelo tijelo prima tu energiju samo ako u DNK strukturi genetskih programa oni nijesu oštećeni, jer je svaki organ, svaki dio tijela zavisan od ličnog genetskog programa, koji se nalazi u svakoj ćeliji tijela. Mozak, ta božanska struktura pod upravom duše usmjerava i vodi djelovanje svih genetskih programa svakog dijela tijela. Mozak bez naše svijesti i snažnog uticaja ega kontroliše cijelo tijelo i brine za njegovo nesmetano funkcionisanje, za pravilno djelovanje cjelokupnog sistema živog organizma. Za stanje, kada genetski programi djeluju nesmetano, kada je protok životno-kosmičke energije normalan i kad lako prolazi kroz tačke otvaranja, čakre, kažemo da je organizam zdrav, a za osobu sa takvim stanjem djelovanja organizma, “da puca od zdravlja”.

Blokiran protok životno-kosmičke energije ili nesposobnost organizma da prihvati energiju, uzrokuje nepravilno djelovanje organa tijela i kao posljedica se pojavi bolest. Mozak odmah registruje da nešto nije u redu i pokušava uspostaviti normalan protok energije i omogućiti pravilno funkcionisanje organa tako da aktivira i upotrebi sve mehanizme zaštite. Takva ili slična oštećenja energetskeg tijela mozak istisne iz aure, prekrije ih zdravom energijom drugih organa ili se u nekim primjerima navikne na stanja koja kritično ne ugrožavaju organizam. Mozak blokade protoka energije otklanja, bori se i otklanja oštećene genetske programe u svakoj ćeliji da održi zdravo stanje organizma. U većini primjera radnog procesa tijela mozak održava zdravo stanje organizma i mogao bih reći da smo zdravi samo zbog toga što je organizam sposoban da otkloni većinu oštećenja koja utiču na blokade protoka energije u tijelo.

Sva oštećenja na energetskom i fizičkom tijelu ne uspijevaju da se poprave u zdravo energetske stanje, pa se manifestuju kao bolest. Organizam i pored toga što je aktivirao sve odbrambene potencijale i ostao neuspješan da osigura radne procese, ne predaje se sudbini i preko osjećaja bola usmjeri mozak

da traži pomoć izvan tijela. Direktnu pomoć energetskom dijelu organizma, bez posljedica, može da omogući samo terapija sa energijom života, životno-kosmičkom energijom. Sve druge poznate alternativne metode, a posebno medicinski tretmani, ostavljaju lakše ili teže posljedice radi djelimičnog djelovanja ili samo djelimičnog, parcijalnog pristupa liječenju. Uspjeh liječenja zavisi od nastalog oštećenja na bolesnom organu i ozdravljenje možemo da očekujemo samo ako bolest nije nepovratno uništila taj dio tijela. Medicina liječenjem oboljenja djeluje obratnim postupkom od energetskog liječenja, jer lijeći bolestan dio tijela ili tijelo sa namjenom da ozdravljeni organ ili tijelo uspostavi stabilno stanje u organizmu. Medicina ne lijeći oštećenja na nivou energetskog tijela, koja stvaraju blokade u protoku energije u tijelu i ne traži uzroke za nastalu bolest, pa je radi toga dosta često medicinsko liječenje dugo i mukotrpano ili je dosta puta neuspješno.

Pravilan pristup i realizacija sistema liječenja sa životno-kosmičkom energijom se izvodi u tri dijela, u tri koraka:

Prvo, mjerenjem izmjerimo oštećenja u energetskom tijelu i ta oštećenja popravimo, neutrališemo. Transformacijskim pravilima izliječimo taj dio oštećene aure sa namjerom da uspostavimo nesmetan protok životno-kosmičke energije do fizičkog tijela, do svakog organa i do svake ćelije.

Drugo, izmjerimo energetsko stanje na svakom funkcionalnom sistemu fizičkog tijela da ustanovimo da li je koji od njih bez energije. Za svaki sistem i organ tijela koji ima premalo energije, što bi na kraju značilo bolest, uspostavimo zdravo stanje, dotok energije, upotrebom transformacijskih pravila. U tom trenutku svi organi i sistemi tijela koji su bili oslabljeni bolešću prihvate terapiju i zadrže zdravo energetsko stanje, jer su bili samo bolešću blokirani da primaju potrebnu energiju. Tijelo dobija status da su svi organi i sistemi tijela prihvatanjem terapije maksimalno zdravi, što predstavlja za tijelo rasterećenje odbrambenog sistema tijela i ono zna da je postalo maksimalno sposobno za optimalno djelovanje organizma.

Treće, moramo biti svjesni da mozak i pored ponuđene pomoći, nije još sposoban da uspješno sanira oštećenja, zato moramo mozgu energetski da pomognemo. Terapeut to napravi tako da transformacijskim pravilima neprekidno kanališe životno-kosmičku energiju na bolesno mjesto, odnosno mjesto koje je bez energije. Kanalisanjem energije na oboljelo mjesto pomažemo mozgu toliko vremena dok on ne preuzme komandu, popravi oštećeni genetski program i tako osigura nesmetan protok energije do tog kriznog mjesta u tijelu. Sa liječenjem energetskog i fizičkog tijela omogućimo

organizmu da obračuna sa bolešću, povratimo zdravlje cijelom tijelu, a ne samo ozdravimo oboljeli dio i zato slobodno možemo reći da terapija sa životno-kosmičkom energijom nije liječenje već ozdravljenje, izliječenje.

6.9. Stepeni svijesti

Svakodnevni život je stresno stanje vladanja ega koji je za svakidašnje potrebe u društvu i okolini podredio unutrašnje ja. Stresno stanje je za meditacije i duhovne događaje, a posebno za liječenje, neodgovarajuće i transformacije su nam neuspješne. Svi pokušaji da terapeut liječi u stresnom stanju daju sto procenti neuspjeh. Zato uvijek moramo biti svjesni da je meditacija jedini put za realizaciju zamisli mozga, pa nas svako drugo stanje, a posebno stresno stanje vladanja ega, odvodi na pogrešan put i tako postanemo neuspješni kod energetskog liječenja.

Univerzalna ljubav

Sa ulaganjem energije, sa vježbanjem, možemo dostići stanje vladanja unutrašnjeg ja, koji se kod vođenja izjednači sa egom, međusobno počnu sudjelovati i transformacije, liječenja nam postanu uspješna. Ego i mozak djeluju tako da naprave program za realizaciju, unutrašnje Ja, duša, poveže nas sa stvoriteljem i napravi realizaciju zamisli; sva trojica: ego, mozak i duša usklađeno djeluju, dopunjavaju se i urade svoj zadatak. To stanje svijesti, kada nam sve zamisli mozga uspijevaju, stvara kod pojedinaca posebno emotivno stanje i tu ljudsku osobinu da sve oko sebe jednako cijenimo, zovemo univerzalna ljubav. Emotivno stanje univerzalne ljubavi je osnova i prvi nivo svijesti kojega mora da dostigne svaki terapeut sa životno-kosmičkom energijom ako želi duhovno napredovati i kod energetskog liječenja biti uspješan. Viđenje svjetlosti u meditaciji predstavlja prvi korak ka duhovnom razvoju i znak je da smo na pravom putu, ali nikako ne znači da smo u tom doživljaju ispunili uslov za liječenje, da smo dostigli univerzalnu ljubav.

Posvećenost

Viši stepen duhovne svijesti je stanje prosvetljenosti to jest posvećenosti kada unutrašnje Ja preuzima komandu i odlučuje, a ego stoji u pozadini i po potrebi sveobuhvatno pomaže i sudjeluje. Posvećenost je visoki stepen duhovne razvijenosti i nalazi se na nivou mogućnosti direktnog uticaja mozga na sistem liječenja. Terapeut sa tim stepenom duhovne razvijenosti može da vidi unutrašnje organe tijela, liječi mentalnom hirurgijom i direktno koristi ugodnosti astralnog nivoa. Duhovno viđenje unutrašnjih organa je normalno

stanje duhovne razvijenosti posvećenja, gdje su nam otvorene mogućnosti proricanja i čitanja događaja iz prošlosti, što je sastavni dio spontanog doživljavanja. Lažno doživljavanje posvećenosti, iskustva prosvjetljenja ili neadekvatno imenovanje lica “posvećenim” stvara uzrok za bolest mozga, u većini primjera se sa tim gestom napravi grijeh na nivou duša i postoji opasnost da smo uložili energiju u pogrešni smjer. Posvećeni ljudi su obično čudotvorci, vrlo uspješno liječe, dobri su pedagozi duhovnog smjera, nekima uspijeva pisanje knjiga sa duhovnom tematikom, međutim, društvo i okolina te ljude ne razumije i obično ne prima u svoje redove. U Indiji posvećeni ljudi žive u “ašramima”, manastirima, osamljeni, u visokim planinama i pošto su njihove duše visoko razvijene ne izlažu se uticaju nerazumijevajućeg društva i mogućnostima zlobnih maltretiranja ljudi sa nisko inkarniranom dušom.

Duhovno stanje

Postoji još jedan stepen svijesti koji nam je dostupan i potrebno ga je razumjeti, to je stanje kada sve događaje u čovjeku, u njemu i izvan njega isključivo vodi unutrašnje Ja, duša i ego je u tom stanju potpuno izgubio svoju vrijednost, postao je neaktivan, cijelo fizičko tijelo gubi svoj značaj, ono više nije potrebno. Takvi pojedinci u Indiji žive od meditacije, za njih brinu mještani i ako se odluče da idu među ljude oni hodaju goli, izgledaju izgladnjeli i omamljeni, zbunjeni pogledima okoline. Postoje i takvi pojedinci, iako su vrlo rijetki, koji ne zanemare fizički život i svoje znanje posvete izradi određenih pravila za život, stvaraju duhovne smjerove i škole, organizuju ašrame, postavljaju temelje za nove duhovne puteve ili stvaraju temelje za nove religije.

1. Životno-kosmička energija je hrana za svaki živi organizam na zemlji.
  2. Duša je proizvedena ruka našeg stvaraoca sa funkcijom sistemskog operatora koji pomoću životno-kosmičke energije vodi cio proces života od začeca preko rođenja pa sve do smrti.
  3. Mozak, taj božanski i ujedno operativni dio organizma koji omogućuje kompletno funkcionisanje tijela ima vezu sa našom okolinom i usklađen je sa prirodom.
  4. Duša kao božanski operator u ljudskoj mašini preko mozga upravlja sa svim procesima za koje je mozak sposoban i sa usklađenošću ega sa njome.
  5. DNK programima koji se nalaze u svakoj ćeliji i koji su odgovorni za pravilno funkcionisanje organizma komanduje duša, usklađena sa egom, preko procesora, odnosno mozga.
  6. Bioenergija je sekundarna energija koju organizam pretvaranjem životno-kosmičke energije isijava u prostor oko tijela kao zaštitni omotač pred svim uticajima štetnih energetske kombinacije.
- Aura je energetska polje koje je po obliku i veličini srazmjerno zdravstvenom stanju organizma i indikator je sposobnosti organizma za primanje životno-kosmičke energije. U njoj su sačuvani svi zapisi o štetnim blokadama životno-kosmičke energije, energetskim uticajima iz prirode i bio sistema poznatog i nepoznatog izvora, kao i sve što se desilo u prošlosti i što će se desiti u budućnosti.
7. Područje na kojem je moguće mjerenjem tačno diagnostikovati zdravstveno stanje organizma i koje koristimo kao indikator stanja energije kod liječenja je bioenergetski omotač oko tijela, to jedino i primjerno polje, polje aure.
  8. Metoda liječenja sa životno-kosmičkom energijom djeluje po principu normalnog protoka energije u organizmu i pomoći odbrambenom sistemu organizma da on može sam da obračuna sa svim blokadama energije i nastalim bolestima. Ta pomoć se realizuje sistematskim liječenjem energetskog i fizičkog tijela i kanalisanjem energije na bolesno mjestu u tijelu. Rasterećen i pojačan odbrambeni sistem tijela uspješno liječi oboljelo mjesto i uspostavlja normalan protok energije u tijelo.

9. Duhovni rast čovjeka, koji mu omogućava da shvati sposobnost duše i mozga možemo razdijeliti na tri stepena njegove svijesti: prvi, da dostignemo nivo univerzalne ljubavi i terapeutsku sposobnost liječenja; drugi, da dostignemo prosvjetljenje i sposobnost liječenja mentalnom hirurgijom i treći, da dostignemo stanje svijesti iznad prosvjetljenja i dobijemo odobrenje za rad na nivou duša.

7. BLOKADE U LIJEČENJU

Zdrav odbrambeni sistem tijela je sposoban da savlada svaku bolest, čak i one bolesti koje medicina deklarira kao neizlječive. Ta činjenica je poznata naučnicima i ljekarima, tako, da vrlo često možemo čuti komentare ljekara da pacijent može da ozdravi ako bude imao za to jaku volju. Praktični eksperimenti koje izvodim liječenjem sa životno-kosmičkom energijom pokazuju da organizam ima nevjerovatnu sposobnost za odbranu tijela, neograničene mogućnosti za uspješna liječenja i za kontinuirani sistem zaštite. Tijelo oboli ako je sistem odbrane blokiran ili štetno opterećen za svoju funkciju. Terapije energetskog liječenja sa životno-kosmičkom energijom imaju baš tu funkciju da osposobe pacijentov odbrambeni mehanizam koji će sigurno uspeti da se obračuna sa bolešću. Smetnje, koje nastaju u protoku energije i slabe odbrambeni sistem tijela da normalno djeluje se uglavnom nalaze u sferi različitih faktora koji utiču na radne genetske programe, nesvjesne programe koji vode djelovanje cijelog tijela, oštete ih i sa time zavedu ili prisile mozak da slabo upravlja sa odbranom organizma. Te smetnje, koje negativno djeluju na odbranu tijela, možemo svrstati u dvije karakteristične grupe i to:

1. na smetnje koje blokiraju sve sisteme tijela, kada je cijelo tijelo prožeto tim uticajima, i
2. na uzroke za nastala oštećenja u organizmu, uzroke za bolest.

U prvoj grupi smetnji je tijelo zablokirano, ovisno od nekih stranih vanjskih substanci i tako zbog njihovog djelovanja ima promijenjen energetski oblik, koji nije u skladu sa terapijama i koji stvara otpor energetskom liječenju. Za uspješno energetsko liječenje u takvim slučajevima nužno je potrebno prvo otkloniti, izliječiti tu ovisnost pacijenta, odnosno njegovih organa i postupke izvoditi kao u liječenju uzroka iz druge grupe, gdje tih blokada nema. Te ovisne pacijente od različitih faktora možemo razdijeliti u pet grupa i to:

- uživanje droge,
- prekomjerno konzumiranje alkohola,
- navike stalnog korišćenja farmaceutskih proizvoda,
- vjerski, nacionalni, politički i svaki drugi fanatizam i
- nesposobnost pacijentovog mozga da shvati liječenje.

Alternativno liječenje je termin koji je karakterističan za zapadni svijet, gdje je klasična evropska medicina prihvaćena kao jedini, pravni i pravi oblik liječenja; međutim, to nije jedini put do zdravlja. Na primjer u Kini je to sasvim drukčije, oni liječe 82% alternativom i samo 18% klasičnom medicinom. Društvo je medicinske tretmane ugradilo u svoje zakone i sa time onemogućilo drugim oblicima liječenja da se afirmišu i da se primjerno razvijaju. To je omogućilo glomaznu organizacijsku strukturu, gigantski razvoj medicinskih ustanova i bezbroj farmaceutskih fabrika za proizvodnju lijekova. Različiti društveni sistemi, kao što je bio komunizam, vrijeme tranzicije i sadašnji oblik vlasti v postkomunističkim državama nijesu donijeli ništa novo za drukčiji oblik liječenja i prihvatanja novih energetskeg pogleda na naš organizam. Svi ti faktori skupa imaju za posljedicu privilegovani položaj medicinskog kadra, koji obilato koristi društvene ugodnosti. Poznati su primjeri da pacijent nije podnio pogrešne ili nepotrebne medicinske tretmane i umro je, a da niko od ljekara ili njihovih ustanova nije za to odgovarao: nije ni čudo, jer oni sami ispunjavaju službena dokumenta o uzroku smrti. Posebno se to često događa kada je rodbina u žalosti za izgubljenim, u koroti i ne može da prijavi svoju sumnju, odnosno ne zahtijeva stručna mišljenja o uzrocima smrti svog člana. Ugodnosti koje je društvo priznalo na osnovi diagnoze ljekara kao bolovanje, kao nesposobnost za rad, su prisilili pacijente da se totalno podrede medicinskom osoblju i da kao sužnji satima čekaju na pomoć ljekara kojega sami plaćaju.

Većina bolesnika se nalazi u statusu sirotinje bez izlaza koji nemaju pravo primjedbi ili kritike, jer automatski izgube medicinsku pomoć: karakterističan je primjer potpis kao pristanak, saglasnost na hemoterapijsko trovanje organizma pacijenata obolelih od raka. Državljanin koji je obolio mora da nekritično poštuje ljekarske naredbe, da podnosi nekorektan odnos službenika u medicinskim ustanovama, da se truje velikom i ponekad puta nepotrebnom količinom lijekova ako želi "da ozdravi". Isto tako moraju svi građani podnositi usmjerene odluke izvršnog dijela vlasti koja iz okorjelih i zastarjelih mišljenja zastupa sve što je vezano za liječenje kao da je to sve stvar samo medicine, odnosno kao da u našem društvu nema alternative. Na osnovu njihovih izjava u javnim sredstvima informisanja vrlo dobro se da zaključiti da ih niti obrazovni sistem niti pravni sistem društva nije poučio o različitim alternativnim pogledima na liječenje i održavanje zdravlja. Izraz "alternativno liječenje" za većinu naroda na zapadu znači uvredu i nije prihvatljivo, što potvrđuje činjenica da su naši medicinski tretmani daleko iza ponude koju milionski narodi na istoku nude bolesnicima.

Moji kritični pogledi nemaju namjeru dati slabu ocjenu medicinskoj organizaciji, tu ima premalo prostora da se opišu sve dobre i slabe osobine medicin-

skog servisa. Navedene nepravilnosti pominjem sa ciljem da bi upozorio na moguće uzroke za bolest, na sljepilo i nasilje nad građanima stvoreno medicinskim tretmanima i da pokažem mogućnosti drukčijeg liječenja i održavanja zdravlja. Tim uzrocima, da je bolestan građanin prisiljen od društva i medicinskog aparata da bude u podređenom i poniznom položaju, možemo još dodati i pridike popova koji su alternativne oblike liječenja anatemisali i definisali kao djelovanje đavola i pored toga što su hrišćanski popovi odnosno sveštenici, božji ljudi i monasi u većini slučajeva znali alternativno liječiti i upravo zbog uspjeha liječenja bili od crkve posvećeni i postali sveci. Dodajmo još komunistički odnos prema liječenju i vladanju koji je namjenski, represivnim sredstvima djelovao protiv svih nemedicinskih oblika liječenja i javno ponižavao svakog ko je poznavao drukčiji sistem održavanja zdravlja. Društvo još nije imalo toliko znanja da bi uređivanje alternativnog sistema liječenja prepustilo uspješnim i sa rezultatima svog rada priznatim alternativnim kadrovima pa je radi toga još i danas alternativno liječenje nepriznato i često ima ponižavajući status. Sve pomenute nepravilnosti i opisana mišljenja stvaraju blokade protoka životno-kosmičke energije u ljudsko tijelo za građane takvih okolina i mogu da potvrdim da su ta usmjerena ubjeđenja i nastale greške najčešći uzrok za većinu poznatih i nepoznatih bolesti.

7.1. Uticaj mozga

Postavlja se pitanje koji su uzroci za bolest i njezine posljedice na organizam, koje stvaraju negativni uticaji društvene kontrole i obaveze, razna ubjeđivanja, usiljene norme za usmjereno ponašanje u društvu kao i slijepo prihvatanje medicinskih uputstava. Svi usiljeni načini djelovanja na čovjeka su stvarni i potencijalni uzroci za nepravilno funkcionisanje njegovog organizma i posljedično možemo očekivati oštećenja na energetskom i fizičkom tijelu. Na organizmu, koji je sastavljen iz ta dva tijela, možemo očekivati da će se posljedice pojaviti na jednom ili na drugom, a najčešće na obadva tijela. Način života i propisani sistemi usluga, kao što je to medicinski servis zdravlja, prisile mozak svakog građana da formira efikasnu matricu, da je to tako i da ne postoji drugi oblik liječenja. Tako mozak iz straha da tijelo neće ozdraviti, sistemom prioritete komande ega, koji je u tom trenutku dominantan nad unutrašnjim ja, otkloni bilo kakav drugačiji sistem liječenja osim medicinske pomoći. Takvim ubjeđenjima i negativnim ponašanjima prema drugim oblicima liječenja su više skloni muškarci. Muškarci tvrdoglavo brane svoje stavove, ubjeđuju i druge u svoja lična ubjeđenja i skoro svi misle da će biti ismijani ako se posluže alternativnog načina liječenja.

U ljudskom mozgu leži uzrok da su nam ubjeđenja takva, stvorili smo blokade za protok energije i omogućili egu da odlučuje u korist usiljenim ubjeđenjima. Svi sistemi vladanja su na neki način silovanje mozgova, sa planski postavljenim ciljem da se većini populacije upišu u njenu memoriju prihvaćena društvena načela, radi lakšeg organizacionog oblika vladanja masama. Sistem prisile ima osnovu u dresuri, gdje se fizičkim torturama usili određeni oblik odaziva i postigne poslušnost životinje. Mozak dresiranoga prima komande poslušnosti na osnovu straha i bola koje će njegov organizam doživjeti ako ne izvrši postavljena naređenja. Žalosna konstatacija je da i danas neki ljudi, roditelji, vaspitavaju djecu sistemom prisile: fizičkim torturama, zabranama, kaznama i slično. Društvo i crkva održavaju ubjeđenja da je "prut od boga poslat" i nijesu se mnogo potrudili da te pogrešne i za dijete nerazumljive odlike vaspitanja promijene i umjesto njih upotrijebe sistem vaspitavanja primjerima i pokazivanjem kako riješavati probleme, što sva djeca vrlo dobro razumiju i na njih pozitivno reaguju. Na djecu vaspitavanje sa fizičkim kažnjavanjem ostavlja trajne i bolne posljedice, pa nije čudo da dijete koje je vaspitavano kažnjavanjem vaspitava svoje dijete istim metodama ubijeđeno da je to jedini pravi pristup da se postigne poslušnost djeteta. Žalosno je da to ubjeđenje kod roditelja stvara osjećaj zadovoljstva i uživanja iz mučenja koje su kod takvog načina vaspitavanja naneli svom djetetu.

Kod čovjeka prisila stvara u mozgu blokade genetskih programa za odgovarajuću osobinu i ti programi postaju neaktivni, mozak ne dozvoljava ćelijama da taj program upotrijebe ili da ga aktiviraju. Na kraju čovjek osjeća kao da te prisilom zabranjene programe nikada nije ni imao. U slučaju kada želimo te programe aktivirati morat ćemo uložiti mnogo energije i truda da blokirane programe ponovo aktiviramo i osposobimo za upotrebu. Na nivou energija zablokirani programi izgube potrebu za životno-kosmičkom energijom i tu energiju više ne crpe, ne primaju niti prihvataju iz svoje okoline. Isto tako, ako se zaustavi prijem energije, znači ako se prekine prirodni energetski protok, to za tijelo uvijek stvara neugodnosti, koje možemo slobodno ubrojiti među uzroke za umna, pa i fizička oboljenja. Te blokade su vidljive u auri, gdje se na mjestima blokade protoka energije pojave različiti oblici deformacije aure; na tom mjestu promijeni se i njena boja. Sve te promjene energija, energetske promjene u auri možemo pomoću senzora, intuicijom i očnim senzorom registrovati, locirati i izmjeriti.

Pomenuta oštećenja aure i blokade energije u praksi liječimo sa životno-kosmičkom energijom tako da blokade tretiramo kao uzrok za bolest i sa transformacijskim pravilima, koje sam objasnio u prvoj knjizi o liječenju sa životno-kosmičkom energijom, uspješno saniramo.

7.2. Ovisnost od droge

Ovisnost od droge ili kako tu bolest danas u većini primjera zovu “kuća savremenog doba”, predstavlja jedan od snažnijih uticaja na ljudski organizam. Posljedice djelovanja droge na ljudski organizam se manifestuju tako da potpuno izmijene energetski oblik tijela, drogirani gubi osnovne oblike ponašanja, postaje sasvim drugi čovjek.

To su energetske promjene u organizmu, a one su vezane na posljedice konzumiranja droge, na oštećeno fizičko tijelo. Kod djelovanja sa terapijama životno-kosmičke energije dolazi do brzih ozdravljenja, ali ovisnost od droge se mukotrpno rješava, pa to obično produžava liječenje, mogli bi reći u nedogled, jer je posljedica droge u mnogim slučajevima trajno oštećenje organizma. Danas ima dovoljno stručne literature na tu temu, različiti sistemi medicinskog liječenja za pomoć takvim bolesnicima, pa će biti na ovom mjestu dovoljno ako opišem neka svoja iskustva iz liječenja sa terapijama sa životno-kosmičkom energijom.

Bolesnicima ovisnim od droge je potrebna svestrana pomoć; obično so to mladi ljudi ili još djeca kod kojih zabrinuti roditelji prvi probaju da učine sve što mogu da bi pomogli svom zavedenom i ovisnom djetetu. U većini primjera roditelji ne uspiju da pomognu svom djetetu i sa svojim dobrim namjerama i brigom za svoje dijete naprave blokadu, za liječenje, za protok energije i sa time, takođe, naprave i smetnje klasičnim medicinskim tretmanima. Kao prvo roditelje treba poučiti, iako oni teško mogu da povjeruju da je njihovo dijete pod uticajem droge promijenilo svoj karakter, da to nije više ono dijete kojega su oni odgojili. U većini primjera činjenicu da je njihovo dijete promijenilo karakter roditelji ne prihvataju i prije će da odbiju liječenje nego da se pomire sa tom činjenicom odnosno sudbinom. Okolina i prijatelji drogiranog su omogućili da je on postao zavisnik od droge pa je dobar savjet liječiti ga u nekoj drugoj okolini, poslati ga na liječenje u drugi grad, drugu okolinu, u drugo društvo. Isto tako rješavanje kriznih trenutaka kod liječenja drogiranog sistemom zamjene droge sa sintetičnim ljekovima ne daje dobre rezultate; pored ostalog treba jako paziti da ne dođe do efekta ovisnosti od tih ljekova.

Ovisnog od droge ne liječimo direktno sa životno-kosmičkom energijom, već sa energetskim terapijama pomažemo svima koji sudjeluju kod liječenja da se ta ovisnost savlada. Sa energetskim terapijama pomažemo da se ublaže razni nesporazumi, da se lakše podnose eksplozivna ponašanja u kriznim trenucima liječenja, sudjelujemo kod usklađivanja svih oblika pomoći to jest smanjujemo posljedice uticaja klasičnog načina liječenja. Praksa je pokazala

da ako dodatno klasičnom sistemu liječenja dodamo i energetsko liječenje sa životno-kosmičkom energijom oboljelom od droge pomažemo da brže savlada svoja kritična stanja. Skoro u svim primjerima takvog paralelnog liječenja dobijemo pozitivan rezultat: nešto slabije rezultate dobijemo ako je uzimanje droge već ostavilo trajne posljedice na organizmu.

7.3. Uticaj alkohola

Alkoholizam je blaži oblik ovisnosti, a mnogi ljubitelji dobre kapljice tvrde da alkohol pomaže kod savladavanja životnih poteškoća i da potpomaže varenje hrane u želudcu. Teško je definisati i razdvojiti one koji uživaju u alkoholu i one koji su postali ovisnici od alkohola. Medicinski stručnjaci tvrde da svako ko dnevno popije čašu pića postaje i za njih alkoholičar. Mogli bi reći da su navike korišćenja alkohola u našem društvu toliko prisutne da je zaista teško odvojiti one koji su dobre volje od onih koji ne mogu živjeti bez alkohola. Alkohol u stvari gospodari ljudskim organizmom i u njemu ostavlja teške posljedice koje predstavljaju veliko opterećenje za tijelo, familiju i društvo koje se bori sa teškim posljedicama alkoholizma, ulaže velika sredstva, a za tu ovisnot poznata je karakteristična bolest ciroza jetre.

Većinu bolesnika koji manje ili više redovno uzima alkohol možemo neposredno, direktno liječiti sa životno-kosmičkom energijom, s tim što moramo kod zadnjega stadija ovisnosti usklađeno djelovati sa tretmanima medicine. Klasični sistemi odvikavanja i liječenja od alkohola daju dobre rezultate: potrebno je biti pažljiv da se poslije ozdravljenja ne ponove stare navike zbog posljedica i uticaja lijekova. Neće biti suvišno ponoviti da liječenje organizma od posljedica alkohola sa energetskom terapijom uvijek daje dobre rezultate bez obzira na to da li neko manje ili više koristi alkohol; rezumljivo kod krajnjih slučajeva, kada je već došlo do teških oštećenja organa su rezultati liječenja slabiji. Mozak alkoholičara ima formiranu matricu i u njoj potrebu za alkoholom koji zahtijevaju ćelije, blokira ego i ne dozvoljava druga rješenja, pa takav član društva predstavlja problem porodici i društvu. Kod energetskog liječenja moramo uzeti u obzir da je alkoholičareva aura promijenjena, daje nam lažnu sliku zdrave aure, pa transformacije sa životno-kosmičkom energijom mogu da se vremenski produže, moramo upotrebiti više terapija nego što je to normalno potrebno.

7.4. Tabletomanija

Više faktora je uticalo na to da su nastali uzroci za tu modernu bolest ovisnosti od farmaceutskih proizvoda, lijekova, koje ljekari određuju i propisuju,

a pacijenti upotrijebe. Postoji dilema da li su ljekari kod diagnostikovanja bolesti pogriješili i propisali veliki i raznovrstan broj tableta ili je hiperprodukcija lijekova učinila svoje pa se danas rasipnički koriste tablete. Jedni stvaraju uslove za druge i tako truju pacijente sa velikom količinom nepotrebnih hemijskih sastava: oni u organizmu stvaraju bezbroj problema i deformacija, koje u krajnjem slučaju dovode do ovisnosti od tableta, do bolesti poznate kao tabletomanija. Na osnovu informacija koje sam dobio od prijatelja zaposlenih u medicinskim ustanovama i kolega ljekara, te na osnovu kontrole lijekova propisanih pacijentima došao sam do zaključka da jednom bolesniku sleduje u prosjeku sedam različitih lijekova. Bolesnici sudjeluju sa ljekarima i oni su sami uglavnom, uzrok tabletomanije, jer žive u strahu da bez tableta neće ozdraviti i da je ljekar nesposoban ako ne propiše veću količinu različitih lijekova. Pacijent ne vjeruje ljekaru ako torba do vrha nije napunjena lijekovima i vjeruje da neće biti izliječen ako sve te lijekove ne upotrijebi.

Tabletomanija se pojavi, odnosno javlja kao posljedica straha, u većini slučajeva je to nesvjesno stanje, strah da je život ugrožen ako ne kozumiraš sve što ti je ljekar, kolega ili rođak, neki časopis, knjige i mediji preporučio, propisao i savjetovao. Strah da neće biti izliječeni najčešće pogađaju obrazovane ljude, koji su zaslijepljeni svojim profesionalnim usmerenjem i slijepim poverenjem u medicinske usluge i tako u svom mozgu usidre matricu koja podsvjesno deluje sa naredbom da neće ozdraviti ako ne pojedu sve tablete. Možemo još detaljnije klasifikovati tu populaciju i imenovati one pojedince, koji razviju strah iz svog neznanja o održavanju zdravlja i funkcionisanju ljudskog tijela, negativne efekte elitističnog ponašanja medicinskog kadra i administracije koja preko državnog zakonodavstva zahtijeva da se moraju unaprijed finansirati medicinske usluge. Ljudski organizam ima u svom sastavu sve elemente odnosno materije koje danas poznajemo u prirodi. Tijelo proizvodi različite substance koje su potrebne za normalno djelovanje organa i funkcionalnih sistema tijela, pa kod uzimanja lijekova dolazi do uticaja različitih substanci, tako da nastanu blokade u djelovanju tih organa. Čelije se zasite lijekovima, nije više potrebno da organizam sam proizvodi određene substance i zbog toga čelije postaju ovisne o lijekovima, funkcionisanje odgovarajućih žlijezda i organa se smanjuje ili postaje neaktivno i kao posljedica svega toga pojavi se bolest tabletomanija.

Ovisnost od nepotrebnih lijekova ne smeta procesu energetskog liječenja drugih bolesti sa životno-kosmičkom energijom u tolikoj mjeri da bi za zavisnost od lijekova morali imati posebne odatne terapije. Energetsko liječenje tabletomana samog traje nešto duže vrijeme, pa je dobro sudjelovati sa medicinom i pacijenta poslati njegovom ljekaru koji mu je propisao lijekove, sa predlogom

da smanji količinu dnevne upotrebe lijekova ili da jednostavno ukine njihovu upotrebu. Samo ljekari koji su propisali lijekove pacijentu imaju pravo da ih ukinu. Kod energetske terapije treba informisati pacijenta da su terapije uspješnije ako ne upotrebljava prevelike doze lijekova, da pomoću energetske terapije može da ublaži tu ovisnost i smanji dozu na minimum.

7.5. Oblik fanatizma

Slična štetna oštećenja na našem organizmu uzrokuju vjerski, politički i svaki drugi fanatizam. Svaka organizacija, pa bila ona i humana, ima tačno i trajno, fiksno definisana načela djelovanja koja se ne mogu promijeniti: njeni osnivači i vođe dobro poznaju rezultate iz prostudiranih programa ubjeđivanja i uvjeravanja. Bez obzira da li smo ovisni o dnevnoj politici, nametnutoj religiji ili smo strasni pristalica domaćeg fudbalskog kluba mi ćemo ta ubjeđenja pokazivati, biti ubijeđeni da smo u pravu i neosjetljivi za bilo koje drugačije poglede. Organizatori tih organizacija vrlo pažljivo paze, nadgledaju ponašanje svojih članova, uredi im različite ugodnosti, na primjer pripremaju predavanja svake sedmice, dijele im različite propagandne materijale sa slikama i simbolima organizacije, izrađene u svim varijantama od naljepnica do zastavica i slično. Kod aktivnosti za homogenizaciju članstva ne izostavljaju sisteme prisile manipulacije, a ni crnomagijski protokoli nijesu nepoznanica, sve sa idejom da postignu svoj cilj, da njihovi članovi podpadnu pod njihov uticaj. Mogu reći, na osnovu iskustva iz lične prakse, da su članovi takvih organizacija, koji su bili na taj način ubjeđivani, školovani i odgajani i koji su prihvatili pomenuta načela još veći i istrajniji branitelji takvih doktrina.

Uticaj vjerskih ili političkih ubjeđenja ostavlja na društvo i na pojedinca teške posljedice i često je uzrok za bolesti, karakteristične za određenu naciju. Takav primjer je prisutan i kod nas, na tlu naše bivše države, gdje smo bili učesnici pada komunističnog režima, oslobodili se njihove prisile, ali smo zadržali mnoge njihove stare običaje i ponašanje. Naše društvo je tada imalo nekakav srednji put jednopartijskog sistema vladanja i nije bilo težih posljedica tih ekstremnih načela. U drugim državama ekstremnog komunističkog vladanja vladala je opšta špijunaža građana, sudbonosna za komunistički sistem i možemo primijetiti da su djeca političkih, vojnih i obavještajnih struktura bila privilegovana, u školi su morali biti odlični i profesori im nijesu smjeli dati slabe ocjene; kao dominantni princip komunističkog društva vladao je sistem špijuniranja, čak su djecu učili da špijuniraju svoje roditelje. U oba slučaja su tako vaspitana djeca postali fanatici koji su, na žalost, preuzeli sva vodeća mjesta u društvu, pa nije ni čudo da je takvo uređenje doživjelo žalosnu sudbinu i izvršilo političko samoubistvo. Takav politički fanatizam

je najduže djelovao u ruskom društvu, gdje se kroz četiri generacije, ako uzmemo 20 aktivnih godina za jednu generaciju, totalno deformisalo društvo i na kraju tužno propalo. Taj sistem je stvorio osjećaj da vladajuće strukture love pametne, radne i poštene građane, da bi ih sa tajnim sistemima vođenja isključivalo iz društva. Terapeutski posmatrano, teško i nezahvalno je davati ocene ili kritike za neko stranu državu i tuđe društvo kao što je rusko, međutim bez razmišljanja možemo analizirati njihove iseljenike koji sa diplomama, neki i sa tri doktorata, putuju po Evropi i ne rade poslove u kojima dokazuju svoju stručnost. U radne procese se većinom uključuju kao savjetnici, čak, što je najtužnije, neki od njih se deklariraju kao psiholozi ili alternativni ljekari. Većinu tih stručnjaka je društvo osposobilo za potrebe obaveštajnih organizacija, špijuniranja i službi zaštite, pa je logično da imaju usiljenu poslušnost i strah od fizičkih kazni. Usmjerenim sistemom vaspitanja deformisali su svoj karakter, usmjerenim obrazovanjem i ugodnostima koje im je nudilo društvo, bili su ubijeđeni da rade veliku stvar za domovinu, da su poštteni; njih je zato skoro nemoguće ubijediti u demokratska načela ili ih ozdraviti od iskrivljenih ideja i deformacija.

Kod svih fanatika je mozak blokiran i ego ne dozvoljava da se unutrašnje Ja aktivira, zato je razumljivo da takvi pojedinci neće prihvatiti liječenje sa životno-kosmičkom energijom ili bilo koji drugi alternativan način održavanja zdravlja. Kod liječenja takvih pacijenata ne možemo očekivati brzo ozdravljenje, ako je to uopšte i moguće. Liječenje sa životno-kosmičkom energijom je uspješno kod svih pacijenata, pa i kod fanatika, ako ih ubijedimo između terapija da analiziraju rezultate energetskog liječenja. To znači da kod fanatika moramo sa različitim metodama, njemu primjerenima, omekšati blokade fanatizma, da njegov mozak shvati i nađe korist od liječenja sa životno-kosmičkom energijom i da tako omogućimo njihovom mozgu da izradi novu matricu i prihvati energetske tretmane.

7.6. Lična ubjeđenja

Postoji određen, manji dio ljudske populacije koji ne prima nikakva načela ili savjete, pa tako ne prihvata energetsko liječenje, zbog blokada u mozgu nastalih kod rođenja, tokom vaspitanja ili zbog opredeljenosti za poseban način života. Takvi pacijenti pažljivo slušaju terapeuta ali mu ništa ne vjeruju, često pitaju da li poznajete ovu ili onu poznatu osobu koja ima značajne uspjehe kod liječenja, hvale novinarske informacije o savremenim dijagnostičnim aparatima, veličaju pojedine medicinske stručnjake i slično. Njihov negativni odnos prema energetskom liječenju neće se promijeniti ni posle drskog upozorenja da ga vi nijeste zvali i da je sam došao da traži pomoć. Iznenadilo me je saznanje

da neki ljudi i pored solidnog obrazovanja imaju nizak stepen inteligentne sposobnosti, što znači da je njihova duša na niskom stepenu inkarnacije i da se u društvu skrivaju iza kravate i dostignutog stepena obrazovanja. Takve pacijente najlakše liječimo tako da ih iznenadimo neočekivanim pitanjima, verbalno zavodimo njihove misli i pažnju na neke druge teme i paralelno liječimo dok oni još nijesu svjesni da su već pod tretmanom. Dobar uspjeh terapeut postiže i ako pacijenta liječi preko treće osobe. U svim primjerima postići ćemo uspjeh samo ako pacijent nije u direktnom kontaktu sa postupkom liječenja, jer kod saznanja da je pod tretmanom takav pacijent spontano i podsvjesno stvara blokadu protoku energije i onemogućuje prihvatanje kanalisane energije i time onemogućuje uspjeh cijele terapije.

Zadnje vrijeme imao sam priliku da na tečajevima za terapeute sa životno-kosmičkom energijom sretnem i učesnike koji imaju medicinsko obrazovanje. Više je uzroka za to, u većini slučajeva su to ljekari koji su radi neke teške bolesti bili slabo liječeni i razočarani su neuspjehom svojih kolega. Iako kod njih primjetimo podsvjesni otpor prema nemedicinskim alternativnim tretmanima, bolje rečeno prema za medicinare zabranjenim aktivnostima, oni sebe prisile da upoznaju alternativne tehnike liječenja. Njihove sumnje u alternativna liječenja postoje i u slučajevima kada su bili izliječeni alternativnim tehnikama. Za njihove profesionalne kolege važi sveto pravilo da ne smiju prihvatati druge načine liječenja osim medicinskog, postaju ograničeni u svojim mogućnostima i slijepi za druga nemedicinska znanja. Medicinsko osoblje koje je svjesno i ono koje nije svjesno mogućnosti drukčijeg liječenja možemo sa životno-kosmičkom energijom uspješno izliječiti samo u primjeru da oni nijesu svjesni postupka energetskog djelovanja na njihov organizam. Najlakše to izvodimo preko treće osobe koja prati pacijenta, sudjeluje sa terapeutom životno-kosmičke energije i vremenski usklađuje postupke njegovog liječenja.

7.7. Blokade alternativnih liječenja

Poseban primjer ovisnosti predstavljaju neki takozvani "alternativni ljekari" koji nedovoljno poznaju energetske zakonitosti i pravila prirode, pa sa svojim čarolijama postaju uzročnici za svoja i pacijentova oštećenja organizma. To su obično ljudi koji improvizuju alternativne tehnike liječenja, vodi ih bolesni ego koji ih lažno zadovoljava da će postati poznati i da će na kraju i da se obogate. Upotreba različitih terapijskih tehnika kao što su terapije bojama, uravnavanje čakri, kristaloterapija, aerosoma, travarstvo, izrada melema, sistemi masaža, akupresure, prano terapije, reiki i slične tehnike iz širokog kruga danas poznatih alternativnih tehnika liječenja imaju parcijalan uspjeh djelovanja na organizam i postižu uspjeh u liječenju samo na pojedinim organima tijela. Izvođači tih

tehnika neopravdano deklarišu svoje tehnike za univerzalne i ubjeđivanjem, odnosno poluistinama i lažima zavode pacijente i ljude iz svoje okoline. Među njima možemo naći bioenergetičare koji u inostranstvu dobiju ili kupe diplomu iscjelitelja i deklarišu se kao jedini i pravi alternativni ljekari. Bioenergetičari tehnikama na osnovu hipnoze i sugestije vrše energetske šok na fizičko tijelo pacijenta i ubjeđuju ga da je to rezultat liječenja sa kosmičkom energijom, da samo njihovo liječenje ne proizvodi posljedice na organizam, da su oni jedini uspješni kod alternativnog liječenja i da su oni pravi božji poslanici. O energetskim zarazama i posljedicama liječenja kao i zavođenju od strane bioenergetičara upozoravao sam i pisao u tri knjige o liječenju sa životno-kosmičkom energijom. Tužno, ali u većini zemalja Evrope te nezdrave postupke "alternativnih ljekara" brane javna sredstva informiranja, novine, radio i televizija, koji još nemaju obrazovanog kadra da bi mogli pravilno i objektivno obavještavati građane o alternativnim metodama liječenja i održavanja zdravlja. Njihove neobjektivne informacije zaslugom nekih urednika javnih sredstava obavještavanja stvaraju nekorektan odnos društva prema alternativnim tretmanima liječenja i sa time koče razvoj alternativne nauke.

U praksi sam imao više slučajeva da su moji pacijenti, izliječeni tretmanima sa životno-kosmičkom energijom, a svoja ozdravljenja pripisivali nekom drugom efektu. Njihovi komentari poslije liječenja su simpatične izjave kako su popili čaj po savjetu prijatelja i svi njihovi problemi su nestali ili su uzeli tablete koje su proizvedene u Švajcarskoj i postali zdravi kao dren i tome slično. Mogu reći da oni pacijenti koji radi ličnih ubjeđenja nemaju snage da javno priznaju da su bili izliječeni alternativnim metodama imaju vrlo simpatično ponašanje. Oni u alternativno liječenje nijesu vjerovali niti prije dolaska na liječenje niti za vrijeme energetskih tretmana, za njih je to sramota, neki stid, pa nije ni čudo da su u ubjeđenjima poraženi i da na kraju liječenja nijesu imali toliko snage da potvrde da su izliječeni alternativnom tehnikom. Takvi pacijenti svjesno blokiraju energetsko liječenje sa životno-kosmičkom energijom i jedino možemo biti uspješni u liječenju njihovog organizma ako tokom izvođenja tretmana razgovaramo sa njima o nekim drugim temama kao što je, na primjer fudbal. Terapeuti razgovorom o nekoj drugoj tematici preusmjerimo njihove misli i negativna ubjeđenja o energetskom liječenju, praktično onemogućimo takvom pacijentu da se koncentriše na bolest i da ličnim energetskim potencijalom blokirajuće utiče na postupke liječenja.

Muška populacija teže podnosi energetska liječenja, muškarci to jednostavno odbijaju i stekao sam osjećaj da se plaše da će biti ismijani ako brane takva liječenja i hvale uspjehe terapeuta. Imao sam priliku da slušam izjave muškarca koji je kod liječenja, a i poslije hvalio uspjehe klasične medicine.

Moje upozorenje da je medicina vrhunska nauka na svom području djelovanja i da su alternativni tretmani nešto drugo, nije ga pokolebalo u ocjeni da je energetsko liječenje nešto smiješno.

Bilo je više primjera da su muškarci tajno, skriveno dolazili na energetsko liječenje: trudili su se da ih niko ne vidi, jer su mislili, da ako neko sazna da su posjetili alternativna liječenja, da će biti ismijavani i izrugani. Skoro u svim tim primjerima možemo pomoći bolesnom tako da ga liječimo preko nekog od rodbine, užeg člana porodice ili klasičnim metodom liječenja na daljinu. Interesantno je da možemo dobiti i suprotne reakcije od tih ljudi: ako su izliječili alternativom od neke teške bolesti, oni postaju vatrene pristalice energetskog liječenja.

Još destruktivnija grupa u nizu defektnih alternativnih liječenja su svakako slabi alternativni iscjelitelji, terapeuti, koji u većini slučajeva dokazuju kvalitetu svoje metode liječenja kritikovanjem drugih metoda. Moglo bi se napisati tone knjiga o njihovim pogrešenim i zlim izjavama, lažnom dokazivanju i tome slično, jer nijesu svjesni da njihove izjave štete njima samima. Svojim izjavama stvaraju slabu sliku o alternativnom liječenju i ruše mogućnosti za uspjeh u društvu čak i priznatih alternativaca. Karakteristično je da se slabi alternativni ljekari, posebno bioenergetičari, radi prestiža i prioriteta u društvu međusobno obračunavaju svim mogućim sredstvima, najčešće crnom magijom. Moje analize, koje su obuhvatale životni vijek bioenergetičara kroz informacije da nijedan od njih nije doživio duboku starost, pokazale su da je većina njih umrla pod jakim uticajem magijskih protokola koje su im postavili kolege. Nehumanim i zlim obračunavanjima između alternativaca u velikoj mjeri su doprinjeli doseljenici iz bivših komunističkih država, koji ne biraju sredstva za međusobna uništenja. Poznato mi je više slučajeva da su oni kao alternativci i savjetnici za porodice, društva, stranke ili preduzeća obračunavali sa mogućom konkurencijom sa napadima crne magije i tako konkurenta poslali u bolnički krevet ili mrtvačku škrinju.

Liječenje takve strukture bolesnih ljudi je moguće samo terapijama na nivou duša, gdje trapeut utiče na priprepe duši koji omogućavaju da se deaktiviraju ta zla i bolesna načela.

7.8. Osvajanje terapeutskog znanja

Većina terapeuta na prvom i drugom tečaju o liječenju sa životno-kosmičkom energijom koji osvojena znanja mogu da upotrijebe za mjerenje duhovne energije, zna izvoditi transformacijska pravila i protivan čin liječenja. To znanje

terapeuta početnik može da upotrebi za održavanje ličnog zdravlja, neki već u početku mogu i da pomognu svojim užim članovima porodice. Na brzinu dobijeno znanje i uspjeh kod liječenja kao uspjeh ličnog rada brzo zavodi pojedince i tako postanu nezainteresovani za treniranje i ulaganje energije u duhovno napredovanje. Možemo još dodati da svakodnevne obaveze, briga za djecu i porodicu, ego spretno koristi i ubijedi mozak da prekine sa treniranjem, pa tako kandidat brzo zaboravi teško naučeno znanje terapeuta. Ego početnika ubijedi da to znanje nije teško osvojiti i da će ga lako povratiti kada mu to bude trebalo, tu su knjige o liječenju sa životno-kosmičkom energijom, pa tu materiju može ponovo da pročita: tako se sve prepušta slučaju, a znanje izgubi, ode u zaborav. Oni nijesu svjesni svoje lične odgovornosti: ako ne treniraju, ako ne osvajaju viša duhovna stanja svjesti, oni polako ali sigurno zaborave terapeutsku materiju, izgube sposobnost meditiranja i postaju neuspješni kod energetskog liječenja. Ima među njima i takvih koji nijesu svjesni da je sticanje znanja terapeuta bilo kroz istoriju tajni nauk privilegovanih, rezervisan za svece i tajna društva, pa radi tih pogrešnih stavova o čudotvorcima očekuju da ćete im na tečaju pokazati čarobnu palicu i da nije potrebno trenirati.

Ego postavlja svakom kandidatu za terapeuta bezbroj zamki, zavodi bilo koga i tako mu onemogućuje da radom, učenjem i treniranjem dostigne duhovne kvalitete kao što su to univerzalna ljubav, prosvjetljenje i otvaranje vrata za rad na nivou duša. Liječenje, rad svakog terapeuta je individualna sposobnost koja zavisi samo od nagrade dobijene za njegovu uloženu energiju, nagrade za njegovo treniranje i njegovo razumijevanje postupka u sistemima liječenja. Kod svih pomenutih neprijatnosti u razvoju i vaspitavanju za terapeuta sa životno-kosmičkom energijom kandidatu se uvijek pomaže, ali samo u slučaju da on traži pomoć. Kod svojih želja on mora pokazati da je na nekom nivou zaostao, da mu je potrebno objašnjenje koje će odmah dobiti, odnosno dobit će pomoć. Rješenje se ne može pronaći negdje drugo, niko drugi ne može preuzeti tu obavezu na sebe, već mora terapeut sam doći do zaključaka, shvatiti duhovni razvoj i razumjeti da samo od voditelja tečaja, svog učitelja može zahtijevati objašnjenje i podršku. Voditelji tečaja odmah shvate gdje je nastala blokada u duhovnom razvoju kandidata i što je potrebno obnoviti i savladati: oni su sami već prošli taj trnoviti put i znaju pomoći učeniku, kandidatu za terapeuta, da savlada to više stanje svijesti.

Neće biti suvišno da ovde naznačim sistem učitelja, gurua u Indiji, koji pojedincu ne dozvoljavaju da sa vježbama ide naprijed, ako prethodnu vježbu nije dobro upoznao i uspješno izveo. Učitelj, guru je taj koji ocjenjuje i dozvoljava kandidatu da napreduje. Kod učenja guru vodi učenika iz vježbe u vježbu da bi on tačno i brzo savladao materiju neophodnu za duhovni rast, a učenik

gubi pravo na školovanje ako se suprostavi učitelju. Po mišljenju gurua njihov sistem školovanja predstavlja metodu brzog duhovnog napredovanja bez mnogo grešaka, dok samostalni rad zahtijeva najmanje dvadeset godina redovnog treniranja. Uzmimo za primjer postupak, uvodni gest u tibetantskim manastirima, samostanima: kada prime novog učenika oni mu bez svakog razgovora daju metlu. Kada početnik shvati da se sa tim rekvizitom mete, on to počinje da radi. Svi u samostanu njegov rad poštuju, klanjaju mu se, bodre ga i tako on iz dana u dan čisti. On mete toliko vremena dok ne ustanovi da je sposoban da prihvati neki drugi posao, pa se dešava da početnik, zavisno od njegove sposobnosti učenja i rasuđivanja, mete po samostanu cijeli život. Iako mete cijeli život jednako ga poštuju, klanjaju mu se i bodre ga svi članovi samostana.

I kako to izgleda kod nas?

Početniku, da ga ne bi uvrijedili nazivamo ga "tečajnik", dolazi na tečaj potpuno zatvoren u sebe, stidi se da postavi bilo kakvo pitanje, trudi se samo da ga ništa ne pitate, jer on mora sve da zna, sluša predavanja rezervirano, jer misli da će on to kod kuće da prouči i dokaže svima da tu odlično materiju poznaje i slično. Taj zatvoren, hladan i nerazuman odaziv kandidata za terapeuta sa životno-kosmičkom energijom se ne promjeni ni kasnije, kada je dovoljno savladao transformacije i počeo da liječi. Možemo prije očekivati da će kandidat ponoviti tečaj, da će više puta pročitati knjige o liječenju sa životno-kosmičkom energijom, da će se odlučiti i zahtijevati da mu pomognete, odnosno da mu ponovite materiju koju nije razumio. To porodično i školsko obrazovanje, uticaj crkve i društva su na zapadnom dijelu zemlje kod građana stvorili takvu blokadu u mozgu da kandidat za terapeuta djeluje isključivo tajno, na skriven način, u većini slučajeva on griješi u postupku ulaganja energije, energiju rasipa neracionalno, često nelogično ili u suprotnom smjeru, pod komandom ega i crne magije. Praksa je pokazala da je kod nas, na zapadu zemlje duhovno napredovanje, obrazovanje i vaspitavanje vrlo teško, neshvatljivo i neuspješno, pa nije čudo da nas hinduisti smatraju budalastim narodom, nesposobnim za duhovne procese.

Svakom kandidatu za terapeuta potrebna je individualna pomoć, sa njime treba trajno sistematski voditi razgovore, ustanoviti nastale blokade i na osnovu procjene odrediti dodatno treniranje. Korisni su primjeri iz prakse i rješavanje određenih, izabranih zadataka, koji omogućuju kandidatu da nađe izlaz i da se sam oproba i dokaže. Nisam baš ubijeđen da ponavljanje, ponovno slušanje početničkih rasprava i izvođenje meditacija može da pomogne početniku u krizi i da mu donese nešto korisno. Suprotno, posao, kao što su pripreme za izvođenje

tečajeva, izrada materijala za predavanja i vođenje organizacije liječenja daje mnogo korisnog znanja i iskustva svakom početniku. Od samog početka učenja kandidati se usmjeravaju na individualno odlučivanje i samostalan rad, koji terapeutu omogućava da brzo stvara konačne odluke. Odlučuje se da sam održava svoje zdravlje i da pomaže užim članovima porodice, da sudjeluje na tečajevima, da to znanje koristi u svojoj profesiji, počinje da liječi, da upotrijebi naučeno znanje ili u krajnom slučaju, da se razočara i tako sve skupa polako prepusti zaboravu. Sve odluke terapeuta, pa i ta da zaboravi naučenu materiju, rezultat su njegovog energetskog stanja odnosno opredjeljenja njegove duše da se ona ne želi baviti terapijama, jer to nije njezino poslanstvo, misija na zemlji.

7.9. Pacijenti

Svaki pacijenat, koji je tražio pomoć i bio primljen na liječenje, imao je porušeno energetsko stanje organizma, bio je prisiljen da traži pomoć sa željom da povрати zdravlje po svaku cijenu. Onaj, koji izgubi zdravlje, ima pravo da upotrijebi sva moguća srdestva koja mu stoje na raspolaganju u svijetu i niko nema pravo da ga spriječava u tome, a još manje da iskoristi njegovu muku. Pomoć treba dati svakome ko je traži, nijednog pacijenata ne smijemo odbiti: treba uzeti u obzir sva humana i etička načela i maksimalno poštovati ličnost pacijenta. Terapeut sa životno-kosmičkom energijom nema problema u odnosu sa pacijentima, to mu omogućava stanje univerzalne ljubavi, poštovanje svih kreacija na zemlji i ne na kraju, njegov rad sa energijom života, životno-kosmičkom energijom, koja donosi samo dobro svakom organizmu.

To nije slučaj sa drugim alternativnim tehnikama liječenja, posebno u slučaju kada je pacijent sam u prostoriji sa terapeutom ili ako je radi načina davanja pomoći nedovoljno obučen i zbog toga u podređenom položaju, pa je u većini primjera ponizan i seksualno iskorišćen. Revolt takvih pacijenata je opravdan i njima traume možemo izliječiti terapijama sa životno-kosmičkom energijom ako se oni otvore i potraže pomoć od nas. Često je prisutno duplo iskorišćavanje pacijenta gdje je prisutno fizičko i finansijsko zlostavljanje. Protiv takvih i njima sličnih "terapeuta", "bijelih magova", "samozvanih proroka" i sličnih kvazi zvanja treba se sa svim sredstvima boriti i sačuvati status i poštovanje alternativnog načina liječenja.

Na osnovu statističkih podataka možemo zaključiti da je odaziv pacijenata na liječenje sa životno-kosmičkom energijom vrlo različit i zavisao od pacijentovog iskustva sa liječenjima iz prošlosti, njegovih širokih pogleda i sposobnost primanja alternativnih metoda liječenja, uticaja okoline u kojoj živi, službenih i profesionalnih pogleda na nemedicinsko liječenje. Veliku većinu

čine oni pacijenti koji su zahvalni za povraćeno zdravlje, posebno oni koji su izliječeni od bolesti koje je medicina deklarirala kao "neizlječive bolesti". Dugogodišnjim vođenjem evidencije mogu potvrditi da više od osamdeset procenata pacijenata ima pozitivno mišljenje o liječenju sa životno-kosmičkom energijom i o savjetima, dobijenim na predavanjima i tečajevima za terapeute sa životno-kosmičkom energijom. Manji dio negativnih odaziva pacijenata možemo podijeliti u tri grupe: prvu grupu čine oni, koji pokušavaju da iskoriste alternativnu i medicinsku ponudu; u drugu grupu spadaju oni, koji ne znaju ništa o energetske terapiji i u trećoj grupi su oni pacijenti, koji ne vjeruju u energetske, alternativno liječenje. Bez obzira na odaziv pacijenta ili njegov negativni odnos prema liječenju možemo zaključiti da su svi pacijenti, koji se negativno odnose prema energetskom liječenju, bili uspješno izliječeni životno-kosmičkom energijom, iako nemaju pozitivnu reakciju na liječenje.

1. Ljudski organizam ima odličan odbrambeni sistem koji može zaštititi organizam u svakodnevnim životnim prilikama i u slučaju bolesti izliječiti, ozdraviti svaku danas poznatu, a u budućnosti i možda danas još nepoznatu bolest. U vrijeme nastanka bolesti taj sistem je bio preopterećen, može biti da je otkazao, da je bio blokiran iznutra ili izvana, pa nije uspio da zaštiti organizam i izvrši svoje zadatke.

2. Kod djelovanja ili liječenja sa životno-kosmičkom energijom ne postoje smetnje za liječenje i nema negativnih posljedica na organizam od takvih tretmana. Organizam može da ne prihvati takvo liječenje samo u slučajevima da je pod jakim uticajem određenih hemijskih substanci ili ako je promijenio svoju auru pod uticajem raznih energetskih faktora, pa je zato najprije potrebno ukloniti te uticaje i zatim ga normalno liječiti.

3. Droga totalno blokira energetsko stanje u organizmu, "preuzima" ulogu vladanja kompletnim tijelom, pa je teško normalno liječiti takav organizam; kod liječenja ovisnosti interveniše sa energetskom terapijom i pomažemo klasičnoj medicini u njenim tretmanima.

4. Hronični alkoholičari predstavljaju problem kod liječenja sa životno-kosmičkom energijom, odnosno kod savladavanja njegove ovisnosti, iako štetni uticaj alkohola ima manji efekat nego što je to slučaj kod uzimanje droge, ali oni ipak postaju stalni bolesnici. Njima pomažemo da savladaju tu ovisnost i na kraju ih liječimo terapijama.

5. Tabletomanija je rijedak primjer ovisnosti od lijekova, od tableta, koju liječimo već opisanim energetskim liječenjem, postupcima i tretmanima. Kod ovisnosti od tableta, u organizmu dolazi do poremećaja: organi više ne djeluju normalno, ne djeluju punim kapacitetom, posebno žlijezde, koje prestaju da funkcionišu, jer je dovoljno njihovih hemijskih sastava primljeno preko tableta.

6. Blokiranje protoka energije i smetnje kod energetskog liječenja nastupa kod ljudi koji imaju određena i ograničena fiksna ubjeđenja, koja vode vjerski, politički ili bilo koji drugi fanatizam.

7. Trajna ili trenutna nesposobnost prosuđivanja, genetska oštećenja, bolesti uma i tome slično stvaraju nepovjerenje i otpor prema liječenju sa životno-kosmičkom energijom.

8. Pogrešan je stav polaznika tečaja za terapeuta sa životno-kosmičkom energijom, kod kojih je prisutan pretjeran strah da materiju ne poznaju, odlaganje učenja i treniranja da će jednom kasnije ponovo da prerade propuštenu lekciju i nauče materiju, osjećaj krivice kao uzrok slabom napredovanju u učenju, odnosno osjećaji koji su poznati i kod klasičnog učenja u školama. Pomoć voditelja tečaja je nezamjenljiva i korisna, skraćuje vrijeme učenja, vježbanja i treniranja na minimum, a na tečaju učenici direktno dobijaju ocjene iz savladane materije i uputstva za daljni duhovni napredak. Samostalan rad je mukotrpno i dugotrajno upoznavanje duhovnih disciplina, trajno i naporno meditiranje iz godine u godinu, jer pojedinac ne može samostalno prosuđivati i znati da li su doživljaji u meditaciji pravi ili su samo njegova iluzija.

8. UZROCI BOLESTI

Terapeut sa životno-kosmičkom energijom mora upoznati sve faktore koji utiču na normalno funkcionisanje organizma, jer će samo tako moći da pronađe glavne uzroke za nastalu bolest. Svakako, to znanje mora za osnovu da ima energetske nauke o djelovanju ljudskog organizma, o funkcionisanju organa i sistema tijela u povezanosti sa saznanjima na fizičkom nivou. Kao što sam pomenuo u prošlom poglavlju, uzrok za bolest leži u neusklađenosti organizma sa prirodnim zakonima bez obzira da li je ta neusklađenost vidljiva ili ne na energetskom i fizičkom tijelu. U praksi se početnicima može desiti da ne nađu pravi uzrok za nastalu bolest, iako im neusklađenost sa prirodnim zakonima leži ispred nosa, pa je za to potrebno poštovati pravilo, da je za uspješno liječenje potrebno upoznati široko polje mogućih izvora uzroka za bolest. Svaku terapiju mora terapeut izvoditi sistematski, po određenom redu, preko mjerenja, transformacija do testiranja o uspješnosti liječenja. Samo uz dosljedan rad možemo očekivati da energetsko liječenje postane uspješno i da ćemo postići brza ozdravljenja cijelog tijela.

Uzroci za blokade protoka energije u organizam su na energetskom polju tijela raznovrsni, različitih izvora i imaju različito vrijeme nastanka. Uglavnom, svi uzroci za bolest imaju osnovu u energetskom polju bez obzira na to da li smo registrovali te uzroke na jednom ili na drugom tijelu. Terapeutski potezi za otkrivanje uzroka nastale bolesti neki terapeuti smatraju za teško izvodljive, iako kroz praksu vrlo brzo ustanovimo da je uzrok tih neugodnosti slab sistematski pristup i površno mjerenje. Smetnje kod traženja uzroka za bolest nastaju radi premalog znanja, neiskustva i površnog rada terapeuta.

U fizičkom tijelu su uzroci za bolest skriveni, iako nijesu različiti kao kod energetskog tijela, pa terapeut može dobiti osjećaj da su oni isti; potrebna je dodatna pozornost kod otkrivanja tih blokada. Svakako da se izvor tih uzroka nalazi na energetskom nivou i uzroke na fizičkom tijelu vrlo često možemo naći analizom istorije pacijenta i njegove rodbine. Kod tih otkrivanja u mnogo slučajeva nam pomaže intuicija, poznavanje mentalnog nivoa te znanje posmatranja i gledanja unutrašnjih organa tijela. Teže otkrivamo uzroke za bolest na fizičkom tijelu, jer bolest može da ošteti ili uništi određeni organ tijela, što je za organizam posebno i alarmantno stanje. Različita liječenja su često uzrok slabog stanja pacijenta, jer skoro sva liječenja ostavljaju za sobom posljedice, a posebno kontraproduktivne tehnike kao što sam već označio u slučaju liječenja sa bioenergijom. Medicina takođe, sa hemijom, skalpelom i metodama zračenja, ostavlja na organizmu neželjene i nepoznate posljedice,

traume i sumnje, koje kasnije upoznajemo kao uzročnike za mnoge novonastale bolesti.

U prve tri knjige o liječenju i održavanju zdravlja sa upotrebom životno-kosmičke energije sam opisao većinu karakterističnih uzroka za bolest. Tako da nijesu potrebna posebna uputstva i detaljno pozornost treba posvetiti sitnim objašnjenjima o uzrocima za bolest, načinu otkrivanja izvora tih pojava i praktičnim savjetima za njihovo odklanjanje. Materija opisana u pređašnjim knjigama, obrazloženja data na mojim predavanjima i tečajevima, načela i pravila koja su dala dobar rezultat u praksi liječenja, ostaju garant uspješnom sistemu za održavanje zdravlja sa upotrebom životno-kosmičke energije. Kod svih poznatih sistema i postupaka za otkrivanje uzroka za bolest je praktično dokazano da organizam trajno bombarduju znane i neznanе štetne energije, trujući tako organizam sa svih strana i smjerova; u organizmu zato može da oslabi odbrambeni sistem, padne mu imunitet i bolest može da se pojavi.

Uzroke za bolest možemo podijeliti u dvije grupe:

- prvu grupu čine uzroci za bolest nepoznatog izvora i uticaji drugih oblika života;
- drugu grupu sastavljaju uzroci za bolest vezani za međuljudske uticaje, uticaje ljudi na ljude i oni predstavljaju glavne i najčešće izvore za pojavu bolesti.

8.1. Energetska oštećenja nepoznatog izvora

Kod liječenja uzroci za bolest iz prve grupe nijesu nešto posebno, to su ustaljena oštećenja koja se pojave u našoj auri sa poznatim posljedicama bezenergetskog stanja ili vakuma i mjesta u auri sa suvišnom energijom, oštećenja nepravilnih oblika. Liječenje tih pojava vršimo upotrebom prvog i drugog transformacijskog pravila opisanih u prvoj knjizi o liječenju sa životno-kosmičkom energijom i to tako da prvim pravilom popravimo bezenergetska stanja ili vakume, a sa drugim pravilom odstranimo suvišne energije, koje su zalijepljene na bioenergetskom polju bolesnika. Za dobre analitičare i terapeute traženje izvora nepoznatih oštećenja, koja su najčešći uzroci za bolest, predstavljaju vrlo zanimljivo područje eksperimenata. Otkrića, različita i detaljna, omogućavaju saznanja kako priroda sa svojim organizmima djeluje na ljudski život. Možemo otkriti kako energija životinja i drveća djeluje na naše tijelo, kako splet energija stvara protokole nepoznatog izvora, kako se naša neprimjerena ponašanja prema prirodi reflektuju na naš organizam i što nas blokira kod veze sa višim energetskim nivoom, nivoom duša.

Za skidanje nepoznatih uzroka oštećenja aure nije potrebno pojedinačno tražiti njihove izvore, jer su ta oštećenja slična, mogli bi reći skoro jednaka, iako su nastala iz različitih izvora pa su i prema tome terapije jednostavne. Takođe nije značajno, osim u posebnim prilikama, da tražimo koja je životinja, drvo ili dali je neka druga energetska kombinacija uzrokovala slabo stanje organizma. Praksa je pokazala da se oštećenje aure iz takvih izvora nikada ne vraća, bolest se ne ponavlja. Skoro sva oštećenja iz nepoznatih uzroka nastaju radi posebnog uticaja na trenutno i stresno stanje organizma kojeg čovjek doživljava radeći u prirodi. Danas je čovjek izgubio kontakt sa prirodom, pa iz toga logično slijedi da su ti uticaji iz prirode daleko manji nego nekad, kada je zavisio od prirodnih dobara i bio na niskom stepenu tehničkog razvoja.

Poučan je primjer postupka gradnje čamaca kod nekih plemena iz Afrike gdje svi stanovnici sela idu u šumu da mole drvo, koje će da posjeku i izrade čamac, da im oprosti, jer ga moraju ubiti. U praksi je potvrđeno da se čamci koji su izrađeni na takav način skoro nikada ne prevrnu, da su sigurni za vožnju, dok su čamci, izrađeni bez molitvene ceremonije nesigurni, brzo se prevrnu i korisnike čamca napadnu krokodili. Primjer jasno prikazuje stanje života kada čovjek živi u tesnoj vezi sa prirodom, sa njome sudjeluje i kada su energetske uticaj čovjeka na drvo i drveta na čovjeka usklađeni.

8.2. Međusobni uticaji

Najviše uzroka za nastale bolesti leži u čovjeku samom, u njegovom ponašanju, u njegovim odnosima sa drugim ljudima, u međusobnim odnosima, u namjenskom ili nenamjenskom uticaju jednog čovjeka na drugog planiranim protokolima koje izvode pojedinci ili grupe ljudi. Čovjek u procesu razvoja bolesti nanosi najviše štete samom sebi svojim odlukama kada se u dnevnim poslovima suprostavlja prirodi i tako slabi svoj odbrambeni sistem. Oslabljen imunološki sistem organizma je podložan vanjskim uticajima, štetne energije prodiru do organizma i organizam se nalazi u opasnoj situaciji. Uopšteno gledano ljudi nijesu bolesni, najviše je zdravih ljudi koji su usklađeni sa prirodom i tako žive zdravo cijeli život, samo sa određenim neopasnim bolestima. Na drugoj strani su oni koji nijesu dovoljno skloni poštovanju prirodnih zakona i tako stalno traže ljekarsku pomoć. Između svih tih grupa nalaze se i oni koji su svjesni da mogu da postanu bolesni ako redovno ne brinu o svom zdravlju, većinom su to ljudi sa visoko osjetljivim organizmom i preventivno upotrebljavaju različite metode za zdrav život. Među njima nalaze se i oni koji su bili liječeni ili koji su pohađali tečaj za terapeuta sa životno-kosmičkom energijom, shvatili su pozitivne uticaje energetske terapije i upoznali mogućnost održavanja zdravlja sa transformacijskim pravilima. Zdrav energetske sistem, velika i čista aura je

indikator da odbrambeni sistem tijela odlično funkcionira, što nam garantuje da možemo da živimo život bez bolesti.

Na sam jedan uzrok koji bi u mnogim primjerima oslabljene zaštite predstavljao pojavu bolesti, zdrav organizam ne reaguje, jer ga polje aure samo uspješno odbija; za odbranu organizma to ne predstavlja neki problem, iako je tih i takvih energija u svakodnevnom životu jako mnogo. U slučaju kada je neka energija prejaka i počne štetno da djeluje na energetska tijela, organizam aktivira svoj odbrambeni sistem i savlada je. Svaka bolest tako nastaje kada na organizam istovremeno djeluje više različitih uzroka od kojih one najače kroz liječenje saniramo, a ostale prepuštamo organizmu. Imamo primjere kod pojave virusa gripe da oboli samo jedan član porodice, a drugi ostaju zdravi. Zašto? Zdravo tijelo se odbranilo od virusa gripe, a oslabljeno, koje ima na primjer iscrpljen organizam, oboli. Interesantno je da kod zbira uzroka za nastalu bolest među njima uvijek nalazimo strah, kojeg stvara ego i ne dozvoljava da neko drugi vlada organizmom. Rečeno ukratko, čovjek sam sa različitim i slabim odlukama na račun svog tijela slabi odbrambeni sistem i postaje meta napada štetnih energija, postaje energetska hrana drugim energetskim oblicima. Nesposoban odbrambeni sistem organizma dozvoljava štetnim energijama da utiču na tijelo takvim intezitetom da automatski nastaju energetska oštećenja i uticaj na fizičko tijelo koji ostavlja posljedice, uzrokuje pojavu bolesti.

Bolest se uvijek pojavi u slabom zaštitnom omotaču energetskog tijela, u auri ili bioenergetskom polju koje se širi i obuhvata svaki bio sistem. Ta činjenica nas vodi da kod tretmana bolesnog posebnu pažnju posvetimo energetskom dijelu tijela koji je u prvoj odbrambenoj liniji protiv uticaja štetnih energija. Tako, kao prvo, kod liječenja kontroliramo pacijentovo energetska polje oko njegovog tijela, da ustanovimo koliko je to polje oštećeno ili oslabljeno i da možemo prosuditi o mogućnosti prodora zlih energija do fizičkog tijela. Kada nastanu posljedice na fizičkom tijelu i pojavi se bolest to znači da je energetski sistem premalo snažan, odnosno sposoban za odbranu i da je već nastalo oštećenje u zadnjoj fazi razvoja bolesti. I pored toga organizam se grčevito bori protiv nastalih posljedica na fizičkom tijelu, u većini primjera je gubitnik, ne uspijeva uspostaviti zdrav odnos energija i alarmira preko mozga, javlja slaba stanja sa pojavom odnosno slanjem bola. Kao što sam već pomenuo, liječenjem, cjelovitim pristupom od uzroka za bolest pa do posljedica, koje su se pojavile na organima tijela, uspješno izvodimo tretmane sa životno-kosmičkom energijom dok medicina liječi samo bolest, samo posljedice koje nastaju na tijelu.

Tako je sasvim razumljivo zašto terapeut sa životno-kosmičkom energijom mora da posveti pažnju energetskom tijelu i zašto prvo na njemu izvodi ozdravljenje. On transformacijama liječi energetska oštećenja, stvara snažnu energetsku zaštitu, snažnu odbranu i onemogućava proboj štetnih energija do fizičkog tijela. Mjerenjem kontroliše postupke liječenja i sa životno-kosmičkom energijom ojača pacijentovu auru, njegovo bioenergetsko polje do deset puta u odnosu na stanje aure koje je pacijent imao prije liječenja. Cilj takvog postupka je da se kanalisanjem životno-kosmičke energije izoluje tijelo pacijenta od vanjskih uticaja za cijelo vrijeme izvođenja liječenja na fizičkom tijelu. Ozdravljenjem energetskog tijela mi praktično rasteretimo odbrambeni sistem tijela i stvaramo mogućnost dobre zaštite i izlječenja fizičkog tijela. Slijedeći postupak u liječenju je korak naprijed i izvođenje terapije na fizičko tijelo sa ciljem da ojačamo sve organe i sisteme tijela koji su radi bolesti oslabili i opterećuju odbrambeni sistem. Između energetske terapije i terapije na fizičkom tijelu, praksa je to pokazala, mora proći najmanje jedan cijeli dan, vrijeme potrebno da se inertno fizičko tijelo prilagodi novonastaloj energetskoj situaciji poslije liječenja i ojačanja pacijentove aure. Tako rasterećen od energetskog i fizičkog tijela odbrambeni sistem organizma može sve svoje potencijale da usmjeri na bolest, na bolesni dio tijela, gdje postaje uspješan protiv svih bolesti koje čovjek poznaje ili ne poznaje.

Slijedeći postupke liječenja od prve terapije preko druge do obračuna sa posljedicama na tijelu pacijenta, terapeut mora kontrolisati sva energetska stanja organa i sistema fizičkog tijela da bi ustanovio koliko su oni oštećeni, koliko su izgubili energije ili čak prešli u bolesno stanje, da bi mogao da uprotrijebi odgovarajuću terapiju. Svim oslabljenim organima i sistemima tijela poslije tretmana sa životno-kosmičkom energijom mora da ostane zdravo energetsko stanje, koje mjerenjem na orgonskoj skali treba da pokaže vrednost tri ili više. Tako terapeut na fizičkom tijelu, kao što je to napravio prije dva dana na energetskom tijelu, izvodi terapije na oslabljenim organima da rastereti odbrambeni sistem i usmjeri sve njegove potencijale na bolesne organe. Zdrav odbrambeni sistem tijela i pomoć terapeuta omogućuju da tijelo obračuna sa svakom bolešću, kao što sam napomenuo i za medicinu neizlječive bolesti mogu biti na taj način sanirane. Najbolji ljekar je čovjek sam sebi, njegov odbrambeni sistem treba cijeniti i iskoristiti da se savladaju sve bolesti, osim, logično, starenja, koje je definisala duša u trenutku oplodjenja kod svih nas.

Ukratko rečeno, poslije energetske i fizičke terapije samo bolesni dio organizma ostaje bez energije. Terapeut pronalazi i nađe uzroke za takvo stanje, uklanja ih i kanališe dotok životno-kosmičke energije na oboljelo mjesto u

tijelu. Mozak registruje novo energetska stanje na oboljelom mjestu, počinje da se prilagođava toj situaciji i pošto izvodi komande preko genetskih programa, on oštećene programe zamijeni sa zdravim programima iz svog rezervnog sastava i omogućiti da se kanalisanom dodatnom energijom popravi oštećeni organ i stvori zdravo energetska stanje, normalno djelovanje organa, da je on ozdravio. Fizičko tijelo je dosta inertno kod praćenja tih promjena, što prisiljava terapeuta da izvodi kontrole svaka dva dana. U slučaju da se kanalisana energija ne zadrži na oboljelom mjestu u tijelu to znači da nijesu otkriveni svi bitni uzroci za slabo stanje, što terapeut mora da otkrije i ponovo obnovi izgubljenju energiju. Kada se poslije dvije kontrole ustanovi da je na oboljenom mjestu stabilno energetska stanje, liječenje je završeno i kontrole na pacijentovom tijelu nijesu više potrebne, on je izliječen.

Zdrav čovjek ima snažan sistem odbrane koji ne dozvoljava štetnim energijama da uništavajuće djeluju na njegovo tijelo i tako održavanjem tog sistema sam štiti svoj organizam. Svaki pojedinac može poznavanjem djelovanja životno-kosmičke energije i njene upotrebe za liječenje kanalisanjem te energije i transformacijama da pomogne odbrani svog tijela, može u toj odbrani stalno biti uspješan i može živjeti bez bolesti, može da ima srećan život.

8.3. Karakteristični međusobni uticaji

Uticaji aure jednog organizma na auru drugog nastaju kada su tijela dovoljno blizu jedno drugome i kada im se najjači dio energetskog tijela prekriva. Aure na mjestima dodira se ugibaju, utiču jedna na drugu, nešto slično kao kod dodira dva naduvana balona: ako je jedan balon jače naduvan on se dublje utisne u drugog. Pošto energija nije statična, kao što je to zapremina balona, energetski spektar jednog i drugog tijela se pomiješaju u različitim varijantama, zavisno od njihovih energetskih inteziteta. Uvijek energija jačeg tijela pušta posljedice na energiju slabijeg i taj se uticaj na drugom tijelu uvijek pojavi kao oštećenje i kao uzrok za bolest fizičkog tijela. U prirodi važi pravilo da preživi snažniji primjerak vrste, što je gledano sa energetskoga nivoa potpuno razumljivo. Oštećenja na slabijem energetskom tijelu imaju osobine vakuma u različnim oblicima i veličinama, a u suprotnom slučaju, kad se na mjestu oštećenja javlja suviše energije to znači da se na auru prilijepilo drugo energetska tijelo, koje živi od njega odnosno njegove energije. Oštećenja aure iz različitih izvora daju zbog osobina energije, slična, mogao bih reći indentična oštećenja, što omogućava terapeutu da na osnovi tih jednakih oštećenja aure iz različitih izvora upotrijebi univerzalna pravila kod liječenja energetskog tijela organizma. Sličnosti ima i fizičko tijelo, kod rane koja nastaje kod oštećenja kože, kad je uništeno kožno i mišićno tkivo, rana može

nastati iz različitih uzroka, od udarca, toplotnog dejstva, hemijskih supstanci i slično, ali sve rane liječimo istim lijekovima i ne tražimo uzrok za nastalo oštećenje. Uzroke za oštećenja organizma sistematski i pojedinačno tražimo sa ciljem da ih saniramo, izliječimo, da se bolest ne ponovi, a oštećenja kako na energetskom tako i na fizičkom tijelu liječimo univerzalnim pravilima, jer su posljedice iako različitog izvora jednake, u naslabijem slučaju one su slične. Pošto su uticaji i posljedice međusobnih uticaja energija slični, potrebno je uzroke za oštećenja organizma dobro upoznati, naučiti da ih raspoznamo, diagnostikujemo, kako bi ih lakše pronašli i odstranili. Skoro svi primjeri štetnih i namjerno postavljenih energija imaju izvor u bolesnoj osobi, koja izaziva energetski napad odnosno prodor u energetsko polje druge osobe, zato je potrebno liječiti i tu osobu.

Dominantnost: Osobe dostižu svoj dominantni energetski potencijal radi ličnog interesa, bolesnih misli i pogleda na druga lica. Energija dominantnosti, energija vladanja je skoro uvijek usmjerena prema drugim energijama, koje bolesna osoba želi da pokori. Njen potencijal, koji je usmjeren na neku osobu, djeluje i na sve energije u njenoj okolini, podredi ih i počne da gospodari njima. Dominantne osobe po običaju nijesu svjesne svoje dominantnosti, usmjerenja svoje energije osjećaju kao neki statusni položaj u društvu i vrlo su zadovoljne kada su oko njih drugi ljudi, jer se tada one same napune energijom; međutim, drugi, kojima je oduzeta energija, osjećaju se veoma loše. Nije malo primjera da u čekaonici ljudi izjave da su konačno došli do vazduha kada je određena osoba izašla iz prostorije. Za mnoge energetske sisteme dominantna osoba predstavlja uzrok za bolest, što se najbolje može primjetiti ako takva osoba djeluje na članove svoje uže porodice. U takvim slučajevima svi u familiju često traže medicinsku pomoć, dok dominantna osoba puca od zdravlja. Slične primjere možemo naći i na radnim mjestima: dominantna osoba potlači energije drugih, koji se loše osjećaju i većina njih registruje da im je mnogo bolje ako te osobe nema među njima. Poznavanjem sistema energetskog liječenja sa životno-kosmičkom energijom možemo izliječiti takvu osobu.

Vampirizam: Pojavu kada jedna osoba uzima drugoj osobi životnu energiju možemo nazvati vampirizam, tu prvu osobu deklariramo kao vampira. Kod umjetničkog prikaza vampirizma možemo u slikarstvu i literaturi registrovati kako vampiri sisaju krv žrtve i tako je ubiju, iako za to nemamo čvrstih dokaza. Najvjerovatnije je da vampiri sisaju energiju žrtve i da je na taj način uništavaju, pa i ubijaju. Primjeri liječenja određenih pacijenata na nivou energija dokazuje da je moguće, da je to istina, da neke osobe imaju tu osobinu da mogu drugima da oduzmu energiju, unište njihovo energetsko tijelo i radi toga žrtve obole i umru. Vampirske osobe se rode sa tom osobinom ili postanu vampiri poslije

neke nesreće, pa tako energetski žive na račun izabranih žrtava, koje i unište. Primjeri iz moje prakse u liječenju takvih pacijenata pokazuju da te osobe u osnovi nemaju komplementarnog partnera, iako imaju zdravo fizičko tijelo, koje je bez aure, bez energetskog zaštitnog omotača, pa oni nadoknađuju taj manjak energije zalijepljeni kao pijavica na energetskom tijelu drugog ljudskog bića. Vampiri, da bi opstali i bili zdravi, moraju negdje dobiti energetsko tijelo i pred opasnošću da umru moraju naučiti da na osnovu energije drugih stvore vlastito energetsko polje. Vampirski pojedinci nijesu opasni za okolinu, jer organizmi, kojima su oni oduzeli energiju svoju energiju brzo obnove; problem nastaje ako vampir dugo djeluje na istoj osobi, konstantno ruši njegovu energetsku zaštitu. Žrtva polako slabi, oboli i njen život je u opasnosti, pošto se njeno energetsko polje ne može obnoviti, jer ga vampir permanentno izcrpljuje, što dovodi do smrti; takav primjer je jasno vidljiv, ako se događa u porodici.

Težak primjer vampirizma je namjensko djelovanje, gdje vampir unapred izabere žrtvu ili neki njen organ i iz njih izvlači, isisava energiju. U većini slučajeva su to ljudi koji su tokom svog života razvili svoj ego, tako da im ni crna magija nije nepoznata i odlučili su, možda su i prinuđeni, da za svoje potrebe koriste energiju drugih organizama i u krajnjem slučaju, da upotrijebe svoje znanje za zle namjere. Primjeri iz prakse potvrđuju, da vampir ne sisa krv, već oduzima energiju krvi, krvne ćelije izgube snagu da obave svoju dužnost i postanu neaktivne. Krvna zrnca, koja sada nemaju energije, lijepe se za krvne sudove; ćelije u organizmu ostaju bez potrebnih sastojaka, bez hrane; tijelo tako počinje umirati, a smrt donosi razne vizije, halucinacije. Blagovremeno indetifikovanje takvog stanja bolesti omogućuje da se energetskom terapijom sa životno-kosmičkom energijom može pomoći inače bespomoćnoj žrtvi. Žrtva brzo ozdravi, ali terapeut mora paralelno, istovremeno da ozdravi i vampirsku osobu: moji rezultati terapije bili su uspješni kako na jednoj tako i na drugoj strani.

Zlo: Obično se zlo u čovjeka formira pod uticajem ega, kao posljedica različitih neostvarivih želja, nezadovoljstava u društvu i porodici te previsoko postavljenih ciljeva u životu. To se jako dobro vidi kod ljudi koji zgrću materijalna dobra, žele visoke položaje u društvu, značajnu ulogu u radnim procesima i upravljanju preduzećem ili društvom. Zlo i ljudska zavist su prisutni u svim strukturama društva i vidne energetske posljedice na svim organizmima u okolini, kao i na onima na koje usmjereno djeluju. Poznata je činjenica da su zli ljudi bolesni i da ih je potrebno liječiti. Njihove reakcije i metode obračunavanja sa suprotnom stranom su u većini primjera strašne i društvo bi se moralo baš radi tih teških posljedica odlučno, a i pravno odazvati. Teško

je definisati uzroke i posljedice djelovanja zlih ljudi radi usporenog i vremenski dugog djelovanja na žrtve i posebno zbog toga, što su zli ljudi svaki za sebe posebni slučajevi, pa je potrebno svaki slučaj posebno obrađivati, a terapijske metode prilagođavati pojedincima.

Urok: Slično kao kod zla, namjera zlih ljudi je da urokom unište energetski sistem žrtve, samo što se urok izvodi tačno određenim protokolima i direktnim djelovanjem, pa nije potrebno neprekidno negativno djelovati na energetsko tijelo žrtve. Iz opšte istorije možemo upoznati najviše primjera upotrebe uroka kroz djelovanje na domaće životinje sa namjerom da tuđa životinja postane neposlušna, da na primjer krava postane neplodna, da ljetina susjedu propadne ili da ovce nemaju mlijeko. Urok je moguće napraviti, izraditi na više načina, ali se on najčešće izvodi na dva karakteristična načina i to:

- urok direktno izvodimo sa ličnim energetskim sistemom preko čulnih organa ili
- upotrijebimo slične protokole, koje poznajemo iz sistema crne magije.

U prvom primjeru direktnog djelovanja, urok se izvodi sa sistemom vida, usmjerenim djelovanjem očima: nekim ljudima kažu da imaju urokljive oči i izvodi se u stanju meditacije. Primjeri zaštite od uroka najbolje su bili vidljivi u vremena, kada su konji bila glavna vučna sila: konjima su pored očiju vješali različite predmete, kako bi usmjerili urokljiv pogled i udar uroka na te predmete i da bi na njih usmjerili dejstvo uroka i sprečili, odnosno zaštitili oči konja. Ukratko rečeno, udar uroka je najači na prvi pogled, pa su za to ti predmeti služili da ih izvođač uroka prve vidi i izgubi koncentraciju za udar na očima.

Za drugi način djelovanja potrebno je poznavati protokole za djelovanje uroka; postavljači uroka upotrebljavali su razne kombinacije predmeta i materijala i izvodili određene molitve. Namjera takvog djelovanja je dejstvo na veći broj životinja ili je pak cilj bio djelovanje na daljinu.

Danas se urokom dejstvuje na ljude i to posebnim protokolarnim postupkom, koji je sličan crno magijskom djelovanju sa ciljem da se onesposobi određeni organ tijela žrtve. Urok djeluje usmjereno na određeni dio tijela, mada poznajem i slučaj kada je urok djelovao na cijeli organizam. U prošlosti su urok skidali sličnim postupkom kojima se i postavljao; međutim smatram da je taj postupak bio nepotpun i da skidanje uroka na drugi način, to je metodom neutralizacije štetnog djelovanja, puno bolji, jer uvijek daje odlične rezultate. Postupak skidanja uroka neutralizacijom može biti vrlo opasan za terapeuta, pa predlažem sistematski pristup i dobru zaštitu jer terapeut sa tom metodom

uzima na sebe negativne energije i tako ih svojim ličnim energetskim poljem, odnosno potencijalom neutrališe.

Prokletstvo: Prokletstvo je sa načinom djelovanja slično uroku i stvara se pod uticajem nekog revolta kao revanšizam, kao posljedica poremećenih međusobnih odnosa. Ljudi, koji su profesionalno vezani za određene službe osiguranja, obezbjeđenja na terenu, poslove policije, vojske, inspeksijske službe i slično mogu da izazovu revolt pojedinaca, koji je vezan za njihove izvršne odluke i koji su njima podređeni. Neki ljudi ne podnose da su povrijeđeni i za to žele da se osvete, kako bi sebe zadovoljili. Mada nijesu u pravu iako nemaju dokaza, oni upotrijebe protokol prokletstvo i tako zadovolje sebe, pomire svoju uvrijeđenost tuđom nesrećom. Uvijek su službe redarstva i sličnih organizacija represivnim sredstvima zavodile red, vršile nasilje nad ljudstvom i cijelim narodom, društveni sistemi to odobravaju, prihvataju nasilje, pa nije ni čudo da je odaziv takav da se pojedinci proklinju. Međusobni nespোরазumi, kao što su, na primjer, zemljišno vlasnički problemi, nespоразumi između susjeda i slično stvarali su kod pojedinaca revolt, koji je doveo do izvođenja protokola prokletstva. U većini slučajeva su oni koji su mislili da im se dogodila nepravda, prokletstvom našli zadovoljstvo, ublažili bol i tako na drugoj strani stvorili uzroke za teške bolesti.

Postoje primjeri gdje je prokletstvo bačeno na pojedinca, koji to nije zaslužio, imao je human posao. Najčešće se to događalo na selima, kako sam to opisao u knjigama liječenja sa životno-kosmičkom energijom, gdje je neka seljanka pomagala kod porođaja, a porođaj bio neuspješan, pa je dijete umrlo. Posebno ako je umrlo muško dijete domaćini su tu babicu neopravdano osudili, proglasili krivom i kaznili je prokletstvom. Kako se može zaključiti iz brojnih primjera, prokletstvo se baca spontano i za to nije potrebno neko stručno znanje: međutim, kod namjenskog izvođenja prokletstva to nije slučaj, za tu varijantu je potrebno znati protokol, kao što sam već pomenuo, sličan magijskom načinu rada.

Urok i prokletstvo, izvedeni skupa, uzrokuju genetske promjene, oštećenja gena koja se prenose na pokoljenja, što terapeut sa životno-kosmičkom energijom mora uzeti u obzir. U praksi se ponekad dobije utisak da onaj, koji u sebi krije uroke i prokletstva, kaznu ne odslužuje, kao da je nema i da protokol na njega ne djeluje. To ne znači da njegovi geni nijesu oštećeni: kaznu će osjetiti njegovi potomci najčešće druge generacije, unuci. Urok i prokletstvo prate jedno drugo, djeluju sa grupnom energijom i za to je ta kombinacija vrlo opasna za žrtvu i za njegove potomke. Kako obadva protokola djeluju sinhrono, to se kod profesionalnih izvođača štetnih energija dodaje još i magijski protokol, te takva kombinacija uzrokuje najteža oštećenja energetskog dijela

organizma. Niti jednog pacijenta koji ima na sebi uticaj uroka, prokletstva i magije ne možemo izliječiti, ni medicinski ni energetski, ako prije toga nijesmo neutralisali sve tri razorne energije. Poznato mi je više slučajeva kada meto-
dama klasične medicine nije nađen uzrok za loše zdravstveno stanje paci-
jenta, neki pacijenti umru, a da se nezna da je uzrok njihove smrti bio protokol
uroka, prokletstva i crne magije.

1. Uzrok za bolest znači neusklađenost pojedinca sa prirodnim zakonima i pojavljuje se na energetskom tijelu bez obzira da li smo posljedice registrovali na energetskom ili na fizičkom tijelu.
2. Energetsko tijelo svakog od nas bombarduju razne energije nepoznatih izvora, koje se nalaze u prirodi i svemiru. Životinje, biljke, međusobni odnosi, odnosi među ljudima, osnova su skoro svih uzroka za nastale bolesti.
3. Za oštećenja u energetskom tijelu, koja su uzrok za bolest, u skoro svim slučajevima je kriv čovjek sam, jer je dozvolio da mu oslabi odbrambeni sistem tijela, što je omogućilo štetnim energijama da ga napadnu.
4. Kod oštećenja energetskog tijela iz nepoznatog izvora, liječenjem sa životno-kosmičkom energijom ne tražimo njihove uzroke, jer su oni nastali od biljaka, životinja ili nekih drugih nepoznatih kombinacija, one teško da su ponovljive.
5. Najviše uzroka, mogu reći glavni uzroci da energetska zaštita tijela oslabi ima osnovu u međusobnim odnosima između ljudi; oštećenja nastaju spontano ili programirano, zavisno od aktivnosti i karaktera izabranog pojedinca.
6. Namjerna oštećenja energetskog tijela uzrokuju osobe, koje su pod snažnim uticajem ega, to su bolesni pojedinci. Karakteristični uzroci za bolest, kao što su dominantnost, vampirizam i zlo, većinom su izazvani spontano; međutim uroci, prokletstvo i crna magija su sigurno namjenski postavljeni i znače organizovano djelovanje zla.

9. CRNA MAGIJA

Pod pojmom crne magije danas smatramo nešto loše, neko opasno djelovanje koga se treba bojati. Razna prosuđivanja i neznanje su doveli do nekih zaključaka i straha od negativnog djelovanja, pa je tako crna magija u cjelini dobila negativnu ocjenu. Kroz vjekove su razgovori o tim nedefiniranim postupcima među ljudima stvarali neugodnost i otpor, nijesu znali definisati njeno djelovanje, to su bila skrivena znanja, pa je crna magija imala status nečega opasnog, tako opasnog da se o njoj nije smjelo ni razgovarati. Sigurno da su neke strukture društva propagandom namjerno stvarale takvo osjećanje, koje traje još i danas. Sve skupa je žalostno jer se crna magija koristila i za dobro čovjeka, za zavođenje neprijatelja, zaštitu stoke od lopova ili upada vukova, napada lisica i slično, pa iako je to bilo korisno, ona je stekla loše ime. U takvom mišljenju je prednjačila crkva; mnogi analitičari tvrde da su njeni članovi koristili ta sredstva da drže vjernike u poslušnosti, zabranili su razgovore o crnoj magiji i stvorili mišljenje da je to posao đavola, zlih ljudi i da je razgovor o toj temi isto kao kad bi zvali satanu, a oni sami su to svakodnevno radili. U srednjem vijeku su feudalno društvo i crkva iskoristili to vještački stvoreno mišljenje da je u crnoj magiji nešto strašno i da je potrebno "očistiti" društvo od ljudi koji izvode takve stvari.

To je bilo grozno vrijeme u našoj istoriji, gdje je pod geslom "lov na vještice" na strašan način, na lomači, pobijeno mnogo građana, posebno žena, koji su smatrani za neprijatelje crkve, aristokracije i vladajućih struktura države. Tako je crkveni aparat na čelu sa inkvizicijom postavio tačku na i sa javnim i groznim mučenjem "vještica", ulio strah u glavu narodu da je svaka pomisao ili razgovor o crnoj magiji opasan po život.

U vremenu poslije lova na vještice rijetki su pisci pokušali da napišu nešto o crnoj magiji; njihovi zapisi nam daju djelimičan pregled o shvatanjima određenog vremena i otkrivaju njihove bojazni i strah, vezane za tu zabranjenu temu. Takav odnos i mišljenje o crnoj magiji, posebno među neobrazovanim strukturama društva, još uvijek postoji i pored toga što je u zadnjih nekoliko stotina godina na tu temu napisano puno knjiga i objašnjeno kako je došlo do zabluda o crnoj magiji. Ipak, neznanje i strah još uvijek traju, što dokazuje i ovaj primjer moj poznanik mi je rekao kako mu u životu ide sve naopako, jer je nabavio neku zabranjenu knjigu o vražjim poslovima. Pošto su mi knjige uvijek bile pri srcu, očekivao sam da sam pronašao nešto vrijedno i tajno i zamolio sam ga da mi tu knjigu pokloni, što je on sa velikim olakšanjem i učinio. Bio sam zaista iznenađen kada mi je donio kopiju knjige, bolje rečeno skriptu, o

talismanskoj magiji. Original knjige “Talismanska magija” istog autora je bilo moguće kupiti skoro u svim knjižarama. “Strah od inkvizicije još uvijek živi” bio je moj komentar dok sam mu se zahvaljivao za poklon.

9.1. Što je to crna magija

Definicija crne magije kao nešto posebno i opše prihvaćeno ne postoji, jer nije moguće opisati takvo djelovanje i odvojiti protokole crne magije od sistema drugih sličnih programa. Laično je mišljenje da postoji bijela i crna magija i da su izvođači takvih radnji bijeli i crni magovi.

Titulom “Bijeli mag” se kite pojedine osobe i služi im kao maska za njihova nepoštena djela: ta titula nikako ne znači neku dostignutu duhovnu sposobnost.

“Crni mag” je među ljudima tako omražena riječ da je svakome uvreda, ako ga neko nazove crnim magom.

Paralela između deklarisanog crnog i bijelog maga dakle postoji, razlika je samo u namjeri upotrebe protokola, koji definišu takve postupke. Za primjer uzmimo oružje, pušku: ako pušku koristimo za odbranu i ubijamo neke štetočine izvodimo dobro djelo i sa tom istom puškom ako ubijamo ljude, prijatelje, bez uzroka ili sa nekom posebnom namjerom, činimo zlo djelo. Kada sam upotrebio pušku za dobra djela mogu reći da sam bijeli mag i kada je upotrijebim za zla djela sam crni mag; puška je u obadva slučajja bila ista, a isti su i protokoli jedne i druge magije: protokol (puška) je bila u oba slučajja isti.

Način izvođenja crne ili bijele magije je indentičan, razlika postoji samo u namjeri energetskog usmjeravanja: izvođač iz dobrih namjera sa duhovnim komponentama usmjerava energiju ka dobromu i izvodi bijelu magiju ili da pod uticajem ega iz zlih namjera i bolesnih sklonosti usmjerava energiju protokola ka zlu, izvodi crnu magiju. Karakterističan primjer je Reiki koji se može upotrijebiti za liječenje i za uništenje organizma; može se upotrijebiti kao bijelu ili crnu magiju; postupak izvođenja protokola je u obadva slučajja potpuno isti, potpuno jednak. I danas možemo čuti da postoji vudu magija, magija pred kojom nema odbrane, da se upotrebljavaju lutke koje svojim energetskim djelovanjem uništavaju ljudsko tijelo. U istini nema vudu magije, to je vudu religija, koja je pod uticajem bjelaca izmijenila svoj prvobitni oblik i iskorišćena za negativna djelovanja na čovjeka izgubila neke svoje oblike mitološke tradicije. To samo dokazuje da možemo jedan isti program upotrijebiti za dobre i za loše namjere. U primjeru vudu religije koja čovjeku može da pomogne kod duhovnih studija i duhovnog

napredovanja ličnosti, ostaje nažalost činjenica da je ta religija ostala velika nepoznanica bijelom čovjeku. Većina naučnika, koji su pokušali da analiziraju tu religiju, ostala je kratkih ruku, nijesu mogli da shvate sistem inicijacije, pa im je sve do danas treći stepen inicijacije ostao nepoznat i neotkriven.

I pored svega toga što skoro nema razlike u postupku između bijele i crne magije, kroz vrijeme su se protokoli dobrih i loših namjera upotrebe energetskih potencijala različito razvijali i oblikovali tako da danas imamo konstrukciju jednog i drugog protokola potpuno različitu po sastavu i upotrebi. Teško možemo razumjeti da ti protokoli imaju isti izvor, ali dosljednom analizom dolazimo do zaključka da je samo izvođenje bijele i crne magije potpuno isto. Kao što sam opisao u svojim knjigama o liječenju sa životno-kosmičkom energijom, bilo koja zamisao mozga koji napravi program za realizaciju ideje ostvaruje se preko procesa mantri i meditacije. Preko izvođenja bijele i crne magije mantrični program se različito razvijao, ali obadva postupka se realizuju u istom stanju meditacije. Mantre kod izvođenja jedne i druge magije nemaju odlučujući značaj, one služe da nas zadrže u stanju meditacije, pa zato nije od presudne važnosti koji tekst mantre upotrebljavamo. Lica, koja izvode bijelu ili crnu magiju, se između sebe ne razlikuju, razlika leži u tome što izvođači bijele magije dostižu svoju sposobnost pod rukovodstvom unutrašnjeg ja, duše, stanja univerzalne ljubavi, radosnog kontakta sa svim u prirodi i za unutrašnje potrebe da pomažu drugome. Naprotiv, izvođače crne magije vodi ego, oni imaju potrebu za uništavanjem, radi svoje nerazvijene duše imaju želju da vode ljude i upravljaju njima, smatraju da su božji poslanici koji smiju da sude drugima i slično.

U zaista sveobuhvatnoj literaturi o magiji možemo naći dobre savjete za izvođenje magijskih programa i tekstove mantri, ali nažalost, ne možemo naći opise stanja meditacije odnosno kako izvoditi meditaciju koja je u većini slučajeva vezana za određene radnje ili tjelesne pokrete. Opisani su različiti postupci za izvođenje magije pomoću plesa, brojeva, simbola i tome slično. Danas poznajemo knjige o ciganskoj, talismanskoj, slovenskoj, narodnoj i tako dalje magiji u kojima je opisan mantrični dio, molitva i sam djelimično razumljiv sistem određenih radnji kod izvođenja postupka meditacije. nigdje nije opisano stanje meditacije i posebno nedostaju objašnjenja kako doći do tog stanja svijesti, u kojem svi magijski programi uspješno djeluju. Kod kompletne literature o magiji ili bolje rečeno o crnoj magiji, koja nudi informacije kako da upoznamo protokole tog energetskog sistema, ti opisi nedostaju. Mogao bih reći da nas ti opisi radnji prije zavedu da čitaoci više ne znamo da li su njihovi pisci to pisali da bi realizovali neke svoje unutrašnje potrebe ili su zaista željeli da otkriju tajne načine rušenja energetskog tijela našeg organizma.

9.2. Izvođenje magije

Izvođenje crne magije je bilo uvijek pod pokrovom tajni, sakriveno i poznato samo pojedincima. Učenje se prenosilo od usta do usta i mogu slobodno reći da je to i danas u većini slučajeva. Oni izvode svoje protokole u skrivenim prostorijama i za svoje radnje imaju opremljena radna mjesta najčešće namještena u privatnim kućama ili udaljenim stanovima. Sam postupak radnji crne magije je skriven i od užih članova porodice, posebno se čuvaju i skrivaju magijska pomagala i ni za koju cijenu se ne smije razgovarati o toj temi. Ti ljudi se skrivaju od društva; njihove osnovne karakteristike su da drugima pokažu miran karakter, da su čutljivi u razgovoru i da skoro uvijek započinju razgovor na temu zdravstvenih problema i njihovih rješavanja. Izbjegavaju svađu; posebno se to vidi na njihovom radnom mjestu, gdje ih rukovodstvo preduzeća cijeni kao dobre i vrijedne radnike, iako oni znaju sa tajnama magijskim protokolima štetiti, a na kraju i uništiti to preduzeće. Sve je to djelimično napisano u knjigama o njihovom ponašanju, molitvama, žrtvama, astralnim sastancima, crnom sabatu i slično pa tu meni nije potrebno nešto više dodati.

Skriveno je i to da su izvođači crne magije članovi najrazvijenije tajne organizacije u svijetu poznati kao luciferisti. Njihova organizacija i članstvo su u javnosti nepoznati i rijetko gdje u svijetu možete naći informaciju o njihovoj organizaciji, strukturi upravljanja, šemi međusobne povezanosti, inicijacijama ili lokalnom sistemu organizovanja. Liječio sam teško bolesnu ženu, koju je na liječenje dovela sestra: izjavila je da dobro zna da su njenu sestru napali crnomagijci, kako je rekla luciferisti i da je poslije dvije godine istraživanja otkrila da su u njenoj opštini polovica zaposlenih u opštini, sudu i policiji članovi te tajne organizacije. Kroz šalu sam joj savjetovao da se ne bode rogovima sa tako snažnom organizacijom, jer će sigurno izgubiti bitku.

Na osnovu svjedočenja različitih pacijenata o toj tajnoj organizaciji mogu se prihvatiti dva različita mišljenja: da je to sve skupa istina i da je sve to neistina. Potpuno sigurno iz svoje dugogodišnje prakse znam da štetne energetske oblike znaju izraditi za to sposobni pojedinci, da oni često djeluju organizovano i da je nemoguće magijski napadnute pacijente izliječiti ako prije toga nijesmo neutralizovali sve negativne protokole na njima.

Najjednostavniji magijski program se može izgraditi sa određenim za to izabranim materijalom, na primjer običnim komadićem konca, koji se postavi na određeno mjesto, ušije u odijelo određenoj osobi i slično i koji sa svojom energijom namjenski negativno djeluje na žrtvu. Često je cilj takvih radnji dostići određenu aktivnost ili želju, na primjer da stranke ne krađu artikle iz

trgovine, jer im magijski predmet preusmjeri pažnju i one gube želju za prisvajanjem tuđih dobara. Komplikovaniji oblici magije se izvode tako da izvođač upotrijebi različite za tu svrhu izrađene predmete, koji se određenim redom postavljaju na radni sto: kod polaganja na stolu u stanju meditacije se izvode odgovarajuće molitve, mantrе. Pomoćna sredstva za izvođenje magije su slična amajlijama i talismanima, koji proizvode određeno energetska stanje, pa se te energije usmjeraju pomoću mantri i u stanju meditacije na određenu osobu, na izabranog čovjeka. Vrlo česti oblik takvih radni odnosno obreda je izrada kombinacije različitih materijala, koji su vezani u platno ostavljaju blizu određene osobe, njenog stana ili na radnom mjestu. Danas, poslije toliko napisanih knjiga, nije potrebno sumnjati u takve magijske postupke, pa sigurno nije potrebno tu da ih ponavljam. Poznati su primjeri da se na sličan način na koji se uništava energetska tijelo žrtve, može indentičnim postupkom pomoći bolesnom čovjeku, što dokazuje sličnost dviju danas deklarirano suprostavljenih bijele i crne magije.

Većinu crnomagijskih metoda je nemoguće tačno opisati, jer su na svakom kontinentu, u svakoj državi kod pojedinih naroda, religija, društvenih sistema, preduzeća, ustanova, njihovi izvođači razvili autentične metode tog zlobnog djelovanja. Bezbroj raznih "škola" na različitim krajevima zemlje se između sebe razlikuju, iako su energetska potencijali i djelovanje na izabranu žrtvu potpuno jednaki. Kod liječenja moramo za svaki protokol crne magije pripremiti odgovarajući način za neutralizaciju: terapeut mora paziti da se ne izgubi u moru različitih sistema skidanja. Višegodišnje studije i analize poznatih protokola doveli su me do zaključka da za skidanje magije da bi pomogli pacijentu nije potrebno poznavati crnomagijske metode i škole, jer je za liječenje potrebno poznavati uticaje njihovog djelovanja na energetska i fizičko tijelo odnosno opseg oštećenja u kojem nastaje štetna posljedica. Ponavljam: kao što kada na nekom dijelu tijela nastane rana, koja je možda nastala radi mehaničkog udara, hemijskog uticaja, djelovanja povišene temperature, opekotine i slično, terapeutu sa životno-kosmičkom energijom nije potrebno poznavati izvor oštećenja, on mora znati da ranu ozdravi, tako i u slučaju djelovanja magije mora znati da izliječi njene posljedice.

9.3. Definicija magijskog uticaja

Posljedice koje ostavlja magijski udar, taj namjenski i razorni protokolarni postupak na ljudsko tijelo možemo analizirati, sistematski razvrstavati na grupe i podgrupe s obzirom na veličinu tih posljedica. Za liječenje nije važno da li je oštećenje na našem tijelu nastalo od magije brojeva, šamanske magije, ciganske magije; ili bilo koje druge slične aktivnosti, važno je da znamo kakvo

Jedrena zvijezda je vidljiva kod zdravih osoba na duhovnom nivou

je oštećenje, koliki je njegov intezitet i kakav je energetski potencijal magije koji stvara te posljedice. Za osnovu izrade vrste magijskog djelovanja, uzimamo njenu snagu djelovanja na svaki organizam, od kojega se pojedinac sa svojim sistemom odbrane, osim u vanrednim primjerima, ne može zaštititi. Ti rijetki primjeri da se neki pojedinci mogu odbraniti od djelovanja magije mogu da se dese ako je čovjek zdrav, da "puca od zdravlja", da treniranjem ima jak potencijal aure. Odbrana tih pojedinaca ipak nije uspješna za sve protokole, jer su i oni ranjivi kod djelovanja profesionalnih udara ili djelovanja grupe, posebno ako se ti udari periodično počnu ponavljati.

Sa analizom magijskog djelovanja na energetsko tijelo organizma dolazimo do zaključka da magijsko postavljen protokol konstantno uništava auru, bioenergetsko zaštitno polje i predstavlja jedan od glavnih uzroka za nastalo slabo stanje i pojavu neke od bolesti. Kao djelovanje pumpe, crna magija uništava energetsko polje žrtve i ostavlja teške posljedice na fizičkom tijelu, a da kod toga njen intezitet sa vremenom zanemarljivo polako opada. Sa više decenija studija i praktičnog proučavanja posljedica magijskog djelovanja na ljudski organizam došao sam do rezultata da se svaka posljedica magijskog djelovanja može definisati, tačno izmjeriti i rasporediti u određene grupe i podgrupe, nezavisno od vrste i načina postavljanja magije. Mjerenjem sa više mjernih instrumenata i sa svakodnevnom kontrolom došao sam do zaključka da magijske posljedice, njihov energetski potencijal, možemo rasporediti u grupe koje sam označio brojevima: 1, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 18 i 24. S obzirom na sistem postavljanja, izvođenja magijskog protokola ili procesa ponavljanja te posljedice možemo svrstati u podgrupe sa oznakama: A-1, B-2, C-6 na 6 potenciju. Tako imamo na raspolaganju devet puta po tri različita stanja, odnosno posljedica djelovanja magije. Kod liječenja taj nam raspored posljedica pomaže kao sadržaj svih glavnih energetskih stanja, posljedica koje se pojave od djelovanja magije, bez obzira na to ko, gdje i koju ili kakva je magiju njen izvođač upotrijebio.

Svaka od određenih grupa posljedica djelovanja magije označenih brojevima sadrži izvornu grupu izvođenja crne magije. Uzmimo za primjer grupu sa brojem 18: u toj grupi magiju izvode oni koji se zlobno mole, ljekari sa ličnim energetskim poljem, površno obrazovani, priučeni izvođači ezoteričnih tehnika i disciplina, kao što sam već ukazao loša ili sa lošim namjerama upotrebljena tehnika Reikija i slično. Saznanje, kako je moguće naći izvor djelovanja programa magije, omogućuje traženje osoba koje izvode crnu magiju i stvara mogućnost da žrtva stvori odbrambeni otpor prema toj osobi sa namjerom lične zaštite i u krajnjem slučaju pomaže terapeutu da liječi te bolesne ljude. Kod otkrivanja, klasifikovanja i liječenja magijskog djelovanja

imamo mogućnost otkrivanja i analize različitih postupaka magije, mjesta njihovog postanka, čak i naziva magije i imena i prezimena osobe koja postavlja magiju, ali je to u terapijskoj praksi vrlo rijedak primjer, jer nema potrebe za takvim ispitivanjem i raspoređivanjem.

Jedan od najjačih efekata energetskog djelovanja sa najtežim posljedicama za žrtvu proizvodi kombinacija grupnog djelovanja uroka, prokletstva i crne magije. Navedena kombinacija oštećuje genetske programe koji se prenose na potomke, a posljedice su uglavnom na fizičkom tijelu tako jake da žrtva (ako nije uspjela da skinu tu kombinaciju rušenja energetskog sistema) sigurno neće preživjeti. U slučaju da takva žrtva, koja ima oštećene gene kombinacijom uroka, prokletstva i crne magije preživi, što je dosta česta pojava i da ima nasljednike, genetska oštećenja se prenose na njih, pa se tako bolest najčešće pojavljuje u drugoj generaciji, na unucima. Karakteristična bolest koja se pojavljuje kao uzrok genetske povrede takvom kombinacijom kratko rečeno ubija mušku populaciju, a žene imaju slab imuni sistem: u našim primorskim gradovima tu nasljednu bolest poznaju i zovu "bijela kuga".

9.4. Skidanje crne magije

Grubo rečeno postoje dva karakteristična sistema skidanja crne magije: prvi način je vezan za neutralizaciju programa, za svaki sistem magije posebno; drugi način je neutralizacija negativnog energetskog uticaja, neutralizacija na mjestu djelovanja, na predmetima, u prostorijama, objektima ili na tijelu žrtve, gdje nastaje bolest.

Prvi, odnosno danas već klasičan sistem skidanja magije, upotrebljava se vrlo često, poznaje mnogobrojne oblike i vezan je za sistem postavljanja, karakterističan za kraj gdje se izvodi. Za primjer uzmimo šamansku magiju koja ima drukčiji postupak skidanja u Sibiru od postupka ljudi koji žive u Južnoj Americi, iako je to sve zapravo isto: svejedno je da li upotrijebimo ruski ili južnoamerički sistem skidanja. Ako pažnju posvetimo prvom načinu, neutralizaciji protokola magije, vidimo identičnost protokola za namještanje i protokola za skidanje magije. To je nešto slično kao otrov i protivotrov: obadva sistema za svoju osnovu koriste hemijske sastojke; takvi su i magijski načini postavljanja i skidanja, pokreti i mantre, koji se razlikuju samo u kombinaciji riječi i pokreta.

Klasični sistem skidanja magije ili kako smo već rekli: prvi način neutralisanja magijskog protokola, odnosno djelovanja u većini slučajeva ima vrlo komplikovane postupke i radnje, a u praksi ga bije glas da je često neuspješan. Imao sam

prilikom liječiti kapetana trgovačke mornarice, koji je više vremena pokušavao da nađe uzrok za svoju bolest i slabo stanje organizma objijajući vrata medicine i alternative na različitim krajevima svijeta. Brzo sam ustanovio da je crna magija glavni uzrok za njegovo stanje i za neuspješna liječenja, pa sam ga zamolio da mi napiše kako su ga liječili alternativci, kako su izvodili protokole skidanja crne magije, to jest što su razni “bijeli magi” od njega zahtijevali kada su izvodili skidanja crne magije. Mogu reći da sam bio iznenađen njegovim odgovorom, napisao je četiri strane različitih pravila na formatu papira A4, većinom tekstove crnomagijskih radnji za dobro raspoloženje i smanjenje bolova kod bolesne osobe. Jedan od tih magova dao mu je flašu za njegov slučaj osvešćene vode; popio je gutljaj vode u deset sati uveče, sa desnom nogom iskoračio iz kuće i ponovo popio gutljaj vode, prskao vodom oko drveta u dvorištu, vratio se kući tako da je lijevom nogom zakoračio u stan i opet popio gutljaj vode.

To je mali dio gluposti iz različitih “sistema” vraćanja zdravlja bolesnom človeku koji su imali tako jake posljedice za pacijentovo tijelo da se njegovo zdravstveno stanje pogoršalo umjesto popravilo. U suštini ti postupci skidanja crne magije daju pacijentu osjećaj olakšanja, koji traje nekoliko dana, nadu da mu se zdravlje popravlja, ali već poslije kratkog vremena pacijentu postaje još lošije nego što je bilo prije terapije. Primjer pokazuje kako su ti postupci skidanja crne magije nerazumljivo komplikovani da se ne izvode sistematski, kompleksno i odgovorno: pravi terapeut mora pratiti i druge uzroke za slabo stanje pacijenta. Ali i pored svega toga, skidanje crne magije tim klasičnim načinom može biti uspješno, samo što je potrebno otkloniti i druge štetne uticaje na pacijenta i pratiti njegov odaziv na liječenje. Često sam video kako pojedini “terapeuti” skidaju crnu magiju tako što pacijenta bioenergetski šokiraju, energetski ga iznenade, pa je on poslije tih udara ubijeđen da nema više crne magije na sebi.

Način skidanja crne magije postupkom neutralizacije energetskog potencijala nije javno poznat, pa ga tako i “bijeli magovi” ne izvode; po mojim iskustvima oni za to nisu duhovno osposobljeni i za izvođenje neutralizacije su nesposobni. Osnovni princip skidanja djelovanja crne magije sistemom energetske neutralizacije je da djelujemo suprotnim energijama na energiju magije i tako je uništimo, odnosno blokiramo i neutrališemo. Način rada predstavlja za terapeuta vrlo opasan posao, jer on mora kao prvo ustanoviti vrstu magijske energije, njen izvor, ocijeniti stepen njegovog inteziteta i posljedicu djelovanja na energetski sistem žrtve. Sam postupak skidanja zahtijeva direktan kontakt sa opasnom energijom magije, pa je potrebno da je terapeut maksimalno zaštićen, a njegov rad mora biti sistematičan i vrlo tačan; i na kraju terapeut mora biti potpuno siguran u svoj sistem rada. U početku svog terapeutskeg

rada, kada sam još otkrivao načine za neutralizaciju magijske energije, bio sam nehotice površan i nepažljiv, premalo obrazovan, nesvestan opasnosti koja me čeka, slabo zaštićen, pa sam tako i doživio udar, napad na lični energetski sistem. Jednom mi se tako desilo da sam izgubio svoju zaštitnu energiju, svoju auru nijesam mogao registrovati ni uz samo tijelo, imao sam osjećaj da sam bez duše, ništa mi se nije dalo, samo sam još vegetirao. Tri dana sam ležao nepokretan, teško sam mogao pomaknuti ruku ili nogu, bio sam preplavljen osjećajem nemoći, ne samo da prste na rukama nijesam pomaknuo već za to nijesam imao ni volje. Odbijao sam hranu, znojio se dan i noć, moja rodbina nije znala što da napravi samnom, mislili su da umirem, iako sam ih uz velike napore i trud ubjeđivao da ću doći sebi. Znao sam da u takvim kriznim situacijama, kada se ni medicinski ne može postaviti dijagnoza stanja, ako oni koji su oko tebe misle da ćeš umrijeti, sigurno si mrtav. Desilo se obratno, jedna osoba između svih koji su mi pomagali, koja čak nije ni bila u krvnoj vezi samnom, nije bila genetski povezana, tiho je plakala i neograničeno iz sveg srca molila se da ozdravim, da ne umrem. Intuitivno sam pročitao njene misli, iskrenu želju da ne umrem i taj impuls mi je dao takvu snagu da sam se obrnuo u krevetu i sjeo na rub kreveta. Svi su bili iznenađeni mojim povratkom iz svijeta mrtvih, među njima ja najviše kada sam ugledao u ogledalu svoje mrtvačko lice. Molio sam prisutne da mi daju malo vode, popio čašu vode i ustao iz kreveta.

Zaključak: da ta žena nije sa svojom molitvom ubjedljivo stvarala snažnu i protiv zle usmjerenu energiju i tako spontano neutralisala smrtonosni udar koji sam doživio čišćenjem magije, sasvim sigurno ne bih danas pisao redove ove knjige. Taj slučaj je tipičan za spontano skidanje crne magije, kojega vrlo često možemo primijetiti u životu i to u primjerima iznenadnih ozdravljenja, kada bolesnik iz kritičnog stanja veoma brzo pređe u zdravo stanje, takoreći oživi, iako medicina nije imala lijeka, a kasnije ni objašnjenje za to "čudo". Primjer iznenadnog preokreta iz samrtnog stanja u ozdravljenje doživljavaju ljudi u okruženju pacijenta kada skidamo crnu magiju netralizacijom štetnih energija metodom liječenja na daljinu. Kao što sam detaljno opisao u trećoj knjizi o liječenju sa životno-kosmičkom energijom, bio je to primjer mlađe majke dvoje djece, koju su liječili na VMA u Beogradu i dok je bila u šok sobi skinuo sam sa nje razne protokole crne magije na zapomaganje njene majke. Poslije uspješnog neutralisanja štetnih energija crne magije sa tijela i glave pacijentkinje i njenog naglog ozdravljenja, prisutni ljekari su konstatovali da je samo bog mogao da je spasi. Spontani sistem skidanja opasnih energija za zdravlje čovjeka, proizvedenih protokolima crne magije, kod "primitivnih" naroda mnogi su tačno osjećali i umno razumjeli i na osnovu tog saznanja formirali su različite metode za neutralisanje tih energija. Istina je i to da se

te metode za neutralizaciju štetnih energija kod različitih naroda i na raznim kontinentima između sebe razlikuju po protokolima i načinu izvođenja, ali pažljivim studiranjem možemo zaključiti da sve one imaju zajedničku osnovu i da izviru iz principa spontanog sistema skidanja crne magije.

Opreznost kod skidanja crnomagijskih energija metodom neutralizacije moramo razviti do najvišeg stepena sigurnosti. Dobro je imati pomoćnika pri radu, koji će u trenutku iscrpljenosti terapeuta sudjelovati i svojom energijom ublažiti iznenadni snažni energetski udar na terapeuta, preuzeti brigu za prevoz i smeštaj, obezbijediti mirno odmaranje, stvoriti uslove za povratak terapeutove duhovno izgubljene energije i zaštititi ga od mogućih opasnih posljedica. Obračunavanje sa crnom magijom metodom neutralizacije daje vrhunske rezultate, praksa je pokazala da se zle energije nikada ne vrate; osjećaj da su se povratile možemo dobiti samo u slučaju ako su izvođači crne magije magiju ponovo postavili, što je danas u praksi čest primjer. Direktna metoda skidanja magijske energije zahtijeva: terapeut moramo otkriti njen izvor, tip energije, intenzitet djelovanja na žrtvi, posljedice koje su nastale u njegovom energetskom polju i sve skupa preuzeti u svoje energetsko tijelo te sa izabranom metodom, određenom na osnovu gornjih podataka, neutralisati postojeće štetno djelovanje crne magije na žrtvi. Terapeut, poslije neutralizacije magijske energije na pacijentu, mora testirati i izmjeriti rezultate neutralizacije, ocijeniti uspješnost neutralisanja i utvrditi da li se na istom mjestu nalazi više štetnih energija raznih protokola, da bi mogao redom da skinе jednog za drugim.

9.5. Kombinovani udari magije

Pod imenom kombinovani udari magije podrazumijevamo ukupni uticaj različitih protokola crne magije koji djeluju na pacijenta. Najčešće ta kombinacija nastaje ako izvođači crne magije izvode protokole periodično ili ako cijela grupa izvođača određenim redom izvodi protokole na žrtvi. Te kombinovane štetne energije nijesu čiste, one su sastavljene iz više protokola i predstavljaju opasan uzrok za bolest pacijenta, a takođe zahtijevaju od terapeuta visok stepen znanja i prakse da ih uspješno može neutralisati. Zlo izvođača crne magije je to da su oni pripremljeni da svaki dan izvode protokole crne magije sa ciljem da žrtvu unište, ponavljanjem svih napada onesposobe uspješnu neutralizaciju štetnih energija, a odbrambeni sistem žrtve ruše dok ne postane neuspješan. Klasični udari magije su nekada djelovali preko druge čakre, danas to više nije praksa i ne postoji više neko glavno pravilo gdje i kako realizovati crnu magiju. U svojoj praksi vidio sam da je crna magija postavljena na cijeli organizam, na određeno mjesto u tijelu, na izabrani organ, na određeni

vitalni sistem tijela sa ciljem da ga onesposobi i podsjetimo se, sve to skupa predstavlja težak teret za tijelo i jak uzrok za pojavu bolesti i predviđenu smrt. U praksi možemo da sretnemo posljedice na žrtvi zbog djelovanja šest izvođača crne magije, danas to izvode njih dvanaest, oni blokiraju kompletan energetska sistem žrtve, onemogućavaju pravilno funkcionisanje fizičkog tijela, koje se muči da preživi bez energije i tako žrtva nesvjesno čeka sigurnu smrt. Najduži mogući period koji žrtva sa zdravim organizmom može da preživi, odnosno da podnese takvu torturu, je godinu dana. U svim drugim primjerima žrtvin organizam brže podleže energetska torturi i smrt nastupa mnogo prije, manje od jedne godine.

Najjači i smrtonosni sistem energetska uništavanja, kada žrtva nema mogućnosti da uz klasičan način medicinskog liječenja ozdravi, u većini slučajeva umre, izaziva grupno djelovanje protokola uroka, prokletstva i crne magije. Većinom to rade profesionalno obučeni pojedinci koji tačno znaju koje organe treba napast da se izazove kriza u organizmu ili smrt, na primjer napadnu pluća i srce da bi izazvali srčanu kap. Nije ništa iznenađujuće da kombinaciju uroka, prokletstva i crne magije nalazimo na objektima, stanovima, inventaru, namještaju, čak i na dječjim igračkama, što dokazuje njenu univerzalnu upotrebu. Takav primjer sam imao prije par godina, kada sam sa igračke, obješene u dječim kolicima, morao da skidam teške protokole crne magije koji su smetali bebi da normalno diše.

Kada je majka dovela bebu na liječenje, mislila je da dijete neće preživjeti, jer mu ljekari nijesu mogli pomoći, brzo sam ustanovio glavni uzrok za slabo stanje, otklonio smetnje i neutralizovao sve energije. Zdravstveno stanje bebe se bitno popravilo ali sutradan se majka opet javila, što je značilo da je magijski protokol bio postavljen na još neko mjesto pored onih koje sam ja neutralizovao, pa se tako bolest vraćala. Zamolio sam majku da dovede dijete na pregled, da donese stvari i igračke u vezi sa djetetom, što je ona odmah uradila, iako je živjela preko sto kilometara daleko. Donijela mi je dvije torbe pune dječih predmeta, robe i igračkama, na kojima nije bilo štetnih protokola, pa sam je zapitao da li je to sve, na što je odgovorila da je sve što ima tu kod mene. Sa sistematskim otkrivanjem odnosno postupkom eliminacije došao sam do saznanja da je smrtonosni predmet stvar koja visi u kolicima, krevetiću, ima ga majka kada drži bebu na rukama; intuitivno mjerenje je pokazalo da taj predmet majka nosi i kod ljekara, kada traži pomoć za svoje dijete. Objasnio sam majci sve to i zamolio je da donese taj predmet odnosno stvarčicu koju ima uvijek kod sebe kada je sa djetetom; majka je pocrvenela i revoltirano rekla da nema ništa kod sebe osim plastične zvečke koju je kupila njena majka.

Na moj nepopustljiv zahtjev da mi taj predmet donese ako želi da dijete ozdravi kao furija je izašla na hodnik, sa kolica skinula igračku i donijela mi je. Bila je zaista uvrijeđena: kako mogu biti tako bezobrazan da mogu da sumnjam na njenu mamu da je ona uzrok bolesti njenog djeteta. Taj predmet je bio ono što sam tražio, neutralisao sam štetne energije koje su bile na njemu postavljene i objasnio majci da njena majka, iako je kupila tu igračku i donijela je unuku, nije kriva za bolest djeteta, jer je crnomagijcima dovoljno da čuju za taj predmet, najlakše im je da ga vide i već mogu na njemu da upisuju protokole štetnih energija koji uništavaju energetska tijela žrtve. Igračku sam ostavio na stolu i objasnio majci da će je dobiti natrag kada budem siguran da neće više uticati na zdravlje djeteta, kada budem siguran da sam neutralisao štetne energije i da to može trajati jednu sedmicu, mjesec ili cijelu godinu dana, neka se sa time ne opterećuje, važno je da je dijete zdravo.

Beba je brzo ozdravila, majka još i danas za tu igračku neće ni da čuje, niti da je vidi i tako među sličnim predmetima sada bez negativne energije, čeka vlasnika da je odnese. Neki predmeti se u prvom čišćenju ne daju potpuno neutralisati i uvijek polako djeluju, pa ih držim blokirane i takoreći svakodnevno neutrališem njihov negativan naboj. Desi se da neki predmeti ponovo ožive i u tim slučajevima terapeut mora na nivou duše da interveniše i da izliječi izvođače tih protokola, blokira osobine koje su vezane za posljedice na žrtvi.

Svaki snažniji magijski protokol stvara kod žrtve genetska oštećenja, koja ostaju zapisana u njenim genima, što važi i za slučajeve ako je žrtva bila nedovoljno liječena ili je spontano, pomoću medicine i slično, uspješno savladala poteškoće. Oštećenja, koja uzrokuje kombinacija uroka, prokletstva i magije, ostavljaju posljedice na fizičko tijelo i u DNK strukturi i one se prenose na potomke. Kod oplodjenja, gdje žena i muškarac kombinuju DNK programe gena, prenose se i oštećenja koja su donijeli jedan ili drugi partner. Dijete dobije program sa oštećenjem kojemu su doprinijeli otac ili majka i ta oštećenja predstavljaju teže uzroke za bolest djeteta.

Genetska oštećenja, koja su nastala djelovanjem kombinacije uroka, prokletstva i magije i koja se prenose na nasljednike možemo blokirati ako na žrtvi ozdravimo, na nivou gena, tu deformaciju. Liječenjem na energetskom tijelu dolazi do ozdravljenja na fizičkom tijelu i tako genetska oštećenja postaju neaktivna. Interesantno je da genetska oštećenja predaka ne djeluju na njihovoj djeci, već se aktiviraju na drugom koljenu, kod njihovih unuka. Oštećenja gena po muškoj liniji su daleko teža od oštećenja koje donosi ženska linija kod oplodjenja. Ta oštećenja gena po muškoj liniji uzrokuju da se ne rađaju muška

djeca ili rođeni muškarci vrlo brzo umru, mogu da budu neplodni, da se ne žene, gubi se trag porodici jer nema muških nasljednika. Taj primjer bolesti da u porodici nema muških glava, kao što sam već pomenuo, zovu u Primorju "bijela kuga" i poznata je još iz vremena brodova na jedra gdje su se dešavale razne nesreće radi slabih uslova na brodu, teškog života mornara, slabih naprava za navigaciju, nepoznavanja vremenskih prilika, bitki sa gusarima i slično, pa je posada brodova vrlo brzo umirala. Oštećenja gena po ženskoj liniji nemaju tako teške posljedice na zdravlje i život nasljednika. Djeca jednog i drugog spola se normalno rađaju, ali u životu su vrlo osjetljiva, rekao bih slabog su zdravlja, često traže medicinsku pomoć i kod njih se osjeća da imaju neku smetnje kako na mentalnom tako i na fizičkom dijelu tijela.

Energetskim liječenjem sa životno-kosmičkom energijom na nivou predaka terapeuti možemo da izliječimo sve nasljednike koji nose oštećenja uzrokovana djelovanjem uroka, prokletstva i magije, kako po muškoj tako i po ženskoj liniji. Liječenje pretka, iako fizički nije više živ, djeluje energetski na potomke, tako da blokira sve uzroke za bolest, nastale od takvih oštećenja. Terapeutске transformacije kod liječenja prave promjenu na fizičkom tijelu i djeluju na mozak, tako da mozak oštećenu sekvenciju gena zamijeni za zdravu kod svih krvnih potomaka. Teške ili za medicinu neizlječive bolesti, imaju glavni uzrok u tako oštećenim genima. Na primjer: pacijenta oboljelog od raka ne možemo izliječiti energetskom terapijom, ako prije toga nijesmo skinuli uticaje uroka, prokletstva i magije sa njega ili njegovog pretka. Isto tako moramo pronaći i neutralisati protokole koje pronalazimo u stanovima ili kućama, na predmetima, namještaju, nakitu, vozilima i slično, ako želimo da pacijent ozdravi. U svim slučajevima liječenja neizlječivih bolesti praksa je pokazala da možemo biti uspješni samo ako izvršimo sve opisano radnje i da ne možemo očekivati uspjeh u slučajevima kada je pacijent zakasnio za liječenje, kada je bolest već uništila vitalne organe tijela, pa za njega nema pomoći. U praksi se takođe često otkriva više uzroka koji prate tu tešku bolest, kao što su to strah od smrti, stres, posljedice pogrešnih savjeta medicinskih stručnjaka, različita prethodna liječenja i saniranje njihovih posljedica, na primjer hemoterapije, zračenja, neuspješna alternativna liječenja i slično.

1. Brojni faktori uticali su da se kroz istoriju formiralo negativno mišljenje o crnoj magiji kojoj je period djelovanja inkvizicije dao svoj mračni pečat.

2. Nema razlike između crne i bijele magije u sistemu izvođenja i njihovih protokola, razlika leži u namjeri i načinu izvođenja. Pušku možemo da upotrebimo za loše i dobre ciljeve, a ciljevi mogu biti različiti s obzirom na njihovu namjeru.

3. Kod raznih naroda, u njihovoj istoriji i pokrajinama u kojima su živjeli, protokoli crne magije su se različito razvijali. Svi protokoli imaju za cilj oštećenje energetskog tijela organizma i iako su različiti oni su u principu između sebe jednaki.

4. Za skidanje crne magije možemo upotrijebiti dva različita sistema i to:

- programski sistem; sa protokolom sličnim protokolu sa kojim je magija postavljena neutrališemo štetnu energiju; on je vrlo čest, mnogobrojan i prilično nesiguran ili
- sistem energetske neutralizacije štetnog djelovanja magijom, daje uvijek dobre rezultate ali terapeut mora biti sposoban za rad sa energijama, jer je skidanje magije za njega opasno po život.

5. Najteži uzrok za bolesti, posebno za neizlječljive bolesti i zdravstvene posebne poteškoće, stvara energetska kombinacija uroka, prokletstva i magije. Ona stvara trajna genetska oštećenja, koja ako nijesu blagovremeno neutralisana, uzrokuju u nasleđu smrt u muškoj populaciji.

10. DUŠA I CRNA MAGIJA

Razumjeti zašto pojedinci izvode takvo zlo kao što je djelovanje crne magije je skoro nemoguće ako ne posvetimo pažnju mjestu gdje žive i djelovanju duše u tijelu. Vođenje funkcija djelovanja u našem organizmu izvodi duša u svim fazama života, ona je odgovorna za djelovanje svih organa pa je tako odgovorna za djelovanje cijelog tijela i logično je da je ona odgovorna i za izvođenje štetnog djelovanja sa sistemima crne magije. Duša, upravnik ili vozač u našem organizmu mora biti odgovorna za takva djela, jer inače čovjek sam, odnosno organizam ne bi mogao to da uradi. Sa druge strane čovjek ima genetske programe koji omogućuju te negativne radnje na fizičkom tijelu: oni stvaraju prijatno zadovoljstvo ubijanju drugih, što potvrđuje činjenicu da svi ljudi imaju u genetskoj strukturi programe za dobra i loša djela i za one aktivnosti koje čovjek još nije ni otkrio. Današnje vrijeme dozvoljava diskusiju o programima gena, duši i prirodnoj komandi u nama, onim funkcijama koje je planirao bog, jer je društvo počelo da prihvata nove poglede na energije i crkva je prilično popustila sa svojim zabranama. Naučno otkrivanje mogućnosti programa gena i strukture DNK-a je omogućilo da društvo prizna i prihvati taj program kao osnovu za funkcionisanje organizama u prirodi. Programska struktura gena daje osnovu za razumjevanje veza između konstruktora našeg organizma i mogućnosti koje društvo i crkva dozvoljavaju, a da ne ispadnemo smiješni ili da nas izoluju od okoline. Do prije trideset godina društvo je imalo vrlo negativan odnos prema duhovnosti i diskusijama o toj temi, postojao je strah da ćete biti prisilno hospitalizovani već ako saznaju da razmišljate o anatemisanim materijalima. Danas imamo sreću da nas niko ne smeta, mogu čak i da pišem ove redove bez nekog posebnog straha.

10.1. Duša i pogledi različitih civilizacija na dušu

Kod oplodjenja božanska duša uzima komandu upravljanja sa procesima stvaranja novog organizma i kod rođenja duša djeteta je čista bez vanjskih uticaja na njene programske mogućnosti komandovanja. Ubiti novorođenče znači da smo ubili čovjeka koji još nema grijeha prema okolini i ljudima oko sebe pa to stvara kod ubice najveći zločin koji se manifestuje na nivou duše. Isto tako prekid trudnoće iz nekih neobjektivnih uzroka na primjer iz inata prema partneru, revanšizma ili osvete prema njemu, stvara greh na nivou duše, žena gubi pravo da ima djecu i postaje neplodna, jalova, a i otac, ako svojim ružnim postupcima prisili ženu na prekid trudnoće stvara grijeh na nivou duše, koji je doduše nešto manji. Za takve primjere medicina ne može da nađe uzroke za

neplodnost i njihovi nalazi potvrđuju da su takve žene potpuno zdrave. To nas ne smije iznenaditi, iako smo danas svjedoci da mnoge medicinske i religiozne doktrine padaju kao kuće od karata, te dvije institucije se tvrdoglavo drže starih i već prevaziđenih doktrina.

Već samo razgovor o duši izaziva revolt u redovima pojedinih institucija i društva, odnos društva i pojedinaca na vodećim položajima su krajnje negativni, posebno se to može vidjeti kroz djelatnost vodećih informacijskih sistema koji iz neznanja o tematici duše ne dozvoljavaju promjene ustaljenih i zakržljalih pogleda na princip boga, na zakone prirode. Zato čitaocu preporučujem da slijedeće redove teksta koji govore o duši, prihvati bez naših ustaljenih ubjeđenja, da isključi današnje vrijeme i poglede i posveti se isključivo radu i mislima istraživača, koje iskreno donosi ovo moje pisanje o božanskim principima i značaju duše iz pozicije njenog poslanika.

Duša, odmah poslije rođenja djeteta, dobija dominantnog suvozača, ego, koji utiče i takođe kreira sve osnovne principe koje je do rođenja imala samo čista duša. Te dvije komande ispunjavaju zakon dualnosti koji definiše opstanak svake kreacije na zemlji i omogućava da kreacija samostalno funkcionise (ego), u skladu sa principima našeg tvorca, zakonima prirode (duša). Sa formiranjem ega u tijelu dolazi do preokreta u komandama, ego dobija takoreći neograničene privilegije za vođenje našeg života u prirodi. Ego se formira na osnovu iskustva i obrazovanja, mozak prima komande na osnovu ličnih zaključaka i počinje reagovati pod tim uslovima. Ego u suštini podredi dušu i prisili je da se komande upravljanja sa našim organizmom izvode pod njegovom kontrolom, bez obzira na to da li su te komande za organizam dobre ili loše. Razumljivo je da ego kao naučeni kormilar na leđima našeg tijela ne može potpuno i samostalno djelovati nad božanskim principom duše, to bi bio apsurd i u kritičnim situacijama za organizam možemo primjetiti da to nije istina. Ego može nadvladati unutrašnje Ja samo u slučaju da mu duša, unutrašnje Ja to omogući. U tom slučaju duša dobije neki prirepak formiran od ega, mogli bi reći da je to kao neka nova duša koja uz postojeće osnovne principe komandovanja sa našim organizmom dobija dodatne mogućnosti za izvršavanje zahtjeva i naredbi našeg ega. Dobija se osjećaj da mi ustvari priprekom dobijenim od ega imamo još jednu dušu koja je zatrovana i uprljana egom. Na primjer, ako se opredijelimo za neku lošu ljudsku osobinu kao što je krađa, laganje, kriminal i slično, to se desi tako što formiramo za to prirepak duši, novu dušu koja će nam koristiti i početi da funkcionise kada počnemo da upotrebljavamo te nove osobine. U našem organizmu se u takvim situacijama kao što je krađa preklopi komanda iz osnovnih funkcija duše na novu dušu koja poznaje komandu za krađe. Osnovnu ili dušu dobijenu rođenjem uvijek

imamo u akciji i koristimo je kada te loše osobine ne izvodimo, što znači da u našem organizmu djeluje dvojnost duša, jedna čista, osnovna i druga, deformisana od ega. Tako lopov koristi osnovnu dušu za svakodnevno funkcionisanje i po ponašanju se ne razlikuje od ostalih građana, a kada počne da krade druga duša vodi komande bez obzira na to da li je to dobro ili loše za nas ili okolinu.

Formiranjem dvojnosti duša, prirepaka kojih može biti mnogo, njihova namjenska upotreba omogućuje da među nama u društvu žive dobri i loši ljudi i da se između sebe ne razlikuju. Jednostavno ih ne možemo prepoznati jer u društvu imaju aktiviranu osnovnu dušu koja je čista, a ne novu dušu, prirepak koji trenutno čeka u rezervi, spremne za posebne namjene. Tako dobijene osobine koje postaju sastavni dio naše ličnosti, formiraju karakter dvoličnosti ili više ličnosti zavisno koliko se prirepaka pomoću ega formiralo, odnosno koliko smo formirali novih duša za taj rezervni sastav komandovanja.

10.2. Formiranje karaktera

Mi sa vaspitanjem, učenjem i iskustvom formiramo različite oblike duše, odnosno više prirepaka osnovnoj duši koji daju osnovu za komandovanje našim organizmom kroz život. Pojedinci u sebi nose sve dodatne oblike duša bez obzira na to da li ih upotrebljavaju ili ne: kod nekih osoba možemo primjetiti da imaju u skladištu maksimalni broj duša, maksimalni broj prirepaka osnovnoj duši. U prošloj glavi sam na osnovu višegodišnjeg iskustva ustanovio da čovjek, na ovom nivou razvoja, može da formira dvanaest karakterističnih duša, prirepaka na njegovoj osnovnoj duši, sa pet različitih osobina koje sam razdijelio na tri grupe po četiri duše.

U prvu grupu spadaju oni koji imaju od jedne do četiri duše koje im daju osnovu za razvoj humanih osobina ličnosti; druga grupa ima od pet do osam duša i takva lica pokazuju dobre i loše osobine i treća grupa, u kojoj imaju pojedinci slabog karaktera od devet do dvanaest duša. Kao što smo vidjeli čovjek sa samostalnim odlučivanjem ega u suštini ne može direktno uticati na osobine osnovnih principa duše, ali sa uticajem dodatnih duša i kod odobrenja osnovne duše, vrlo lako može da realizuje svoje namjere.

Svijet duša je sastavljen iz različitih kombinacija jednog istog principa, inteligentnog programa koji uređuje osnovne osobine vrsta na zemlji, one su univerzalne, ljudska vrsta je iz te univerzalnosti priređena za čovjeka. Različite duše koje su formirane za biljni i životinjski svijet imaju iste osnovne karakteristike samo što su programi u njihovim organizmima različiti i prilagođeni

za njihov život i ponašanje u prirodi. Taj skupan princip univerzalnosti duša definiše međusobne uticaje i na osnovu toga čovjek može da razumije zašto ima pozitivan ili negativan odnos prema životinjama i biljkama.

Tiho odobrenje da ego utiče na novorođeno tijelo i njegovu dušu da formira do dvanaest različitih prirepaka, raznih duša, je moguće isključivo u sudjelovanju svih faktora koji omogućuju i vode djelovanje organizma. Mozak aktivira genetske programe za aktivnosti na fizičkom nivou, on to napravi pod komandom ega koji je u sudjelovanju sa dušom stvorio prirepak, novu dušu za posebne namjere. Kod primjera krađe, kad smo sposobni oduzimati tuđu imovinu, na nivou duše se formira komandni program za realizaciju te osobine. Mozak otvori kanal za određene fizičke aktivnosti i omogući dodatne komande duše ega koje se manifestuju tako da je pojedinac sposoban da izvede nepoštena djela krađe. Nije sporno da li je na nivou duša kod vođenja tijela jedna ili više inteligentnih duša koje su formirane kao dodatak za pojedine ljudske aktivnosti i njihove programe. Lakše je razumjeti da postoji više različitih inteligentnih duša, više samostalnih duša nego da je za sve aktivnosti u našem organizmu kriva jedna sama, jedna ista duša, mada je u prirodi to zaista tačno. Takođe je to isto i na nivou fizičkog tijela, nije važno da li vodi funkcije jedan ili više operatora, na sve komande se odaziva samo jednom mozgu, tijelo ima jednog koji njime komanduje.

Moja višegodišnja iskustva i mjerenja na nivou duša potvrđuju činjenicu da oko nas nemamo neki poseban svijet različitih inteligencija već da je to samo jedan program, jedna univerzalna duša koja realizuje različita fizička tijela na zemlji, realizuje ih pod uticajem stvoritelja ili boga i za njih programira određene oblike i namjere. Duša za formiranje fizičkog oblika delfina je ista duša kao kod čovjeka ili psa razlika je samo u tome da su aktivirane pojedine sekvence istoga programa koje definišu fizički oblik za delfina, druge za čovjeka ili psa. Konstruktor naših tijela je napravio određeni ventil, siguronosni program koji ne dozvoljava miješanje pojedinih vrsta između sebe, međutim, čovjek je sa božanskim mozgom tu zakonitost ipak promijenio i stvorio nove kreacije, nove vrste i nova tijela. Različite pretpostavke o mnogim inteligentnim vrstama oko nas, raznim dušama, anđelima, devama, svecima, luciferima i slično su moguće; međutim, ta podjela se bazira na individualnim osnovama čovjeka, a nikako ne na osnovu izvornih načela duše. Konstruktor ili bog različitih tijela na zemlji bi bio nesposoban ako bi stvarao različite duše i ograničavao stvaranje mnogih kreacija. S obzirom na postojanje anđela i đavola je svakom jasno da bog to nije napravio, da je to uradio čovjek na osnovu ličnog odaziva na pojedine energetske oblike i komande duše.

Naš konstruktor ili bog ne bi mogao biti to što je ako bi morao da ima toliko pomoćnika koje su vjernici izmislili, oni su izmislili i neki poseban računar iznad zemlje kao što je akaša i slični ezoterični prikazi životnih nivoa iznad našeg tijela, jer bi to za definisane mogućnosti svemogućega boga bila čista besmislica. To bi izgledalo kao kad bi kod kompjutera za svaki radni program imali drugog čovjeka i za svaki novi program imali novi procesor. Kao što sam već pomenuo jedno ili drugo tumačenje raspoređeno prema osobinama energetskih reakcija ili po izvoru duše daje isti efekat i kod formiranja duša na osnovu odaziva tijela možemo u današnjim uslovima da imamo dvanaest duša u različitim kombinacijama na osnovu pet karakterističnih ljudskih osobina.

10.3. Više ličnosti u čovjeku

Duše koje imaju dvanajest prirepaka na osnovnoj duši ili dvanajest različitih duša, u suštini aktiviraju dvanaest dodatnih programa pod uticajem ega i to danas predstavlja mogućnost razvrstavanja ličnosti na osnovu različitih karakternih osobina čovjeka. Za dobro razumjevanje možemo istim postupkom kojim smo po Budinom sistemu objasnili kaste u Indiji na osnovu stepena njihove inkarnacija napraviti podjelu duša po principu razvijenih prirepaka ili novih duša priključenih osnovnoj duši.

Prva grupa

Ljudi koji kroz život ne dozvoljavaju formiranje različitih ubjeđenja i pobuda za različite aktivnosti zadrže dušu samostalnu bez prirepka, imaju jednu dušu i jednu ličnost. Takvi pojedinci ne dozvoljavaju da ih drugi ubijede u svoje poglede na život, oni svaku stvar analiziraju i provjeravaju, a mišljenja drugih im služe za obogaćivanje njihovih ličnih pogleda. Oni kod ideje da treba krasti, prisvajati tuđu imovinu ne dozvoljavaju sebi da postanu ovisnici o toj ideji, stvaraju revolt u sebi i u većini slučajeva su prvi borci za saniranje takvih loših pobuda kod drugih ljudi. Sa neuspelom ubjeđenjem da ego formira neku slabu ljudsku osobinu odnosno neku destruktivnu sklonost kao što je krađa i tako razvije prirepke duši, duša takve osobe ostaje na temeljima unutrašnjeg ja na osnovnoj duši i razvija samo humane principe funkcionisanja. Kroz takve odlučujuće trenutke u životnom razvoju pojedinci iz ove grupe funkcionišu sa jednom dušom i to sa onom koju su donijeli na svijet kod rođenja i imaju samo jednu ličnost.

Ti ljudi imaju razvijena načela humanosti, etike, pravednosti, uvijek su pri ruci da pomognu drugima, oni mogu biti iscjeljitelji, duhovne vođe i stvaraoci novih pokreta. Pojedinci iz ove grupe imaju osnovnu dušu visoko inkarniranu

i u društvu pokazuju visoku produktivnost, obično su mirni građani, nažalost malobrojni i srećan je onaj narod koji u svojim redovima ima pojedince sa tako visokim kvalitetama.

Druga grupa

U drugu grupu spadaju pojedinci koji uz osnovnu dušu posjeduju još od jednog do šest prirepaka ili stvore od jedne do šest duša, imaju jednu ličnost koja je opterećena sa određenim stečenim osobinama sa kojima upravlja ego. Te dodatne osobine nijesu snažno usidrene u duši, samo peti i šesti prirepak ima jaču osnovu i sklonosti. Pojedinci iz ove grupe mogu uložnim treniranjem i liječenjem sa životno-kosmičkom energijom da se oslobode prirepaka duše, posebno oni kod kojih su te veze slabe. Oni vrlo lako mogu da obračunaju sa zlim osobinama ega, jer njihov ego još nije potpuno podredio unutrašnje ja i tako mogu metodom brisanja prirepaka postati ravnopravni sa članovima iz prve grupe koji imaju jednu dušu i jednu ličnost. Svakako da je onome koji ima dva prirepaka duši lakše duhovno napredovati, njemu je potrebno manje energije za duhovni napredak nego onome koji ima šest prirepaka u sebi, šest aktiviranih duša. U prirodi, u svakom narodu, nalazimo najviše građana iz ove grupe, to je osnovni i zdravi dio svake nacije na čijim osobinama se baziraju osobine svakog naroda na zemlji. Ta grupa je odgovorna za humane, etične i pravne kvalitete svakog naroda, njihovi pojedinci su dostigli visok stepen inkarnacije duše i pojedinci iz ove grupe su nosioci društvenog i privrednog razvoja svoje zemlje.

Treća grupa

Pojedinci, koji imaju od sedam do dvanaest aktiviranih dodatnih duša, odnosno dušu sa toliko prirepaka, formiraju za svaku od tih duša pet ličnosti i predstavljaju neočekivano velik dio populacije u svakom narodu. Ta grupa nije prilagođena za društvene dogovore i njeni pripadnici su glavni nosioci kriminala i zločina, pa tako prisiljavaju društvo da izrađuje pravila međusobnog ponašanja i obaveza, tako nastaju zakoni svakog društva. Uti-cati na ponašanje ljudi iz te grupe je prilično teško, odnosno nemoguće ako ih prije toga ne izliječimo na nivou duše. Društvo svojim metodama kažnjavanja i prevaspitavanjem nije puno napravilo, što nam potvrđuje primjer da se većina zatvorenika poslije odslužene kazne ponovo vraća u zatvor, ponovo pravi prekršaj i biva ponovo kažnjena zatvorom. Ti ljudi su isključivo vođeni egom koji je nadvladao unutrašnje Ja i izgubio ili bolje rečeno blokirao božanske kvalitete koje bi vodio unutrašnje Ja; oni formiraju u sebi sebične i raznovrsne negativne ličnosti kako bi mogli izkoristiti društvo i njegove mogućnosti u svo-

joj okolini za svoje sebične interese. Takvi pojedinci su spontani nosioci zla, dominantnosti, vampirizma i tome slično. Takođe je ta grupa osnova kadrova koji stvaraju uroke, prokletstva i crnu magiju. Oni svoje osjećaje i zla djela vrlo dobro skrivaju, koriste ugodnosti dvojnih duša, u društvu pokazuju smirenost i često su prijatni, po svaku cijenu pokušavaju biti cijenjeni od okoline, a svoja zla djela izvode skriveno od očiju okoline gdje žive. Mogli bi reći da ta grupa pojedinaca nije baš velika, procentualno, ali nije ni tako mala, a da društvo ne bi vidno osjećalo posljedice njihovih negativnih djela. Njihova zla djela nijesu samo bolesna, ona su takođe i zarazna, pa možemo zaključiti da se njihov broj stalno povećava i predstavlja za društvo koje ih ne može sanirati veliku opasnost i opasnost za kvalitet naroda. Iz istorije poznajemo više primjera kada su pojedini narodi, države ili civilizacije propale i mogu slobodno da tvrdim na osnovu duša da je ta grupa igrala glavnu ulogu njihove propasti. Duša pojedinaca iz ove grupe spada u donji i početni razvoj duše, imaju malo inkarnacija i pokazuju na svim poljima svoje fizičke osobine i vode lov na materijalna sredstva s položajima u društvu.

Duhovno bolesni ljudi nerealno su ponosni na svoja djela, smatraju se za božje poslanike koji su zaduženi da očiste društvo od "nečistih i slabih lica". Ta grupa pojedinaca djeluje skriveno i njene pripadnike teško primećujemo u društvu, oni se odlično prilagođavaju okolini, rade u sjenci i vrhunski su sposobni da prikriju svoje zločinačke poslove. Ta grupa pojedinaca nije velika ali je jako opasna za svako društvo: svaki njen pojedinac stvara zločine, razdore u porodici, propast preduzeća, propast društva s obzirom na njegov položaj i ne na kraju, lične tragedije i slično. Društvo može da interveniše kod svakog zlog pojedinca na osnovu prekršaja, međutim ti zločinci rade bez dokaza, bez fizičke krivice i jedina moguća varijanta za saniranje tih zlih lica je njihovo liječenje na nivou duša.

Na nivou duša možemo da dobijemo odobrenje za liječenje svih kombinacija duše i njenih prirepaka, da ublažimo negativne karakterne osobine pojedinca, onemogućimo mu da energetski stvara štetu drugome, ali njihove sposobnosti dobijene obrazovanjem i iskustvom nemamo pravo mijenjati. Društvo mora da brine za takve pojedince u svojoj okolini, da pomaže takvim pojedincima jer imaju nerazvijenu i neobrazovanu dušu, oni djeluju pod upravom ega, njihova dušu ima niski razvojni stepen, duša ima samo nekoliko inkarnacija.

Neki pojedinci iz ove grupe počnu da razvijaju različite tehnike za uništenje energetskih potencijala drugih sa namjerom da ih koriste i razvijaju se u profesionalne izvođače crne magije. Oni se tako specijalizuju da sebi formiraju, koliko je to do sada poznato, najveći broj prirepaka, dodataka duši, odnosno

drugih duša i to šest puta svih dvanaest duša sa varijantama svih pet osobina. Oni koriste za svoja naručena nedjela duše umrlih, formiraju grupe od dvanaest pojedinaca koji ih slušaju kao robovi i pomažu im u realizaciji određenih ciljeva; u većini slučajeva pomagači nijesu ni svjesni svojeg robovlasniškog statusa. Te ljude ne možemo izliječiti, ne možemo ih sanirati jer su oni u većini primjera članovi tajnih društava i solidarno pomažu jedan drugome mada se između sebe ne poznaju, ali nemaju milosti prema žrtvi.

10.4. Dužnosti mozga

Već sam pomenuo i definisao svoje pretpostavke i uvjerenje koje sam stekao sistematskim radom, dugogodišnjom praksom i dobrim iskustvom da bog nije stvorio čovjeka po svom obliku već da je čovjekov mozak izrađen po njegovom "obliku". Mozak, taj samostalni i kreativni tvorac se od boga razlikuje samo po tome da je ukliješten i uzidan u fizičkom tijelu pa je tako ograničen njegovim fizičkim mogućnostima. Izreka da čovjek ima u sebi božji blagoslov i da su pred bogom svi ljudi jednaki govori u korist toj tezi koja su kroz istoriju i razvoj, kroz religiozne poglede stalno potvrđivali.

Danas je mnogo lakše kontaktirati sa ljudima po cijeloj zemaljskoj kugli, zahvaljujući tehničkom razvoju komunikacija i saobraćaja pa su tako mišljenja drugih i pogledi na naš organizam primjerljiviji i tačniji nego u vremenu kada su narodi jedan drugome bili nepoznati. Možemo vrlo lako upoređivati i shvatiti događaje iz prošlosti ako slijedimo literaturu i analiziramo autore koji su napisali "bestselere" samo zato jer su pisali o mozgu i njegovim mogućnostima. Posebno su interesantne knjige koje nam otkrivaju tajne i zabrane društva i crkve: tajne i zabranjena znanja bila su nedostupna samo za široke mase građana. Za sve što može čovjek da zamisli, napravi, razumije i slično mora da se zahvali svom mozgu i njegovim još neotkrivenim mogućnostima. Isto tako, pa i u primjeru liječenja sa životno-kosmičkom energijom, mozak je onaj faktor koji stavlja tačku na i kao i za sve druge aktivnosti u našem tijelu.

Način učenja, sticanje iskustva, mogućnost prosuđivanja, apstraktno mišljenje i slično se realizuje pomoću mozga. Mozak je onaj dio organizma koji pamti i daje mogućnost upotrebe iskustva i znanja što znači da je on konstruktor svega oko nas. Mozak je stvorio ego i uz to drži vezu između njega i duše, unutrašnjeg ja. Duša preko mozga realizuje svoje programske naredbe i ako čovjek nema mozga duša u tom tijelu nema što da traži. Isti je slučaj sa oštećenjem mozga, duša kroz taj dio mozga ne može izvoditi komande i fizički dio tijela je neaktivan, ukočen ili blokiran.

Na isti način mozak osvaja određene sposobnosti i ako postane zavisn od tih osobina stvara mogućnost za njihovu realizaciju. Naučene, na primjer, sebične osobine i potrebu ega da ih realizuje, mozak uskladi sa dušom i napravi prirepak (ili novu dušu) za komandovanje. U današnje vrijeme mozak može za prirepke ega ili novih duša da formira dvanaest oblika duša koje se pojave sa pet različitih osobina i u zadnjim fazama razvoja slabog karaktera kada pojedinac postaje profesionalni izvođač crne magije on može da cio komplet duša, prirepaka šest puta duplira.

Konstrukcija ili bolje rečeno mogućnost aktiviranja mozga i duše zavisi od dobijenih sposobnosti duše kod začeca. To možemo razumjeti sistemom inkarnacija duše, duše sa niskim brojem inkarnacija podložne su egu i lošim osobinama, njihovi vlasnici su kadrovi za izvođače crne magije. Međutim kod visoko razvijenih duša sa visokim brojem inkarnacija koje nose iskustva iz prošlih života, duša ne dozvoljava mozgu da stvara prirepke, da stvara nove duše. Mogli bi reći da neiskusna duša nesvjesno prepusti komande egu, mozgu i njegovom iskustvu da formira dodatne nove komande i tako duša sebe postavi u podređeni položaj. Ego je lukav i koristi sve mogućnosti pa u čovjeku razvija određen interes, lična ubjeđenja i priprema djelovanje fizičkog tijela za svoje naredbe. Na kraju ego postane bog u čovjeku, takvom pojedincu omogući manipulacije ljudima, zavist, prestiž i presuđivanje drugima; te aktivnosti poznajemo pod imenom crna magija, kojom se koristi za potrebe svojih ciljeva. Takvi ljudi dobijaju sposobnosti za štetna djela kao što su zlo, dominantnost, koriste sva materijalna sredstva za svoju realizaciju i uz to znaju da sakriju svoje mračne aktivnosti, u kojima uživaju, kako ih društvo ne bi prepoznalo i saniralo.

Visoko razvijene, visoko inkarnirane duše imaju već kod rođenja određenu svijest dobijenu kroz više života: ona omogućava mozgu bolje prosuđivanje i aktiviranjem dodatnih i usklađenih programa takve duše obogate funkcije mozga i ne stvaraju prirepke, druge duše. Napad ega na dušu sa njegovim ubjeđenjima mozak prosuđuje i pošto posjeduje sjećanja, vjest iz prošlih života, primjerno ocenjuje. Uvijek se radi toga odluči za dobra djela, za humane odluke, za osobine kvalitete duše i nikada se ne odluči za negativne zahtjeve ega, jer duša već dobro poznaje njihove posljedice i djelatnosti ega iz prošlih života. Mozak blokira bilo kakav pokušaj ega da formira različite prirepke duši, razvijenoj duši, a njoj omogući da realizuje božanska iskustva iz prošlih života obogaćena ovotjelesnim iskustvima i tako ne dozvoljava da se formiraju nove duše. Mozak otvori vrata razvijenoj duši koja čovjeku omogućuje visoke umne rezultate kako na duhovnom tako i na fizičkom nivou života. Mozak prihvata sva uputstva razvijene duše i stvara osnovu da čovjek pozitivno funkcioniše u

svojoj okolini, da sa ponosom izražava dobrotu, humanost, pravičnost i slično, omogućava lično napredovanje i pomoć drugima kroz alternativne sisteme liječenja, predavanja, uči druge o duhovnosti i osvajanju duhovnih kvaliteta.

10.5. Dužnosti genetskih programa

Mozak stvara dodatne komande duše i formira dvojnika pod upravom ega da zajedno vode naš organizam. Duša kod duhovno razvijenih pojedinaca zbog stečenog iskustva svijesti iz prošlih života prosuđuje i u pozitivnim slučajevima omogućuje egu da realizuje pojedine naredbe, mozak sam presuđuje o korisnim komandama duše ili ega. Neke komande se izvode spontano, bez obzira na dušu i ego, a to su naredbe koje održavaju normalno djelovanje svih funkcija u životu čovjeka. Svi programi koji definišu djelovanje organizma se formiraju kod oplođenja muškarca i žene i zapisani su u DNK strukturi. Svaka ćelija ima komplet svih programa za cijeli organizam koji brinu da organi i sistemi tijela pravilno funkcionišu. Duša sve kontroliše i komande izvodi tako da preko mozga aktivira genetske programe za djelovanje naših organa, sistema tijela i cijelog organizma.

Direktna veza duše preko mozga sa genetskim programima pazi da se svi programi pravilno izvode što je garant da organizam zdravo funkcioniše. Genetski programi su slični programima u računarima, koji izvode određene operacije potrebne za izradu određenih radnji. Na primjer, kompjuterski program za pisanje riječi i teksta aktiviramo tipkanjem po tastaturi računara, napišemo tekst, pohranimo ga u memoriji i preko printera prenesemo napisani tekst na papir. Program za pisanje mora uključivati sve operacije i komande tačno definisane i prenesene preko procesora da se cijeli proces pisanja i printanja tačno izvede. Isto tako komande duše preko mozga aktiviraju programe za djelovanje svih elemenata u organizmu.

Ako za primjer uzmemo bubreg, duša će preko mozga da aktivira genetski program za bubreg i imat će nadzor nad njegovim djelovanjem cijelo vrijeme života. Oštećenje genetskog programa bubrega, koje mogu napraviti virusi koji unište genetske sekvence i pokvare program, dovodi do smetnji u njegovom funkcionisanju i pojavi se nepravilno djelovanje bubrega u tolikoj mjeri koliko je veliko nastalo oštećenje. To nepravilno djelovanje bubrega zbog oštećenih gena se na fizičkom tijelu manifestuje kao bolest. Mozak kontrolom djelovanja genetskog programa i pojavom bolesti oštećenja ne popravlja, smatra da je program takav kakav je i bolest počne da se razvija što na kraju znači da će bubreg biti oštećen ili uništen. Bubreg kod oštećenja radnog programa radi na nekom drugom nivou, na nekoj drugoj frekvenciji i izgubi dotok životno-

kosmičke energije koja više nije na tom mjestu, koje nema, pa se i sa strane energije bolest bubrega brže razvija.

10.6. Uloga životno-kosmičke energije

Organi za pravilno djelovanje kod neoštećenih genetskih programa koriste životno-kosmičku energiju koju dobijaju iz okoline preko tačaka otvaranja, preko čakri. Zdrav bubreg ima tačno određen kanal za prijem životno-kosmičke energije; međutim, oštećenje na bubregu taj kanal otvara negdje drugo, na nekoj drugoj frekvenciji gdje nema energije za bubrege: tako padne zaštitna energija, bioenergija oko bubrega nestane. Možemo takođe reći da su bubrezi ili bilo koji organ u tijelu zdravi ako primaju dovoljno životno-kosmičke energije za funkcionisanje i da kao posljedica tog dotoka životno-kosmičke energije nastaje oko njega zaštitno polje, aura. Kod primjera bolesti bubrega, bubreg funkcionira na nekom drugom nivou i ne prima životno-kosmičku energiju, jer je na njegovom novom nivou nema, počne djelovati oslabljeno i okolo sebe nema bioenergetskoga polja, aure i možemo zaključiti da će na tom mjestu, na bubregu, nastati bolest.

Mozak energetska stanje, za naš primjer bubrega, odnosno na svakom dijelu tijela, kontroliše preko aktiviranih genetskih programa i kada nastaje oštećenje on to površno registruje i dolazi do zdravstvenih poteškoća. Površnost mozga da prihvati oštećeni program za zdrav program ima dalekosežne posljedice i u vrijeme napada virusa, napada na genetski program, organi počnu nepravilno da funkcioniraju i nastaje bolest. Sličan primjer imamo kod kompjuterskih programa kada dodatnim programom porušimo bitnu (u čovjeku genetsku) strukturu programa i program postane neupotrebljiv, ne djeluje kako treba. Bitna kombinacija stanja jedan ili nula koju prave stručnjaci za strukturu programa kompjutera ima veliku sličnost sa bitnom kombinacijom gena pa su kompjuterski stručnjaci zle programe koji uništavaju osnovne programe nazvali "virusni programi".

I pored desetogodišnjih testiranja i mjerenja nijesam došao do tačnih rezultata zašto mozak tako površno i nesigurno kontroliše djelovanje organa. Nije dovoljno da mozak samo aktivira imunski sistem, oštećeni programi gena djeluju na nekoj drugoj osnovi, drugom kanalu i tako on nesvesno dozvoli da tijelo postane bolesno. Mozak bi morao iz rezervne kombinacije programa, gdje se nalaze od četrdeset do dvije stotine istih sekvencija, u slučaju oštećenja gena, kada ih napadne i ošteti virus, zamijeniti cijelu oštećenu kombinaciju sa neoštećenim zdravim programom. Vjerovatno da mozak ne sluša komande duše, ima puno povjerenje u imunski sistem i tako padne na ispitu odbrane

organizma. Djelovanjem terapeuta transformacijama sa životno-kosmičkom energijom probudi, upozori i ubijedi se mozak da shvati da su organi bolesni i tako dozvoli, odnosno naredi da se zamijene oštećene sekvence genetskog programa sa neoštećenima i imunski sistem organizma odmah obračuna sa uljezima u tijelu. Za naš primjer bolesnih bubrega to znači da oni počnu da djeluju normalno čim mozak promjeni oštećenu sekvenciju radnog programa gena pod uticajem životno-kosmičke energije, kada imunski sistem obračuna sa uljezima u tijelu i kada protok životno-kosmičke energije kroz čakre postane normalan i prirodan.

Prijem životno-kosmičke energije prati oštećenja organa i njegov intezitet pada sa razvojem bolesti što se vidno registruje mjerenjem na tačkama otvaranja, na čakrama i na mjestima bolesti. Bubrež ima najvišu potrošnju životno-kosmičke energije kada je zdrav i paralelno tome stvara najjaču bioenergetsku zaštitu oko sebe. Ako bubrež počinje oboljevati potreba za životno-kosmičkom energijom opada, njegovo bienergetsko polje, aura se smanjuje i u krajnjem slučaju kada bubrež otkaže, nema više potrebe za životno-kosmičkom energijom i aura nestane.

Aura, zaštitno bioenergetsko polje je veličinom i formom srazmjerno zdravlju pojedinih djelova tijela, a to nam daje mogućnost da mjerenjem tog zaštitnog polja tačno definišemo stepen bolesti koji se, kako sam već rekao, manifestuje kroz smanjenu energiju iznad pojedinih organa, sistema tijela i cijelog organizma.

10.7. Mogućnosti terapijskih tretmana

Terapeut je posrednik kod liječenja bolesti i ako uzmemo primjer bolesnih bubrega kod kojih energije nema dovoljno, terapeut kanališe potrebnu energiju i pomaže zdravom funkcionisanju tog organa. Sa takvim djelovanjem terapeut ima zadatak da ubijedi mozak da je bezenergetsko stanje kritično stanje i da to stanje oštećenja treba popraviti, zamijeniti oštećeni genetski program sa zdravim programom da bi oboljeli organ mogao normalno da prima energiju i da nesmetano počne funkcionisati. Terapeut kanalisanjem, dodavanjem životno-kosmičke energije, sistemom transformacijskih pravila opisanih u prvoj knjizi liječenja sa životno-kosmičkom energijom, održava zdravo energetsko stanje na bolesnom organu toliko vremena dok mozak i imuni sistem ne prihvate to usiljeno i zdravo energetsko stanje odnosno dok mozak ne zamijeni oštećene genetske programe zdravima. Ozdravljenje nastupa kada bolesni organ zadrži kanalisanu energiju što znači da je mozak popravio genetska oštećenja programa i samostalno preuzeo primanje životno-kosmičke energije koja je potrebna svakom organu tijela za život.

Praksa je pokazala da cijelo tijelo reaguje na bolesno stanje pojedinih organa, svi organi i svi sistemi tijela sudjeluju u saniranju nastale krizne situacije kao i kod rezultata liječenja. U slučaju kad terapeut kanališe energiju u jedan od bolesnih organa, ako se pored njega nalazi drugi bolesni organ kojemu takođe nedostaje životno-kosmičke energije za normalno djelovanje, tijelo će automatski otvoriti mogućnost da i taj organ dobije energiju, iako mi još ni ne znamo da je on bolestan. Cijeli organizam sudjeluje sa terapeutom i zato terapeut postaje uspješan jer sudjeluje i pomaže imunskom sistemu pacijenta.

Dovođenjem energije oboljelom organu tijela terapeut sudjeluje sa funkcijama u tijelu i energija koja mu je potrebna za život je u skladu sa potrebom duše koja preko mozga i genetskih programa stvara programsku osnovu za život. Terapeut sa životno-kosmičkom energijom izvodi božansko i čisto liječenje, koje ne ostavlja negativne posljedice na organizmu i tako ostvaruje brza i uspješna izliječenja.

Svaki pojedinac koji u životu preko vaspitanja i ličnog iskustva ne dozvoli stvaranje prirepaka ili novih duša ostaje sa jednom dušom i jednim karakterom i kao takav može duhovno da napreduje i postane dobar i uspješan terapeut sa životno kosmičkom energijom.

10.8. Obrnuti proces, put crne magije

Kada pomažemo bolesnom organizmu da ozdravi, savlada bolest po gore opisanom pravilu, kad na bolesno mjesto u tijelu kanališemo životno-kosmičku energiju, možemo to nazvati humanim djelom. Suprotan način, kada zdravom organizmu blokiramo prijem životno-kosmičke energije, kada oduzmemo organizmu životnu hranu koja mu je potrebna za život i usporimo djelovanje organizma, što postaje uzrok za bolest, možemo to nazvati zlim djelom. Svaki uzrok za bolest u stvari koči, blokira protok energije koji onesposobljava djelovanje organa, sistema tijela ili cijelog organizma. Za primjer uzmimo bez-energetsko stanje, oštećenje aure koje smo nazvali vakum: ono blokira protok energije na mjestu gdje se pojavilo i svi organi koji se nalaze iznad mjesta vakuma postanu bolesni. Isto tako suvišna energija u auri znači da se na tom mjestu prilijepio neki energetski organizam, na primjer duša umrlag, koja se na taj način hrani sa energijom žrtve i uzrokuje blokadu protoka energije te iznad tog oštećenja svi organi polako sa tokom vremena postanu bolesni.

Većina uzroka za bolest koji nastaju pojavom vakuma ili suvišnih energija obično su neočekivane smetnje kod protoka energije: njih liječimo sa prvim i drugim pravilom iz metode liječenja sa životno-kosmičkom energijom.

Uzroci blokada planski koje prave bolesni ljudi koje smo definisali kao zle, dominantne, vampire i slično, prave skoro jednaka oštećenja aure onima koja nastaju uticajem vakuma i živih energetskih organizama pa ih liječimo na isti način istim transformacijskim pravilima. Namjensko blokiranje protoka energije žrtve stvaraju isključivo ljudi slabog karaktera koji izvode protokole uroka, prokletstva i crne magije, namjernim oštećenjem energetskog polja koje konstantno blokira protok energije i predstavlja osnovu za teške uzroke uništenja organizma i opasnosti za život. Urok i prokletstvo se pojavljuju kao neki osvetnički revolt za neku uvredu ili poniženje od druge osobe i obično, u većini slučajeva, nastaju spontano, zato možemo te uzroke za bolest svrstati u gornju grupu bolesnih ljudi. Štetno djelovanje na energetski sistem organizma kojega uzrokuje crna magija profesionalno izvode osobe koje odlučuju o stepenu oštećenja i obliku napada na organizam žrtve. Obično su to ljudi koji su plaćeni da naprave zlo drugome, da postane bolestan, da umre, zato na ta lica gledamo kao na teško kriminalno karakterne osobe i moramo kod liječenja za njih uzeti poseban tretman.

Povremeni izvođači crne magije su ljudi iz treće grupe, imaju pored duše šest do dvanaest prirepaka, dodatnih duša u varijantama od pet karaktera. Većina ljudi iz te grupe duhovno zaostaje i pada pod uticaj ega, stvara gore određene navedene varijante duše i kod jakog egovog diktiranja padaju u četvrtu grupu i postaju profesionalni izvođači crne magije. Protokol crne magije djeluje u energetskom tijelu kao neprekidno djelujuća pumpa koja ne dozvoljava imunskom sistemu organizma da obnovi, odnosno izliječi slabo stanje u auri. Obično organ ili cijelo tijelo pod uticajem crne magije teško oboli i u većini slučajeva, ako nijesmo pravovremeno terapijski djelovali žrtva izgubi život. Izvođači crne magije imaju na nivou duša težak grijeh jer uzimaju sebi pravo da odlučuju o duši u tuđem tijelu. Magijskim ubijanjem, uništavanjem fizičkog tijela oduzimaju duši žrtve pravo da djeluje u organizmu kojega je sama stvorila, u svojem ličnom tijelu. To ujedno predstavlja i suprostavljanje prirodnim zakonima, djelovanju boga u čovjeku, iako su izvođači crne magije ubijedeni da su oni božji poslanici koji ubijanjem ljudskih organizama čiste ljudske redove. U više desetljeća eksperimenata i liječničke prakse sam ustanovio da izvođači crne magije ubijaju isključivo dobre, prijatne i humane ljude, većina njih je čak u rodbinskim vezama sa žrtvom pa se postavlja pitanje ko je njima dao to pravo ubijanja i mučenja žrtve. U skoro svi primjerima koje sam imao u praksi, a bilo ih je jako mnogo, izvođači crne magije za svoja zla djela su dobro plaćeni, materijalno nagrađeni i dobro su zaradili.

Sa uobičajenim terapijskim liječenjem, a još manje sa medicinskim tretmanima nije moguće žrtvu izliječiti ako aktivan magijski protokol ne odstran-

imo, neutrališemo ili kako se to kaže u narodu ne “skinemo” crnu magiju. Suprostavljanje izvođačima crne magije nema smisla, oni poznaju samo svoje oružje, zle osobine koje su umno razvili pod vođstvom ega i uz odobrenje duše, stvorili su toliko kombinacija da za sva svoja djela mogu odgovarati samo na duhovnom nivou. Ti ljudi su blokirani ličnim željama, koriste veći broj umrlih i zlih duša koje im pomažu i koje ih vode. Njihov mozak je sistematski programiran i u memoriji imaju veći broj štetnih i namjerno djelujućih programa koji su i u levoj i desnoj polovini mozga kao i u malom mozgu. Izvođači crne magije koriste sistem dvojnih duša, u društvu koriste ljubaznost da se sakriju od drugih, a kada se nađu sami u svom ambijentu postaju pravi zlikovci.

Pod uticajem crne magije može doći usiljeno do samoubistva, događaju se saobraćajne i druge nesreće, propadaju preduzeća i pod njihovim uticajem nastaje najviše razdora u zdravim porodicama. Od posljedica magijskih protokola nijesu zaštićeni ni članovi tajnih društava, oni takođe kod sistema inicijacije programiraju mozak sa ciljem da ako član prekrši zakletvu i izda tajne društva bude automatski kažnjen. Svi događaji i testiranja na nivou protokola magije koje sam izvodio kroz mukotrpnu i dugogodišnju praksu potvrđuju da izvođači crne magije i članovi tajnih društava imaju iste, jednake zapise u mozgu i jednake grijeha na nivou duša.

Kao što sam već napomenuo, liječenje i mijenjanje karakternih osobina onih koji izvode crnu magiju nije produktivno i izgubili bi se radeći te božanske poslove; međutim pojavljuje se ozbiljan problem ako izvođači crne magije sa namjerom da ubiju vašeg pacijenta, protokol postavljaju svaki dan ili čak svaki sat, sve dok se njihovo ubijanje na ostvari. U takvoj situaciji svaki terapeut koji zna liječiti na nivou duša vrlo lako dobije odobrenje za liječenje crnomagijaca. Da sa svojim radom ne bi pogriješio na višem nivou i koristio nedozvoljena prava, slično kao što su to prisvojili crnomagijci odlukom da ubijaju i sa time čiste ljudsku rasu od korova, terapeut mora da je svjestan da ima odobrenje samo za liječenje karaktera zlih osobina koje su vezane za određenog pacijenta. Pravilnim i odgovornim radom može terapeut da liječenjem na nivou duša izvođače crne magije djelimično onesposobi, uspori i blokira njihova zločinačka djela na energetskom nivou i vezana za liječenje žrtve, za pacijenta.

Danas je skoro svim terapeutima poznato da su izvođači crne magije razvili svoje osobine pod uticajem i vođenjem ega i sa odobrenjem svoje duše pa je i razumljivo zašto terapeut ne smije obračunavati sa takvim osobama. Crnomagijci imaju pravo da su takvi kakvi su jer za svoje grijeha odgovara njihova duša na višom nivou; takvo pravo imaju i drugi odnosno svi koji se bore protiv tih zlobnih upada u njihovo energetsko stanje jer i oni imaju pravo

da žive sretno i bez opasnosti od posljedica crne magije. Najbolja zaštita i spontana odbrana od posljedica crne magije je zdrav i snažan organizam, jaka zaštita bioenergetskog polja, velika i čista aura i ne na posljednjem mjestu, poznavanje terapeuta koji na nivou duša može blokirati zločinačka djelovanja takvih zlih ljudi.

Za uspjeh u odbijanju crnomagijskih napada moramo imati povjerenja u naš mozak i u humano djelovanje terapeuta jer će sve zaštitne radnje biti izvođene preko njega, mozak je božanski dio našeg tijela koji u sudjelovanju na najvišem nivou dozvoljava i omogućuje liječenja na nivou energija, mentalno liječenje, mentalnu hirurgiju i božansko liječenje na nivou duša.

1. Čista duša djeteta, od rođenja i odrastanja, dobija prirepke kao dodatne komande koje uzrokuje ego i duša počne dvostruko funkcionisati. U suštini su prirepki duše ista duša koja je iz svoga arsenala različitih programa aktivirala posebne komande za izvođenje tih naredbi. Tako duša vodi normalno funkcionisanje organizma i u trenutku komande ega počne izvoditi dodatne naredbe, obično komande zlih namjera, koje sam nazvao prirepki ili nove duše.

2. Čovjek može kroz iskustvo i obrazovanje na osnovnoj duši da aktivira dvanaest prirepaka, to je osnova za raspored duša u grupe. Takođe duše drugih bića, na primjer životinja, imaju isti princip kao duša čovjeka, samo što je bog drukčije aktivirao dušu u životinjskom svijetu. Taj grupni izvorni princip duše omogućuje sudjelovanje između ljudi i suživot sa životinjskim i biljnim svijetom.

3. Podjela duša na osnovu prirepaka, dodatnih duša:

Prva grupa obuhvata pojedince koji su rođeni sa visoko inkarniranom dušom koja kroz obrazovanje i životno iskustvo razvija humana, etična i pravna načela i ne stvara prirepke duši, nema dodatnih duša.

Drugu grupu čine pojedinci iz najveće grupe kod svakog naroda, posjeduju dosta visoko razvijenu dušu, oni imaju jedan do šest prirepaka, dodatnih duša i oni mogu energetskim liječenjem i ulaganjem energije dostići pozitivni duhovni razvoj, čista i humana ljudska načela.

Treća grupa predstavlja pojedince koji imaju nisko inkarnacijski razvijenu dušu, imaju do dvanaest dodatnih dušnih prirepaka i za svaku dušu po pet osobina. Oni brzo prihvataju zlobne aktivnosti i mogu biti izliječeni na nivou duša ako pravovremeno shvate da su njihove skrivene radnje zločin.

Četvrta grupa je sastavljena od pojedinaca iz najniže inkarnacijski razvijenih duša, imaju aktivne svih dvanaest dodatnih duša sa pet osobina i vaspitali su sebe za izvođenje crne magije. Njihovo liječenje je teško i teče na nivou duša; liječenje profesionalnih crnomagijaca izrazito je opasno jer oni posjeduju šest kompleta svih svojih pripojenih duša, koje negativno i agresivno napadaju zdravlje terapeuta.

4. Mozak posjeduje sve mogućnosti našeg konstruktora, on je bog u fizičkom tijelu, kontroliše i vodi sve procese u cijelom organizmu. Mozak ima sličnu funkciju u našem tijelu kao što ima procesor u svakom računaru.

5. Geni su osnova za izradu strukture DNK programa, zapisanih u parovima na dvadesttri hromozoma i u njima su namješteni svi programi koji su odgovorni za funkcionisanje ljudskog organizma. Sve ćelije u organizmu posjeduju istu DNK strukturu.

6. Životno-kosmička energija je pogonska sila, gorivo za djelovanje našeg organizma. Naše tijelo je potopljeno u energiju života koja se nalazi svugdje oko nas, prima energiju direktno što se manifestuje u našoj auri pojavom tačaka otvaranja ili čakri i teče u sve organe tijela da nahrani svaku njegovu ćeliju.

7. Terapeut kanalisanjem životno-kosmičke energije pomaže mozgu da održi zdravo stanje tijela, da u kritičnoj situaciji bolesti aktivira iz rezervnog sastava neoštećene sekvencije programa i zamijeni oštećene programe. Terapeutsko liječenje energetskog i fizičkog tijela osposobljava odbrambeni sistem organizma da obračuna sa bolešću.

8. Izvođači crne magije sa svojim djelovanjem oduzmu energiju tijelu, blokiraju protok životno-kosmičke energije i represivnim djelovanjem uzrokuju bolest i smrt. Vaspitani su pod uticajem ega sa dopuštanjem duše koja pored osnovne duše formira dvanaest prirepaka, dodatnih duša u pet različitih karakternih varijanti; kod profesionalnih izvođača crne magije je dodatnih duša šest puta više, imaju šest kompleta prirepaka. Liječenje njihovih negativnih osobina postaje moguće na nivou duša: terapeut mora biti za takvo liječenje veoma iskusan i sposoban jer je djelovanje na tom nivou i u takvim slučajevima vrlo opasno za njegov život.

11. MENTALNA HIRURGIJA

Nema sumnje da se pod mentalnom hirurgijom podrazumijeva sposobnost mozga da liječi na osnovu zakona mentalnog nivoa. Kod raznih kultura na svim kontinentima možemo primjetiti rad šamana, iscjelitelja, terapeuta ili pojedinaca koji na osnovu svojih mentalnih sposobnosti izvode određena liječenja. Bez obzira na to da li sa mentalnim zahvatima upisuju određene simbole u energetsko tijelo pacijenta ili djeluju na njegovo fizičko tijelo, princip rada je svugdje potpuno jednak. Sistem liječenja sa mentalnim sposobnostima u početnoj fazi rada možemo podijeliti u dva odvojena psihička stanja. Prvi postupak se izvodi tako da stanje meditacije potrebno za liječenje vodi neki izmišljeni elemental ili duša umrle osobe koja nas odnosno terapeuta preuzima i vodi i drugi postupak koji se izvodi direktno bez dodatne pomoći: sami postizemo stanje potrebne meditacije. Moj postupak, eksperimenti i rad na nivou mentalne hirurgije potvrđuju da prvi postupak kada te zajaše neki duh umrle osobe, zavisi od osobina pojedinih ljudi kojima je to potrebno, da je to jahanje duhova za veliku većinu terapeuta nepotrebno i da se svi mi možemo naučiti, odnosno usvojiti direktni postupak ulaza u potrebnu meditaciju. Sve hirurške operacije koje izvodi terapeut mentalnom tehnikom zovemo mentalna hirurgija.

11.1. Sposobnosti mozga

Dnevno možemo dobiti informacije iz javnih sredstava informisanja o rezultatima naučnih ispitivanja da je mozak sposoban više nego što se mislilo, da nije maksimalno iskorišćen i slično. Religiozni pogledi na čovjeka i njegovu vezu sa rajem objašnjavaju da je bog stvorio čovjeka po svom obliku i da je u čovjeku prisutan božanski izvor, što znači da je čovjek bio i biće uvijek u vezi sa bogom i da od njega zavisi. Mjerenja koja sam izvodio na nivou duša govore da je direktna veza sa bogom uspostavljena preko duše svakog pojedinca. Duša vodi komande u čovjeku preko mozga, mozak dodaje duši još vlastite odluke pod uticajem ega i tako preko programa gena stvara uslove za djelovanje cijelog organizma kao i za djelovanje čovjeka u njegovoj okolini. Povezanost ljudskog mozga preko duše sa prirodnim zakonima stvara mogućnost korišćenja svih mogućnosti koje nude bog, priroda i kosmos. Naučno još nije utvrđeno kako mozak pamti, kako je moguće održati podatke koje dobija iskustvom i obrazovanjem i uz to još zadržati u sebi sjećanja iz prošlosti kao i događaje u budućnosti. Postavlja se pitanje da li je memorija u mozgu zapisana u nekom višedimenzionalnom mrežnom sistemu na

koordinatnim ravnima ili su to višeslojni holografski zapisi; svakako da ćemo morati sačekati još dosta testiranja i naučnih dokaza da bi otkrili nepoznato, da shvatimo kako djeluje memorija mozga.

Mozak sam kombinuje i koristi lično bogatstvo podataka koje dalje stvara mogućnosti da čovjek izražava sebe u okolini i kroz konstrukciju svih naprava i mašina koje su stvorile mogućnost brzog tehničkog i društvenog razvoja. Sposobnost apstraktnog mišljenja i vrijedne ruke su realizovale sve što danas imamo i koristimo u životu. Kao što svaka ćelija u DNK strukturi ima programske podatke za djelovanje cijelog organizma, tako i mozak u svojoj memoriji sadrži sve podatke našeg stvaraoaca i tako stvara neočekivane mogućnosti za korišćenje podataka o nama samima, o našem mjestu u kosmosu, o našoj prošlosti kao i o našoj budućnosti.

Mozak za svaku ideju, za svaku zamisao na osnovu podataka iz memorije izrađuje program za realizaciju određene zamisli, taj program možemo shvatiti kao neku matricu koju on hrani u memoriji. Našu ideju je moguće aktivirati preko te matrice, ako na nivou mozga, jezikom kojega on poznaje, aktiviramo matricu, program za realizaciju postavljene ideje. Na osnovu tog zakona mozga, u prvoj knjizi priručnika za terapeute sa životno-kosmičkom energijom opisao sam kako djeluju naše zamisli, naše ideje i kako možemo u primjeru liječenja ozdraviti bezenergetska stanja na bolesnom dijelu tijela. Da se podsjetimo, liječenje smo izvodili transformacijskim pravilima na nivou mozga kojega smo za taj posao aktivirali mantrično meditacijskim sistemom, jezikom koji mozak poznaje. Ego nas blokira i moramo naučiti da slušamo unutrašnje Ja, koji može jezikom mozga da aktivira naše zamisli ili ideje, ako želimo da one budu uspješno realizovane. Sama želja ne znači ništa, sa radom i uloženom energijom jedino možemo oživjeti program - matricu za realizaciju naše ideje, moramo dati energijsku dušu ideji i ona će biti automatski realizovana.

Kod svih naroda u svijetu se komunikacija, način međusobnog razgovora, jezik za sporazumijevanje različito razvijao, pa zato danas u svijetu imamo toliko različitih jezika i još više dijalekata. Mozak je jedan kod svih naroda u svijetu, pa je razumljivo da mozak mora svaki jezik i svaki razgovor prvo prevesti na svoj jezik da bi mogao da razumije. To otkriće nam daje mogućnost da razumijemo zašto kod određenih meditacija doživljavamo različite vizije i slike, koje u većini slučajeva slabo razumijemo. Meditacija stvara mogućnost direktne veze sa mozgom i pošto je jezik mozga slika i simbol, naše su vizije u trenutku meditacije proizvod jezika mozga. Grubo rečeno, mozak je sposoban za sve, jedino što ga moramo pravilno razumjeti i pravilno aktivirati za realizaciju naših zamisli. Uzmimo za primjer mentalnu hirurgiju ili neke slične

tehnike, terapeut mora da poznaje materiju, mora pravilno jezikom mozga da aktivira matricu za liječenje, da dovoljno dugo i pravilno meditira te tako omogućiti mozgu realizaciju postavljenog zadatka odnosno mentalne operacije. Iz beskonačne mogućnosti mozga naš zadatak terapeuta je da prihvatimo mentalni nivo, da poštujemo njegove zakone i mentalno liječenje mozak će uspješno da realizuje. Pored toga terapeut mora da poznaje anatomiju tijela, da savlada tehniku osmatranja i gledanja unutrašnjih organa i da trajnim treniranjem savlada način hirurške intervencije na nivou energija.

11.2 Terapeutski odnos i anatomija tijela

U drugoj knjizi, priručniku za terapeute sa životno-kosmičkom energijom, napomenuo sam da za energetsko liječenje nije potrebno detaljno poznavanje anatomije ljudskog organizma: treba poznavati njegovu energetsko stanje, jer se energija kreće, prelijeva na mjesta gdje nema energije, a to su većinom mjesta koja su oboljela. To važi samo za liječenje, jer za potrebe mentalne hirurgije terapeut mora odlično poznavati anatomiju tijela, poznavati vanjski i unutrašnji oblik svakog organa, kao i povezanost između djelova tijela. Poznavanje položaja organa u tijelu stvara mogućnost da uz mentalnu hirurgiju koristimo druge uspješne metode liječenja, kao što je na primjer tehnika liječenja rukama. Kroz svoju praksu svaki terapeut mora da upozna anatomiju tijela da mu kod mentalnog liječenja oblik organa ne predstavlja neki problem, terapeut početnik može da se zbuni kod mentalno hirurških intervencija na sistemu žila i živaca u tijelu.

Poznavanje konstrukcije tkiva mišića, crijeva ili pokosnice omogućuje da lakše analiziramo deformisani oblik kojega je potrebno liječiti. Sa odstupanjem od normalnih dimenzija organi pokazuju kolike posljedice je ostavila bolest i što je potrebno da terapeut uradi da liječenjem povрати normalni oblik bolesnog organa i da ga povрати u zdravo stanje. Kod pojedinih primjera kamena u žučnoj kesi ili bubrezima, kamen viđen mentalno mora biti identičan sa slikom dobijenom medicinskim aparatima. Takođe poznavanjem žila, terapeut ima mogućnost energetskog upoređivanja sa zdravim stanjem i izbira primjerenog načinom liječenja. Kod suženja vena i arterija, svih protoka tekućina u tijelu, nastalih suženja i čepova u organima i tekućinama terapeut mora anatomiju savladati da bi kod liječenja bio uspješan. Slike bolesnih organa, njihov deformisani oblik, koje možemo slijediti u stručnoj literaturi, metodom upoređivanja daju široke mogućnosti za uspješno liječenje i hiruršku intervenciju. Sva pomoćna sredstva, postavljeni modeli i slično, doprinose svakom terapeutu da ih individualno koristi i pripremi se za mentalno liječenje i uspješne poteze mentalne hirurgije kod liječenja.

11.3. Metoda posvećivanja pažnje

U početnoj fazi rada gledanje unutrašnjih organa tijela skoro svakom terapeutu stvara poteškoće, slika mu bježi iz memorije i on ju teško ponovo vraća i vidi, jednostavno izgubi sliku i ispadne iz meditacije. Analizom tih problema došao sam do otkrića da terapeut mora gledati organe u živom stanju: njegovo gledanje nikako ne sme biti statična slika. Koncentracija pažnje na određen predmet stvara stabilnu sliku, koja može brzo da nestane. To znači da koncentracija nije pravi metod za djelovanje na mentalnom nivou: moramo upotrebiti sličnu tehniku i to gledanje organa u živom obliku, moramo stvoriti sliku sa dosta pojedinosti i promjena u obliku i na tkivu. Sistem, gdje gledamo žive organe kod meditacije za mentalne intervencije, nazvao sam “posvećivanje pažnje”, naša pažnja (pažnja terapeuta) je cijela usmjerena samo ka gledanom organu i ka njegovim povredama, osobinama, slijedimo njegovo funkcionisanje.

Dostizanje gledanja organa tijela u živom obliku tehnikom “posvećivanja pažnje”, najlakše se može doživjeti ako se naučimo da uspostavimo pristan kontakt sa predmetom posmatranja. Ta tehnika se može izvesti na dva načina i to da sebe u mislima smanjimo i gledamo predmet u njegovom svijetu ili da predmet povećamo do veličine našega tijela. Uzmimo za primjer kosu: ako želimo da posmatramo i posvetimo pažnju svakoj vlasi možemo da smanjimo sebe na veličinu kose i hodamo između vlasi kose kao u šumi između drveća ili pak da povećamo vlasi kose da su velike kao drveće u šumi i hodamo između njih. Tehnika mentalnog smanjenja ili uveličavanja za potrebe posvećivanja pažnje stvara mogućnost gledanja samo jedne vlasi, svakog njenog dijela i ujedno možemo posmatrati sve njene osobine. Naše gledanje postaje živo i mi posmatramo više elemenata u strukturi i djelovanju gledanog predmeta: mozak dobija živu sliku i uspostavlja prislan kontakt sa predmetom, onakvim kakav je on u prirodi, sa svima svojim dobrim i lošim osobinama.

Treniranjem, ulaganjem energije, potrebno je dostići mentalno stanje da kada gledamo predmet i njegove osobine da nas ego ne prevari i da nas ne podstakne na neke druge misli i slike. Moramo da se saživimo i slijemo sa predmetom, moramo ga posmatrati, djelovati na njega bez posebnih emocija, kratko rečeno moramo da posvetimo pažnju isključivo predmetu gledanja. Svaka misao, koja upadne sa strane kada posvećujemo pažnju predmetu gledanja, pokazuje nam da ego djeluje, da još nismo u stanju čiste meditacije i da je potrebno još raditi, još trenirati i ulagati energiju da bi mogli da dostignemo postavljeni cilj. Na kraju, kada savladamo tehniku posvećivanja pažnje, gledanje svih predmeta oko nas teče bez uticaja ega, kontakti oko

nas postaju prisni i prirodni. Moramo biti oprezni i ne smemo dozvoliti da nas razočaraju određene sumnje u vezi sa našim radom ili neočekivan strah, jer su to zablude iz svakodnevnog života i gledanja na fizičkom nivou.

Posvećivanje pažnje izvodimo u vrijeme meditacije i svaka smetnja, svaka sumnja koja ometa taj proces predstavlja slabu ocjenu stanja meditacije i alarm da moramo još trenirati, terapijski ulagati energiju da dostignemo stanje prirodnog posmatranja predmeta. Ako nam uspije da se nađemo u jednom zamišljenom rezervoaru sa predmetom posmatranja, da smo sami sa njime, da nema ništa drugo oko nas, to je dobar početak za izvođenje terapije., a kod konačnog stanja kada zamislimo određen predmet, kada ga sa emocijom posmatramo i bez dodatnih upada misli, mi smo u meditacijskom stanju posvećivanja pažnje.

11.4. Osmatranje unutrašnjih organa

Poseban dio i oblik posvećivanja pažnje je sposobnost gledanja unutrašnjih organa, ponovno viđanje i doživljavanje slika i simbola na posmatranom dijelu ili organu ljudskog tijela. U mislima možemo uvijek dobiti sliku organa tijela kojega smo vidjeli u prirodi ili na slikama u medicinskim knjigama i tome slično. Od prisjećanja na slike iz memorije koje smo vidjeli ili naučili, koje imamo zapisane u memoriji mozga, nema puno koristi kod posmatranja unutrašnjih organa tijela. Te slike su one koje smo nekada vidjeli i zapamtili, daleko od toga da predstavljaju realnu sliku organa pacijenta i ako te slike upotrebimo za liječenje, automatski mogu da nas prevare i kod mentalne hirurgije postajemo neuspješni.

Realnu sliku unutrašnjih organa dobijemo samo ako posmatranje izvodimo u stanju meditacije i tačno usmjerimo svoju pažnju na određen organ. Prvo posvetimo pažnju posmatranom dijelu tijela, treba da nas preokupiraju sve osobine koje on ima, kao i sve veze sa drugim organima i dužnostima koje izvodi u organizmu. Nije potrebno sebe prisiljavati i posvećivati pažnju određenom organu, to nije naš cilj, jer je posvećivanje pažnje samo uslov koji nam omogućuje usmjerenu meditaciju sa određenom namjerom liječenja. Pažnju posmatranja upotrebljavamo toliko vremena dok ne pređemo u stanje usmjerenog djelovanja i mogućnost vidjenja željenog dijela tijela. U primjeru upadanja različitih misli, kada vidimo različite slike, koje obično bježe sa horizonta, imamo posla sa egom koji nas koči kod duhovnog gledanja i ujedno imamo potvrdu da još nijesmo zreli i da još nismo osvojili stanje meditacije, jer smo dobili pogrešne slike, pa će i naša mentalna hirurgija biti neuspješna. Uspijevamo kada dobijemo osjećaj samoće, oslobođeni svih misli bez prisile i

kada osjetimo da smo sastavni dio posmatranog organa i kada vidjena slika postaje realnost.

Moramo računati da pacijent može da utiče na nas, da nas ometa kod meditacije posmatranja unutrašnjih organa, tako da nam i u tim slučajevima mozak može da prezentira pogrešnu sliku predmeta posmatranja. Na takve blokade moramo računati i um pacijenta treba preusmjeriti, mu postaviti neočekivano pitanje i usmjeriti njegovu pažnju na neki drugi predmet. Na to provokativno pitanje pacijent se odaziva i počne razmišljati, pokušava da odgovori i sa svojim mislima više nam ne smeta, terapeut za to vrijeme pogleda organe i napravi mentalnu intervenciju ako je organ bolestan. Isto tako na terapeuta mogu da utiču prisutni u blizini liječenja, u prostoru gdje se izvodi tretman i tako opet mozak dobije pogrešnu sliku. Praksa potvrđuje da moramo i na te blokade računati i njihove uticaje neutralisati; jedna od mogućnosti je da ispružite ruke nad oboljelim dijelom tijela, kao da liječite rukama, kao što ja činim kada izvodim mentalne operacije i nesmetano liječim.

Konačno, kada izvedemo sve preventivne radnje za blokadu raznih uticaja, prelazimo u stanje usmjerene meditacije i slika posmatranog organa nam se pojavi u svom realnom obliku. Sposobnost gledanja unutrašnjih organa je osobina pojedinca i zavisi od postavljenog cilja gledanja, zato svaki terapeut dobija individualnu sliku, a time i opseg gledanog organa. Ja lično programiram gledanje samo oštećenog dijela organizma, pažnju usmjeravam na njegovu deformaciju, bolje rečeno na deformaciju organa zbog bolesti na koju treba mentalno intervenisati sa metodom operacije mentalnom hirurgijom. U primjerima mentalnog čišćenja organa tijela moramo vidjeti cijeli organ i njegovu energetska sliku. Ukratko rečeno, gledanje unutrašnjih organa je sposobnost svakog terapeuta i njegove vizije; kao što sam pomenuo, slika ne smije biti statična, ona mora biti živa, nije ograničena na pojedini dio tijela, možemo vidjeti sve što želimo, sve što možemo trebati za potrebe mentalnog liječenja.

Uzmimo za primjer izrasle djelove, bule, ciste i slično na deformisanom organu: usmjerenim gledanjem vidimo deformisani dio i nešto malo od zdravog tkiva, pod slikom se pojavljuju crte zdravog stanja na tom mjestu. Za gledanje žučnih kamenova vidimo cijelu žučnu kesu i odvodni kanal žuči do dvanaestopalačnog crijeva. Obično dobijemo sliku posmatranog organa tijela u crno - bijeloj tehnici i razlike u sastavu tkiva su nijanse sive boje. Žučni kamen od žučnog pijeska razlikujemo po tome što je pijesak u sivoj, a kamen u crnoj boji. Slike organa vidimo realno, onakve kakve su u trenutku posmatranja, ne smije nas iznenaditi njihov oblik ili oštećenje; svaku sliku obrađujemo bez razmišljanja o njenom obliku i deformaciji.

Posmatranje tijela možemo usmjeriti od jedne ćelije pa sve do cijelog organizma, od molekule do tekućine, od živca do mozga, od pokosnice do skeleta i tome slično. Sposobnost duhovnog posmatranja nije vezana samo za ljudsko tijelo, jer možemo vidjeti sve što je u prirodi, od životinjskog do biljnog svijeta i od mrtve do žive prirode. Sa tom tehnikom nekim pojedincima uspijeva vidjeti predmete u zatvorenim prostorijama, otkriti izgubljene predmete ili naći nestale osobe. O licima sa takvim osobinama govorimo da su to nadarene osobe, da su se takve rodile; međutim, to neće biti tako, jer je vjerovatnije da su ti pojedinci spontano otvorili kanal za posmatranje prilikom neke nezgode ili su tu osobinu razvili treniranjem, svjesnim ulaganjem energije u duhovni rast.

Čovjek se rodi sa visokim ili niskim stepenom inkarnacije, što znači da se nadarenost pojedinaca mjeri sa njegovom visoko ili nisko razvijenom dušom. Čovjek rođen sa razvijenom dušom lakše shvata i razumije nepoznatu materiju, brže dostiže određene duhovne kvalitete, upotrebljava manje energije kod osvajanja duhovnih nivoa od onih ljudi kojima duša nije dovoljno razvijena. Za ljude sa razvijenom dušom ne bi smjeli reći da su nadareni: bolje bi bilo reći da su srećni što su se takvi rodili, jer ulaganjem manje ili više energije, zavisno od razvijenosti duše, to jest sa manje ili više uloženeog truda trajnim treniranjem i svi ostali možemo dostići isto stanje duhovne razvijenosti, odnosno sposobnosti viđenja unutrašnjih organa ili skrivenih, izgubljenih predmeta.

11.5. Terapeut i mentalne operacije

Uslov za izvođenje mentalnih operacija na unutrašnjim organima je da smo sposobni dovoljno dugo i neprekidno biti u stanju meditacije i posmatranja bolesnog dijela organa, da nam u cijelom vremenu izvođenja mentalne operacije slika ne bježi, da se ne pojavljuje povremeno ili da potpuno ne nestane. Sa treningom, uloženom energijom, terapeuti dostižemo nivo da nam slika postane stabilna i ne gubi se; moramo biti svjesni da je taj organ živ i da promjene na njemu tokom djelovanja moramo takođe ponovo vidjeti, doživjeti i slijediti. Praćenjem oblika, stanja i deformacija kod živog organa sa metodom posvećivanja pažnje možemo duže vrijeme ostati u stanju meditacije i mnogo lakše možemo živu sliku držati u viziji ispred naših očiju. Opšta konstatacija je da u početnoj fazi učenja za terapeuta sa životno-kosmičkom energijom lakše zadržimo živu nego mrtvu sliku, iako sa praksom to postepeno postaje potpuno jednako i nas ne ometa niti promjena oblika niti stanje predmeta kojeg posmatramo. U slučaju da slika nije stabilna ili da nestaje, moramo prekinuti mentalnu intervenciju i cijo ponoviti kada budemo za liječenje bolje pripremljeni, odnosno potpuno spremni.

Poznajem više uspješnih načina hirurških operacija na mentalnom nivou, koji u osnovi zavise od pojedinih terapeuta i individualnog pristupa ka takvom liječenju. Neki terapeuti zamisle skalpel ili nož i suvišni dio, guku, cistu na bolesnom organu jednostavno odrežu; drugi upotrebljavaju u mislima principe i instrumente medicinskih operacija i operišu na mentalnom nivou. Imamo primjere kada poslije mentalne hirurgije ostane u sjećanju rana kao na vanjskom dijelu tijela pa je na isti način u mislima možemo liječiti. Svi postupci simuliranja medicinskog zahvata, rezanja, previjanja i slično, omogućuju da slijedimo procese, da radimo kontinuirano bez uticaja ega koji nas čeka da bi nas zastrašio i blokirao naš rad. Svi opisani tretmani kod mentalne hirurgije nisu potrebni: u osnovi oni služe samo da terapeutu pomognu da bi kod tretmana ostao u pravom stanju meditacije.

Mentalna hirurgija u osnovi obuhvata načine brisanja suvišnih djelova, koje vidimo na slici duhovno posmatranog organa tijela. Brisanje možemo izvesti na više načina: najprimjerenije je da to izvedemo mentalnom zrakom iz srčane čakre ili sa zrakom iz trećeg oka. Na primjer, ako vidimo bulu na vanjskom dijelu bubrega, operišemo tako da pustimo zraku na bulu i pomicanjem zrake gore - dolje bulu izbrišemo. Poslije izvedene operacije mentalnom hirurgijom sačekamo kratko vrijeme nekoliko minuta i ponovo pogledamo mjesto na tijelu gdje smo operisali. U slučaju da ne vidimo više suvišni dio, znači da je operacija uspjela i obrnuto: ako ona još postoji znači da operacija nije uspjela i da mentalnu intervenciju moramo ponoviti. Rijedak je slučaj da hiruršku operaciju moramo da ponovimo: dogodi se samo ako smo nedovoljno istrenirani ili ako nas neko od prisutnih energetski blokira; inače, svaka mentalna operacija je uspješna.

Uspješan terapeut kod mentalne hirurgije nema potrebe za pomoćnim sredstvima ili zrakama za brisanje, on jednostavno u mislima oblikuje sliku zdravog stanja i suvišni dio, bula i slično nestane. To je način direktne veze koju terapeut na nivou duša aktivira i duše pacijenta, kojoj on pomogne da preko svog mozga aktivira imunološki sistem tijela pacijenta i tako izliječi suvišni dio. Stanje meditacije terapeuta i energetska pripremljenost pacijenta su vrlo značajni za liječenje i zato metod mentalne hirurgije osvajaju samo oni sposobni terapeuti, koji izvode mentalnu hirurgiju sistematski, pedantno i nepogrešivo. Postupci liječenja mentalnom hirurgijom ne dozvoljavaju, odnosno u njemu ne smije biti ni najmanje greške, jer duša terapeuta usmjerava dušu pacijenta, duša pacijenta aktivira svoj mozak, mozak aktivira genetske programe i zamjenjuje oštećenu sekvenciju programa, koja je izazvala bolest, sa zdravom sekvencijom; aktivira se imuni sistem i duše kontrolišu izvedenu mentalnu operaciju.

Kamen u žučnoj kesici ili kamen u bubrezima mentalno razbijamo na isti, gore opisani način: razlika je samo u tome da neki terapeuti kao pomoćno sredstvo u mislima upotrebljavaju kliješta za lomljenje oraaha i zdrobe taj kamen, dok drugi lomljenje kamena izvode tako da zamisle ruke i zatim rubovima dlanova izvedu lomljenje. Ostatak razbijanja, pijesak, neki kažu mulj, koji nastane poslije razbijanja kamena, moramo mentalnim čišćenjem ukloniti, da nam slika postane čista i bez dodatnih nijansi ili sjenki. I u primjeru čišćenja pijeska možemo upotrijebiti pomoćna sredstva, kao što su mentalno smanjene mreže za lov leptira, reket za tenis, kuhinjski pribor i slično. Sposoban terapeut čišćenje će obaviti tako da u mislima pomakne pijesak, odnosno mulj van organa intervencije, a duša pacijenta već sama dobro zna kako tu prljavštinu izbaciti iz organizma. Na sličan način mentalno čistimo vitalne organe u organizmu, koji radi djelovanja imaju određene energetske poteškoće i fizičke blokade, kao što je to primjer kod jetre, pankreasa, srca, bubrega i drugih organa.

U svojoj dugogodišnjoj praksi liječenja sa životno-kosmičkom energijom imao sam primjere, odnosno više pacijenata koji su se i pored zdrave energetske slike, iako nije bilo indikacije da su bolesni, žalili da povremeno gube kontrolu nad sobom, imaju osjećaj da će pasti u komu i zaspati. Takvu neugodnost stvara problem u krvnim sudovima i protoku krvi do mozga: mozak dobija manju količinu krvi, zbog toga smanjuje svoje djelovanje na minimum i uzrokuje vrtoglavicu. Otkrivanje uzroka za takvo stanje rješavam tako da položim svoju ruku pacijentu iznad srca i mentalno slijedim protok krvi po lijevoj strani tijela; skoro uvijek, skoro u svakom primjeru, nalazim neki krvni čep ili suženje arterije. Kod protočnih žila koje su stalno opterećene, kao što su to arterije, dobro je kod mentalne intervencije upotrijebiti i mentalna pomoćna sredstva. Kod suženih arterija upotrebljavam mentalnu providnu plastičnu cijev, koju mentalno polažem ispred suženja. Prednji dio cijevi malo sam suzijo i polako ga potiskujem, guram kroz suženi dio, tako da cijev raširi arteriju i tako ponovo omogući normalan protok tečnosti. Dodatno prošireni dio krvnog suda liječim, odnosno izliječim primjenom transformacijskih pravila, koje sam opisao u prvoj i drugoj knjizi liječenja sa životnom-kosmičkom energijom.

Bolove koji nastaju prilikom menstrualnih ciklusa kod žena i koji nastaju radi suženih jajovoda, možemo izliječiti na isti način kao suženja kod krvnih sudova, tako da plastičnim cijevima proširimo suženja na jajovodu. Praksa je pokazala da se poslije mentalne operacije na jajovodu bolovi kod menstrualnog ciklusa rapidno i vremenski smanjuju, potpuno nestaju ili se pojave samo za kratko vrijeme. Nema nikakvih smetnji da tako izliječimo i druge protočne kanale, kao što su to vene, arterije, žučni kanali, kanal pankreasa, mokraćni kanali i slično, da ne nabrajam.

Iskusnom terapeutu uspijeva da mentalnom intervencijom spreči i razvoj oplođenja, odnosno nastanak trudnoće. Odmah, par dana poslije spolnog odnosa, kada je moguće ustanoviti trudnoću, terapeut mentalno pronađe oplođenu ćeliju i svojom rukom, između prstiju, provuče plod kroz jajovod, matericu i ostavi ga u vagini. Radi prirode intervencije ta se operacija skoro uvijek izvodi na daljinu, žena ne može da čeka termin za terapiju radi vremenske ograničenosti, a u većini primjera žene teško prihvataju susret sa terapeutom ili se nalaze daleko, u nekoj drugoj državi ili čak kontinentu. Postupak ne znači ubijanje novog života već prekid oplođenja i to duša djeteta prihvata kao da tijelo žene još nije pripremljeno za trudnoću, odnosno da bi se rodila kod roditelja koji joj ne mogu garantovati poslanstvo na zemlji, zato prekida trudnoću i uspostavlja normalno stanje u reprodukcijom sistemu organizma žene. Na isti način možemo čepove u žilama povući iz žila na neko sigurnije mjesto u organizmu i tamo ih isjeći, odnosno raskrojiti. Sve opisane i slične primjere, koji nastaju u organizmu, suženja ili začepjenja, možemo uspješno mentalno izliječiti bez negativnih posljedica za tijelo pacijenta.

11.6. Kontrola liječenja

Mentalna hirurgija je sastavni i vrlo značajan dio liječenja sa životno-kosmičkom energijom; sve procese i tretmane moramo izvoditi u skladu sa načelom izliječenja organizma i pomoći njegovom odbrambenom sistemu da savlada poteškoće u kratkom vremenskom periodu. Mentalna intervencija ne smije biti vezana za ozdravljenje samo nekog bolesnog dijela tijela, kao što to radi medicina ili bioenergetičari: ona mora biti sastavan dio liječenja cijelog organizma, da najprije cijelo tijelo postane sposobno i tek tada da pomognemo tijelu da obračuna sa bolešću. U knjigama, priručnicima o liječenju sa životno-kosmičkom energijom, detaljno sam objasnio zašto mora najprije tijelo biti sposobno da obračuna sa bolešću, pošto je to sasvim suprotan sistem od klasičnih medicinskih tretmana gdje se prvo liječi bolest i poslije ozdravljenja osposobljava tijelo da normalno funkcioniše. Sistem energetskih terapija je mnogo bolji, jer će daleko sigurnije zdravo i osnaženo tijelo pobijediti svoje neugodnosti i poteškoće nego u slučaju da prepustimo da se bolest razvije i da ga doktori saniraju različito velikim skalperima.

Kontrola i liječenje bolesti na jednom organu je beznačajno i nema nekog uspjeha kod liječenja: sama terapija sa životno-kosmičkom energijom zahtijeva da se kontrola izvodi na cijelom organizmu i to sistematski. Kao prvo izvodimo mjerenje na energetskom tijelu da ustanovimo da li je aura čista i zdrava, zatim mjerenjem kontroliramo sve organe i sisteme fizičkog tijela da ustanovimo da li je odbrambeni imununološki sistem tijela rasterećen

sitnih obaveza i maksimalno pripremljen, spreman za obračun sa bolešću. Poslije tih obaveznih mjerenja kontrolišemo oboljelo mjesto ili organ tijela, da ustanovimo da li je on održao dovedenu kanalisanu energiju, što znači da smo otkrili sve uzroke za bolest ili ne. I na kraju pravimo kontrole ozdravljenja na mjestima gdje je bila upotrebljena mentalna intervencija ili neka druga tehnika liječenja.

Ja lično pravim kontrolu tako da položim ruke nad mjesto gdje je bila izvedena hirurška operacija i unutrašnjim gledanjem kontrolišem da li je liječenje uspjelo ili ne. U slučaju da operacija nije uspjela, da je slika bolesnog organa ostala ista kao prije operacije, pažljivo tražim uzrok za to i uvijek ponovim kompletan mentalni energetski tretman. Kroz godine terapijskog rada izgradio sam pravilo da ako poslije mentalne intervencije kod redovnih kontrola na mjestu operacije ne vidim na operiranom mjestu potpuno čisto tkivo, ako su se pojavili ožiljci ili nešto slično, znači da to treba popraviti, jer na mjestu operacije ne smije ostati ništa, ništa ne smije da se vidi ili poznaje. Uspjeh liječenja terapeut postiže samo u slučaju da na mjestu operacije ne nađemo nijedan ožiljak ili nešto slično, da je tkivo potpuno čisto, kao da nikada nije ni bilo bolesno. Samo u slučaju da poslije operacije ne nađemo ništa bolesno na mjestu intervencije, da operisani dio zadrži zdravo energetsko stanje i kada mjerenjem ustanovimo da je taj dio tijela zdrav, možemo reći da je liječenje uspješno završeno.

Rijetko se desi da mentalna operacija ne uspije, jer postupci rada mentalne intervencije leže na nivou duša i tu nema greške, mi za taj rad dobijamo duhovno odobrenje i bilo što da uradimo na tom nivou je uspješno. Kao što sam pomenuo, može da se desi da izvođenje mentalne hirurgije nije išlo nesmetano, da slika organa nije čista, da se ponovo pojavljuju stanja kao prije terapije i slično, što je dokaz da je taj dio tijela za vječno izgubljen, da je mrtav i da mu nema pomoći, bolest ga je uništila. U većini slučajeva poslije mentalne operacije registrujemo sliku bez znakova intervencije, vidimo čistu, sivu sliku. Ako posmatramo organe koje je pacijent već izgubio, mi možemo da ih vidimo, jer se kod fizičke amputacije ne odstranjuje njihov energetski dio, pa zato možemo da ih vidimo. I na kraju, ako dobijemo osjećaj da je naše mjerenje sa intuitivnim senzorom nesigurno, što je česta pojava kod terapeuta koji imaju nedovoljno iskustvo, onda je za sigurnost liječenja potrebno upotrebiti više mjerenja, sa više instrumenata i više metoda mjerenja da bi bili potpuno sigurni u naše liječenje sa životno-kosmičkom energijom.

1. Izvođenje hirurških intervencija na fizičkom tijelu na mentalnom nivou nazivamo mentalna hirurgija. Duša čovjeka je u energetske vezi sa konstruktorom ljudskoga tijela; ljudski mozak poseduje zapise svih faza i događaja iz prošlosti i budućnosti i čovjek može da koristi sve principe stvaratelja, odnosno boža.

2. Mentalni nivo hirurških intervencija zahtijeva poznavanje anatomije ljudskog organizma, poznavanje tačnog oblika unutrašnjih organa i veze između organa i sistema u tijelu.

3. Prvi stepen upoznavanja mentalnih intervencija na ljudskom tijelu zahtijeva da terapeuti sa životno-kosmičkom energijom vježbanjem dostignemo čistu sliku kod primjera duhovne tehnike posvećivanja pažnje. To je stanje meditacije u kojem se terapeut samostalno povezuje sa predmetom svog posmatranja, u našem primjeru sa tjelesnim organima i posmatra sve elemente gledanog predmeta kao i promjene njegovog oblika, nastale radi bolesti ili nekog drugog negativnog uticaja.

4. Gledanju unutrašnjih organa se moramo naučiti tako da kroz meditaciju i posvećivanje pažnje vidimo realnu sliku organa posmatranja. Sposobnost gledanja unutrašnjih organa nije vezana samo za fizičko tijelo: sa tom tehnikom možemo uspješno da vidimo i otkrijemo, pronađemo skrivene ili izgubljene predmete, moguće je naći podzemne kanale i prostorije, tražiti nestale osobe i tome slično.

5. Operativnu intervenciju postupkom mentalne hirurgije izvodimo brisanjem slike suvišnog dijela oboljelog organa. Poslije operacije slika mora pokazati oblik, kakav ima zdrav organ, bez ožiljaka i sličnih vidljivih posljedica. Kod meditacije, u koju terapeut ulazi kod intervencije metodom mentalne hirurgije, on ima direktnu vezu sa dušom pacijenta koja usmjerava njegovo djelovanje. Duša pacijenta naredi svom, to jest njegovom mozgu da ustanovi da je određeno stanje bolesnog organa nepravilno i da mozak mora to stanje popraviti.

6. Svaku mentalno-hiruršku operaciju izvodimo kao sastavni dio liječenja sa životno-kosmičkom energijom i sve su kontrole liječenja između sebe usklađene. Sistematske kontrole poslije operativnih intervencija su potrebne radi dodatnih liječenja ili ocjene posljedica koje su nastale na oboljelom organu.

12. LIJEČENJE NA NIVOU DUŠA

Već duže vremena među ljudima se ustalilo mišljenje da je ljudska duša nekakav fluidni program koji omogućava funkcionisanje organizma i koji je odgovoran za sve što nam se dešava u životu od začeća, oplodjenja pa sve do smrti. Bog je dao duši dužnost upravljanja našim organizmom: njene glavne funkcije su slične dužnostima sistemskog operatora na računaru ili vozaču neke univerzalne i vrlo komplikovane mašine. Naravno, čovjeku je bog još dao mogućnost samostalnog djelovanja na osnovu stečenog znanja i iskustva, na osnovu prosuđivanja njegovog ega. Duša je dio našeg konstruktora: u njoj je pohranjen cijeli kosmos, dok je mozak onaj dio ljudskog tijela preko kojeg duša izvodi i realizuje svoje komande u organizmu. Mozak je uz to samostalan organ koji preko programa gena koji se nalaze u svakoj ćeliji tijela može da realizuje određene naredbe. Sve kontroliše duša, kako svoje naredbe tako i one koje je formirao njen saradnik i kolega mozak koji komande ega odobrava i omogućava da ih organizam realizuje. Mozak zna sve što se događa u organizmu i ponaša se kod komandovanja kao arogantni podšef, pa u većini slučajeva preuzima šefove komande, komande duše i tako pored odnosno mimo nje izvodi svoje naredbe, koje mogu biti i pored odobrenja duše u suprotnosti sa odlukama koje bi ona sama određivala.

12.1. Ugodnosti koje ima mozak

Mirno mogu reći da je mozak onaj dio ljudskog tijela koji nam omogućuje realizaciju svih zahtjeva fizičkog tijela on je uz to fizički dio tijela koji je preko duše direktno povezan sa našim konstruktorom, sa bogom. Komande mozga u fizičkom tijelu spadaju u normalne sisteme upravljanja, kao što sam to već obradio u ovom tekstu i u tri knjige o liječenju sa životno-kosmičkom energijom. Naš zadatak je upoznati suprotni smjer, put koji vodi ka konstruktoru našeg tijela, put koji vodi ka božanskom nivou, do boga, na onaj put koji omogućuje prisvajanje božjih kvaliteta bez obzira na to da li su oni za čovjeka dobri ili loši.

Mozgu je otvoren taj put koji nas vodi i uključuje u božanske principe, samo što mozak taj put svjesno, namjerno ne koristi, osim jednog dijela intuicije, ako je sluša. Vezu između nas i boga izvodi, ostvaruje duša samo za nužne potrebe i mogu reći da povezanost sa duhovnim smjerom nije svjesno realizovana, potrebno je da mozak taj put upozna i nauči kako se može ta veza aktivirati i koristiti. Uzmimo na primjer sposobnost čovjeka da pliva, on to može; međutim, on će se utopiti ako ne nauči da pliva. Isto tako mozak ima

sposobnost i mogućnost veze sa božanskim principima, ali on će u tome biti neuspješan ako ne nauči da hoda po tom putu i ostvari te principe.

Svi putevi i smjerovi učenja i škola joge i meditacije imaju za osnovni cilj naučiti tijelo i osposobiti mozak pojedinaca da upotrebljavaju put ka božanskim mogućnostima. Molitva je mantrično meditacijski sistem koji ima zadatak da vjernikov mozak osposobi i poveže sa bogom. Crkva obično stvara i usmjerava molitve u svoju korist, u sferu dogovorenih programa i načela, zato znaju biti crkvene molitve neuspješne, pa čak i kontraproduktivne. Sa upoznavanjem različitih sistema realizacije, odnosno izvođenja religijskih načela dolazimo do zaključka da su neki narodi kroz molitvu uspješno otkrivali put do božanskog nivoa. Dobija se osjećaj da su neka plemena, za naše pojmove primitivna, imala više uspjeha u otvaranju duhovnih puteva nego neke velike religije koje su pod velom svoje duhovne usmjerenosti bile dosta bolje prilagođene za osvajanje materijalnih dobara nego vaspitanju vjernika za duhovni put ličnog razvoja.

Nije suvišno ponoviti činjenicu da uz normalne principe vođenja svih procesa u našem organizmu, koje izvodi duša preko mozga, mozak ima u sudjelovanju sa dušom pravo ličnog odlučivanja na osnovu svog obrazovanja i iskustva koje smo nazvali "komanda ega". Te dvije komande, ego i duša, koje funkcionišu u sferi našeg organizma mogu se prilagoditi za djelovanje u suprotnom smjeru, prema putu za otvaranje veza na nivou duša, na božanskom nivou. Imamo dvije mogućnosti za duhovni razvoj, jedna je za otvaranje puta za božanski nivo i to je ustaljena veza duše, a druga je put koji ostvaruje samo pametan ego. Sa različitim humanim, etičnim, pravnim, socijalnim i sličnim opredjeljenjima pomažemo mozgu da prepusti ostvarivanje svojih želja svojoj, našoj duši da bi nas ona preko mantrično meditacijskih sistema vodila na viši nivo da razvijemo svoje duhovne kvalitete. Kod suprotnih aktivnosti sa ciljem sticanja materijalnih dobara, statusa u društvu, potrebe za vladanjem, dominantnosti i tome slično ego preuzima potpunu komandu i preko meditacije otvara put ka crnoj magiji. Duša je spona sa božanskim nivoem i kod upotrebe crne magije mozak sluša samo ego, koji je podredio unutrašnje Ja i tako put duhovnog razvoja postaje zatvoren. Zabluda je izvođača crne magije, izvođača zlih djela koji radi istih ulaznih vrata misle da su božanski poslanici i čak da imaju zaduženje od boga da izvode selekciju među ljudima. Njihov osjećaj nadmoćnosti, zadovoljstvo da čine zlo crnom magijom, zadovoljstvo da ubijaju, da uništavaju organizme i mnogobrojne druge negativne aktivnosti koje u početnoj fazi znače uzrok za mnoge česte i teške bolesti, predstavljaju žalosno saznanje ali i tešku istinu.

Put crne magije, namjera da bi preko ega otvarali put duhovnog razvoja je skoro svakidašnja zabluda i sudbina stanovnika zapadnog svijeta. Danas

možemo sresti iscjelitelje, savjetnike, ezoteričare i slično koji se deklariraju za duhovno razvijene pojedince i bijele magove, a u stvari već površnim pogledom na njihov rad i česte izjave kao što su: “Ja takođe radim sa kosmičkom energijom”, “Meni taj sistem liječenja odlično uspijeva”, “Radim sa svjetlošću”, “Drugi iscjelitelji nemaju pravo, oni pogrešno rade”, “Tu vam ja ne mogu pomoći ali znam nekoga koji to može” i slično, ustanovljamo da su na pogrešnom putu. Ego je kod takvih pojedinaca snažno razvijen, njihov unutrašnji Ja, duša nema nikakvog prava upravljanja: takvi ljudi, radi dominantnosti ega, da bi dostigli autoritet i obračunali se sa konkurencijom skoro uvijek koriste mogućnosti crne magije. U praksi liječenja možemo vrlo često pronaći djelovanje pojedinaca, grupe od šest ili dvanaest ljudi koji upotrebljavaju crnu magiju i stvaraju programe za teške posljedice na organizmu žrtve. Većina tih žrtava umire od raka ili od za medicinu neizlječivih bolesti, izvrši samoubistvo, izgubi život u nekoj od saobraćajnih ili nesreća na radnom mjestu koje su posljedice djelovanja crne magije. Svi izvođači crne magije su naučeni da se pristojno ponašaju, da stvaraju utisak dobronamernih, dobrosrčanih i radnih ljudi, ponašanje im je u porodici i u društvu tako prilagođeno da ih ne možemo prepoznati, prije su to odani ljudi i prijatelji koje samo preciznim mjerenjem možemo locirati i ustanoviti njihove osobine i zle sklonosti.

Put duhovnog smjera vodi preko duše, unutrašnjeg ja i poslušnog ega, to je put za osvajanje humanih načela gdje se ne dozvoljava egu da se miješa u sistem truda za osvajanje duhovnih ciljeva. Ego ne komanduje, stoji po strani i površno rečeno ponizno, sa ljubavlju realizuje neke svoje želje preko duše, na početku je ponosan da je na duhovnom putu, kasnije izgubi svaku svoju fizičku želju i ponos zbog duhovnog uspjeha. U svim procesima na duhovnom putu ego je uvijek prisutan i sudjeluje sa unutrašnjim ja, ali se ne miješa u postupke rada i naredbe duše; međutim, ako se promijene želje i prevladaju potrebe po materijalnim dobrinama ego automatski preuzima komandu i počne da upravlja. Većina duhovno razvijenih pojedinaca razvija dodatne osobine empatije, želje da pomažu drugima, da postanu iscjelitelji, alternativni ljekari ili učitelji, da prosljeđuju osvojeno znanje, njihov ego uživa u tome iako bi mogli reći da je sve pod komandom duše.

Kada sa treniranjem dostignemo stepen potpune meditacije, kada nam kod našeg rada ne upadaju slike ili misli sa strane, to je dobar dokaz da je ego prepustio komande duši i da će naš trud i intervencije na nivou duša biti uspješni. Upoznavanje i prihvatanje duhovnih zakona je težak i trnovit put i kada dostignemo određeni cilj to osjetimo kao prijatno osjećanje, znamo da je to nagrada i da je naša svijest na višem duhovnom nivou. To nije osvajanje znanja, to nije učenje gdje naučenu materiju sa vremenom možemo da

zaboravimo, to je nagrada koja više nikada ne može da se izgubi: tu osobinu posjedujemo vječno, jer nam je duša otvorila božanska vrata.

12.2. Uspostavljanje veze na nivou duša

Savladavanjem duhovnog puta i otvaranjem vrata uticajima neba, koje nam je realizovala duša, povezala nas je sa božjim principom i omogućila sudjelovanje i rad sa svim dijelovima i faktorima najvišeg nivoa. Prvi dodir sa dušom kojega ostvarimo u praksi na nivou duša je uspostavljanje kontakta sa dušom pacijenta i poznavanje intervencija koje terapeut može da napravi na nivou duša. Kod liječenja najviše koristi donose rezultati prvih analiza duše pacijenta i njenih karakteristika. Upoznajemo njen stepen inkarnacije, zadatke utjelovljenja, ograničenja fizičkog tijela kao i uticaje okoline, fizičku smrt i slično. Podaci o razvijenosti duše nam govore o mogućnosti prisnoga kontakta sa dušom pacijenta, zadaci utjelovljenja daju opšti presjek posla za koji je pacijent osposobljen, osobine i uticaj okoline govore da li pacijent živi na tom mjestu srećan ili je nesrećan. Okolina i uslovi za život prilagođavaju tjelesne mogućnosti za određene aktivnosti i prirodene sposobnosti bez obzira na to da li je duša zadovoljna ili nije. Slabim uslovima za život kumuje ego, koji želi u svim okolnostima da realizuje svoje želje, pa tako na svojoj duši ostavlja vidljive posljedice, teško opterećuje svoje fizičko tijelo, koje polako počne da otkazuje, da slabi.

Duša napušta svoje tijelo tada kada je ispunila svoje poslanstvo na zemlji ili u slučaju da okolina gdje živi ne stvara uslove za realizaciju njenog utjelovljenja. Terapeutu sa životno-kosmičkom energijom je u današnje vrijeme taj dio zadatka duše shvatljiv i razumljiv, uz saznanje da utjelovljenje u fizičko tijelo nije jedini zadatak duše na zemlji. Saznanje, da duša nije zadovoljna sa životom u fizičkom tijelu, daje mogućnost prosuđivanja o njenom odazivu prema materijalnim uslovima i otkrivanje uzroka za zdravstveno stanje pojedinca. Pacijent može da ima teške zdravstvene poteškoće zbog tih uzroka, pa ako ih ne uzmemo u obzir nećemo naći pravi uzrok za bolest ni na energetskom ni na fizičkom tijelu. Kao početnik, kod prvih koraka liječenja sa životno-kosmičkom energijom, imao sam primjere kada uzrok za slabo zdravstveno stanje pacijenta nijesam mogao da pronađem. Meditacijom i logičnim razmišljanjem sam se odlučio da potražim uzrok za slabo zdravstveno stanje tih pacijenata na najvišom nivou života i tako došao do odličnih rezultata tačnim analizama uzroka na nivou duša. Praksa i poznavanje karakternih osobina duše pacijenta stvara mogućnost da terapeut sa životno-kosmičkom energijom direktno interveniše i liječi na nivou duše, na najvišem stepenu saznanja i djelovanja svijesti.

12.3. Odobrenje za liječenje

Već u prvim redovima svog teksta o mentalnoj hirurgiji napomenuo sam da terapeut izvodi postupke liječenja tako da djeluje na dušu pacijenta koja preko mozga i njegovih mogućnosti mijenja genetske sekvence oboljelog dijela tijela poslije mentalne hirurške intervencije. Proces djeluje analogno sugestiji i sličan je posebnom obliku svijesne i kratkotrajne hipnoze. Sve te mentalne intervencije djeluju isključivo preko samostalnog odobrenja duše pacijenta i uspješne su samo one operacije za koje dobijemo odobrenje. Duša pacijenta, ne terapeut, naredi mozgu da zamijeni oštećenu sekvenciju gena koja je uzrokovala bolest. Tu promjenu starih i oštećenih programa sa zdravim genetskim programom koji definiše zdravo stanje na mjestu bolesti mozak uzima iz rezervnog kompleta DNK-a. U rezervnom kompletu genetskih programa DNK strukture ima svaka funkcija u organizmu više istih genetskih programa koji u sistemu zaštite organizma mijenjaju taj oštećeni program, onaj program koji je stvorio pojavu bolesti.

Isto tako kod liječenja sve pripreme, vrijeme meditacije i prelazak na nivo duša izvedemo sa zadatkom dobijanja kontakta sa dušom pacijenta. Tu imamo isključivo sporazum između dvije duša koje imaju ista prava upravljanja i razumljivo je da moramo kod svake intervencije na tom nivou dobiti saglasnost druge uključene strane. Terapeutovo pravo i odluka i pored toga što vrši humano djelo, nema na nivou duša nikakvih privilegija, terapeutova duša nema nikakvo pravo veće ili manje od drugih duša. To izjednačeno pravo uslovljava da na nivou duša moramo dobiti odobrenje za svaki naš potez ili intervenciju, jer bi to u suprotnom značilo da nasilno uzimamo pravo drugoj duši i time napravimo zločin. Zločini na nivou duša se ne opraštaju, kaznu moramo odslužiti, ako ne mi sigurno će to odslužiti naši potomci.

Na nivou duše ne djelujemo na dušu pacijenta kao što je to u primjeru mentalne hirurgije gdje upotrebljavamo sposobnost mozga, već uspostavljamo kontakt sa dušom pacijenta. To je intuitivni razgovor sa dušom pacijenta i duša pacijenta ima isključivo pravo odlučivanja bez obzira na to da li duša pacijenta odlučuje dobro ili loše za svoje tijelo. Terapeut nema pravo protesta, mora slušati odluke pacijentove duše i isto tako intervenisati bez obzira na to da li je zadovoljan ili ne. Nivo duša je čista istina, nema trgovanja, podmetanja i slične zamke ega ne postoje, terapeut izvodi intervenciju ako dobije odobrenje ili odbija svoje učešće u liječenju pacijenta ako odobrenja nema.

Duša, ako se odluči da napusti fizičko tijelo ima za to sigurno dobar razlog i pošto nema više interesa da nastavi život u ljudskom tijelu ona ga napušta i

tijelo se raspadne. Odlazak duše iz tijela po našim zemaljskim kriterijumima nije vremenski određeno, može da traje i više godina i tako odlazeća duša nema interesa da se suprostavi želji terapeuta da on u napušteno tijelo utjelovi drugu dušu koja će produžiti život fizičkom tijelu. Na nivou duša nemamo zavisti, zlobe, dominantnosti, upotrebu crne magije i sličnih manipulacija ega pa je razumljivo da uvijek dobijemo pozitivan odgovor za kompletnu intervenciju na nivou duša.

Duše su kompleksne, višedimenzionalne, univerzalne i u sebi imaju sve programe za realizaciju različitih kreacija na zemlji. Podjelu duša možemo napraviti samo na osnovu njihovih dužnosti u različitim tijelima na zemlji, kao što je duša psa i duša čovjeka, odnosno ne možemo napraviti podjelu po njihovoj univerzalnoj osnovi jer su one potpuno jednake. Kod jedne kreacije, na primjer kod čovjeka, duše možemo podijeliti po njihovom inkarnacijskom stepenu, aktiviranim programima kod utjelovljenja, koliko inkarnacija imaju iza sebe i kakve su njihove trenutna i dodatna svijest. Po sastavu nema razlike između duše nekog radnika ili duše brahmana, posvećenih ljudi, razlika je samo u tome da brahman ima aktivirane skoro sve programe duše za fizičko tijelo čovjeka i na kraju je inkarnacijske ljestvice, dok je duša radnika na početku aktiviranja programa i na početku inkarnacijskog puta.

Duša čovjeka i duša životinje su u osnovi potpuno iste, samo što je bog postavio određeni red za izvođenje i aktiviranje programa za čovjeka i drugi red za neku životinju. Kreacije na zemlji, različiti oblici fizičkog tijela se ne stvaraju radi različitih duša već radi različitog programa stvaraoca koji definiše njen oblik prilagođen zemaljskim zahtjevama. Duša čovjeka i duša delfina su po sadržaju programa potpuno iste, razlika je da je tijelo delfina razvijeno po jednom određenom programu boga za delfina i život u vodi, a tijelo čovjeka po drugom programu duše specifičnom za čovjeka i njegov život na površini zemlje.

Na nivou duša se ne vidi da postoje različiti oblici života, da su to dobre ili loše pojave kao što su u ljudskoj svijesti anđeli, nadanđeli, đavoli, salamanderi i slično. Nema posebne hierarhije bez tjelesnih bića, svaka duša može biti dobra kao anđeo ili slaba kao đavo. Duše svojim utjelovljenjem, a pod uticajem ega razvijaju svijest za dobre i loše osobine koje poslije smrti fizičkog tijela ne izgube i radi tog dobijenog odnosno stečenog iskustva, prirepka, neke nauke, filozofije i religije razvrstavaju duše na anđele odnosno đavole. Na nivou duša takođe nema nekih posebnih kompjutera, akaša, anđela,

đavola i sličnih oblika, da ne nabrajam, jer ako bi to zaista postojalo imali bi dovoljno materijala da posumnjamo u sposobnosti našeg konstruktora, u boga. Postoji put preko duše do boga i postoji naš mozak koji je sposoban da na osnovu različitih iskustava duše stvori nevjerovatne oblike svjetova iznad nas i života u njima kao što su raj i pakao.

Kolektivnu svijest, kao poseban dodatak dušama, plasira mozak: ona nastaje radi različitih znanja ili usiljenih, namjerno stvorenih ubjeđenja kod narodnih masa, koje u većini slučajeva plasiraju religiozni centri i tako aktiviraju mozak da zadovolji nesvesnog pojedinca i ego da stvore različite dobre ili loše oblike, dobre anđele i loše đavole. Narodi koji ne poznaju mitove i religije, anđele u takvom obliku kao što ih mi prikazujemo neće nikada vidjeti, nikada im se takvi oblici ni u vizijama neće pojaviti. Sve te izmišljene energetske oblike, formirane i podjeljene na anđele ili đavole je izmislio čovjek, nikako to nije napravio bog. Svjetovi energija mogu da postoje kao i energetske - programske konstrukcije, ali nikako ne u obliku koji mi danas poznajemo i koji su nam kroz istoriju usadili u glavu, neku podjelu odnosno sliku, napravljenu na osnovu elemenata fizičkog života i za praktične potrebe nekih određenih organizacija i pojedinaca.

Da ponovim, pogrešna su mišljenja da se duše između sebe razlikuju, to je svugdje i uvijek jedna ista duša koja utjelovljenjem aktivira različiti oblik programa za upravljanje pa jedna duša aktivira manje programa, a druga duša više: one se mogu podeliti samo po toj sposobnosti aktiviranja većeg broja programa. Duša vodi sve procese u organizmu kako kod čovjeka tako i kod svih drugih kreacija na zemlji, na primjer kod životinja. Ako uzmemo za primjer pilota koji svojim znanjem i rukama, pilotiranjem upravlja sa avionom, on je tada duša aviona; poslije spuštanja aviona na zemlju pilot može da sjedne u automobil, da postane duša automobila i odveze se kući. Taj primjer pokazuje da ista osoba može da izvodi različite procese upravljanja, jedan za vođenje aviona i drugi za vožnju automobilom. Avion i auto se po konstrukciji i po funkciji razlikuju, kao što se razlikuju čovjek i pas, međutim kod aviona i kod auta duša je bio čovjek, jedna ista duša za različita zaduženja, pa je logično da jedna ista duša može da šofira čovjeka ili psa samo za to mora biti osposobljena. Duše se u prirodi izražavaju toliko koliko im to omogućava fizičko tijelo utjelovljenja, jedna duša je programirana da vodi ljudsko tijelo, druga psa i treća delfina ili kako neke teorije tvrde, jedna je duša kažnjena da vodi ljudsko tijelo, druga psa i treća delfina.

Prihvatiti treba načelo univerzalnosti koje vlada u prirodi i poslužiti se jednostavnim ali genijalnim rješenjima kod svih oblika kreacija na zemlji koje su sve stvorene po istom uzorku ili po istom principu. Moramo prihvatiti činjenicu da ista duša može da izvršava različite funkcije upravljanja, da je upravljač u različitim oblicima života, da to opšte načelo omogućava formiranje svih kreacija na zemlji na vrlo prost i jednostavan način. Za primjer uzmimo motor sa unutrašnjim sagorijevanjem, koji pretvara jednu energiju u drugu, toplotnu energiju sagorijevanja goriva u mehaničku energiju koju možemo upotrijebiti univerzalno za sve mašine, za auto, brod, avion i slično. Takve primjere za upoređivanje možemo naći svugdje u prirodi, u logičnim tehnološkim rješenjima bilo bi besmisleno da za potrebe mašine automobila koristimo jedan način dobijanja mehaničke energije, a za mašinu broda drugi.

Uzmimo kao zaključak da su sve duše međusobno jednake i da imaju jednaka prava na nivou duša pa je logično da moramo kod svake intervencije u sistemu druge duše dobiti odgovarajuće odobrenje druge duše. Na nivou duša su prava odlučivanja potpuno izjednačena i u slučaju kršenja tih prava kao posljedica nestaje grijeh kojega treba odslužiti. U suštini odobrenje na nivou duša nije ni potrebno, duše su između sebe usklađene, odobrenje i sporazumijevanje između duša je potrebno našem podređenom egu koji ponekad može da ne dozvoli uplitanje u duhovne sfere njegovog tijela.

12.4. Osnova za liječenje

Za rad na nivou duša je nužno da je terapeut za taj posao pripremljen, da su njegove terapeutske sposobnosti za izvođenje meditacija primjerne za takav posao, da su njegove karakterne osobine na najvišem stepenu humanosti.

Od njegove pripremljenosti zavise i mogućnosti rada na tom nivou, terapeut mora biti oslobođen zemaljskih potreba, potreba njegovog ega. Terapeut ne smije imati samo želju ili sklonost za rad na nivou duša, za taj posao mora postojati nužna potreba, mogli bi reći da je u datom slučaju to jedino rješenje. Kod liječenja se to manifestuje tako da smo prisiljeni na taj korak, da nemamo drugog izlaza iz bolesti osim da liječimo na nivou duša. Za pacijente koji ne mogu sami odlučivati, radi bolesti ili fizičke udaljenosti, možda su na nekom drugom kontinentu, možemo dobiti odobrenje za liječenje i od njegovih bližih rođaka, ali samo ako oni iskreno žele da njihov bližnji ozdravi. Ta neograničena želja rodbine ili prijatelja da neko ozdravi stvara prioritet i daje mogućnost rješenja, veze se nikada ne uspostavljaju radi toga što to želi terapeut. Njihova inicijativa mora izražavati beskompromisnu molbu za pomoć, to je duhovna molitva koja se ne da opisati i vezana je sa osjećajem predanosti i želje za

ozdravljenjem. Imao sam nekoliko primjera u svojoj praksi, da nijesam mogao izliječiti pacijenta koji je bio u kritičnom stanju samo zbog toga jer su svi oko njega bili ubijeđeni da mu više nema pomoći, da je to njegov kraj, tako da za njega nijesam dobio odobrenje na nivou duša i on je umro.

Terapeut kao prvo pređe u stanje meditacije, meditativno se oslobodi svog fizičkog tijela, ne dozvoljava da na njega utiču zemaljski uslovi i potrebe ega. U stanju meditacije terapeut intuitivno registruje da je sada na nivou duša ili to stanje jednostavno ustanovi mjerenjem. Terapeut mora na nivou duša ustanoviti da li ima u tom trenutku pravo za rad ili ne i ako odobrenje ne dobije treba odmah prekinuti svoj rad i povratiti se iz stanja meditacije. Metodom mjerenja, ako dobro znamo koristiti mjerni instrument i ako mjerenja paralelno izvodimo sa više instrumenata, uvijek dobijemo pravilan odgovor. Dozvolu za rad na nivou duša i opredjeljenje da se posvetimo takvim intervencijama možemo kontrolisati mjerenjima sa više instrumenata, mada to nije ni potrebno, jer svaki mjerni instrument kontroliše intuicija, potrebno je upotrebljavati intuitivni senzor. Stanje kojega doživljava terapeut kada je u svijetu duša, u vremenu od molbe do dobijanja dozvole za rad, je osjećaj kao da se nalazimo u velikom praznom prostoru, velikoj svijetloj kugli i sa lijeve strane intuitivno registrujemo dušu pacijenta ili bilo kojeg energetskog oblika sa kojima treba sudjelovati. Psihofizično stanje terapeuta u tom periodu ima izrazito individualni karakter pa je na to potrebno računati.

U trenutku kada se nalazimo na duhovnom nivou, sa poštovanjem zamolimo za dozvolu i za određenu intervenciju, na primjer da zamijenimo dušu pacijenta ili da izvedemo određeno liječenje na pacijentovoj duši. Intuitivno saznajemo dobijeno odobrenje, koje mjerenjem potvrdimo, napravimo test da li nam djeluju sistemi liječenja i sigurno, ako smo sve predhodne korake napravili kako treba, imamo dozvolu u ruci. U suprotnom slučaju, ako odobrenje ne dobijemo, moramo odmah napustiti nivo duša, u stvari nijesmo ni bili u njemu i vratiti se iz stanja meditacije. Negativan odgovor je rijedak slučaj, događa se u početku terapeutske prakse intervencije na nivou duša, kada još nijesmo dovoljno sposobni, pa je u suštini negativan odgovor uvijek vezan za terapeuta, a ne za pacijenta. Po povratku iz meditacije dobro je malo porazgovarati sa pacijentom o beznačajnim stvarima ili malo sačekati i zatim ponoviti postupak za dobijanje dozvole, odobrenja za rad na nivou duša. Imao sam osjećaj da ponovna molba dobija brži odgovor ili sam ja odnosno terapeut postao pažljiviji: vrata su sada otvorena za liječenje na nivou duša.

U zadnjoj faza na putu takvog liječenja terapeut jednostavno sa transformacijskim pravilima prilagođenim za ovakav rad izvede intervenciju. Pravila

liječenja na nivou duša se ne razlikuju puno od transformacijskih pravila za liječenje sa životno-kosmičkom energijom, koje već sam opisao u svojim knjigama, samo što su pravila usklađena i prilagođena za takav rad. U svim slučajevima je mozak onaj dio ljudskog bića koji nam stvara pravila i matrice za realizaciju liječenja na nivou duša; zato je logično da će transformacijska pravila koja smo upotrebljavali za energetsko i fizičko tijelo uspješno djelovati, samo ih moramo primjerno prenijeti na najviši nivo svijesti, na nivo duša. Jedan život izlazi iz drugoga i razumijevanje viših nivoa života ometa samo naš statični oblik posmatranja sebe i svijeta kojega poznajemo jedino iz našeg fizičkog nivoa postojanja.

12.5. Mogućnosti liječenja

Na nivou duša je moguć svaki oblik liječenja, zamjena ili aktiviranje programa, samo za to, kao što sam već nekoliko puta naglasio, moramo dobiti odobrenje. Najčešće je slučaj da mora terapeut kod liječenja na nivou duša odlazeću dušu zamijeniti prije nego ode iz tijela i tako produžiti fizički opstanak organizma. Odlazeća duša nema više interesa za život i okolinu u kojoj je živjela; međutim, novoj duši je sve interesantno i zato je dobrodošla. Nova duša ima manje obrazovanje nego stara, zato joj to tijelo i odgovara jer može u njemu da aktivira više programa životom u njemu i u toj okolini i može dostići viši stepen svijesti. Zamjena duše, stare za novu i liječenje na nivou duša na fizičkom tijelu se ne primjećuje, samo što pacijent pokazuje neka odstupanja od predhodnog ponašanja prema porodici i okolini. Na primjer pacijent koji je imao miran karakter poslije zamjene duše promjeni neke karakterne osobine: često se dešava da samo uži članovi porodice to primijete.

Svi sistemi treniranja različitih borbenih disciplina, posebno onih koje poznaju na istoku, imaju za cilj potaći i naučiti dušu da omogući maksimalne sposobnosti fizičkog tijela. Upotrebljavaju različite sisteme meditacije, skoro da svaka škola ima svoj sistem, međutim svi ti programi meditacije imaju ukupni cilj uskladiti sve potencijale organizma i dostići maksimum na fizičkom nivou. Svakako cilj tih škola je aktivirati određene programe duše koji omogućuju dostizanje maksimalne fizičke sposobnosti. U školama se postiže usklađenost duše i tijela, nastava se izvodi paralelno za dušu i za tijelo. Imamo dovoljno primjera kada na nekom takmičenju pobijedi potpuno nepoznat takmičar, onaj koji pred takmičenje nije pokazivao neku posebnu sposobnost, što je dokaz da je on pred takmičenjem uskladio dušu i tijelo za tu takmičarsku disciplinu i pobijedio. Razna testiranja su pokazala da možemo liječenjem na nivou duša dostići isti uspjeh usklađenosti duše i tijela kao što to dostižu u različitim uglednim školama borbenih disciplina i postići maksimalne takmičarske rezultate.

Za primjer možemo uzet takozvani “samurajski efekat”, sposobnost samuraja da tačno na osnovu intuicije, gledano trećim okom, registruje okolinu oko sebe i tako zna sve opasnosti koje su usmjerene prema njemu i pored toga da li ih prostim okom vidi ili ne. Samuraji su školovanjem i primjernim treningom dostigli maksimum usklađenosti duše i tijela, postigli su kvalitet svjetski poznatih ratnika. Takođe i tu vrhunsku sposobnost možemo liječenjem na nivou duša postići, samo za to treba imati dobru motivaciju.

Beskonačne mogućnosti duše daju i beskonačne mogućnosti intervencija na tom nivou, zato je i razumljivo da se za aktiviranje svake osobine duše ona mora za to primjerno osposobiti. Moji prvi pokušaji intervencija na nivou duša su imali za cilj da liječenjem na tom nivou pomognem kandidatima za terapeuta sa životno-kosmičkom emergijom, da pomognem na početnim tečajevima u vrijeme meditacije “susret sa anđelom čuvarom” i da njega vide, sretnu se sa njime. Rezultat je bio neočekivano dobar, svi polaznici tečaja koji su pažljivo slijedili vođenje u meditaciji i bili pripremljeni da vide anđela čuvara su se sa njime sreli i vidjeli ga. Drugi su saznali što može snažni ego i upoznali su mogućnosti njegovih zamki, bili su blokirani za susret sa anđelom čuvarom i tako ujedno bili upozoreni da je potrebno imati sistematski pristup duhovnim elementima ako želimo koristiti to visoko znanje i neograničene sposobnosti duše.

Nije potrebno nabrajati sve mogućnosti intervencija na nivoima duša, to su beskonačni putevi i mogućnosti u okvirima svega što naš mozak može da shvati i onoga što je u rukama našeg konstruktora. Mozak je onaj kamen spoticanja, onaj dio ljudskog bića kojega treba pravilno usmjeriti, pravilno aktivirati i tada su nam putovi do duše otvoreni. Nema granica za našu dušu: ograničenje je naše tijelo koje ima samo određene i ograničene mogućnosti realizacije. Postavlja se pitanje što će se desiti kada mozak sazna sve o sebi i samostalno, po načelima ega sam počne direktno upotrebljavati božanske zakone. Tijelo će morati da doživi transformaciju ili duša ograničenje, inače će tijelo izgubiti mogućnost praćenja najviših nivoa i doći će do uništenja tijela, a duša neće imati mogućnosti utjelovljenja. Duša će morati da mijenja okolinu negdje drugo, ona će tada morati da aktivira život na nekom drugom mjestu, izvan zemlje, na nekom drugom planetu u nekoj drugoj galaksiji, jer će to biti nužno potrebno.

Rešenja postoje, njih je mnogo, ali se ipak postavlja pitanje što ako se razvojem civilizacije stvara ljudska i lična katastrofa, uništenje, kraj života i

rušenje svega što je na zemlji. Tako bi dobili umjesto cilja početak, ne bi bilo života na zemlji i mogao bi ponovo da počne razvoj novih života, početak nove evolucije živih vrsta. Iz nule preko evolucije vrste stvaramo početak: nulu. Ako bi prihvatili takvu tezu možemo se zapitati koliko je ljudski rod već imao evolucijskih ponavljanja, koliko je bilo naših razvoja i evolucijskih nula: jedna, pedeset ili milijarda i tako bi bile sve galaksije naš dom, svemir dom naših predaka, svih naših evolucijskih ponavljanja. Možda i nije potrebno da čovjek posjećuje razne planete, možda smo bili već tamo ili smo upravo tamo.

12.6. Uloga životno-kosmičke energije

Duša, taj visoki princip našeg konstruktora u sudjelovanju sa egom vodi preko mozga sve genetske programe i procese koji teču kroz organizam: duša i ego su takođe odgovorni za sva naša ponašanja u okolini gdje živimo i radimo. Kompletan sistem djelovanja našeg organizma bi sigurno otkazao ako duša i mozak ne bi za potrebe djelovanja svog organizma imali odgovarajuće gorivo, primjernu energiju. U poređenju sa automobilom gdje je vozač duša automobila i motor njegovo pogonsko sredstvo, odnosno mozak, oni ako nestane goriva za djelovanje motora, ostaju bez mogućnosti funkcionisanja, rada i upotrebe. Isto tako duša kod čovjeka ostaje slijepa ako mozak za potrebe organizma nema odgovarajuće energije. Duša može svojim komandama da tjera siluje mozak da organizam djeluje, ali će u tome biti neuspješna ako mozak za tijelo nema energije, tijelo će se ugasiti, prekinuće funkcionisanje i uzaludni su svi pokušaji i duše i mozga.

Mnogi ezoterični smjerovi i naučna istraživanja potvrđuju činjenicu da je čovjekov organizam sličan univerzumu, samo što je uokviren i ograničen oblikom ljudskog tijela. Takođe je poznat uslov da našem tijelu treba univerzalno gorivo, univerzalna energija za njegovo funkcionisanje i život. Poznate i nepoznate energije su prisutne u sklopu univerzalne energije koju prima naše tijelo. Mogli bi reći da su sve energije kosmosa i naše zemlje sastavni dio te energije, koju možemo imenovati gorivom. Duši treba univerzalna energija, ona dolazi iz kosmosa; i tijelo je zavisno od te energije i promjene u kosmosu djeluju na njega; promjene važe i za cijelu zemlju. Promjene u svemiru naš organizam osjeća i ako su te promjene vitalnog značaja za naše tijelo u njemu se promijene parametri funkcionisanja i organizam automatski počne djelovati po načelima tih promjena.

Neće biti suvišno da ponovim da univerzalna energija koja je primjerna za naš organizam dolazi iz postojećeg univerzuma i tako joj možemo dati ime kosmička energija. Drugi uslov koji je potreban organizmu da pravilno funkcioniše su energije koje posjeduje mjesto gdje živimo, dati uslovi koje diktira zemlja. Ako obadva uslova udružimo, energiju kosmosa i energiju zemlje, gorivo koje je potrebno organizmu da pravilno funkcioniše mora biti vezano za te uslove: životno (uslov zemlje) - kosmička (uslov svemira). Životno-kosmičku energiju možemo nazvati i drukčije, ali će ipak njen sastav morati da ispunjava gore navedene uslove i njen sastav, s obzirom na moguće pravce razvoja, mora posjedovati i sve poznate i nepoznate energije naše galaksije.

Naše tijelo koristi energiju iz okoline i oko sebe stvara zaštitno bioenergetsko polje, poznato kao polje aure. Bioenergetsko polje, dobijeno od životno-kosmičke energije, koje se formira oko našeg tijela kod zdravog tijela, kod zdravog čovjeka je homogeno i vidljivo je kao sijejajući balon jajastog oblika. Vlastito polje aure, taj zaštitni energetski potencijal organizma predstavlja barijeru za prolaz životno-kosmičke energije. Nastaje proboj potrebne energije kroz zaštitno polje tijela koji se manifestuje kao vrtlog, kolo koje su u Indiji nazvali čakre, to je proboj životno-kosmičke energije do svakog dijela tijela. Te proboje energije, čakre možemo razlikovati između sebe po njihovom obliku i mjestu gdje su se pojavile.

Na istoku čakre crtaju sa listovima cvijeta lotosa i mogli bi reći da čakra ima toliko listova koliko ima glavnih energija koje protiču kroz nju. Čakre ispod diafragme, neki ih zovu fizičke čakre, imaju od četiri do šesnaest listova lotosa, dok sedma čakra, koja se nalazi na vrhu glave ima 998 lotosovih listova. Kako lotosovi listovi u svakoj čakri, kao što sam naveo, znače različite energije, mogli bi zaključiti da mozak preko sedme čakre prima i upotrebljava najviše različitih energija za svoje potrebe. Pojedini organi tijela primaju različite segmente iste energije i moglo bi nas to prevariti da pomislimo da je u energiji potrebnoj za život bezbroj različitih energija, pa ipak to nije tako.

Za primjer uzmimo svjetlost: to je elektromagnetno talasanje i nosilac prenosa informacija za radijski, televizijski, mobitel, satelitski, digitalni program da ne nabrajam, je elektromagnetno talasanje. Upoređivanjem sa univerzalnošću

životno-kosmičke energije, upoznajemo da ona ima cio spektar talasa elektromagnetnog nihanja odnosno frekvencije. Za njihovo funkcionisanje pojedinim organima tijela je potreban samo jedan dio spektra energija, što bi u našem primjeru iz navedenog upoređivanja značilo da oni koriste energiju satelitskih talasa ili možda samo svjetlosni dio spektra. Zvuk je ograničeni interval mehaničkog talasanja, koje naše uho može da registruje: u tom upoređivanju životno-kosmička energija, kao univerzalna energija života, ima u svom sastavu kompletan spektar brojnih mehaničkih nihanja, odnosno frekvencija.

Današnji pogledi na energije su ograničeni zakonima fizike, definisane u zemaljskim dimenzijama, naučno nedorečenim, što daje mogućnost nekim ezoteričnim i naučnim raspravama da pojedini stručnjaci tvrde da su te energije one energije koje su nam potrebne za život. To su zamke pogrešnog pojmovanja univerzalnosti ljudskog tijela i odgovarajuće energije koja je organizmu potrebna za normalno funkcionisanje. Svaki organ ili sistem tijela ima potrebu za sebi primjernom, posebnom energijom; zato je razumljivo da djelovanje pojedinih energija u tijelu zadovoljava samo jedan dio organizma. Djelovanje samo jedne energije na naše tijelo znači da jedan dio tijela normalno funkcionira, dok drugi djelovi tijela koji tu energiju ne trebaju počnu umirati. Mnogi ljudi su zavedeni sposobnostima senzora vida i sluha: ti organi registruju samo mali dio spektra svoje energije i tako stvaraju u našem mozgu lažnu sliku realnog stanja u prirodi. Čovjeku su potrebni različiti mjerni instrumenti i aparati da vidi i čuje ono što naši senzori, organi ne registruju, kako bi proširio pogled na univerzalnost energija oko nas.

Liječenje bojama je primjer gdje se za tretmane upotrebljava samo dio energije koju kanališemo u organizam pacijenta. Vidni spektar svjetlosti je sigurno vrlo mali dio elektromagnetnih talasa i pojedina boja je samo jedan dio svjetlosti koji upotrebljavamo za liječenje. Iz maloga dijela elektromagnetnih talasa svjetlosti, uzeli smo mali dio svjetlosti, boju koja može da zadovolji sa energijom samo neki dio organa u našem tijelu. Posljedice takvog liječenja mogu da stvore velike poteškoće kod pojedinih bolesnika, jer liječenjem srca mogu da popuste bolesni bubrezi ili mozak pod jakim uticajem sada zdravog srca. Možemo taj princip uporediti sa starim automobilom gdje bi dobro popravljene motor kod brze vožnje uzrokovao saobraćajnu nesreću lomljenjem necentriranih točkova.

Terapija sa zvukom na ljudski organizam djeluje slično opisu upotrebe svjetlosti, kao djelimičan uticaj na naše tijelo., a danas možemo da sretnemo pojedine terapeute koji liječe zvukom proizvedenim iz za to primjernih metalnih

posuda. Ritmičnim udarcima u metalne tanjire koji proizvode odgovarajuće tonove iz cijelog zvučnog spektra usmjeravaju ih na pacijentov organizam i to sigurno daje neki pozitivan rezultat za neki dio tijela koji tu energiju treba, ali ta energija ne može nikako pozitivno djelovati na cijelo tijelo. Prisustvovao sam jednoj od terapija zvukom gdje je terapeut pretukao metalne tanjire i posude i prije bih rekao da je to sličilo nekoj nekontrolisanoj vježbi aerobike nego organizovanom terapijskom liječenju. Neću da analiziram tibetanske vježbe zvukom, jer oni tačno znaju koji ton odgovara kom organu, pa na osnovu dobijenog rezultata i stečenog znanja iz prakse mnogih generacija mogu konstatovati da zvuk pozitivno djeluje na organe koji tu energiju koriste za svoje djelovanje.

Primjera da terapeuti koriste samo dio neke energije za liječenje ima ih prilično, što je samo dokaz da živimo u razvojnoj fazi otkrivanja uticaja energija na naše tijelo. Djelovanje bioenergijom ne može dati nekih dobrih rezultata, jer bi za to morala bioenergija terapeuta biti čista, energetski nezaražena i potpuno jednaka pacijentovoj specifičnoj energiji što je među ljudima danas nemoguće naći. Procesi evolucije i prenos oštećenih gena od predaka na potomke su promijenili energetsko stanje bioenergije svakog pojedinca, tako da ne možemo naći dva čovjeka sa jednakom austom. Kod svakog od nas aura nosi sva oštećenja i deformacije gena dobijenih kroz život i one od predaka. Bioenergetičari su uvijek zaraženi bolesnim energetskim sistemom pacijenta kojega liječe i tu njegovu bolest, izraženu kroz energiju, prenose na drugog pacijenta, zaraze ga bolešću drugoga bolesnika. Rad bioenergetičara na energetskom nivou izgleda kao hirurga koji operiše prljavim rukama i nedezinfikovanim skalpelom. Takva bi operacija inače uspjela, ali će se pacijent zaraziti nekom infekcijom tokom hirurške intervencije i može da umre. Nekada je za takve primjere liječenja kružio vic: "Operacija uspjela, pacijent umro".

Životno-kosmička energija ima univerzalne osobine zemlje i kosmosa sa svim potrebnim parametrima za univerzalno tijelo, za ljudski organizam koji ispunjava božanski princip svemira. Čovjek je kosmos u malom, kažnjen da mora funkcionisati u kavezu svog tijela i da mora živjeti u kavezu zemlje. Sa svojim znanjem i iskustvom čovjek pokušava da bude bog, zato nije čudo da strada priroda.

12.7. Zdravlje i sreća

Naš organizam je sastavni dio prirode, funkcionise u skladu sa njenim zakonima i ako je usklađen sa funkcionisanjem zemlje i kosmosa svoj život će proživjeti bez blokada, bez bolesti. Duši je potrebna životno-kosmička energija

**Simbol za srce dolazi iz zdrave aure dvoje
zaljubljenih na duhovnom nivou**

da stvori život i omogućiti djelovanje ljudskog tijela u vremenu od oplodjenja do smrti. Duša komanduje u našem tijelu, naredbe izvodi preko mozga, koji proces kontroliše i na osnovu dodatnog ličnog prosuđivanja ega prenosi naredbe do svake ćelije. U svakoj ćeliji su sačuvani genetski programi za djelovanje cijelog tijela, u svakoj ćeliji je datoteka svih programa za djelovanje tijela. Mogućnost samostalnog odlučivanja mozga i njegove usklađenosti sa dušom u tijelu, djelovanje programa gena, otkrivaju savršenu usklađenost. Međutim, sa druge strane imamo u DNK strukturi izuzetno veliki broj neaktiviranih programa, prosto iznenađuje rasipništvo prirode na svakom koraku i začuđuje efikasno i jednostavno djelovanje njenih zakona u čovjeku: čovjek je u osnovi svemir u malom.

Naše saznanje o djelovanju mozga nije dovoljno napredovalo da bi mogli definirati odgovor na pitanje koliko je sposoban taj centralni dio ljudskog organizma. To što je nauka saznala stogodišnjim ispitivanjima o sposobnostima mozga je vrlo mali dio njegovih potencijala, ali i značajno saznanje o sposobnosti čovjeka i njegovoj ulozi u prirodi. Sama konstrukcija mozga iznenađuje i površne analize i matematički proračuni onoga što znamo govore da u mozgu djeluju šezdeset i četiri samostalna računara vezani između sebe i svaki od njih ima mogućnost samostalnog funkcionisanja i ravnopravnog međusobnog sudjelovanja u višedimenzionalnom prostoru sa višedimezionalnom dušom. Isto tako sistem pamćenja mozga iznenađuje, dobio sam osjećaj da mozak poznaje sve što je bilo u prošlosti, što se događa sada i što će se desiti u budućnosti. Mozak registruje sve što se dešava u nama, okolo nas i sve što se događa u svemiru. Neće biti suvišno napomenuti, iako je to za mnoge još nerazumljivo, da je naš mozak sposoban stvarati nove i žive vrste u prirodi, mozak je u suštini dio boga, pa se zato tako i ponaša, kao bog na zemlji.

Isto tako je interesantno kako mozak zadržava značajne informacije i kako odbacuje suvišne, neupotrebljive i neinteresantne podatke skupljene kroz život. On prima informacije iz okoline i prvo što uradi je da pokuša taj događaj razumjeti. Mozak se zadovoljava sa nađenim rješenjem i u memoriji zadržava samo one informacije na koje ga mi prisilimo sa višestrukim ponavljanjima. Čovjeku je potreban san, potrebno mu je da spava i to je trenutak kada se mozak oslobađa suvišnih i neponovljivih podataka, mozak briše iz svijesti sve beznačajne informacije dobijene tokom dana. Još ne znamo da li mozak briše ili pohranjuje u neku memoriju van naše svijesti sve te podatke, ali je vjerovatno da je taj proces vezan za sanjanje apstraktnih ili realnih slika koje prate proces resetiranja suvišnih odnosno nepotrebnih podataka. Jedan dio duše, jedna od njenih mnogih dimenzija, paralelno tom procesu odstranjivanja beznačajnih podataka u mozgu, napušta tijelo i tako resetira i onesposobi

nelogične i nepotrebne komande vezane za te izbrisane podatke. Više puta sam doživio iskustvo da sam se probudio iz sna prije nego što je duša ovladala cijelo tijelo i osjetio potpunu nesposobnost pomicanja tijela. Spavanje je potrebno, ono je normalni dio procesa života i vrijeme poslije spavanja je vrlo važno za primanje podataka iz okoline, jer su mozak i duša čisti, rasterećeni i pripremljeni za ponovno funkcionisanje.

Prvi korak na putu upoznavanja božanskih osobina našeg organizma i korišćenja sposobnosti mozga je u ovoj (i u tri knjige o životno-kosmičkoj energiji) detaljno opisan i prikazuje kako iskoristiti to znanje za održavanje zdravog organizma i sretnog života. Nije potrebno žrtvovati mnogo vremena da u nekoliko minuta svakodnevno izvedemo fizičke i duhovne vježbe koje nam stvaraju mogućnost kontrole svog organizma, zaštitu od mnogobrojnih uticaja drugih organizama na naše tijelo, da se zaštitimo od svih uzroka za nastanak bolesti koje sam opisao u dvije knjige, u dva priručnika o liječenju sa životno-kosmičkom energijom. Kontrolišemo svoje zdravlje i transformacijama pomažemo imunskom sistemu organizma da se odbrani od negativnih uticaja, osposobimo sebe da smo sami sebi svoj ljekar i tako ne dozvolimo da se uzrok za bolest pojavi ili možda počne da djeluje na tijelo. To znanje nam daje mogućnost da transformacijama kontrolišemo svakodnevne događaje, da nam postane zdrav i uspješan svakodnevni radni dan, a pored toga imamo i mogućnost da u slučaju potrebe priskočimo u pomoć rođacima, susjedima ili prijateljima.

Medicina je razvila ogromnu organizaciju i servisnu ponudu za održavanje zdravlja ljudskog organizma. Zdravstvene ustanove, medicinski aparati, studije hemijskih procesa u organizmu doživjele su ekspanziju i pomogle razvoj farmaceutskih preduzeća, izradu i distribuciju lijekova. Danas se čovjek izgubi tražeći medicinsku pomoć, on luta od Poncija do Pilata, od jednog do drugog ljekara specijaliste. Medicinska nauka je čovjeku nužno potrebna i otkrića njihovih stručnjaka omogućavaju vrhunsko poznavanje ljudskog organizma: nažalost to vrhunsko znanje rijetko mogu da koriste hiljade onih bolesnika koji izgubljeno traže medicinsku pomoć. Vrhunsko znanje medicine tako ostaje privilegija bogatih djelova populacije u našem društvu. Saznanje da u mnogim velikim narodima istoka, kao što je na primjer Kina, to naše klasično evropsko medicinsko znanje koristi samo osamnaest procenata bolesnih, stvara opravdan revolt na elitistična ponašanja medicinskog kadra kojega sami finansiramo.

Sistem liječenja sa životno-kosmičkom energijom u osnovi pomaže odbrambenom sistemu čovjeka da održi zdravo stanje i da ne dozvoli da se bolest,

koja bi mogla da ugrozi organe njegovog tijela, razvije. Medicina pokušava da riješi ono što uopšte ne bi smjeli da dozvolimo, rješava posljedice uticaja izazivača bolesti, rješenja traži kada već nastane bolest: pozitivna alternativa tom postupku je svakako liječenje sa životno-kosmičkom energijom, koja ne dozvoljava pojavu bolesti, omogućava da održavamo ili da povratimo izgubljeno zdravlje i pri tome nam medicina nije nužno potrebna. Statistički podaci iz moje više godišnje terapijske prakse kojom se bavim već četrdeset godina pokazuju da je najviše bolesnika koji traže medicinsku pomoć, oko osamdeset procenata, sa poteškoćama na početnom stepenu razvoja bolesti, u vremenu prije vidljive pojave bolesti, kada još nema posljedica na fizičkom tijelu i to prije mogućnosti da medicina sa svojim znanjem može da interveniše. Poznavanje i znanje liječenja sa životno-kosmičkom energijom stvara realne mogućnosti preventivnog održavanja zdravlja i liječenja bez upotrebe lijekova i tabletomanije, bez upotrebe skalpela i invalidnosti, bez zračenja, ožiljaka i drugih posljedica liječenja: pacijentu postaje bolje ili se ništa ne desi (da ne pominjem muke dugog čekanja u zdravstvenim ustanovama).

Kao zaključak predlažem jednostavne, kratke duhovne i tjelesne vježbe iz mojih knjigah o uticajima životno-kosmičke energije, koje izvodimo približno pet minuta svako jutro, jer one omogućuju:

- da imamo dovoljno energije u našem tijelu,
- da nam imunski sistem maksimalno i uspješno štiti organizam,
- da nijesmo bolesni i da živimo život bez bolesti, da imamo srećan život.

1. Naš mozak predstavlja mjesto ili komandni centar iz kojeg možemo da posmatramo dva nivoa odnosno pravca našeg života i to u smjeru djelovanja naše duše i u smjeru djelovanja našeg ega. Put prema tijelu je normalno djelovanje mozga i ustaljena praksa koja stvara osnovu za djelovanje organizma; međutim, suprotni smjer, onaj koji vodi prema nivou duša, prema bogu, je moguć, ali taj put moramo upoznati i osvojiti.
2. Prvi korak koji nam je omogućio vezu sa nivoom duša je bio uspostavljen preko duše pacijenta.
3. Za usklađivanje na nivou duša moramo ublažiti djelovanje ega i za svaku intervenciju dobiti saglasnost, odobrenje za rad sa višeg duhovnog nivoa.
4. Terapeut sa visoko razvijenim humanim načelima preko meditacije i odobrenja za rad na nivou duša izvodi sve intervencije u dogovoru sa dušom pacijenta.
5. Toliko, koliko je mogućnosti za razvoj duše u fizičkom tijelu, toliko je i mogućnosti za liječenje na duhovnom nivou.
6. Životno-kosmička energija je univerzalnog karaktera i u sebi sadrži sve energije zemlje i kosmosa: naš organizam je svemir u malom, ukliješten uslovima na zemlji i okovan u fizičkom tijelu.
7. Zdravo tijelo je uslov sa srećan život.

